

MAHŞER GÜNÜ VE VAZİFELİLER

'Cesaretinizi kaybetmeyin. Büyük ve önemli olan gerçek şu ki, Ruhun Hakikati ve Gücü, birçok memleketlerde yer tuttu ve oralardan dışarı atılamaz. Bunlar her yerde hayırlı maksatlarını gerçekleştirecekler ve bütün için bir maya olacaklardır. Tedricen bu Hakikat ve bu Kuvvet, her yere nüfuz edecek; karanlığı, cehaleti, budalalığı ve zulmü kovarak, dünyanızı kirleten lekelerden onu kurtaracaktır. Bu, ümit ve iyimserlik için daima iyi bir sebeptir. Çünkü Büyük Ruh, zamanın bütününde faaldir. İşte bu sebeple, gerçeğin meydana çıkışı bu sefer de, daha önce muhtelif zamanlardaki gibi geçici olmaması, gerçekleştirilen şeyin sağlam şekilde kurulması ve Dünya'nın daimi bir faktörü olması şeklinde kararlaştırıldı.'

Yüksek Rehber Ruh Silver Birch

Celse - 1... Kademe - 5... 16-2-1964... Cilt - 2

P: Şayan-ı hayret bir süratle hepiniz hedefinize doğru ilerliyorsunuz. Gayemiz, sizleri beş kollu bir şamdan gibi görmektir. Aynı yerde temerküz etmiş beş tane چراغ... Mühim ve gerekli olan, her چراغın da kendi kolunda iyi yanmasıdır. Koldakiler ancak kendi چراغlarını yakabilirler. Yani kendi چراغının parlaklığı ile vazifedardır. Ve fakat bütün kollar aynı kökten çıkmıştır. Zemin aynı zemindir. چراغların yardımı... İşte kök ve zemin noktasında müşterektir. Yani meselenin esası, چراغı kendi yerinden değil, kökünden halletmek, ayarlamak, yakmak, değiştirmek lâzımdır. Teferruatlar, şamdanın kolları, چراغı gibidir. Prensip, temerküz, zemin ve gövde gibidir.

Beşinci Kademe size şunu tedris edecektir: Yarın her biriniz birer چراغ olarak zeminde, kökte bir, dalda ayrı; halk içinde aydınlatıcı olacaksınız. Onların en yüksek reali-

tesi din realitesidir. Bu itibarla, sizlerle beraber Kuran'dan başlamak üzere gerekli ayetlerin açıklamasını yapacağız... Okunacaktır, tespit edilecektir, izahı yapılacaktır... İçinizden birisi, müştereken karar vereceğiniz bir Kuran'ı usulüne göre okuyacaktır... Biz sizin ihtiyacınız ve bilginiz kapasitesinde muayyen yerleri tespit ettirip şerhini yapacağız. Netice, muayyen bir zaman sonra bunların terkipleri sizlere ait olacaktır... O gün hazır gelirsiniz... Ne denmiş ise o üzre hareket ediniz. Sözlerimizin başındaki misale ve izaha yeniden eğiliniz. Bu bir tekrardan başka bir şey değildir, fakat lüzumludur...

S: Beş kollu şamdanın beş ayrı kolunun birbirinden tefrikini nasıl yapacağız? Yani aramızdaki iş bölümünü... Bu ilerde mi bize bildirilecek, yoksa kendiliğinden mi tezahür edecek veya bunu kendimiz mi yapmamız gerekecek?

P: Oluşunuz itibarıyla öyledir o..

S: Şu halde kendiliğindendir.

P: Evet. Yalnız hatayı müstelzim olan kısım şudur ki; herkes birbirinin ışığından aksedenleri kendisinin zannetmektedir. Yani şahsiyet teşekkül etmemiştir. Bu şahsiyet, bir vazife şuurunun temerküzüdür. Zira bu tedahüller bu temerküzü geciktirdiği gibi, rencide de etmektedir. Zemin ve kökler aynıdır.

S: Bu tedahülden kastı şu şekilde anlıyorum : Biriminin yapması lâzım gelene, başka birisinin müdahalesi, yahut onun yerine onun yapması. Acaba doğru mudur?

P: Alt kademedен doğrudur. Esasında, esas yolunuzu, şahsî kabiliyet, karakter, mizaç ve inisiyatif durumlarınızı objektif olarak tespit edip, muayyen sahaların projeksiyonunu üzerinize almanız [zamanı] gelmiş ve geçmiştir. Evet.

S: Daha gerçeğe uygun bir iş bölümü ve karşılıklı bir yardımlaşma herhalde... Bu iş bölümü esnasında... Bizim için tatbikatta...

P: Tatbikat önemlidir. Hangi hal ve şart içinde? Yerli yerinde olmadık tatbikat, boşa su çarkı gibidir. Her işe koşmak tatbikat değildir. Her işe zamanında ve yerinde koş-

mak tatbikattır. Bu, tamamen idrâk ve bilgi ile olur. Esas olan, bilginin tatbikatıdır. Onun için herbirinizin [kendi] projeksiyonuna [sahip] olması zamanı çok gecikmiştir dedik. Başka sualiniz var mıdır?

S: Ayrıca, yapmakta olduğumuz tatbikatlar bakımından, takıldığımız noktalarda haftaya sorabilir miyiz?

P: Hayır. O, Dördüncü Kademe'nin işidir. İcabederse Dördüncü Kademe, medyom vasıtasıyla, gene, o işi sevk eder.

S: Kur'an ayetlerinin celseden önce okunarak, üzerinde çalışma yapılması bizim için faydalı olmaz mı?

P: Sair husus tamamen çerağa bırakılmıştır. Nitekim, seçme işi de size bırakıldı.

Celse - 2... Kademe - 4... 20-2-1964... Cilt - 2

P: Medyomun bugünkü durumu Beşinci Kademe'ye çıkacak kadar kuvvetli değil. Sebebi sizce malûmdur. Biz, Dördüncü Kademe olarak, sualleriniz varsa onları cevaplandırmaya başlayabiliriz.

S: Bu çalışmalarda medyomu daha evvel celse odasına almamız iyi olacak.

P: Gereken tedbiri almanız gerekir.

S: Evet.

P: Size kısaca medyomluk ve tesir kademelerinden, bu çerçeve dahilinde bahsedelim. Yeryüzünde, tebliğ alınacak ve tebliğ verilecek durumun başladığı an çok eskidir. Milyonlarca sene evvellere gider. Bu, insanlığın en büyük dönüm noktasıdır. O ana gelinceye kadar insanlık, direkt kelâm ile münasebettar olmamıştır. İşte o andan itibaren Yüksek İdareci Mekanizma bir çok fikirleri, tekâmül hamlesini temin edecek bilgileri direkt kelâmlar halinde vermiştir. Bunları alanlar muhtelif kategorilere ayrılan medyomlardır. Ve yine yeryüzünde şimdiye kadar üç türlü tebliğ alınışı olmuştur :

1 — Şuuraltına zerkedilmiş tebliğler. Bu şuuraltı, yeryüzüne vazifesiyle inen varlıkların kendilerinde bulunan muhtevadır.

2 — Geçmiş hayatları kuvvetli intiba, müşahede ve bilgiyle [dolu] olan varlıkların, Yukarı'nın bir supabı ayarlayışı gibi tahriki neticesinde ortaya koyduğu tebliğlerdir.

3 — Kademeli bir şekilde inen direkt vahiylerdir. Ve yeryüzünün nasibi budur.

Tesir kademelerine gelince; buralarda barınabilmek, herşeyden önce medyomun samimiyet, iman ve zihnî seviyesinin yüksekliğine bağlıdır. Her kademe bir bilgi'nin değişik şekillerini kendinde barındırır. Birinci kademede, bir bilgi'nin iki hususu görünür haldedir; ikincisinde dört; üçüncüsünde sekiz; dördüncüsünde onaltı, vs... Görülüyor ki, medyom denen vasıta, herhangi bir vasıta değildir. O, bir zaman ve mekânda bir mürşittir; diğer bir zaman ve mekânda bir âlimdir; bir diğerinde bir peygamberdir; ve şimdi de bir alelâde beşer hüviyetinde bir kişidir.

Her kademe, daha kolay anlayabileceğiniz için, şu şekilde arz edelim; muayyen bir renk, kesafet ve titreşim içerisindedir. Eğer medyomda bu kademelere ait renk, kesafet ve titreşim unsurları, parçaları, kesirleri mevcut değilse o kademeye katiyen ünsiyet peyda edemez. Bunların mevcut olduğu hallerde gene ünsiyetin peyda edilememesi, olağan işlerdendir. Şöyle ki: Renk, kesafet ve titreşimde herhangi bir ahenksizlik, dozaj düşüklüğü olabilir. Alt plânlarda renk mühimdir; daha yükseklerde kesafet; daha da yükseklerde ise titreşim birinci plânı işgal eder. Bunların miktarları her ortama göre değişik durumlar arz eder. Fakat muhakkak olan şudur ki, hâkim olan yüzde ellidir (% 50). İşte bugün medyomunuzun Beşinci Kademe'yle alâka kuramamasının sebebi, titreşim durumunun diğerlerine nazaran yüzde elli (% 50) tutturamamasından meydana gelmektedir. Bunun birçok amilleri, elbette ki dünya şartları içinde aranmak lâzım gelecektir. Bu hususta sual sorabilirsiniz.

S: Renkle kastedilen mana acaba ne olabilir? Doğrudan doğruya bizim bildiğimiz renk...

P: Değil tabi.

S: Değil.. Bir titreşim vasfı olarak kabûl edebiliriz belki.

P: Hayır. Saf olmayan tesirler.

S: Bu tesirlerin saf olmayışlığı herhalde maddî alâkalardan dolayı böyle oluyor.

P: Onlardan birisidir. Fakat sair hususlar da muhakkak ki vardır.

S: Medyomun bulunduğu mekânın hususiyetleri o andaki...

P: Detaye edilebilir.

S: Kesafete gelince; bunda tefrik edilebilecek acaba ne gibi amil düşünebiliriz? Daha saf olması herhalde düşünülebilir.

P: Saflık ve şiddet.

S: O da ayrıca bir konsantrasyon, tesirlerdeki bir şiddet artışı mevzubahis oluyor.

P: Evet. Bir temerküz ve teksif.

S: Belki yeryüzünde bazı metotlarla yapılan konsantrasyon çalışmaları, böyle kesif tesirleri almak yolunda gayretler olarak da düşünülebilir.

P: Değildir.

S: Aradaki fark nedir acaba?

P: Birisi; kendindeki müessiriyeti fiile kalbetmek hususunda bir gayret. Halbuki kesafette bahsettiğimiz temerküz ve teksif, tamamen o muhite has bir işleyiş şeklinin mevcudiyeti ile ilgili bir durumdur..

S: (Anlaşılmayan bir soru).

Medyom: Anlamadım.

S: (Anlaşılmayan aynı soru).

P: Medyom kavrayamadığı için geçiniz.

S: Kesafetle tesir arasında ne gibi bir fark düşünebiliriz?

P: Titreşim.. Tesir değil, titreşim [diyeceksiniz].. Evet.

S: Kesafetin üstünde bir durum oluyor bu..

P: Evet.

S: Bu titreşimler, medyomdan intişar eden ve bulunduğu plânla imtizaç eden tesirler olarak, herhalde birtakım maddeler halinde dimağa aksediyorlar sonradan...

P: O mekanizma çok değişiktir.

S: Herhalde bunları etraflı şekilde bilmemizin, pratik tatbikat bakımından bize çok faydası vardır. İçinde yaşadığımız şartlara tatbik etmek bakımından..

P: Evet.

S: Medyomun zihnî seviyesi bir amil olarak biraz evvel zikredilmiş bulunuyor. Bunu hangi manada anlamamız icabediyor acaba?

P: Her zihin, muhtevası itibariyle psişik bir sahaya çevrelenmiştir. Bu, ayrıca o zihnin daha çok sayıda antenleri var demektir. Zihnî seviyenin yüksekliği, psişik tesir sahasının daha şümûllü, dolayısıyla anten miktarının daha ziyade oluşunu tevhit edecektir.

S: Zihnî seviyenin yüksekliğine tesir edecek olan amillerin neler olması icabeder acaba? Şu bakımdan soruyorum ki, meselâ daha evvelce denmişti ki, 'Biz, icabederse, dağ başındaki ümmî bir çobana da yüksek tebliğler verebiliriz.' Buradaki, çobanın zihnî seviyesinin yüksekliğinin ne bakımdan ele alınması icabeder?

P: Evet. Güzel bir noktaya temas ettiniz. Bu zihnî seviye, muhtevası itibariyle sizlerin akademik olarak kabûl ettiğiniz muhtevalar değildir. Bu zihnî seviye bir liyakatin neticesinde hâsıl olan bir hal'dir. Dağ başındaki çoban liyakat sahibi ise, muhakkak ki vasıtalık edecektir. Şüphemiz olmasın. Yalnız, vazifelerin icra edileceği ortamlar belirli ve gayelere tevcih edilmiş vaziyettedir. Evet.

S: Bu son söyledikleriniz bakımından medyomların daha ziyade, dünyasal manasıyla entellektüel olmaları da lüzumludur denilebilir.

P: Bilhassa...

S: Zira medeniyetin aldığı şekil, herhalde o ortamlardaki vazife sahalarını zaruri kılmaktadır diye düşünüyorum.

P: Doğrudur.

S: Ve belki de tahsillerin gitgide zorluk kazanması, şümûl kazanması bu yolda bir gidişin neticesidir.

P: Güzel bir bağlantı. Başka şualiniz var mı?

S: Soracaklarımız bu kadar.

P: Bu çalışmaları, bu saatte şimdilik tatil ediyoruz. Üç hafta sonra, cumartesi günü saat tam 14.30'da hazır olacaksınız. Bu arada, sizlerin bazı hazırlık çalışmaları yapmanız gerekiyor; şöyle ki: Önce en azından 30 - 40 ayeti beraberce okumanız ve kelime manaları üzerinde müştereken bir anlama varmanız ve aşağı yukarı bu 30 - 40 ayetin prensipleri hakkında bilgi sahibi olmanız lâzımdır. Unutmayınız ki, bu tebliğ yalnız ve yalnız sizlere yapılacaktır. Hususiyetlerimizden biri, emeksiz bir şey vermemektir. Hatta bazen sizlerden, sadece ve sadece çözemediğiniz bir iki sembol hakkında malûmat isteyeceğiz. Yani o sembollerin neler olduğunu soracağız. Ve bu suretle açıklayacağız. Nevmit ve yeis içinde olmayınız. Beş kollu şamdanın beşi de bir olmak iktiza ediyor. Bu bir olmak halini, ancak muayyen bir konu üzerindeki temerküzünüzle, kısmen temin edebileceksiniz. Soracağınız bir şey var mı?

S: Bugünkü, Beşinci Kademe ile irtibata geçemeyişimiz hususunda bize daha aydınlatıcı bilgi vermeniz kabil midir?

P: Başka sualiniz var mı?

S:

S: Benim yok, arkadaşlarımda da sualleri yokmuş.

P: Yazık! Deminki sualinizin cevabı[nı] kendi kendinize verdiniz. Medyom, şu anda bile Beşinci Kademe ile irtibat kuracak kudrettedir. Fakat daha evvelce de belirtilmiş olduğu üzere, sizler kollektif bir medyomluğun cüzlerisiniz. İşte bu sebepten, Rahman ve Rahim olan Tanrı'nın o günlerinde kendi derdinizle kaldınız. Derdinizle kalın. Dediğimiz vakte kadar hoşça kalın.

P: Tekmil günlerin sayılı olduğu o zamanlarda, yalnız *Rahmanî Olan'ın ismi zikredilir* (¹). Kuran'da bin kere, bin defa o Rahman zikredilir. *Hurm, Hirâm, Murh* gibi, çok kadim milletlerin dillerinde de vardı. Rahman ve Rahim; bütün Felek bu iki çubuk arasında hareket eder. Öyle iki di-

rek ki, bütün tesir ağıları bu ikisi arasında örülmüştür. Arş'ın Direği dediler. Bu ikisi arasındaki tesir... bu ikisi arasındaki tesir bütün bir yüce sistemin canıdır. Bir yanıla bütün ezel ve ebedi ve bütün mekân ve mekânsızlığı tek başına o temsil eder. Her kim ki müstahak olduğundan başka bir netice ile karşılaşır, her ne ki müstahak olduğu bir olayla karşılaşır ve bunlara benzer olarak bütün varlıklar müstahak olduğu olayla karşılaşır; işte bunlar, Rahim olan öbür direğin sert duvarına çarptığındandır. Gün, Rahim ve Rahman olan Mutlak'ın tayin etmiş olduğu Saffet Günü'dür. Bu Saffet Günü'nde her varlık, içini dışı gibi, kendini başkası gibi bilir. Bugünlük bu kadar. Soracağınız var mı?

S: Bir tek şey soracağım. Burada bazı ayetlerin ilerki bazı ayetlerle münasebetleri var ve birbirlerini aydınlatır durumdalar. Biz suallerimizi sorarken mukayeseli olarak, birbirine benzer ayetleri sıralayarak sormamız acaba doğru mudur, yoksa sırası ile mi gidelim?

P: Sırasıyla.

Celse - 5... Kademe - 5... 28-3-1964... Cilt - 2

P: Soracaklarınızı dinliyoruz.

S: Geçen celse, 'Tekmil günlerin sayılı olduğu o zamanlarda..' denilmişti. 'O zamanlar' ifadesi ile Müteal Zaman'ın kastedildiğini düşündüm.

P: Hayır, değildir.

S: Mükevvenatın, her şeyin kanunlaştırıldığı bir zamana matuf bir telmih olsa gerek.

P: Hayır. Diğer arkadaşlarınız ne düşünüyorlar?

S: Ben şunu anladım ki, Yukarı'ya açılan pencerenin, Yukarı'dan alabileceği günler.. Yukarı'dan alıp aşağıya aktarabileceği anlar... Bunları 'sayılı günler' olarak düşündüm.

P: Kimin?

S: Varlıkların.

P: Evet. Nispeten daha doğru. Başka?

S: 'Tekmil günlerin sayılı olduğu o zamanlarda' cümlelizden şunu anlıyorum: Tekâmül kademelerinde mühim dönüm noktalarının insanlara irşat edildiği günler.

P: Evet, bir öncekinin mütemmimidir.

S: 'Sayılı günler', tekâmül kademesinin değişikliğe uğrayacağı günler...

P: Realitesinin değişikliğe uğrayacağı günler. Bunu biraz daha açın.

S: 'Sayılı günler' zamanla realitenin, tekâmülün değiştiği günler.

P: Nedir yani?

S: İki bin sene zarfında dünyada bir değişiklik olurmuş. İşte ona kıyamet deniyor. Büyük hadiseler oluyor. İnsanlar bunlardan ibret alarak tekâmül ediyor. İstıraplı günler geçirerek.

P: Bu sonuncu sözlerin sizlerde uyandırdığı intibaa göre konuşacak arkadaş var mı?

S: Kur'an-1/3: 'Din Günü'nün sahibidir' ayetindeki ve benzeri ayetlerdeki kıyametin kastedildiğini düşünüyorum. Kıyamet, dünya vasatındaki varlıkların, topyekûn birtakım tesirler aldıkları ve daha ileri bir realiteye geçmeye hazırlandıkları bir Gün'dür diye düşünüyorum. Ve geçen celsedeki Saffet Günü ile aynı şey olduğunu zannediyorum.

P: Evet, biraz daha açılıyor. Başka?

S: Bir varlığın içinde bulunduğu realitesini, bir üst realiteye kaydırabilmesi için, erişmiş bulunduğu merhaleden bir üst merhaleye geçişini temin eden bir *idrâk genişlemesi*. Ve bu *idrâk genişlemesinin* hakkı olan bir, Yukarı'dan alış durumunu düşünüyorum.

P: Evet.

S: Yalnız burada topyekûn bir tekâmül merhalesi kastediliyor kanaatindeyim. Varlıkların hayatındaki muhtelif kademelerden başka kademelere geçmek değil de, kıyamet denildiği zaman, bütün dünyadaki varlıkları alâkadar eden şümûllü bir değişiklik olarak düşünme eğilimindeyim.

P: Yeryüzünde şimdiye kadar değişen bütün realiteler, daima mevziî olmuştur. Hiç bir zaman realite değişmelerinin şümûlü yüzde altmıştan fazla olmamıştır. Bu itibarla, küllî bir realite değişikliği [fikri] nakıstır. Zira, bir realitenin kendi

varlığını ispatı, kendisinden önce ve kendisinden sonra olanların varlığı ile ortaya çıkabilir. Bunun için, bir varlıklar toplumunda yeni bir idrâk genişlemesi, yeni bir görüş açısı ve teessür kabiliyeti meydana getirilmek istendiği zaman, bu hiç bir zaman külliye icra edilmez. Ancak, muayyen bir zümrenin veyahut birkaç zümrenin muhtelif 'tek bir gayeli' tesirleri alması neticesinde bir inşirah meydana gelir. Neticesi ise, hürriyetleri ile hareket eden insanların cehdine bağlıdır.

İşte konuşmalarınızda da az çok belirttiğiniz üzere, sayılı Din Günleri; realitelerin daha şümûl kazanması için, Yukarı'nın muhtelif mihraklar meydana getirişidir. Bunların herbiri, hususî bir tesir ağıdır. Ancak bu ağın şümûlünde olanlar için bir varlık iktisap eder. Bunun dışında olanlar, başka türlü bir tesir ağının içerisinde. Fakat bütün bu ağların toplandığı bir Mekanizma da mevcuttur. Bu demektir ki; ağların hareketi, Üstün İdrâk Plânları'na bağlıdır. Sizlere bir zamanlar bir inci tanesi misalinden bahsetmiştik⁽²⁾. İşte o incinin sembollerinden biri de Din Günü'dür. Küçücük bir kum tanesi iken koca bir inci olur. Bu tıpkı mevzî bir, yüksek bir tesirin yayılışı gibidir: Muhitinizi iyi tetkik ettiğiniz zaman, pek çok çeşitli realitelerle karşılaşsınız. Ve ancak, 'Bakara'daki Meleklerin Âdem hakkındaki sözleri bir gerçektir. Ve sonraki sözleri de bir gerçektir⁽³⁾. Bu aradaki farkı çok iyi teşrih ediniz; göreceksiniz ki, içinde bulunduğunuz durum, yani dünyanın keşmekeşliği orada açıkça belirtilmiştir... Neticesi de. Evet.

S: İkinci sualımiz zikir hakkında idi. Zikri, varlığın yücelme, arınma yönünde bir temennisi, bir duası olarak düşündüm. Daha üstün tesirleri almak için yapılan bir dua, bir istek...

P: Evet, başka fikirler?

S: Zikir halini, doğrudan doğruya, kul olmanın bir tezahürü olarak düşünüyorum. Bu, muayyen bir idrâk seviyesinden sonra ancak buradaki manasını kazanmaktadır.

S: Zikir bence, Allah'ı anmaktır.

S: Zikir, yapılan her fiilde Yukarı'yı anlamaya çalışmak ve o yolda oradan gelen tesirlerle ancak tekâmülün kaim olduğunu bilmek manasını anlıyorum.

P: Yeniden toparlamak isteyen?

S: Zikir'de, esas itibariyle, Yukardan gelen tesirlere amade olan bir varlığın ruhî durumunun ifadesi var. Her türlü faaliyetinde ve duygusunda...

Medyom: Tekrar eder misiniz?

S: Yukardan gelen üstün tesirler karşısında varlığın içinde bulunduğu duygu ve faaliyete kısaca zikir diyebiliriz.

P: Geçin bunu.

S: Geçen celse çeşitli eski kavimlerden bahsedilmişti ve bunlara Hurm, Hiram ve Murh denilmişti (!). Bizim burada nazar-ı dikkatimizi çeken husus, hepsinde aynı harflerin tekrarlanması oldu.

P: Bunlar kavim ismi değildir. Biz böyle bir şey zikretmedik. Sadece, bunlar eski kavimlerde kullanılan kelimelerdir, dedik.

S: Bu kelimeler Rahman kelimesinin yerini mi tutuyordu o kavimlerin dillerinde?

P: Evet.

S: Peki, şimdi..

P: Onların diğer sembollerini daha ilerde çözeceksiniz.

S: Geçen celse Rahman ve Rahim üzerinde duruldu. Bunlar, birbirine göre farklı iki temel direk olarak belirtildi (*). Eski celselerimizi hatırlayarak, Rahman'da Müteal Zaman'ı ve Rahim'de Müteal Fiil'i düşündüm. Geçen celsede, Rahim'den, varlıkların çarptıkları sert duvar olarak bahsedilmişti ki; bundan kanunları ve içinde bulunduğumuz maddî kâinatların şartlarını anladım. Rahman'da, genel olarak ezelleri ve ebetleri ihtiva eden, mekân ve mekânsızlığı ihtiva eden daha ruhî bir husus; Rahim'de ise, bir tahakkuku tazammun eden kanunları ile ve projeksiyonları ile Müteal Fiil...

P: Başka?

S: Ben bunu, bilcümle yaratıkların tekâmülündeki temel prensip olarak düşündüm.

P: Ne mana vererek?

S: Varlıkların tekâmülündeki tek ana prensip. Yani bir rota gibi.

S: Çok eski celselerimizde, 'Ruh ve Madde başlangıçta bir idiler' denilmişti. Aynı prensipten çıkmış iki ayrı unsur olarak yine bütün tekâmülün başlangıcında bunu düşünebiliriz.

S: Orijinal Maket'in ve Murad'ın esas İlâhî Yöneticisi olan temel direkler olarak düşünüyorum Rahman ve Rahim'i.

P: Açınız biraz daha.

S: Bu iki temel direk, bütün Feleğin içinde meydana gelen bütün hadiselerin oluş karakteri üzerinde müessir olan ve onun istenilen bir şekilde gelişmesine imkân hazırlayan İlâhî imkânlar olarak düşünülebilir. Bu açıdan düşünürsek, bunları varlıkların tekâmülünde bahşedilmiş lütuflar olarak kabûl etmemiz yerinde olacak.

P: Şimdi kısaca bir daha tekrar ediniz ki; asıl neyi istiyorsunuz?

S: Rahman ve Rahim anlatılırken, kâinatın esas bir prensibinden bahsedilmek istendiği kanaatindeyiz. Ben bunu Müteal Zaman ve Müteal Fiil ile karşılaştırdım. Diğer bir arkadaşım, İlâhî Murad'ın iki tecellisi'dir dedi. Bir diğer arkadaşım, bütün tekâmülün esasını teşkil eden bir prensibin iki türlü tezahürü tarzında izah etti. Bizim anlayışımız bu oldu. Bu düşüncelerimizde ne derece hakikat payı vardır diye öğrenmek istedik.

P: Evet. Celsenin devamı yarın saat üçtedir.

Celse - 6... Kademe - 5... 29-3-1964... Cilt - 2

P: Suallerinizi dinliyorum.

S: Geçen celse ve önceki celse Rahim ve Rahman'dan bahsedilmişti ve biz bu iki kelime üzerinde daha fazla durmak gereğini hissettik. Bundan sonra yeni bir سوال açmak belki de daha iyi olacak. Bunun için başka noktalar üzerinde durmak istiyorum.

P: Buyurun.

S: Cilt - 2.. Celse - 4'te, Felek ve Arş kelimeleri geçti. Felek ve Arş'ı, madde kâinatları mı, yoksa İdareci Plânlar olarak mı düşünmemiz gerekir?

P: Birincisi.

S: Madde kâinatları ve Felek birbirinin aynı mıdır?

P: Felek, sadece sizin Sisteminizin içinde bulunan madde nev'inin sembolüdür. Size '*Sisteminiz*' derken —bunun şümûlünü tayin etmeniz ve idrâkle kapsamanız mümkün değildir— buna müteaddit kâinatlar ve müteaddit spatyomlar da dahildir. Evet.

S: Arş, Felek'ten farklı ve onun üstünde bir durum gösteriyor olmalı herhalde..

P: Evet, öyledir. *Arş, üstüste yığılmış İdareci Mekanizmaların Tesirini ifade eder* ⁽⁵⁾.

S: Bakara suresini incelerken, 'Bakara' kelimesi üzerinde durduk. Bakara, bizim bildiğimize göre, Arapça'da 'İnek' manasına geliyor. Aynı surenin içinde Yahudiler'in buzağıya taptıkları bildiriliyor. Ve daha sonra da onlara Musa, bir inek kurban etmelerinin istendiğini bildiriyor. Bu, bizim anlayışımıza göre muayyen bir realitenin ifadesi. Yani, kaba sayabileceğimiz bir realitenin ifadesi ve ondan daha üstün bir realiteye geçmenin sembolü olabilir diye düşündük. Nitekim, meselâ Sfenks'de de insan temsil edilirken, öküz veya inek sembolüyle insanın kaba maddî realiteleri anlatılmak istenmiştir diye düşünüyoruz. Acaba bu düşüncemiz doğru mudur?

P: Bizler sizlere Kuran'ın ancak çok zor ve esas teşkil eden sembollerini açacağız. Diğer hususları kolayca çözebilecek materyel yeryüzüne verilmiştir. Fakat öyleleri vardır ki, bunlar[ın] muhakkak ve muhakkak dışardan gönderilmesi lâzımdır. İşte biz, ancak onların bir kısmını, sizlerin sarıntıya uğramadan yürümenizi temin etmek için vereceğiz.

S: Evet.

P: Esas üzerinde durunuz.

S: İkinci olarak soracağımız husus: Bakara suresinin başındaki, 'Elif, Lâm, Mim' harfleri şimdiye kadar izah edil-

miş bir şey değil. Biz de bazı surelerin başındaki bu harfleri izah edecek bir düşünceye sahip olamadık. Acaba bunu sormamız yerinde midir?

P: Yerindedir, fakat sırası değildir ⁽⁶⁾. Zaten ilk ikisinin ifade ettiği manayı üç celseminin içinden çıkartabilirsiniz. Üçüncüsü, ancak ikisini iyi bildikten sonra çıkacaktır. Bir şeye daha dikkat ediniz. Bu türlü sure başlarındaki kodlar adedi kadar Kur'an teşrih edilebilir. Ve nasip de o kadardır.

S: Yani adet itibariyle bir, iki, üç meselâ..

P: Evet.

S: Üç manası vardır.

S: Kur'an-2/14: 'Onlar iman edenler ile buluştukları zaman, biz iman ettik, derler. Halbuki özşeytanları ile başbaşa kaldıkları zaman, biz sizinle beraberiz, biz yalnız müstehziyiz, derler.' Buradaki özşeytanlarını, nefisleri, kendi nefsaniyetleri diye anladık.

P: Evet.

S: Kur'an-2/24: '...o halde o ateşten sakınınız ki onun yakıtı insanlardır, taşlardır, o ateş kafirler için hazırlanmıştır.' Buradaki, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateş tabirini, kaba maddî vasatlarda bulunulması icabeden zaman ve bir realite icabı olarak düşündük.

P: *İnsan ancak insan ile sınanır. Nitekim madde de madde ile sınanıyor.*

S: İnsanlarla taşlar diye ayrı olarak belirtilen iki sembol üzerinde durmamız gerekecek, herhalde.

P: Son söylediklerimizin ışığı altında tetkik ediniz. Açılacaktır.

S: Kur'an-3/15: 'Ey Muhammed, de ki, bundan daha iyisini size haber vereyim mi? Allah'a karşı gelmekten sakınanlara, Rablerinin katında, altlarından ırmaklar akan ve orada temelli kalacakları cennetler, pak ve nezih eşler ve Allah'ın rızası vardır. Allah kullarını hakkıyla görücüdür.' Buradaki pak ve nezih eşler sembolünü, biraz daha şümüllü düşünerek, varlıkların daha ilerde muayyen realite kademelerini aştıktan sonra, daha başka cevherlerle münasebet kurmaları ve onlarla içli dışlı olmaları diye anladık. Acaba bu düşüncemizde gerçek payı var mı?

P: Başka şekil ilâve edecek?

S: Buradaki 'pak ve nezih eşler'den, üstte arkadaşımızın da söylediği gibi, daha üstün realitelere ait olan üstün tertipteki fikirler, üstün tertipteki tesirlerin o varlığa refakat edeceği manasını çıkartabiliriz.

P: Daha başka?

S: 'Pak ve nezih eşler'den ben şunu anlamıştım: Daha üstün bir kademede, pak ve nezih sıfatını haiz benzerleri ile bir arada bulunmak.

P: Pak ve nezih, hepsi temizdir. Temiz olan şey, yüksek olan şeydir. Yüksek olan, ulvî olan şeydir. Ulvî olan ise ancak kendi mekânı içinde bulunur. Netice: Siz kendi kendinizin eşi olursunuz. Bu, tam şuurunuzun, tam idrâkinizin neşvünema bulduğu zamandır. Siz sizlikten çıkarsınız. Bu öyle bir halin ifadesidir ki, onu kelimelerle ifade etmek mümkün değildir. Nitekim, Kur'an da indirilirken aynı güçlükle karşılaşmıştır ve o ayetin kavranılış tarzı bunca asırdan beri bir karınca boyu kadar dahi ilerleyememiştir. İlerleyemeyecektir. Zira bu hal, ancak çok geniş bir şuura sahip, âdeta bir arzı kavrayabilecek kadar geniş bir şuura sahip bir varlıklar kombinezonunun müşterekliğini ifade eder. Biz size bu sembolün üçüncü ve dördüncü derecesini verdik. İkiyi, biri.. siz kendiniz bulun. Bunlar daha alt kademedeki manaları ifade eder. Evet.

S: Kur'an-2/27: '... Yalnız fâsıklardır ki onlar Allah ile yapılan sözleşmeyi kabûlden sonra bozarlar. Allah'ın birleştirilmesini buyurduğu şeyi ayırırlar ve yeryüzünde bozgunculuk yaparlar, zarara uğrayanlar işte onlardır.' Biz, burada, bitişmesi emredilen şeyi ayırmalarından, bir vasıf olarak; varlıkların, yeryüzünde enkarne olduktan sonra, spatyomdayken hazırlamış oldukları tekâmül plânlarından ayrılma, sapma eğilimlerini anladık. Sözleşmelerini bozmalarını da, aynı şekilde, hazırlamış oldukları tekâmül plânlarında bir sapma eğilimi ve yeryüzünde bazı bozukluklar meydana getirmek tarzında anladık. Zaten insanların vasıflarından biri de, Kur'an-2/30'da meleklerin insanlar hakkında söyledikleri,

insanların yeryüzünde karışıklık meydana getirmeleri idi. Bu, ilk realiteleri safhasında, herhalde insanların en belli başlı vasıflarından biri oluyor.

P: Bu böyle olmakla beraber, asıl prensip, Ruh ile Madde'nin muayyen bir vetire içinde, muayyen bir devrî hareket içinde aynı kozaliteyi göstermesi demektir. Yani, ... ikisinin yekdiğerine hâkimiyeti değil, ikisinin kendi sınırları içinde hürriyetle gelişmesidir. Evet.

S: Kur'an-2/28: 'Allah'ı nasıl tanıımıyorsunuz ki, sizi ölü iken O diriltti, sonra yine sizi O öldürecek, yine sizi O diriltecektir, nihayet ahirette yalnız O'na döneceksiniz.' Kuran'da reen Karnasyona örnek ayetlerden biri olarak bunu bulduk.

P: Evet.

S: Kur'an-2/29: '... Yedi kat göğü yarattı...' Bu yedi kat gök ile muhtelif şuur plânları anlatılmak isteniyor sanırsınız?

P: Bununla beraber bir çokluğu da ifade eder. Ayrıca gene, sizin şuurlarınızda iyi bir kavram meydana getirebilmesi için yedi rakamı kullanılmıştır. Bu gene, Din Günleri'nin adedini belli eder. Bu gene, Din Günleri ile paralel olarak yeryüzünde teşkil edilen tesir kuşaklarını belli eder. Bu gene, Kuran'daki ayetlerin ancak yedi kat anlaşılmasının mümkün olabileceğini ifade eder⁽⁷⁾. Başka?

S: Yedi rakamının Din Günleri'nin adedini belli etmesi ifadenizden, yedi çeşit idrâk imkânının mevcut olduğu manasını mı çıkarmamız gerekecek?

P: Hayır.

S: Bu hususta biraz daha bilgi rica edecektim.

P: Arzın teşkilinden şu son saniyenize kadar yeryüzündeki *realite değişimleri*, bu yedi rakamının içindedir⁽⁸⁾. Ve her bir Din Günü bir rakamın ifadesidir.

S: Bu yedi rakamı, dünya plânına nasip edilmiş bulunan Din Günleri'nin imkânlarını mı ifade ediyor?

P: Ve sayılarını da... (ifade ediyor).

S: Evet, hudutlu olduğunu ifade ediyor.

P: Evet.

S: Bunların birbirine göre bir tefrikini yapmak acaba bizler için ne dereceye kadar mümkündür? Yani birden başlayarak daha...

P: Sondaki baştaki, baştaki sondakidir. Tefrik edemezsiniz.

S: Bir sıralanış düzeni yok demek.

P: Hayır, yok.

S: Bir sıralanış sözkonusu olmadığına göre, herhangi bir varlığın iptidaî bir seviyede bulunması halini nazar-ı itibare alacak olursak, o varlığın bunlardan herhangi biri ile bir irtibat imkânı sağlayabilmesi sözkonusu olabilecek midir?

P: Mümkündür.

S: Şu halde bunun, varlığın kazanmış olduğu haklarla ve içinde bulunduğu liyakati ile bir alâkası mevcut değil de, onun ihtiyacı olan bir durumla alâkası mevcut gibi görünüyor.

P: Evet, öyledir.

S: Fakat bu varlığın ihtiyacını, gene onun edinmiş olduğu haklar ve liyakatle alâkalı bir husus olarak düşünemez miyiz?

P: Bu mühim değil. Başta belirtilmiş olduğu üzere, muhtelif tesir konileri ancak şümûlüne göre bir kıymet ve önemi haizdir. Sizin bir..iki diye sıraladığınız, yedi..veya altı..diye sıraladığınızdan daha mühim olabilir. Üç, beşten iyidir. Dört ise hepsinden iyidir. Bu[nlar], ancak kendi sisteminizin yürüyüş ihtiyacına göre Mekanizma'nın tayin ettiği ve muştuladığı (müjdelediği) açık idrâk günleridir.

S: Bahsetmiş olduğunuz bu hususlar bizim için üzerinde önemle durulması lâzım gelen ve idrâkimizi genişletecek olan hususlardır.

P: Bilhassa. Bilhassa, bugün anlatılanlar üzerinde çok meşgul olmanız lâzım. Bunlar sizin fonksiyonerliğinizle ilgili mebahistir. Ve ancak böyle bir anahtarla insanlık problemi hakkında doğru dürüst, iyi inkişaf eden bir bilgiye sahip olabileceksiniz. Ayrıca bunu hiç kimse de bilemez. Bilmedi de...

S: Diğer suale geçebilir miyiz?

P: Buyrun, beklemeyin.

S: Kur'an-2/30: 'Hani Rabbin, meleklerle: Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım, demiş idi..' Yeryüzünde halife veya hükümlan olacak birinin yani insanın yaratılmasından bahsedildiği zaman, insanın yeryüzünde hükümlan olmasından kastedilen şey acaba ruhun maddeye hâkimiyeti midir, diye düşündüm?

P: Başkaları da ne düşünüyor?

S: İnsanın yeryüzüne hükümlan olmasından şunu anlıyorum: Ruhun, madde kâinatı ile değil de, yeryüzünde muhtelif enkarnasyonlar neticesinde şümûllü bir bilgiye sahip olarak müessir hale gelebilmesi.

P: Yeryüzünden evvelki ruhun müessiriyeti yok mu idi? Unutmayın ki, yeryüzünde insanın peydahlanması kâinattaki hayatın başlangıcı değildir. Yeryüzü ancak ve ancak bir delikanlıdır. Evet.

S: Burada hükümlanlık kelimesi üzerinde daha ziyade durduğumuza göre, bunu yeryüzünde vazife görmek manasında da anlayabiliriz.

P: Hayır. Bunu verdiklerimizle çözersiniz. Başka?

S: Kur'an-2/31: 'Allah Âdem'e bütün eşyanın isimlerini öğretti..' İnsanın yeryüzünde fesat çıkaracağı melekler tarafından söylendiği halde, insana eşyanın isimlerinin öğretilmesi söz konusu. Bu isimlerin, insanların öğrendiği birtakım realiteler olduğunu düşünebildik.

P: Bilâhare.

S: Kur'an-2/30: 'Hani Rabbin, meleklerle: Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım, demiş idi. Melekler de: Yeryüzünde kan dökecek, nifak çıkaracak birini mi getireceksin?... demişler idi..' Kur'an-2/37: 'Artık Âdem, Rabbinden birkaç kelime aldı, kabûl etti. Allah da tövbesini kabûl ediyordu. Çünkü Tevvab O'dur, Rahim O'dur.' Bu mevzuda birinci olarak, meleklerin âdeta bir nevi şaşırması nazarı dikkatimizi çekti. Birinin yeryüzüne sevkedileceği kararı verildikten sonra 'Nifak çıkaracak birini mi getireceksin?' demeleri ve onla-

rın insanlığın bazı durumlarını önceden bilmeleri üzerinde durduk. İkinci olarak, Âdem'e yeryüzünde birtakım isimler öğretili ki, bunun daha evvelkilerle de alâkalı olacağını tahmin ediyorum. Âdem yeryüzünde lâzım gelen bir tekâmülü ifa ettikten sonra, yani muayyen bir tesir aldıktan sonra, bu âyetlerin ikinci kısmının meydana geldiğini zannediyorum. Bu da meleklerin secdesi kısmına tekabül ediyor.

P: Hiçbiri değil. Bunu da bilâhare sorunuz. Şu bakımdan ki, yapacağımız izahları kavrayamayacaksınız. Fakat sizleri daha evvel takviye etmek lâzım. Evet.

S: Kur'an-2/34: 'Hani meleklerle, Âdem'e secde edin, demiştik. Onlar hemen secde etmişlerdi, yalnız İblis secdeden çekinmiş, bunu kibirine yedirememiş idi. O zaten kâfirlerden idi.' İblis'in meleklerden olduğu halde isyankârlık etmesi konusu.. aynı kategoriden ise bunu da geçeyim.

P: Evet.

S: Kur'an-2/35 ve 36: 'Biz, Âdem sen ve zevcen cennette sâkin olun... yalnız şu ağaca yaklaşmayın, yoksa ikiniz de kendinize zulmetmiş olursunuz. Bunun üzerine şeytan onları cennetten kaydırды, içinde bulundukları nimetten cüda etti, biz de, birbirinize düşman olduğunuz halde inin, arzda sizin için bir vakte kadar kalmak ve geçinmek vardır, dedik.' Bunu, daha evvelki celselerimizdeki, üç bilginin alınışı ve insanın bir talebinin neticesinde oluşu fikriyle bir arada mütalaa edebilir miyiz?

P: Mümkündür.

S: Kur'an-2/37: 'Artık Âdem, Rabbinden birkaç kelime aldı, kabûl etti. Allah da tövbesini kabûl ediyordu. Çünkü Tevâb O'dur, Rahim O'dur.' Burada, insan, bu birkaç kelime ile anlatılan bazı realiteleri öğrendikten sonra başka bir safhaya intikal edecek mi denilmek isteniyor tövbe kelimesiyle?

P: Realite öğrenilmesi ne demektir?

S: Muayyen safhaların icaplarını yerine getirip daha üstün bir safhada bulunmaya hak kazanmak.

P: Hayır. Realite realitedir; o (dış realite) değişmez. Değişen, o realite içinde bulunan varlığın şuurunun tetkik kabiliyetidir. Kendi şuurunun teşrihini yapabilen, bulunduğu mekânın⁽⁹⁾ imkânları ile yapar. Daha üstün bir teşrihe geçtiği zaman, gene kendi şuurunun daha üstün bir teşrihine geçtiği zaman, İlâhî İrade Kanunları ahkâmınca bulunduğu mekân değişir. Realite değişmez. O realitede bulunan varlığın kendi şuurunun tetkik tarzı değişir. Böylece bilin.

S: Ayette geçen 'birkaç kelime aldı, kabûl etti' sözlerinde, insanlara yapılan yardımlar ve verilen bilgilerin kastedildiğini düşünmemiz doğru mu?

P: İnsanlığa yapılan yardım, verilen bilgi; varlığın kendi şuurunun deşifre etmesinden başka bir şey değildir. Onun kendi realitesindeki tezahür şekli ancak sizin birtakım isimlendirmenizle mümkün olur. Dışarıdan yapılan her türlü hareket, her türlü müessiriyet ancak varlığın kendi şuur sahasındaki ameliyesinin istikametini, süratini ve derinliğini ve vüsatini tayin eder. Hepsi bu kadar.

S: Kur'an-2/217: '...İçinizde dininden dönüp kâfir olarak ölen olursa, bunların işleri dünya ve ahirette boşa gitmiş olur. İşte cehennemlikler onlardır, onlar orada dâim kalırlar.' Cehennemde daimî kalış sembolü, demin bahsettiğiniz, realitelerin daimî oluşu ifadesi ile açıklandı zannediyorum. Yani, bir insan müşrik olarak kaldıkça, o hali devam eder tarzında.

P: Güzel. Öyledir. Bu son anlattıklarımızın üzerinde de devamlı durunuz. Din Günü ile müşterektir.

S: Kuran'da sık sık geçen melek kelimesi ile adlandırılan varlıklar grubunu; ayrı bir tekâmül vasatından geçmek suretiyle meydana gelmiş bir varlıklar grubu olarak düşündüm⁽¹⁰⁾.

P: Evet. Netice ne olacak yani? Şu veya bu, mümkündür veya değildir. Hangi probleminizi çözmenize yardımcı olacaktır?

S: Kur'an-2/30'daki, yeryüzünde halife olarak yaratılacak varlık için melekler...

P: Hiç alâkası yoktur bu anlattıklarınızın. Şu izahlarımız tamamıyla 400 sene evvelki kendi şuurunun kırıntılarıyla meşgul olan bir insanın izahından başka bir şey değil. Hiçbiri ile alâkası yoktur.

S: Evet.

P: Sizlere ancak, fonksiyonerliğinizle ilgili mihenklerin teşrihi yapılacaktır. Bu ana direkleri iyi tutacaksınız. Onun arasındakileri örmek sizin vazifeniz değil. Siz, kurulacak binaların sınırlarını tayin edip esas çivilerini çakacaksınız. Cirminiz kadar olun ve dağılmayın. Evet.

S: Bizim hazırladığımız sualler bu kadar. Sizin...

P: Bugün anlattıklarımızdan şu anda zihninizde yer etmiş müphem taraflar varsa derhal beyan ediniz.

S: Yedi kat gök konusu üzerinde durmak istiyorum, fakat bu celseyi okumalıyım öncefikle.

P: Evet. Yerindedir. Başka?

S: Dünya üzerindeki bu fonksiyonumuzla alâkalı olan esas temel bilgi direklerini Kuran'ın hangi kısımlarından çıkartacağımız hakkında bir usulü acaba bize söyleyebilir misiniz?

P: O usulü bulamazsınız, tatbik de edemezsiniz. Eden de olmadı. Biz size zaman zaman birtakım işaretlerle, dikkat çekişleriyle bunları beyan edeceğiz. Bugün bir tanesini ettik. Başka?

S: Önümüzdeki hafta Bakara suresinin diğer ayetlerini de okuyarak, Bakara üzerinde tekrar سوال sorulması doğrudur?

P: Devam ediniz. Aynen söylendiği tarzda devam ediniz. İyi bir usuldür.

S: Mutlak Allah'ın Rahim ve Rahman oluşu ve bütün hadiseler üzerindeki yönetici ve sevkedici müessiriyeti acaba neden böyle iki temel prensip diyebileceğimiz şekilde ortaya çıkmıştır? Bu iki sevkedici direk neden dolayı ortaya çıkmıştır? Bu hususta böyle bir düşünceye sahip olmak ve سوال sormak yerinde midir acaba?

P: Değildir.

S: Rahman ve Rahim hakkındaki bilgilerimizi daha derinleştirmemiz, genişletmemiz gerekecek. Bu hususta çok düşünmemiz, çalışmamız lâzım gelecek.

P: İşte bakın bu en doğrusu. Çünkü, bütün imkânlarınızı avucunuzun içine almış değilsiniz ki hikmet arayasınız.

Celse - 7... Kademe - 5... 5-4-1964... Cilt - 2

P: Söyleyeceklerinizi dinliyoruz.

S: Geçen celse 'Sisteminiz' diye bir tabir geçti ve kısaca izah edildi. Bu Sistem'den neyi anlamamız gerekiyor?

P: Sizin cari ilmî araştırmalarınızda 'Sistem' ne manadadır?

S: Biz sistemi, muayyen varlıkların muayyen imkânları hazırlayan vasatlar içinde bulunuşlarının meydana getirmiş olduğu bir topluluk olarak mütalââ edebiliyoruz.

P: Bunu sormadık. Cari ilmî araştırmalarınızda sistemden ne kastedilmektedir?

S: Cari ilmî araştırmalarda, meselâ Fizikte 'sistem' denildiği zaman; muayyen olan, hadiseleri kapalı, sınırlandırılmış, tahdit edilmiş bir topluluk olarak düşünülebilir.

S: Yahut güneş sistemi meselâ, Kozmoğrafyada buna bir 'sistem' denilmektedir.

S: Birbirinin illet ve neticesi durumunda bulunan hadiseler grubunun toplamı..

P: Sistem, varlığa göre, 'gerçek' ve 'gerçek olmayan' iki şey'in birarada bulunuşu demektir.

Sistem, üç yönlü hareket etmekte olan maddenin birarada mütalaası demektir.

Sistem, muayyen bir madde kâinatının çeşitli buutları arasındaki irtibatı meydana getiren Müteal Tesirler'in cümlesidir.

Sistem, insan ruhunun muayyen bir şuur alanında tek-sifinden meydana gelmiş ve aydınlanmış bir sahadır.

Sistem, İdareci Mekanizma'nın plân bürosudur.

S: Söyledikleriniz üzerinde düşüneceğiz ve yine soru soracağız. İzninizle bir başka sorumuza geçelim.

P: Evet.

S: Âlem, kâinat, mekân, plân, vasat, realite, spatyom... gibi kelimeler arasındaki münasebet ve farklar neler olabilir? Çalışmalarımızda bu kelimelerin esas manaları üzerinde müşterek bir fikre varmamızın çok yararlı olacağını düşündük.

P: Güzel. Fakat bu kelimelerin izahlı cevapları yapılmıştır, birçok noktalardan... Daha evvelki konuşmalarımızda bunlar vardır. Sizin burada anlatmak istediğiniz nedir?

S: Belirttiğimiz bu kelimelerin birbirlerine yakın tarafları var. Bunları birbirinden tefrik eden hususların neler olduklarını ve tefrik edilmiş olan kısımları gözönüne alarak bunların nerelerde kullanılabileceğini tebarüz ettirmek düşüncesiyle bunlar üzerinde durmak gereğini hissettik. Sözgelimi, âlem ile kâinat... mekân ile plân... vasat...

P: Evet, şimdi bu ikizleri teker teker söyleyiniz.

S: Âlem ile kâinatı ele alalım.

P: Evet. Sizler kısaca anlayışlarınızı belirtiniz.

S: Âlem, bence, Kuran'da sistemin yerine kullanılan bir kelimedir.

P: Şimdi Kuran'ı bir tarafa bırakınız.

S: Kâinatı madde plânları; âlemleri de aynı kâinat bütünü içindeki daha küçük, farklı bölgeler olarak düşünebilirim. Sözgelimi bir galakside bir güneş sistemi gibi.

S: Âlem deyince, spatyomları da içine alan kâinatlar gibi daha şümûllü bir kelime düşünüyorum.

Medyom: Şu anda bir imaj görüyorum. Bir küçük küre. Onun dışında bir küre daha var, onun dışında yine bir küre.. Her küre arasında ayrı, ışıklı bir [kuşak var]; herhalde o da küre olacak, ben kuşak tarzında görüyorum. Öyle bir şey ki, hem içerdeki küreyi görüyorum, hem dışardaki küreyi. Ve onları iç içe görüyorum. Bir kesit alırsanız, iç içe çizilmiş daireler gibi.

P: Bu imajdan ne anladınız?

S: Bu içerdeki kürelere âlemler ve hepsine birden kâinat..

P: Neyin hepsi?

S: Diğ er, daha içeri olan küreler, meselâ bir, iki, üç ta-
ne küre vardı ve aralarında kuşaklar ya da ışıklı küreler bu-
lunuyordu.

P: Başka ne anlaşıldı?

S: Bu iç içe kürelerin herbiri bir kâinatı sembolize edi-
yor, ancak aradaki ışıklı küreler..

P: Neye nazaran kâinatı?

S: Âleme nazaran.

P: Âlem hangisi?

S: Âlem, bu aradaki ışıklı küreler de dahil olmak üze-
re yani ışıklı küre ve...

P: Onu karıştırmayın..

S: Âlem, küreler..

P: Başka?

S: Kürelerin herbiri bir âlemdir.

P: Neye nazaran?

S: Kâinata nazaran.

P: Kâinat hangisi?

S: Sonsuz madde âlemi.

P: İki son söyleyen[in sözlerin]den sentez yapacak yok-
mu?

S: Verdiğiniz bu imaja göre, kürelerin tek tek ele alın-
ması ve onların hepsinin müştereken bir bütün olarak mü-
talaası, sanırım, bu iki tabirin ortaya çıkmasına sebep ol-
maktadır.

P: Güzel, devam edin.

S: Bunlardan tek tek olanlarına bir isim ve hepsine top-
yekûn olarak da başka bir isim vermek icabediyor.

P: Etmiyor.

S: Şu halde ben yanlış anladım.

P: Bunları kül (bütün) olarak mütalaa etmek mecburi-
yetindesiniz. Birinci maddenizi bırakınız. İkincisi güzel. Evet.
*Âlem ve kâinat, neye nazaran... Kendinden bir evvelki: Âlem.
Kendinden sonraki: Onun kâinatıdır. Kâinat aynı zamanda
âlemdir; çünkü kendinden sonra bir kâinatı vardır. Anlaşıldı mı?*

S: Evet, řu halde kademeli olarak bu iki isim birbirinde mütalaa edilecek ve anlaşılacak.

P: Evet... Evet.

S: Evet efendim.

P: Birinci küreyi farzedelim ki, bunun [sınırı] mikrometrik olarak sonsuzdur. Âlemin sınırı... Makrometrik olarak da sonsuzdur. Kâinatın sınırı... Hangisi evvel başladı, hangisi sonradır mütalaa edilemez. řu gerçek ki, âlem olan, kendinden sonrakine tâbidir; bu tâbiyet kâinat'adır. O kâinat ki, gene bir tâbiyet içindedir; o anda o, âlemdir; bundan sonraki, onun kâinatıdır. Ve bu, işte böyle gider.

S: Bu tâbiyet, evvellik ve sonralık mevzuu bize ezel ve ebet kavramları üzerinde de durmamız icap ettiği fikrini uyandırdı.

P: Çok doğru. O zaman kendi kâinat sisteminizin içindeki ezel ve ebedin ne demek olduğunu daha iyi anlayacaksınız.

S: řu halde ezel ve ebetleri de, âdeta kâinat ve âlemler içinde kendi sınırları dahilinde hudutlu olarak mütalaa etmemiz gerekiyor.

P: Çok doğru. Bu model üzerinde iyi çalışın.

S: Ezel ve ebet kelimelerinden ayrıca şunu da anlıyorum; bir evvelki bir sonrakinin başlangıcı ve bir sonraki bir evvelkinin devamı olması şeklinde olması hasebiyle ezel, ebet denmiştir diye düşünüyorum.

P: Evet. Peki aradaki ışıklı bölgeler hakkındaki fikirleriniz ne olabilir?

S: Müstereken tâbi olduğu tesirler.

P: Dikkat ederseniz, âlem ve kâinat lafzında hiç tesir [kelimesini] kullanmadık.

S: Burada, Feleğin üstünde olan Arş'ı düşündüm. Bu ışıklı bölgelerde tesirlerin mevcut olduğunu sanıyorum, o yüzden üstteki cevabı verdim.

P: Felek ve Arş, âlem içindedir. Bu ise âlem ile kâinat arasındadır.

S: Işıklı bölgeleri, tesir kuşakları, mihraklar olarak düşündüm.

S: Acaba spatyomlarla bir alâkası düşünülebilir mi?

P: Evet, devam edin.

S: Çünkü bu küreleri biz maddî vasatlar olarak düşündük. Bunların arasında bir irtibatın da mevcut bulunması lâzım. Ve bunların da spatyom dediğimiz bölgelerle alâkalı bulunabileceğini düşündüm.

P: Evet. Bunlar spatyomlardır. *Ve onların tampon vazifeleri, âlemlerin ve kâinatların dengesini temin eder.* Evet, şimdi diğer ikize geçiniz.

S: Mekân ve plân..

P: Evet, ne anlaşılmaktadır?

S: Buna bir üçüncüsünü de belki ekleyebileceğiz, o da vasat.

P: O ondan çıkar. İkisi hakkında ne anlaşılmaktadır?

S: Mekân dendiği vakit, muayyen bir âlem içinde herhangi bir varlığın içinde bulunduğu saha olarak düşünülebilir.

P: Evet, devam edin.

S: Plân da, o içinde bulunduğu sahanın tâbi bulunduğu prensipler olarak düşünülebilir.

P: Başka?

S: Ben, mekânları realitelerle alâkalı görüyorum. Çok eski celselerimizde, 'Düşünceleriniz sizin mekânınızı tayin eder' denilmişti...

P: Mekân ile realitenin alâkası yoktur. Başka?

S: Plânı, muayyen bir tesir kademesinde bulunan varlıkların hali diye düşünüyorum.

P: Mekânı önce.

S: Mekân, muayyen bir tesir altında bulunan varlıkların tatbikat sahası.

P: O, 'vasat'tır.

S: Plân ise, muayyen bir tesir altında bulunan varlıkların teşkil ettiği, meydana getirdiği bir tesir sahası.

P: Sentez yapacak olan?

S: Plân ve mekân arasındaki münasebet ve bağlantı hakkında, tesir...

P: Bağlantıyı bırakınız.

S: Bağlantıyı bırakalım, evet.

P: Mekân?

S: (Bir yorum yapılmakta).

P: Mekân, âlemin, kendinden yukarda olan kâinatı ile, kendinden aşağı olan âlemin [yani âlemle] müştereken bir araya getirdiği bir dizidir.

Mekân, âlem içinde değişik şuurlara sahip varlıkların, bu âlemi görüş şeklidir.

Mekân, bir varlığın, kendi etrafında meydana getirebildiği şuur küresinin kendisidir.

Mekân, varlığın idrâk eşelindeki basamaklarıdır.

Plân, değişik ruhiyatlara sahip varlıkların, aralarında dalgalı ve mukavves tarzda meydana getirdikleri bir irtibatır.

Plân, bir varlığın kendi şuur sahasındaki muayyen bir frekansının ifadesidir.

Plân, muayyen bilgi ve şuur aydınlığında bulunan varlıkların hâsıl etmiş oldukları faal ve fakat muayyen sınırlar içinde cevelân eden ruhî müessiriyetlerinin ifadesidir.

Plân, iki türlüdür; yatay ve dikey. Yatay plânlar, varlığın âlem ile olan irtibatlarını temin eder. Dikey plânlar, kâinatla olan irtibatlarını temin eder. Bunlar, birbirinin içine girmiştir. Kesit halinde bakılırsa, âdeta kareler teşekkül etmiştir. Her bir kare bir 'vasat'ı gösterir. Bu vasattaki buutunuz, daha doğrusu bu buuta esas teşkil eden husus, dikey olan plândır. Evet, bu hususta anlaşılmayan noktalar...

S: Bu izahatınızdan, vasat ile mekân arasında sıkı bir ilişki olduğunu görüyoruz.

P: Evet.

S: Şimdi aynı şekilde, realite hakkında da böyle bir münasebetin sözkonusu olabileceğini düşünmemiz herhalde yerinde olacak. Çünkü, herhangi bir varlığın realitesi, onun kendi şuur sahasının tayin etmiş olduğu mekânı ile alâkalı olsa gerek.

P: Biraz izah edin.

S: Üstte, bir varlığın mekânının tarifi yapılırken, mekânı, bir varlığın kendi etrafında meydana getirebildiği şuur küresinin kendisi olduğunu belirttiniz. Bu şuur küresi, bu saha onun aynı zamanda o mekân içindeki realitesini de hudutlandırmaktadır diye düşünebiliriz.

P: Mümkündür. Başka çiftiniz var mı? İkiziniz var mı?

S: Bugün için bunları tespit ettik, izninizle diğer suallerimize geçelim.

P: Geçiniz.

S: Varlıkların tekâmül hızları gittikçe artmaktadır. Dünyaya vasatında varlıkların tekâmüllerine vasıtalık eden maddî imkânlarda da topyekûn bir gelişme müşahede ediliyor. Acaba bu gelişmeyi maddenin tekâmülü olarak düşünmek kabil midir?

P: Her ikisi bir arada mütalaa-edilmelidir; birinde maddeye hâkim olmak kudretinin artışı, öbüründe bu kudrete inkıyat ve itaat halinin meydana gelişidir. Her ikisi için, bunlar, birer tekâmül ibrazıdır.

S: Maddede kendine has birtakım tezahür imkânları meknuz halde bulunmaktadır. Bu meknuziyet hali, onun dışındaki, müessiriyet kudretine sahip varlıklar tarafından zamanı geldiği vakit ortaya konabilmektedir. Bu ortaya konuş hali, onun o meknuz haldeki kabiliyetini, tabir yerindeyse, âdeta tanımasını temin etmiş oluyor.

P: Evet.

S: Meselâ bir elektromanyetik vibrasyonun kullanım alanına getirilişi ancak çağımızda mümkün olabilmiştir. Taş devrinde gene aynı maddeler yeryüzünde mevcut olmasına rağmen, böyle bir tezahür yoktu. Fakat çağımızda maddenin bu meknuz kabiliyeti ortaya çıkarılmış oldu. Maddenin bu meknuz haldeki durumunu tanıyış halini, onun tekâmülü olarak ele almamız herhalde mümkün olacak. Tıpkı bizdeki meknuz melekelerimizi gittikçe ve yavaş yavaş tanıyış halimize benzer tarzda.

P: Sadece meknuz melekeler tarzında değil. Maddenin tekâmülünde onun ruhî bir tesire intibakı önemlidir. Bu âde-

ta âlem ile kâinat gibidir. Ruhî tesirleri alabilmesi ve onlara göre tadillere tâbî olması, hattâ olabilmesi hadisesi madde için bir zait (+) durum teşkil eder. Bu zait durumu, neticede maddenin kendisinde bulunan kanunların, prensiplerin alenîleşmesini de intaç eder ki, siz buna [maddeye ait] kabiliyet dediniz, [maddenin] meknuz melekeleri dediniz. Ruhî bir maksat karşısında maddenin tavır alışı, onun tekâmülü ile ilgilidir. Kısaca onun tekâmül karakterini, vasfını belli eder. Evet, bir sual daha sorunuz.

S: Rahim ve Rahman olan Mutlak'ın tayin ettiği bir Saffet Günü, Din Günleri'nin hazırladığı sistemimize ait varlıkların müşterek ve tek hedefi olarak düşünülebilir mi?

P: Her iki türlü de münakaşası yapılır. Bunu aynen, gelecek hafta sorunuz. Güzel bir nokta. Evet. Medyoma mücadelesinde yardım ediniz.

Celse - 8... Kademe - 5... 12-4-1964... Cilt - 2

P: Suallerinizi sorunuz.

S: Geçen celsenin sonunda sonra sormamızı istediğiniz sorumuzu soruyorum: Rahim ve Rahman olan Mutlak'ın tayin ettiği Saffet Günü'nü, Din Günleri'nin hazırladığı sistemimize ait varlıkların müşterek ve tek hedefi olarak düşünülebilir miyiz?

Medyom: Bir daha.

S: (Soru tekrarlandı).

Medyom: Kavrayamadım. Özetle anlatınız.

S: Cilt - 2.. Celse - 4'te, 'Gün, Rahim ve Rahman olan Mutlak'ın tayin etmiş olduğu Saffet Günü'dür' dediniz. Bu Saffet Günü, acaba, Din Günleri'nin varlıkları sevkettiği muayyen bir hedef, sistemimize ait varlıkların erişmek ve ulaşmak istedikleri muayyen bir gaye olarak düşünülebilir mi?

Medyom: Kavrayamıyorum. Başka türlü anlayan var mı bunu? Nakledemiyorum.

S: (Soru genişletilerek sorulmakta).

Medyom: Siz de bunu mu kastettiniz?

S: Evet, aşağı yukarı bu da mevzu ve mana içinde mütalaa edilebilir.

P: Şimdi medyom transtan çıkacaktır. Suali bizzat kendisi okusun, anlasın, ondan sonra yeniden transa girecektir.

(Bundan sonra medyom transtan çıkmış, kendisine önce şifahen sorulmak istenen izah edilmiş, sonra bizzat suali okumuş ve anladığına kani olduktan sonra tekrar irtibat kurulmuştur.)

P: Medyom suali şu şekilde anlamıştır: Önce, bir Saffet Günü vardır. Sonra, Din Günleri vardır. Ve ancak Din Günleri'nin vermiş olduğu imkânlar nispetinde, muayyen bir realitenin varlıkları bu Saffet Günü'ne ulaşabilmeye müstahak olurlar. Doğru mudur?

S: Evet, şu halde buradaki bu izahatınızdan biz...

P: Hayır, medyom böyle anlâmıştır; doğru mudur?

S: Efendim, biz bunu başka türlü anlamıştık. Yanlış bir intikal olacak zannediyorum. Saffet Günü'nü biz, bütün bu Din Günleri'nin topyekûn muhassalasının meydana getirdiği bir hal olarak düşünmüştük.

P: Hayır, öyle değildir.

S: Burada tam tersi çıkıyor. Her bir realiteden sonra ulaşılan, varılan bir Saffet Günü sözkonusu oluyor.

P: Evet. Çünkü bundan evvelki tebligatta da aynı şey açıkça belirtilmiştir. 'Gün' olarak tasrih edilmiştir. 'Günler' olarak değil.

S: Bunun bir tek Gün olarak tasrih edilmesi, Din Günleri'nin de ötesinde olduğunu göstermez mi?

P: Hayır. Her Din Günü'nün bir Saffet Günü vardır. Ve bunlar, sizin ezel ve ebedinizin arasında devam edip gider. Gerçek Din Günü şudur: Güneş sisteminin malûm adetteki gezegenleri, plânları, buutları ile beraber sizin sisteminizin iki türlü Din Günü vardır, esas itibariyle.

Birincisi: Kozmogonik Din Günü, din'i de kaldıralım, *Kozmogonik Gün*. Bu, [güneş sisteminin] kendi âlemi içinde ait olmuş olduğu burçlar dahilinde yaptığı fizikî hareketlerden dolayı içine girdiği veya çıktığı Müteal Tesir'in sırasını tayin eder. Bu külliye bir değişikliğin sembolüdür. Yani bir sistem (bir güneş sistemi) âdeta kendine has bir ağ içi-

ne alınarak muayyen bir istikamete doğru çekilir⁽¹¹⁾. Bu Kozmogonik Gün hepsine [yani güneş sisteminin tümüne] raci.

İkincisi: Ferdî Gün. Ferdî Gün'den kasıt, her kürenin kendisine has olan değişiklikleridir. *Kozmogonik Gün'de sistemin, âlemi içindeki realitesi, buudu ve hızı değişir. Hız, fizikî bir hız değildir.* Ferdî Gün yani Küresel Gün'de ise, bunun neticeleri çok daha şiddetlidir. Fakat yüksek bir şiddet göstermesine rağmen bir süreklilik vardır. Birbirine geçişler gayet ahenktardır. Şöyle ki: Her küre, bütün sistemi ile; nebati, hayvanı, insanı ve bütün gayr-i maddî dediğiniz unsurları ile beraber yeni bir tesir kuşağı içine girer. Veyahut onu alabilecek derecede birtakım tahavvüllere, tebeddülata uğrar. Bu, her şeyde müşahede edilir. Edebilenler için.

İşte [Kur'an - 2/30'da] Meleklerin Tanrı'ya, 'Yeryüzünde kan dökecek, nifak çıkaracak birini mi getireceksin' sözünde bu hikmet de vardır. Yeryüzü, güneş sistemini temsil eder. Güneş sistemindeki Kozmogonik Gün, âlem içinde elbette ki bazı değişiklikleri icabettirecektir. *Oradaki melekler, ana prensiplerdir, küllî kozmogonik kanunlar'dır.* Ötesini siz anlayın.

Ferdî Gün'de, her şeyde sürekli bir değişikliğin vukubulduğunu şu tarzda anlarsınız: Tabiat hadiselerinin birbirini takip edişindeki ahenk, uzak bir müşahedeyi icabettirmekle beraber, çok barizdir⁽¹²⁾. Bu, arzınızdaki seyyaliyet derecesini takip ederek vuku bulur. En çabuk müteessir olan en seyyal olandır. O yüzden, canlılar içinde en çabuk müteessir olan, insandır. Ve insanlar içinde de en çabuk müteessir olanı, ahlâken üstün olanlardır. Bunun için, hayvan ve bitkilerdeki tahavvül insan gözü ile fark edemezsiniz. Fakat sizin yapabileceğiniz en iyi şey, tabiatta sıralanmış seyyaliyet kanununun şümûlünde hareket eden maddî cevherleri müşahade etmektir. Kesin olarak onlar muayyen bir sırayı takip ederek tahavvül ederler. Reaksiyonlarını da gene ailen gösterirler. Ferdî Gün, sadece insan için bir 'Gün'dür. Yani kozmogonik bir fert olan arz üzerindeki Ferdî Gün,

insana hastır. Daha ziyade insana hastır. Çünkü, kendisinden gayri olanların realitesinin değişikliği, ona göre, bir sabitlik derccesinde yavaştır. Ve bu yüzden, âdem olan insan görebilmiştir, bilebilmiştir. İradesi, cehdi, azmi aynı hız ve buutta kalabilmiştir. *Bu gün, içinde bulunduğunuz âlemin üçte ikisini teşkil eden varlıklarınız, ruhî inşâ itibariyle bir orijinallik arzeden varlıklarınız Mekanizma tarafından yeni bir Din Günü'ne sürüklenmektedir.* Bu değişiklik, güneş sisteminin üç gezegeni için caridir⁽¹³⁾. Evet, şimdi buraya kadar anlattıklarımızdan zihninizde problem teşkil eden ana hususlar varsa hemen sorunuz. Açık ve sade sorunuz.

S: Kur'an-2/30'daki melekler için, üstte, 'Oradaki melekler, ana prensiplerdir, küllî kozmogonik kanunlardır' dediniz. Meleklerle ana prensipler arasındaki münasebet hakkında biraz daha geniş bilgi verir misiniz?

P: İşte, söyledik.

S: Eğer meleği 'prensip' olarak kabûl edecek olursak; buradaki prensip, anladığımız manadaki prensibin dışında bir anlam kazanıyor. Zira, ayetteki meleklerin ileriye gören bir halleri var. Yani meleklerin 'yeryüzünde kan dökecek, nifak çıkaracak birini mi getireceksin' sözünden...

P: Yok, yok, yok.. Bir diyalog değildir o. Konuşan iki şey yoktur ortada. Veriliş tarzı öyledir.

S: Anladığıma göre, bu öyle bir prensip ki, bizim idrâkimizin dışına çıkıyor, bu prensipte bizim anlayamadığımız birtakım hususlar da mevcut.

P: Son sözlerimize dikkat ediniz. Burada bir konuşma yoktur. İki şey, karşılıklı bir şey söylemiyor. Bir bilgi bu tarzda anlatılıyor. Okuyan anlasın diye.

S: Bu Cemiyette çok eskiden yapılan bir celsede, 'Güneş sistemi, sizin anlayamayacağınız tertipteki bir elektromanyetik sahaya girmiştir' denilmişti⁽¹⁴⁾. Bu alıntıyı, az önceki, 'Bu gün, içinde bulunduğunuz âlemin üçte ikisini teşkil eden varlıklarınız... Mekanizma tarafından yeni bir Din Günü'ne sürüklenmektedir' şeklindeki sözlerinizle birleştiriyorum ve dünyanın gelecek günlerine ait bir işaret olarak sayıyorum.

P: Evet. O celseyi indirdiğimiz zaman zaten girmişti.

S: Yalnız, yaklaşık müşahedeler üzerinde..

P: Zaten her şeyi müşahade edemezsiniz. Siz, kendi fonksiyonunuz dahilinde bir eleman olarak bilmeniz icabından bir müşahedeyi yapacaksınız. O kadar.

S: Bizim de en büyük davamız o; kendi yerimizi tayin etmek.

S: Din Günleri ve Saffet Günü hakkında verdiğiniz bilgilerden şu netice çıkarılabilir mi: Her Din Günü'ne ait bir Saffet Günü'nün bulunacağını söylediniz. Bu birbirini takip eden Saffet Günleri acaba gittikçe daha bir şümül mü kazanmaktadır?

P: Evet.

S: Şu halde bunların kademeli halinin sözkonusu edilebileceği ortaya çıkıyor.

P: Evet.

S: Biz bu kademeli hali düşünerek, bütün bu Din Günleri'nin bir sentezi neticesi ortaya çıkacak tek bir Saffet Günü'nü, dünyamızın bir nasibi olarak kabûl ediyoruz.

P: Hayır. *O, âleminizin nasibi olur.*

S: Evet, zaten Ferdî Gün'den ve sistemimize ait Kozmogonik Gün'den bahsettiğinize göre, biz daha ötekileri kavrayamıyoruz, idrâk edemiyoruz.

P: Evet. Başka sual?

S: İçinde bulunduğumuz bu yeni bir Din Günü'ne hazırlanış safhasında bu sözkonusu üç gezegenin hangileri olduğunu bilmemizin bir faydası olacağını düşünüyorum. Şu bakımdan ki, bugünkü bilim dünyasında bazı, aya veya filan gezegene gitmek tarzında hamleler yapılıyor. Bunu, bu yeni Din Günü'ne hazırlanışın bir teşevvüşü olarak düşünüyorum. Doğru mudur acaba?

P: Evet. Çok doğrudur. Zaten bu maddî iştiyakı meydana getiren husus, ayrıca bu üç seyyare arasındaki tesir cerevelânının sürat ve şekil değiştirmesinden meydana gelir. Fertler üzerindeki, yani siz insanlar üzerindeki tepkisi muhtelif şekillerde olacaktır.

S: Bu husustaki müşahedemizi daha da arttırmak bakımından bu üç [yani dünyadan başka, öteki iki] gezegenin tarafımızdan bilinmesinde acaba fayda var mıdır?

P: *Merih ve Zuhal.*

S: Din Günü'nü ikiye ayırmıştınız, Ferdî ve Kozmogonik olarak. Ferdî Gün yalnızca arzı mı ilgilendirmektedir? Yoksa arzdan başka...

P: Arzı değil, küreleri.

S: Kozmogonik Gün ise...

P: Güneş sisteminiz.

S: Geçen celse, 'Şu gerçek ki, âlem olan, kendinden sonrakine tâbidir; bu tâbiyet kâinatadır. O kâinat ki, gene bir tâbiyet içindedir; o anda o, âlemdir' dediniz. Buradaki tâbi oluştan neyi kastettiğinizi biraz daha açıkla mısınız?

P: Size şu noktasını açıklamak lüzumludur: Biraz önce, âleminizin bir Saffet Günü'nden bahsedilmişti. İşte âleminizin o Saffet Günü'nün meydana gelmesi için, müessiri-yet kâinatınıza aittir.

S: Geçen celse, sistem tariflerinden birinde, 'Sistem, muayyen bir madde kâinatının çeşitli buutları arasındaki irtibatı meydana getiren Müteal Tesirler'in cümlesidir' denildi. Buradaki bu irtibat tabiriyle, tâbiyet tabirini birleştirmek istiyoruz, bu acaba ne dereceye kadar doğrudur?

P: Birleştirin bakalım, ne çıkacak..

S: Müteal Tesirlerin kâinatlar içindeki tezahürü, kâinat, âlem ve aradaki tampon bölgeden teşekkül etmiş olan bu maketin meydana geliş halini âdeta ortaya koymaktadır, buna sebebiyet vermektedir diye düşünüyoruz.

P: Hayır. [Üstte alıntısını yaptığınız] tarifimizde bu apaçıktır. Bir daha okuyunuz. Bak nasıl anlayacaksınız.

S: 'Sistem, muayyen bir madde kâinatının çeşitli buutları arasındaki irtibatı meydana getiren Müteal Tesirler'in cümlesidir' dediniz.

P: İrtibat ile tâbiyet aynı şey midir?

S: Buradaki irtibatı, Müteal Tesirler olduğu için...

P: Her ne olursa olsun.

S: Biz buradan ancak bir tâbiyyetin çıkabileceği düşüncesine varabildik. Müteal Tesir olmasaydı, belki böyle bir yakınlaştırmayı düşünmeyecektik.

P: İrtibat, dar ve muayyen bir kanunun hükmettiği ve hükmolunduğu iki şeyin karşılıklı hususiyetlerini ifade eder, en azından iki şeyin. Ve bunların hiç bir zaman birbirine faikiyeti de düşünülemez, şart da değildir. Faikiyet, bu ikisinin dışında olan başka bir şey için mümkündür. İşte, o başka bir şey, tâbi olunacak şeydir. Yoksa her ikisi arasındaki, tâbiyyet değildir. Bu basit misali diğer şeye de teşmil ederek düşününüz.

S: Üstte Kozmogonik Gün'den bahsedilmişti. Bu Kozmogonik Gün'ü tâbiyyet ile şu halde bağdaştırabileceğimiz bir bakıma. Çünkü o, meselâ herhangi bir küre üzerinde yaşayan varlıkların âdeta mukadderini tayin eden bir hususiyete sahip oluyor. Kozmogonik Gün'ü, içinde bulunduğumuz âlemin kâinatından gelen birtakım Müteal Tesirler olarak da düşünmek, tasavvur etmek kabil olacaktır.

S: Âlemi ne şekilde anlamak lâzım? Âlem dediğimiz zaman, içinde bulunduğumuz galaksiyle birlikte bütün galaksileri de içine alan bir şekil düşünmüştük. Fakat bugünkü konuşmalardan âlemin, âdeta güneş sistemine inhisar ettiği fikrine kapıldım. Acaba doğru mudur?

P: Yanlıştır.

S: Şu halde bizim âlemimiz; güneş sistemimizi, içinde bulunduğumuz galaksiyi ve diğer galaksilerin hepsini birden ihtiva eden bir madde sistemi oluyor.

P: Evet, fakat çok değişik tertipte madde sistemleri.

S: Bu madde sistemlerini belki, Cilt - 2.. Celse - 6'daki 'Felek' tarifi ile bağdaştırabiliriz.

P: Evet.

S: İçinde spatyomlar da bulunan bir madde nev'inin sembolü olarak.

P: Evet.

S: İçinde bulunduğumuz âlemimiz ile daha altta olan [âlem] arasında da gene irtibat ve tâbiyyet sözkonusu ola-

bileceğine göre, bunun acaba karakteri hakkında nasıl düşünebiliriz? Bu tâbiiyeti, maddî ve maddî olmayan iki yönlü bir çerçevede içinde düşünmemiz ne dereceye kadar doğrudur?

Medyom: İyi anlayamadım.

S: İçinde bulunduğumuz bir âlem var. Bu âlem, daha altındaki bir âleme nazaran onun kâinatı durumunda. Şu halde bizim altımızdaki âlem bizim âlemimize tâbi olan bir karaktere sahip.

P: Evet.

S: İşte bu tâbi oluşun karakteri hakkında... Ne şekilde bir tâbi oluşturun bu? Bizim kâinatımızın, daha doğrusu karakteri nedir?.. Ne gibi bir kâinat içinde bulunuyoruz?.. Buna neden dolayı kâinat denmektedir?.. Bu kâinatın...

P: Bu tâbiiyet hakkında daha evvel söylediğimizden başka bir şey söyleyemeyiz. Ve ayrıca sizin bilmeniz de gerekmez.

S: Geçen celse, 'Spatyomların tampon vazifeleri, âlemlerin ve kâinatların dengesini temin eder' dediniz. Acaba bu tamponluk vazifesinin sebebi nedir? Eğer biz bu tamponluk vazifesini tedricî kaidesinin şümûlü dahilinde mütalaa etmek istersek, o zaman bu tamponluğu, kâinat ve âlemlere de teşmil etmemiz icabediyor. Fakat siz, yalnız spatyomlara inhisar ettirdiniz. Bu bakımdan bir hususiyeti olması icabettiğini düşündük. Bu hususta bilgi rica ediyoruz.

P: Spatyomlar, şimdiye kadar bilinen ve bildirilen manasından tamamen başka şeydir. Orası, bütün maddî ikizler arasındaki dengeyi temin eden ve gene *bütün madde ikizleri* arasındaki müşterek çalışmayı, karşılıklı müessiriyeti sağlayan ve yürüten ve kendisinin Müteal Tesir'le en yakın irtibatları olan ayrı bir mihraktır. Orası, İlâhî bir regülatörün muayyen kısımları gibidir. Her şey oradan müessir olur, müteessir olur. Ve ancak ora vasıtasıyla bir müessiriyet kazanabilir. Bu kadar.

S: Üstte, madde ikizlerinden bahsettiniz. Bunu, bir ucu bir âlem, öbür ucu bir kâinat olan ikizli bir madde sistemi tarzında mı düşünmeliyiz?

P: Öyle düşünmeniz de mümkündür. *Kâinatınız, daha doğrusu sizlerin kâinatınıza tâbi olunuz, ikizli bir madde içinde bulununuzdan dolayıdır.*

S: Bu ikizli maddeden acaba ne gibi bir fikir edinmemiz kabildir? Yani iki ayrı çeşit, iki ayrı tarzda tezahür eden cevher tarzında düşünebilir miyiz?

P: *Ancak iki ayrı yük ile dolu olan, düşünülebilir.*

S: Artı ve eksi.

P: Onlar sizin sıfatlarınız.

S: Evet.

P: *Sizdeki denge unsuru ikilidir.*

S: Bizim kâinatımızda..

P: *Âleminizde.*

S: Süptil diye bir kelime kullanılıyor daima. Burada, âlemle kâinat arasında bu tabiri de kullanmak kabil mi acaba, maddî cevher bakımından?

P: Spatyoma yakınlığı itibariyle mümkündür.

S: Kâinatı ne şekilde mütalaa edeceğiz bu tertip dahilinde acaba?

P: O mümkün değil. Acele etmeyiniz.

S: Geçen celse, 'Sistem, İdareci Mekanizma'nın plân bürosudur' dediniz.

P: Bir bakıma.

S: Cilt - 1.. Celse-6'da ise, 'Arş, üstüste yığılmış İdareci Mekanizmaların Tesirini ifade eder' dediniz. Bu iki tarif arasında bir yakınlık görmekteyiz.

P: Evet. Bu yakınlığı görüşünüz gayet yerindedir. Ne kurabildiniz?

S: (Bir yorum yapıyor).

P: Kısaca.

S: Kısaca, bu plân bürosu ile, üstüste yığılmış İdareci Mekanizmaların Tesirlerini bir birlik, bir yakınlık içinde mütalaa edebileceğimizi düşünüyoruz.

P: Bunu kendiniz bulunuz. Başka?

S: Geçen celse, 'Sistem, üç yönlü hareket etmekte olan maddenin birarada mütalaası demektir' dediniz. Acaba bu sözden...

P: Madde hareketindeki sistem kastedilmiştir. Madde-
nin kendisindeki sistem kastedilmiştir.

S: Buradaki 'yön' tabirinden neyi anlamamız gerekecek?
Buut olarak mı düşünebiliriz?

P: Öyle veya başka türlü düşündüğünüze göre anlatınız.

S: Ya üç buutlu bir realiteden bahsediliyor, üç buutlu
realite içindeki maddenin davranışı. Veyahut da bu üç yön-
den kasıt; kâinat, spatyom tampon bölgesi ve âlemin meydana
getirmiş olduğu bir üçlü olarak... biz, yön'ü bu iki şe-
kilde...

P: Onların içinde bulunan *maddelerin buutları* tasav-
vurunuz haricindedir.

S: Evet, bu husus apaçık. Fakat biz ancak, yön tabiri-
yle bu üçünün kastedilip kastedilmediğini düşünmeye çalış-
tık. Sonra ayrıca...

P: *Maddenin sizin âleminizdeki tekâmül istikameti üç-
lüdür. Buudu değişik olabilir.* Bu kadar.

S: Şu halde burada, üç yön dışında hareket edebilen bir
maddeden de bahsedilmesi sözkonusu olabilecek midir aca-
ba?

P: Evet.

S: Bu üç yönden bir tanesi, şuurlu müessiriyetlere itaat
halini mi teşkil ediyor?

P: Evet.

S: Diğerleri hakkında bilgi verebilir misiniz?

P: Biri zaptedebilmektir. Üçüncüsü için şimdilik her-
hangi bir ihtiyacınız yok.

S: Zaptetmeyi, hıfzetmek ve sevk etmek halinde mi an-
layacağız?

P: Hâkim olmak, hıfzetmek, sevk etmek manalarında.
Buradaki bu zaptedicilik vasıflarını iyi ayırdediniz. Bu da
sizin için güzel bir çalışma konusudur. Bugünlük bu kadar.

Birbirinizle olan alâkanızı arttırınız. Artık gören göz için
her şey daha başkadır. Birbirinizle olan irtibatınızı arttırınız.
Sizden addettiğiniz, sizden addedeceğiniz, sizden addedilebilir
ihtimali olanlarla irtibatınızı arttırınız ki; Din Günü'nü teb-

şir eden, kılavuz[luk] eden, işaret eden, yeryüzünde bir sürü belirti olacaksa bu belirtilerin muayyen adetlerinin temerküz yeri burası olacak, ona göre...

Celse - 9... Kademe - 5... 19-4-1964... Cilt - 2

P: Sorunuz.

S: Geçen celse, 'Kozmogonik Gün. Bu, [güneş sisteminin] kendi âlemi içinde ait olmuş olduğu burçlar dahilinde yaptığı fizikî hareketlerden dolayı içine girdiği veya çıktığı Müteal Tesir'in sırasını tayin eder' dediniz. Bu bizde, fizikî bir zaman fikrini uyandırmaktadır. Buradan da zaman-mekân çiftinin karşılıklı münasebetinin mahiyeti hakkında bir sual sormak lüzumunu hissettik.

P: Evet, sorun.

S: Zaman - mekân çiftinin mahiyeti hakkında bize bilgi verir misiniz?

S: Yeryüzündeki zaman anlayışımız, dünyanın fizik hareketleri ile belli oluyor; gündüz, gece vs. Bir de ruhî zaman düşünebiliriz ki, burada düşünce melekemizde bazı fikirlerin birbiri ile karşılaşması ve bunların sırası, ayrıca bir ruhî zaman anlayışını meydana getirmektedir. Celselerde anlatılanları da, külliye dünyanın ve güneş sisteminin tâbi olduğu tesirler sırasının ne gibi bir zaman anlayışına imkân vereceği açısından inceledik. Ve bunun, belki her iki zamanı da içine alan bir zaman bütünlüğü tarzında olabileceğini düşündük. Bunu sual olarak arz etmek istedik.

P: Sisteminizin tâbi olduğu zaman, âleminizin kâinatınıza nispetle olan durumu gibidir. Şu suretle ki, güneş sisteminizin zamanı, galaksinizin içindeki Müteal Zaman'ın dağılışı nispetindedir. Eğer Müteal Zaman'ı yakînen kavramış bulunuyorsanız, dağılışı nispetini çözebilirsiniz. Mekâna gelince; fizikî olan güneş sisteminin, âlem içindeki muhtelif tesir bölgelerinden, tesir şebekelerinden geçerken, zamanı ile bu tesirin kesiştiği noktaları onun mekânını teşkil eder. Ancak bu kadar kaldırabilirsiniz. Evet.

S: Dünyanın hareketlerinde, tâbi bulunduğu tesir alan-

ları içinde bir devrîlik görmekteyiz. Güneş sistemimizin küliyen tâbi olduğu Müteal Tesirlerin sırasında da bize göre bir devrîlik acaba var mıdır?

P: Devrîlikten ne kastedersiniz?

S: Sözelimi, dünya güneşin etrafında periyodik bir hareketle, muayyen zamanlar içinde muayyen yerlerden geçer gibi görünmektedir. Bunu kastetmek istiyoruz.

P: Halbuki muayyen yerlerden ve muayyen zamanda geçmez.

S: Evet, fakat gene de bize göre bir devrîlik var gibi görünüyor.

P: Hayır. Ne güneş sisteminin kendi bünyesindeki, ne de cüz'lerinin kendi bünyesindeki hareket, mekân ve zaman değişimi —ki birincisi son ikincisine bağlıdır— hiç bir zaman, başlanmış noktadan tekrar aynı noktaya geliş tarzında değildir. Bunu bir spiral tarzında düşünün. Bir yayın aynı noktaya gelirmiş gibi olduğu anda başka bir noktaya geçişi tarzında düşünün. Fakat, bunlarda bir devrîlik şu manada düşünülebilir ki, bu devrîlik aynen bir yayın dış sathları gibidir. O spiral muayyen bir kanunlar zümresi dahilinde belirsiz bir noktaya doğru gider⁽¹⁵⁾.

S: Şu halde spiralın dönüş istikametinde tâbi olduğu tesirlerin birbirini takip edişindeki sırada bir muayyenlik düşünülebilir mi?

Medyom: Anlamadım.

S: Spiralın dönüş şekli, muayyen bazı kanunların şümûlü içinde ileriye doğru uzanmaktadır. Bu kanunlar âdetâ onun spiralliğini temin eden bir ayrı sıradaki kanunların...

P: Uzatmayın, anlaşılmıştır. Evet, spiralliğin muhtelif açılarını bir önceki geçiş istikameti yörüngesi ile onu müteakip geçiş istikameti, muayyen kanunların muayyen müessiriyetleri tahtında olacaktır. Ve her bir spiral halkanın ihtiva ettiği, ancak onu o istikamette tevcih etmiş olan kanunun prensiplerine bağlıdır. Yahut o prensipler onda mündemiçtir. Tamam mı?

S: Bu farklı kanunlar hakkında bizim pek belirli bilgimiz yok. Acaba bunlar hakkında bir şey söylemeniz mümkün mü?

ları içinde bir devrîlik görmekteyiz. Güneş sistemimizin küliyen tâbi olduğu Müteal Tesirlerin sırasında da bize göre bir devrîlik acaba var mıdır?

P: Devrîlikten ne kastedersiniz?

S: Sözelimi, dünya güneşin etrafında periyodik bir hareketle, muayyen zamanlar içinde muayyen yerlerden geçer gibi görünmektedir. Bunu kastetmek istiyoruz.

P: Halbuki muayyen yerlerden ve muayyen zamanda geçmez.

S: Evet, fakat gene de bize göre bir devrîlik var gibi görünüyor.

P: Hayır. Ne güneş sisteminin kendi bünyesindeki, ne de cüz'lerinin kendi bünyesindeki hareket, mekân ve zaman değişimi —ki birincisi son ikincisine bağlıdır— hiç bir zaman, başlanmış noktadan tekrar aynı noktaya geliş tarzında değildir. Bunu bir spiral tarzında düşünün. Bir yayın aynı noktaya gelirmiş gibi olduğu anda başka bir noktaya geçişi tarzında düşünün. Fakat, bunlarda bir devrîlik şu manada düşünülebilir ki, bu devrîlik aynen bir yayın dış sathları gibidir. O spiral muayyen bir kanunlar zümresi dahilinde belirsiz bir noktaya doğru gider⁽¹⁵⁾.

S: Şu halde spiralin dönüş istikametinde tâbi olduğu tesirlerin birbirini takip edişindeki sırada bir muayyenlik düşünülebilir mi?

Medyom: Anlamadım.

S: Spiralin dönüş şekli, muayyen bazı kanunların şümûlü içinde ileriye doğru uzanmaktadır. Bu kanunlar âdetâ onun spiralliğini temin eden bir ayrı sıradaki kanunların...

P: Uzatmayın, anlaşılmıştır. Evet, spiralliğin muhtelif açılarını bir önceki geçiş istikameti yörüngesi ile onu müteakip geçiş istikameti, muayyen kanunların muayyen müessiriyetleri tahtında olacaktır. Ve her bir spiral halkanın ihtiva ettiği, ancak onu o istikamette tevcih etmiş olan kanunun prensiplerine bağlıdır. Yahut o prensipler onda mün-demiçtir. Tamam mı?

S: Bu farklı kanunlar hakkında bizim pek belirli bilgimiz yok. Acaba bunlar hakkında bir şey söylemeniz mümkün mü?

P: Nedir, husus nedir?

S: Husus şu: Bunu Kozmogonik Gün'e bağlayarak, bazı değişik davranışlara sahip olabilme imkânlarını da aynı burç dahilinde...

P: Alâkası yoktur.

S: Değişiklik olmuyor şu halde?

P: Hayır. Sizin müşahede ettiğiniz şey, onun enkarnasyonu anında almış olduğu tesirlerin silsilevi reaksiyonlarından ibarettir.

S: Bir varlığın enkarnasyon anı veyahut da bunun tersi olan bedenini terk ediş anı oldukça mühim bir değer taşımaktadır.

P: 'Esas taşımaktadır' deyin, 'baz [taşımaktadır] deyin].

S: Bunun sebepleri hakkında âcaba bize biraz bilgi verir misiniz?

P: Sizlere tesirler hakkında malûmat verilmedi. Faydasızdır. Fakat, bu prensibi hiç unutmayın. Bu, sizin önünüze çıkan fırsatları kullanmanızı da temin edecektir. Bu enkarnasyon şartı, enkarne olduktan sonra, hadise içindeki vaziyetinizi de şamildir. Onu da kapsar. Aynı şeyi buna da irca edebilirsiniz. Meselâ, basit olarak, fırsat nedir, söyler misiniz?

S: Çıkan bir imkân grubunda lüzumlu olan davranışı gösterebilme kabiliyeti.

P: Fırsat nedir?

S: Bazı imkânlar karşısında, herhangi bir varlığın o imkânlardan istifade edebilme liyakatini gösterebilmesi...

P: Fırsat nedir? İstifade etmeyi demiyoruz. Her ikiniz de onun neticesini tarif ediyorsunuz. Fırsat nedir?

S: Fırsat, bazı tesirlerle karşı karşıya kalmak.

P: Evet. Nedir? Bunu açın bakalım. Liyakatle alâkası yoktur bunun. Hakla da alâkası yoktur. Tesir, siz olmadan da, sisteminiz mevcut olmadan da mevcut olan bir şeydi. Binaenaleyh siz, mütemadiyen tesir içindesiniz, bütün sisteminizle. Hakkı ve liyakati yok. Bu zaten böyle. Bu duruma göre fırsat ne olmuş oluyor?

S: Bu duruma göre ruhun herhangi bir tesirle irtibat kurabilmesi.

P: Güzel. Bir nevi kanca atmaktır.

S: Evet.

P: Kanca atmaktır. İşte kancayı atış, neticede size bir hak, değer kazandıracaktır. Atın kancayı. Her an tesirler içindesiniz. Her an sizden tesirler çıkmaktadır. Fakat her an çıkan tesiriniz, olan tesirle çakışmamaktadır. Bunlar hakikaten bir anlıktır. Bunun için fırsat kelimesini kullanmışsınız. Bu an'lık hal, bir aydınlık haldir. Bir faidenin zuhur ettiğini anlayış anıdır. Bu faide, ruhun asaleti ile uygun bir faidedir. Ve bu asalete uygun faide, gerçek bir fırsattır. Evet.

S: Cilt-2.. Celse-7'de, 'Plân iki türlüdür; yatay ve dikey. Yatay plânlar, varlığın âlem ile olan irtibatlarını temin eder. Dikey plânlar, kâinatla olan irtibatlarını temin eder' dediniz. Yatay plânları, dünyanın diğer seyyareler ve güneşle olan karşılıklı fizikî yahut daha değişik münasebetleri olarak ve dikey plânları ise güneş sisteminin külliye tâbi olduğu ve buut değişikliğine yol açan Müteal Tesirler olarak düşünebilir miyiz?

Medyom: Lütfen bir daha tekrar edin.

S: (Soru tekrar edildi).

P: Düşünebilirsiniz; esbab-ı mucibesi size aittir.

S: Geçen celse, 'Kozmogonik Gün'de sistemin, âlemi içindeki realitesi, buudu ve hızı değişir' dediniz. Buradaki realite, buut ve hız değişimlerinden acaba neyi anlamamız gerekecek?

P: Bir evvelki sualinizle alâkalıdır bu. Oradan çözün. Esbab-ı mucibeyi bulduğunuz anda bu sualin cevabını da bulmuş olursunuz. Bulabilirsiniz, ipuçları çoktur (16).

S: Geçen celse, 'Oradaki melekler, ana prensiplerdir, küllî kozmogonik kanunlardır' dediniz. Buna göre, meleklerin scde etmesi, meleklerin diyalog tarzında konuşmada bulunmamasına rağmen, mesclâ, Bakara suresindeki, 'Kan dökecek ve nifak çıkaracak bir varlık indirmek' mevzuundaki

düşüncelerinin ifadesi... Bunları bir arada sentez yapabilmemize imkân hazırlayacak bilgilerden mahrum bulunmaktayız. Bu hususta bize acaba yardım eder misiniz?

P: Bunların dörtte üçünü halledebilmiş olmanız gerekirdi.

S: Efendim, bu hususta bir fikrim var.

P: Sormadık! Fakat ceste ceste, bunlar hakkında da birtakım prensipler elde edeceksiniz. Kuran'ın sizlere daha evvel vermiş olduğumuz teşrih anahtarı vardır⁽¹⁷⁾. Onları hiç gözden uzak tutmayın. Şimdi, kaldığınız noktadan ayet[i] okuyun. Gayet açık ve duru olarak.

S: Kırkıncıdan sonra...

P: Nerde kaldı iseniz, hiç bir şey söylemeden okuyun.

S: Kur'an-2/40: 'Ey İsrailoğulları, size ihsan ettiğim nimetimi anın. Ve ahdimi yerine getirin ki, ben de size karşı ahdimi yerine getireyim. Siz benden, bana karşı gelmekten korkun.'

P: Nedir İsrailoğlu?

S: İlk anlaşılışta Beni-İsrail.

P: Katiyen. Bizim teşrihlerimizde ilk anlayış yoktur. Onu sizden gayriler düşünsün. *İşte birinci prensibimiz.*

S: İman sahibi olmaya namzet olan varlıklar.

P: Onu da sizden gayriler düşünsün.

S: Burada, İsrailoğullarını 'insanlık' olarak düşünebiliriz.

P: Güzel. Daima üç ve dördüncü dereceden düşüneceksiniz. Bazen üç, bazen dört... Başka türlü, işin içinden çıkmazsınız. Çünkü size öyle indirildi. *Bu da ikinci prensip.* Aynı şeyi bir daha okuyun.

S: Kur'an-2/40: 'Ey İsrailoğulları, size ihsan ettiğim nimetimi anın.'

P: Nedir 'nimet' ve 'anmak'? Külliye bir tesir içinde bulunuyorsunuz. Ve bunlar sizlere 'İlâhî Fırsatlar' tarzında görünmektedir. Onları çağırın, onlara çengelinizi takın; ki bu, bütün sisteminizin kaderi ile ilgilidir. Devam.

S: '... Ve ahdimi yerine getirin ki, ben de size karşı ahdimi yerine getireyim. Siz benden, bana karşı gelmekten korkun.' Burada, kanunlara ve icaplara uyun tarzında düşünürsek, bu kanunların neticesi olan hakkınızı da alırsınız şeklinde bir netice de çıkartabiliriz.

P: Güzel. Bunu biraz daha şümûllendirin.

S: O tesirlere birer kanca attıktan sonra, onların meydana getirdiği netice ile karşılaşmak kastediliyor burada, sanırım.

P: Evet.

S: Ahit, kanunun şümûlü içinde bulunan neticeler olmuş oluyor. Yani siz onu tutun ve onun neticesi...

P: Spiral içindeki tâbi olduğu kanunların prensipleri: Ahit. Evet.

S: 'Siz benden, bana karşı gelmekten korkun.'

P: Ne demek?

S: Kanunların icap ettirdiğinden gayri tarzda hareket etmek.

P: Birinci tertipte bu. Üç ve dörtten düşünün. Yükselin.

S: Tesirlere zıt bir durumda bulunmaktan korkun.

P: Bunu nasıl anladınız? Başkaları? Anlaşılmadı ise arkadaşlarınıza okuyunuz.

S: Bir daha okuyorum: 'Siz benden, bana karşı gelmekten korkun.'

S: İmanlı hareket edin şeklinde düşünebiliriz bunu.

P: Deminkinin aynısıdır bu. Başka?

S: Haddinizi bilin manasında,

P: Çok zayıfsınız!

S: Yeryüzüne indirilen dinlere hürmet gösterin..

S: Burada, 'Bana karşı gelmek' denildiği zaman, prensipleri düşünmemiz lâzım. Yukarda da ayetin ahit kısmını prensiple açtığımıza göre.

P: Devam edin.

S: Bu prensiplerin karşısında varlığın vardıği bir durumu var. Bu prensiplerin taht-ı tesirinde olan, tesirler kar-

şısında insanın durumu burada anlatılıyor. Ve insanın uğrayacağı, hakkı olan akıbetler anlatılmış oluyor. Ve bu şekilde, insana bir yol gösteriliyor.

S: İçinde bulunduğumuz tesir kuşağının icaplarına uygun şekilde hareket etmemiz söyleniyor.

P: Eğer...

S: Eğer bu şekilde hareket etmezsek...

P: Evet.

S: ...asl'a sadık vaziyetten ayrılmış oluyoruz.

P: Eh, şöyle böyle bir şeyler kavranılmış. Şimdi şundan da anlaşılmış oluyor ki: Henüz verilmiş olan bilgilerin bu konu ile ilgili olanlarını çekip almak kabiliyetinde değilsiniz. Okuyunuz.

S: Kur'an-2/41: 'Nezdinizde bulunan Tevrad'ı doğrulamak üzere gönderdiğimiz Kitaba iman edin. Onu inkâr edenlerin...'

P: Nedir Tevrat, nedir Kitap?

S: Bir Din Günü'nden bahsedilmektedir, burada Tevrat'la. Öteki Kitap ise, ikinci bir Din Günü'nü temsil ediyor (18).

P: Güzel. Fark nedir?

S: Aradaki fark...

S: Bir realite değişikliğini temsil ediyor.

P: İştirak ediyor musunuz bu fikre?

S: Yani aradaki farkı daha şümüllü...

P: Ayeti bir daha okuyun.

S: 'Nezdinizde bulunan Tevrad'ı doğrulamak üzere gönderdiğimiz Kitaba iman edin.'

P: Herbir kelimeye dikkat ediniz.

S: Burada bir evvelki Din Günü'ne ait olan bilgilerin bir defa hakikat olduğu ve bu hakikatin yeniden doğrulanması, daha şümüllü bir şekilde insanlara gösterilmesi bakımından ikinci bir Din Günü'nün, onu daha bir açar ve takviye eder tarzda verilmiş olduğuna iman edilmesi icap ettiği söyleniyor.

S: Ayetteki 'doğrulamak' kelimesinin, onu daha şümûl kazandırarak ifade etmek manasına gelmesi gerekir. Zira aynıı tekrarlamakta bir yarar yoktur. Daha evvelce söylenenlerin bir üstündeki tesirin insanlara şamil olacağı bildirilmektedir.

P: Bugünlük bu kadar kâfidir. Bu son okunan satır üzerinde [ayet üzerinde] gene aynı celsede vermiş olduğumuz bilgilerle imal-i fikirde bulunun. [Bu celsede] verdiğimiz iki prensibi unutmayın.

Celse - 10... Kademe - 5... 24-4-1964... Cilt - 2

P: Sorunuz.

S: Kur'an-2/24: '...o halde o ateşten sakınınız ki onun yakıtı insanlardır, taşlardır, o ateş kâfirler için hazırlanmıştır.' Bu ayetteki 'yakıtı insanlarla taşlar olan ateş' sembolü için Cilt - 2.. Celse - 6'da, 'İnsan ancak insan ile sınıılır. Nitekim madde de madde ile sınıılıyor' şeklinde cevap verdiniz. Buradaki 'ateş' sembolünü, ıstııraplı bir bilgi edinme hali olarak düşünmemiz acaba kabil midir?

P: Bu husus hakkında size söylediklerimiz nazar-ı itibare alınarak mı çıkarılmıştır?

S: Kendi aramızda fikir teatisinde böyle bir neticeye vardık.

Medyom: Bir daha tekrar ediniz.

S: 'Yakıtı insanlarla taşlar olan ateş.' Buradaki ateş sembolünü, ıstııraplı bir bilgi edinme hali olarak düşünüyoruz.

P: Bilgi edinmede, esas itibariyle ıstıırap yoktur. Bilgi ediniş ruhun aslî meşgalesidir. Sizlerin bu meşgaleleriniz, daha evvelkilerin zaruri bir neticesi olarak, sizleri muhtelif plânlar içine bölmüştür. Her plânın kendine has bir muhiti ve müessiriyeti vardır. Bu, umumî olarak böyledir. Hususî olarak ise, her insan esas itibariyle dört plân içinde bulunur :

Birincisi: Kendi şuur plânı. Bu plân, Öz'ünden itibaren en son saniyesine kadar bütün muhtevaları içine alır.

İkincisi: O varlığın obje ile temasından hâsıl olan bir plândır.

Üçüncüsü: Kendisi ile objenin müştereken dahilinde oldukları bir mekânın tesirleri altında oluşudur.

Dördüncüsü: İçinde bulunduğu sistemin bağlı olduğu âlemdir.

Bu dörtlü ayırımı, âlemi nazar-ı itibare almazsanız, teslim tarzında da düşüncelirsiniz. İşte, yukardaki kısa izahımızca şu netice çıkartılabilir: Bilgi iktisabındaki ıstırap, bu ilk üç plânın karşılıklı tesirleşmesinden hâsıl olan bir hal'dir. *Istırap yoktur, 'hal' vardır.* Bugün içinde bulunduğunuz hal, sizi, daha doğrusu kendinizi mesut addetmenize kâfidir. Fakat gene bir başka zaman, içinde bulunduğunuz hal, sizi bedbaht kılmaya kâfidir. Değişen nedir? Sadece siz; sizin, objenizle münasebetiniz. Her ikinizin, sisteminizle olan münasebetinizdir. Evet.

S: Bu, varlığın dörtlü plân içinde bulunması, spatyom dediğimiz ortamda ve bedensiz varlıklar için de varit midir? Yoksa burada...

P: Evet, varittir. Yalnız, onların objeleri değişiktir. Objeden kasıt; içinde bulundukları mekânın umumî ahvali ve konusudur. Evet.

S: Bir başka سوالimize geçiyoruz.

P: Bu duruma göre, sorduğunuz سوالdeki 'ateş', ne manaya gelmektedir?

S: Ateş, izahatınızdan anladığıma göre içinde bulunan hal'dir; ki biz bunu ıstırap şeklinde düşünmüştük.

P: Gene, muayyen bir kesitten sonra o, ıstıraptır. O, bir cevelânın ifadesidir. Fakat esas olarak, perspektif olarak bir tetkik onu ıstıraplıktan çıkarır. Bunları iyi anlayınız.

S: Yani, neticesi ve gayesi itibariyle, varlığın bilgi edinmesi esas olduğuna göre; hangi yoldan giderse gitsin, o bilgiye hangi hal içinden ulaşmasının bir kıymet ifade etmediğini göstermiş oluyor burada.

P: Evet. Ve aynı zamanda, aslî bilgiye nazaran her şeyin de nispi olduğunu gösterir.

S: Ayette bir de korku ikazı var. Bu..

P: Cümleyi olduğu gibi okuyarak anlatınız.

S: 'Yakıtı insanlarla taşlar olan ateşten korkun.' Burada, ateş sembolünü yukarda anlatıldığı gibi anlıyoruz. Fakat 'korkun' ikazını acaba, içinde bulunduğunuz hallerin, bütün detaylarına kadar idrâkine varın tarzında bir düşünce ile mi çözeceğiz?

P: Çok güzel. Bir yönünü aydınlatan çok güzel bir izah-tır yaptığınız. Bunun başka türlüünü? Aynı mekanizma ile bu da hallolur.

S: İçinde bulunulan hal, bir müddet sonra bir ıstırap olacaktır. Yani, içinde bulunduğunuz hal, ıstırap olmasın. Bu hal, bu realiteden sıyrılın manasına...

P: Evet. Müphem bir şeyler var... Bu son cümlenizin üzerinde durarak biraz daha açmaya çalışın.

S: İçinde bulunduğunuz realiteye saplanıp kalmayın, bir üst basamağa kancayı atın; onun tesirlerini almaya çalışın manasında.

P: Güzel. Peki, bu endişe hali ne demektir o halde? 'Korkun' aynı zamanda 'endişe edin' demektir. *Havf değildir* (19).

S: Tekâmülde bir realiteye saplanıp kalmak elbette matlup bir hal değildir. İnsanları bu durumdan kurtarmak için bir yardım, bir ikaz yapıyor burada.

P: Evet, aşağı yukarı anlaşılmıştır. Başka türlü? *Daima sembollerin üç ve dördünü bulacaksınız, [yani] üç ve dördüncü derecedeki çözümünü bulacaksınız. Bir ve iki, harc-ı âlemdir. Üç'ü bulan spiritler azdır. Dördüncüsü size yakışır. Geçiniz başka suale.*

S: Cilt-2.. Celse-8'de bahsettiğiniz, 'maddenin buudu' ne demektir acaba? Bu hususta bilgi verir misiniz?

P: Hayır.

S: Cilt-2.. Celse-8'de, 'Sizin âleminizdeki denge unsuru ikilidir' dediniz. Yine aynı celsede, 'Maddenin sizin âleminizdeki tekâmül istikameti üçlüdür, buudu değişik olabilir' dediniz. İkili denge unsuru ile üçlü tekâmül istikameti arasında acaba ne gibi bir münasebet mevcuttur?

P: İkili denge unsuru sizlerce nedir?

S: Efendim, bu hususta biz de, ikili denge unsuru ile Rahim ve Rahman arasında bir münasebet var mıdır diye bir sual soracaktık.

P: Elbette ki, Kur'an yönünden böyle bir münasebetin bulunması gerekli olabilir. Fakat dikkat edilmişse, sizlere sadece Kur'an çerçevesinde kalarak bilgi verilmek istenmiyor. İkili bir denge ile gidilmek isteniyor. Bilgi ve muayyen bir realitenin bilgisi... Baştaki bilgiye bu realitenin üstündeki sıfatını verebilirsiniz. Evet. Bu hale göre, iki unsur sizce ne manaya geldi?

S: *Realite ve verite.*

P: Güzel. Arkadaşınızın arzettiği gibi, realite ve verite. Bunları [ve] elinizdeki sorunuza esas teşkil eden düşüncelerinizi meczederek yeni bir cümle söyleyiniz.

S: Maddenin âlemimize ait üçlü bir tekâmül istikameti var. Bu üçlü tekâmül istikameti, âlemimize has bir durum.

P: Evet.

S: Şu halde bunun dışında bir veritenin de mevcut olması gerekiyor.

P: Evet.

S: Buna göre, maddenin bu hususiyetiyle, ikili denge unsurunu bu yönden bir telife tâbi tutmamız kabil olacak.

P: Evet. Bu telifi yaptıktan sonra tekrar görüşelim. Aynı konu üzerinde tekrar görüşelim.

S: Cilt-2.. Celse-8'de, 'Kâinatınız, daha doğrusu sizlerin kâinatınıza tâbi olunuz, ikizli bir madde içinde bulununuzdan dolayıdır. [Bu ikizli madde için], ancak iki ayrı yük ile dolu olan, düşünülebilir' dediniz. İkizli maddenin iki ayrı yük ile dolu oluşu ne demektir?

P: Bu, bundan evveline bağlıdır.

S: Evet, sual deminki aynı konuyla alâkalı.

P: Evet.

S: Bizim için çok önemli bir mevzua giriş mahiyetinde olmak üzere tesirler hakkında bir sual tertitledik: Biz biliyoruz ki, her vibrasyon bir tesirdir. Fakat bunun tersi olarak, her tesir bir vibrasyon mudur?

P: Değildir.

S: Tesir hakkında bizi aydınlatacak bir tarif lütfeder misiniz?

(Bir sükût devresinden sonra).

Medyom: Karardı ortalık. Niye? Birden.. Biraz dinlenmem lâzım.

(Medyomun irtibatı kesildi. Bir müddet sükût halinden sonra).

Medyom: Peki.

(Bir müddet daha geçtikten sonra irtibat yeniden tesis edildi).

P: Sizler için en uygun olan tarif şudur: Tamamiyle İlâhî bir inşa olan Ruh'un müessiriyet hali, tesir'dir. Ruh'un manasını şimdi söyleyeceğimiz tarzda anlayınız: *Ruh, Allah'ın yalnız kendisine mahsus olan tasarrufu ile meydana gelmiş olan, tek bir enerji çekirdeğidir. Bu enerji çekirdeği, eğer fizikî anlamda düşünölmek gerekirse, bütün kâinatları dağıtmaya kâfi bir potansiyeli haizdir. Ancak bu kadar söylenebilir. Enerji çekirdeğindeki enerji, ne bildiğiniz enerji; çekirdek, ne düşünebileceğiniz çekirdektir. Ancak bu kadar ifade edilebilir. İşte böyle bir 'Ruh' anlayışı altında, ruhun müessiriyeti değişiklikler arzeder. Fakat esas tema, sizlere en uygun olanı, fiilî bilgi cereyanları'dır. Bu kadar.*

S: Burada üç isim karşımıza çıkıyor: Tesir, bilgi ve enerji. Burada üçlü olarak karşımıza çıkan bir husus var. Bunların aralarındaki münasebetler hakkında bizi aydınlatır mısınız acaba?

P: Biz size tesirin izahını yaptık. Başka bir şey değil. 'Tesir ne' dendiğı zaman, zihninizde, söylenmiş olduğı tarzda bir terkip meydana gelebilir. Ve size kâfidir. Ruhun müessiriyeti esas olduğuna göre ve her şeyde ruhî müessiriyet bulunduğuna göre, bütün âsar o'ndandır. *Ve her şey o'na döner.* Sizin için henüz vakti gelmemiş olan bir konuya kapı açtınız. Evet. Başka?

S: Herhangi bir tesirin müessiriyette bulunabilmesi, onun...

P: Hep ters konuşuyorsunuz. Herhangi bir tesirin müessiriyette bulunması diye bir şey yoktur. Ruhun müessiriyeti tesirdir. Müessiriyetin tesir tarzında görünüşü diyebilirsiniz.

S: Evet. Ruhun müessiriyetinin tesir tarzında tezahüründe, ruhun bu müessiriyetinde herhangi bir azalıp çoğalmanın düşünülmesi mevzubahis değildir, diye düşünüyorum.

P: Prensip itibariyle sözünüz doğrudur. Fakat bir bilgi teselsülü içinde, bu, dediğiniz gibi olmayacaktır.

S: Bilgi teselsülünden acaba neyi anlamamız gerekecek?

P: Ruhun müessir olduğu objeden aldığı cevaba göre kendisinde bulunan yenileşmiş kaynakların yekûnudur. Esas olan, alınan cevaptır.

S: Üstteki 'Her şey o'na döner' sözünüzden, olmakta olan her şeyin müsebbibi ruhtur manasını mı anlayacağız, yoksa...

P: Katiyetle.

S: Ruhların müessiriyetlerinin tesir tarzındaki tezahürleri, muhakkak ki birtakım kanunların, İlâhî kanunların çerçevesi dahilinde olmaktadır. Bunun dışında herhangi bir tarzda tezahürünün mümkün olmadığını düşünüyoruz.

P: Evet.

S: Evet. Buna göre, bir ruhun müessiriyetinin, çeşitli kâinat plânları içinde, çeşitli âlemlerde tezahür ediş tarzının ortaya çıkışında da birtakım değişmelere maruz kalmasının acaba zaruri olduğu düşünülebilir mi?

P: Şunu belli edelim: İlâhî İrade Kanunları'nın sürekli oluşunu temin eden, ruhun kendi müessiriyetidir. Ve hatta bir manada, İlâhî İrade Kanunları, ruhun müessiriyetidir.

S: Bunu, Cilt-2.. Celse-8'de bahsettiğiniz, meleklerin ana prensipler olduğu bilgisine bağlayabiliriz.

P: Güzel.

S: Fakat burada gene de şunu düşünmemiz icabediyor ki; bir maket, bir plân, bir İlâhî tertip mevcut. Bu mevcu-

diyetin içinde ancak, onların mevcut oluşuna zemin hazırlayan ruhların müessiriyetleri mevzubahis olabilmektedir.

P: Evet, devam edelim.

S: Bugün verdiğiniz tesirler bilgisi üzerinde çalışmak ve yeni sorularımızı sonra sormak istiyorduk.

P: Pekâlâ, dinleyiniz⁽²⁰⁾: Uzaktaki yıldız mı, yakındaki yıldız mı daha parlaktır?

S:

P: Evet?

S: Eğer bu iki yıldızın...

P: Yalnızca...

S: ... ışık şiddetleri birbirine eşit ise, yakındaki doğal olarak daha parlak olacaktır.

P: Evet. Demek ki, her ne olursa olsun size obje teşkil eden ve müşahede imkânını sağlayan olayların aynı değer ve kıratta olmasını temin etmek lâzımdır. Eğer sizler, mukayeselerinizi —mahiyeten birbirine benzemekle beraber— farklı iki unsur arasında yaparsanız, uzakta fakat enerjisi büyük, yakında fakat enerjisi küçük iki yıldızın parlaklığı karşısındaki aldanmaya düşersiniz. Şahsî müessiriyetinizi, ki ruhî demektir, katiyen ve katiyen kendinizden gayri hiç bir şeyin hükmü altında bulundurmayınız. İnsan, muayyen bir tesir alanı içinde kaldığı müddetçe, bir yayılma ve açılma hissedebilir. Hatta bu, fiillerine aksedebilecek kadar kuvvetlenebilir. Fakat, bu ağ, onun bütün ömrü boyunca içinde bulunacağı bir ağ değildir. Dışında, ötesinde ve berisinde de bulunabilir. Yani, enerjisi düşebilir. Bu halde kendisini kalkındıracak iç jeneratörü, her vakit hazır mıdır? İç jeneratörün çalışmasını⁽²¹⁾ temin edecek güç, mevcut mudur? Tabiatı tetkik ediniz. Hayvan yavruları, insan yavrusuna nazaran, annesinin yanında çok daha az bulunur. O, kendi tesir ağının içinde olmayı tercih eder. Bu durum hayvanda kısa bir süre içindedir, insanda daha uzun. Fakat bunun bir hududu vardır; o, ruhî reşitliktir. Mesuliyet ve hürriyetiniz, ancak ruhî serbestiyetinizle artar, genişler ve yükseltir sizi. Ruhî hürriyetiniz olabilir; fakat, bu hürriye-

tiniz başka bir ağın içinde bulunduğu için, mesuliyetiniz azdır. Halbuki az mesuliyetli işler, insana az bilgi verir. Çok bilgi, mesuliyeti büyük [olan] işlerde, dolayısıyla serbestlikle alâkadardır. Serbestlik; düşüncede, vicdanda ve bunlardan akseden fiillerdeki serbestliktir, sentez yapma serbestliğidir. Muhakkak ki, hakikatte [yani tatbikatta] bir koordinasyon gerekecektir.

Celse - 11... Kademe - 5... 3-5-1964... Cilt - 2

P: Suallerinizi sorunuz.

S: Kur'an-2/24: 'Yakıtı insanlarla taşlar olan ateşten korkun.' Bu ayetteki 'korkun' kelimesi için geçen celse, 'Korkun aynı zamanda endişe edin demektir, havf değildir' dediniz. 'Korku' ile 'havf' arasındaki mana farkını biz şu şekilde anlamış bulunuyoruz: 'Korku' veya endişelenmek, esas itibariyle bir nefsanî kaygıdır. 'Havf' ise saygıyla bir ürper-ti manasına gelir diye düşünüyoruz. Ne dereceye kadar doğrudur?

P: Geçen haftaki izahatımızda, 'endişe' ile 'korku'nun yakın alâkaları vardır demiştik. 'Havf'taki korku pek sizin tarif ettiğiniz tarzda değildir⁽²²⁾. Orada asıl büyük bir nefsanîyetin dehşeti saklıdır. Bu manada kullandık.

S: Evet, biz yanlış anladık şu halde. Biz asıl nefsanîyetin 'korku' kısmında, kelimesinde mevcut bulunduğunu zan-netmiştik.

P: Evet.

S: Şu halde buradaki korku, daha ziyade ıstıraptan uzaklaşma iç itilişinin bir neticesi olarak ortaya çıkıyor diye düşünebiliriz.

P: Evet, mümkündür.

S: Bir başka سوالimize geçiyorum. Geçen celse, [âlemimizdeki] ikili denge unsurunu, realite ve verite olarak anladığımızı belirtmiştik ve siz de bunu onaylamıştınız. Burada, veriteyi, âlemimiz için bütün realiteleri aydınlatan esas sebep ve âlemimizin nasibi olarak düşünmekteyiz. Realiteyi de plânlar içinde aksetmiş olan kısmî hakikat olarak düşünüyoruz. Bu hususta acaba ne dereceye kadar hakikate yaklaşmış oluyoruz?

P: Evet. Verite olarak sizin âleminizin gerçek maketini de düşünmeniz lâzımdır. Âleminize has olan bir maket mevcuttur ki, bu maket, o âlemin bütün unsurlarını tayin eden esastır. Bu, veritenizdir. Realiteniz, bu maketin muhtelif bölümlerini teşkil eder. Bu bölümlerin içine sizin natamam olarak zikrettiğiniz plânlar da dahildir. Evet.

S: Evet.

P: Verite, maketin tümüdür. Realite, onun bölümleridir.

S: Burada, veriteyi, herhangi bir tek âlemin nev-i şahsına münhasır olan bir maketi olarak mı ele alacağız?

P: Evet.

S: Şu halde, âlem ve kâinatlar silsilesi içinde her âlem ve kâinata mahsus veritelerin de mevcut olabileceği neticesini çıkartabileceğiz, buradan.

P: Gayet tabi.

S: Bu hususu, 'Mutlak Verite' diye isimlendirebileceğimiz bir mütealliğe kadar götürmemiz kabil olabilecek mi acaba?

P: Evet.

S: Evet.

P: Her verite, kendinden büyük bir veritenin realitesidir.

S: Cilt-1.. Celse-4'te, 'Müteal Fikir dendiği zaman... asıldan, Müteal Öz'den... bütün kâinatlara sinen fikirler mevzu bahisdir... Sizler, daha doğrusu bütün varlıklar Müteal Fikrin ancak şurasından veya burasından, şöyle veyahut bu kıyısından müşahede ve öğrenmek kabiliyetinde, yani çok büyük bir aynanın zerreler halinde kırılmış parçalarına sahiptirler. Dolayısıyla, bu kırık parçacıklar birleşirse, Müteal Fikrin sizin kâinatınıza olan aks'ini, sizin kâinatınıza olan nasibi elde etmiş olursunuz' dediniz. Bugünkü celsede bahsettiğiniz verite-realite ilişkisi hususu ile bu alıntıdaki 'ayna parçacıkları' sembolüyle ifade edilen Müteal Fikrin inikası arasında bir yakınlık görmekteyiz.

P: Mümkindür. Aynı şeyi ifade eder.

S: Evet.

P: Muhtelif açılardan, bir eşyanın muhtelif açılardan resmedilişidir o temsiller.

S: Geçen celse, 'Ruh, Allah'ın yalnız kendisine mahsus olan tasarrufu ile meydana gelmiş olan, tek bir enerji çekirdeğidir' dediniz. Acaba bu ifadede bu çekirdek, herbir varlık için ayrı olarak mı düşünülecektir?

P: 'Çekirdek', esas olarak üç tarzda anlaşılabacaktır: 1 — *Bu, mutlak ve orijinal olan bir çekirdektir. Bu sadece Tanrı'ya ait bir bilgidir. Ve ancak Mutlak tarafından tayin edilmiş ve bilinmiş bir şeydir. Bu hiçbir varlığın istiap [yani ihata] edebileceği bir şey değildir.* 2 — *Buradaki çekirdek, önce, varlığın Öz'ü manasına gelir. Sonra, onun yegâne oluşunu ifade eder.* 3 — *Üçüncü [olarak], çekirdek, —ki gerçek enerji ile ilgili olan budur— ruhun cevherini ilgilendirir.* Evet. Bu kadar.

S: Burada, ikinci kademedен sonra bir, teklik halinden sıyrılış meydana gelmektedir, diye düşünüyoruz.

P: Hangi ikinci kademe?

S: Ruhun mutlak olan diye ifade edildiği birinci kısımdan sonra, yani bizim istiaabımız, idrâkimiz dışında bulunduğu ifadesinden sonra, ikinci kademe diye ayırmıştınız..

P: Evet, evet, evet... kademe demeyin.

S: İkinci kademe (!) bir çoğalma, bir kesret halinin meydana gelmekte olduğunu düşünüyoruz.

P: Hayır. Gene yegânelik bakidir.

S: Kesret hali, cevherler için mevzubahis olabilir düşüncesindeyiz.

P: Kısmen.

S: Tanrı'nın, idrâkimiz dışında bulunan Mutlak Adaleti ile bu bahsetmiş olduğunuz 'mutlak cevher'in mevcut oluşu (ortaya konusu) arasında çok büyük bir münasebet olduğunu sezmek istiyoruz. Burada, yaratılmış olan bir 'teklik', bir yegânelik mevzubahis olduğunu görüyoruz.

P: Evet.

S: Bundan sonra ancak, gene bilemediğimiz şekillerde ve yollarda, bir...

P: Bir inşa vardır.

S: ...bir insanın meydana gelmekte olduğunu anlamaktayız.

P: Evet. Doğru anlıyorsunuz.

S: Geçen celse, 'maddenin buudu' hakkında sorduğumuz bir soruya cevap vermemiştiniz. Buut ile süptillik arasında bir münasebet olduğunu düşünüyoruz. Bir de, maddenin tekâmül istikametinin üçlü oluşundan bahsedilmişti, bu âlemimiz içinde...

P: Evet. Şimdi, bu maddeye ait sualler için hususî bir celse tahsis edelim. Bu konu, teşrih konumuzun [yani Kuran'daki sembollerin teşrihi konusunun] biraz dışındadır. Kendine has bir orijinalliği vardır ve başka bir Kademe'nin vazifesidir. Evet, konumuza geçelim; bununla ilgili sualler varmı? Yoksa, okuyacağız. Var mıdır?

S: Bu hususla alâkalı suallerimiz bugün için bu kadar.

P: Öyle ise, geçen defa kalmış olduğumuz yerden, açık ve seçik olarak, ahenkle okuyunuz.

S: Kur'an-2/41: 'Nezdinizde bulunan Tevradı doğrulamak üzere gönderdiğim Kitaba iman edin. Onu inkâr edenlerin birincisi olmayın. Ayetlerimi birkaç pul gibi (pul mukabilinde) değişmeyin. Ve ancak Bana karşı gelmekten sakının.'

P: 'Ayetlerimi birkaç pul gibi..'den başlayarak sona kadar okuyunuz.

S: 'Ayetlerimi birkaç pul gibi (pul mukabilinde) değişmeyin ve ancak Bana karşı gelmekten sakının.'

P: Bunun izahını yapınız.

S: Burada ikili bir karşılaştırma müşahede ediyorum: Birincisi ayetler, ikincisi 'Bana karşı gelmekten sakının', 'Bana karşı gelmeyin' dendiği zaman, bir prensibin mevzubahis olduğunu; 'ayetler'in de, kanunlar tarzında düşünüleceği neticesine varıyorum.

P: Evet, başka bir arkadaş?

S: Varlıkların, temasta bulundukları kâinat vasatlarının tâbi bulunduğu kanunlar ve icaplar karşısında, kendi tutum ve davranışlarını bu kanun ve icaplara göre istikametlendirilmesinin (!) lüzumu üzerinde durulmakta olduğunu zannediyorum. Bunun dışına çıkılacak olursa, o zaman bu dışa çıkış halinin zaruri neticeleriyle karşılaşacağı da ihtar edilmektedir.

Medyom: Pek iyi anlayamadım, onun için nakledemedim.

S: Bir varlığın içinde bulunduğu plânın kendisinden beklediği icaplara göre hareket etmesinin uygunluğu üzerinde durulmakta ve bu ikaz yapılmaktadır.

P: Evet, başka?

S: Ben de buradaki 'ayetler' sözünü kanunlar olarak, yeni va'zedilmiş, yeni bildirilmiş kanunlar olarak anlıyorum ve burada, bu kanunlara uyulması anlatılmak isteniyor.

P: Bir daha okuyunuz.

S: 'Ayetlerimi birkaç pul gibi (pul mukabilinde) değişmeyin ve ancak Bana karşı gelmekten sakının.'

P: Ayetler ne ile değişecektir?

S: Pul.. Birkaç pul gibi. Kanunların maddî gayeler uğruna kullanılması mevzubahis ediliyor burada.

P: Ne demek maddî gayeler?

S: İçinde bulunduğumuz dünya realitesinin bizde ortaya çıkarmış olduğu bir hal var: O da; nefsanîyet içinde bulunuşumuz. Bu nefsanîyetten sıyrılmamız âdeta, bir bakıma ihtar ediliyor. Pul'u burada, nefsanîyet olarak düşünebiliriz.

P: Hayır.

S: Şöyle de düşünebiliriz: 'Ayetlerimi birkaç pul gibi (pul mukabilinde) değişmeyin.' Yani, birkaç realiteye bunu tatbik etmeyin. Bunlar şümûllü prensiplerdir. Birkaç realiteye tatbik etmeyin. Kendi realitenize tatbik etmeye çalışmayın. Bunlar, şümûllü kanunlardır, prensiplerdir manasında.

P: Evet, buradan girin.

S: Bu bildirdiğimiz prensipleri anlamaya çalışın. Bunları kendi nefsanîyet realitenize tatbik etmeyin. Yani, bu realiteyi aşın, bu prensibe varmaya çalışın. Yani prensiplere varmaya çalışın manasında.

P: Evet, kısmen birşeyler anlatıyorsunuz. Arkadaşınızın söylemiş olduğu fikirden ilham alan var mı?

S: Efendim, dünya...

P: Size daha evvel de söyledik; bir ve iki harcı âlem-dir⁽²³⁾. Bunu hiç hatırlınızdan çıkartmayın. Ve izahlarınızdan tatmin olmayın. Evet, devam ediniz.

S: Dünyanın dar realiteleri içinde sıkışıp kalmayınız. Perspektifinizi genişletiniz, verilen bilgileri daha şümûllü açılar içinde mütalaa etmeye çalışınız manasında.

P: Evet.

S: Sizin için bu daha hayırlıdır ikazı yapılmaktadır diye düşünebiliriz.

P: Evet. Bunu sondaki cümle ile de bağdaştırınız.

S: Eğer böyle yapılacak olursa, sizin için hayırlıdır, yoksa kösteklersiniz, kösteklenirsiniz manası çıkıyor. 'Korkun' kelimesinden bunu anlıyorum.

P: Şimdi, bir daha okuyunuz.

S: 'Ayetlerimi birkaç pul gibi (pul mukabilinde) değiştirmeyin ve ancak Bana karşı gelmekten sakının.'

S: Kendi menfaatiniz yönünden düşünmeyin, bütün insanlık için, daha yüksek bir realite düşünün manasına...

S: Veriteyi bulmaya gayret edin.

P: Evet. Peki, değişmek nedir burada?

S: Değişmek, *veritenin yerine realiteyi ikame etmek*.

P: Güzel.

S: Realitelerden veriteye doğru yönelmeye çalışın...

P: Güzel.

S: ...realitelerin dar sınırları içinde sıkışıp kalmayın.

P: Güzel. Son cümle ile bağlayın, ki birincisi prensip, ikincisi —sizler için— kanun olacaktır. Onun için her iki cümleyi birbirine bağlamanızı istiyoruz. Birincisi afakî, herkese şamil; ikincisi sizin pratik hayatınız içindir, müeyyidesidir.

S: 'Bana karşı gelmekten sakının.'

P: Nedir şimdi? 'Realiteyi veriteye tercih etmeyiniz' dediniz.

S: Evet.

P: Doğrudur. İkinci cümleyi buna bağlayacaksınız. Eder-seniz...

S: Ederseniz, o realiteye tâbi olursunuz.

S: Size ıstırap verir.

P: Cümleyi, o cümleyi bir daha okuyunuz.

S: 'Bana karşı gelmekten sakının.'

P: Sakınmak.

S: Kendini muhafaza etmek manasına...

S: Korumak.

P: Realiteden hiç kimse kendisini muhafaza edemez. Ancak, onun içindeki istediği yolu seçebilir. Fakat, başının üzerinde daima bir gökkubbe vardır.

S: Burada, üstün tesirlere kancayı atın ve..

P: Peki, devam ediniz. Bunu çıkartmaya çalışın. Kendi menfaatinize. Evet.

S: Kur'an-2/42: 'Hakkı batıla karıştırıp, hakkı saklama-yın bile bile.'

P: Bu cümlemin 'pul' ile alâkasını görüyor musunuz?

S: Evet.

S: Batıl, burada realite oluyor.

P: Güzel. Ve eskilerin sandığı gibi, geçmiş realite değil; halihazır realite olur. Okuyunuz.

S: Kur'an-2/43: 'Namazı kılın, zekâtı verin, rükû eden-lerle birlikte rükûa varın.' İzahını yapayım mı?

P: Tabi.

S: İçinde bulunduğunuz realiteye uyun, yani namaz kılın. 'Zekâtı verin, rükû edenlerle birlikte rükûa varın'. Buradaki rükûa varmak, üstün tesirleri almaya hazırlananlar-la beraber tâbi olma halini gösteren bir terim olmalı. Ve veriteye doğru yaklaşmanın da yolu işaret ediliyor burada. Yani, daha evvel yapılan hazırlıkların neticesinde, muhtelif en-karnasyonlar boyunca yapılan hazırlıkların neticesinde re-

alitelere sıyrılıp, üstün tesirlere uyacak olan varlıkların yani veriteyi bulacak olan varlıkların durumuna işaret edilen bir ayet olarak görüyorum bunu.

S: İçinde bulunulan vasatın hadiselerinden uzaklaşarak, o hadiselerin içinde varılacak olan realitelere veriteye doğru hareket etmeye çalışın, manasını çıkarıyorum bu ayetten.

S: Yeni verilmiş olan bilgilerin tatbikçilerinden olun. Tatbik edenlerle beraber olun manasında.

P: Bir daha okuyunuz.

S: 'Namazı kılın, ze..'

P: Daha yukarıdan.

S: 'Hakkı batıla karıştırıp, hakkı saklamayın bile bile.'

P: İlk cümle.

S: Burada, bildiğinizden başka türlü hareket etmeyin, yani imanlı hareket edin manası çıkabilir.

P: Bir.

S: 'Hakkı batıla karıştırıp, hakkı saklamayın bile bile.'

P: Evet, bu cümle tamamiyle imanı anlatır. Veriteye olan imanı anlatır. Şimdi, veriteye olan iman, realiteyle sarsılır mı?

S: Sarsılmaz.

P: ..Sarsılır. Kopmaz ama sarsılır. Sarsıldığı için, müteakip cümleyi okuyunuz.

S: 'Namazı kılın, zekâtı verin, rükû edenlerle beraber rükûa varın.'

P: Evet, şimdi bağlayınız.

S: Bu sarsıntıyı karşılamak üzere realitenin icaplarını yerine getirin ki, o yolla veriteye varasınız.

P: Zaten realitenin icaplarını yerine getirdiğiniz için sarsıldınız ya! Veritenin icaplarını yerine getirmediğiniz için sarsıldınız ya!

S: Veritenin icaplarını yerine getirebilmek için de..

P: Namaz kılmak..

S: Namaz kılın..

P: Zekât vermek nedir?

S: İslâmiyetin şartlarını yerine getirmek efendim!

P: Hayır, alâkası yok..

S: Namaz kılmayı, üstün ve yukarı tesirlere yönelik olarak düşünebiliriz.

P: Hayır.

S: Nefsinizi...

P: Değil. Gene ihtar ediyoruz: Bir ve iki değil; üç ve dört.

S: Namaz, burada bilumum davranışlar oluyor. Varlığın yeryüzündeki bilumum davranışları.

P: Namaz kılınırken maksat ve istikamet nedir?

S: Üstün ve hayırlı tesirlere hedef olmak, onlardan nasiptar olmak.

S: Kendimizi temizlemeye çalışmak. Birtakım geri tesirlerden arınmak.

S: Yüksek tesirlere konsantre olabilmek.

P: Namaz: Ruhun, verite istikametindeki sürekli enkarnasyonları boyunca getirmiş olduğu fiillerinin realite içindeki tahakkukudur. Zekât: Bu tahakkukun realite içinde meydana getirmiş olduğu yayılıştır. Yani diğer fiillerle birleşme halidir. Devam ediniz şimdi.

S: 'Rükû edenlerle beraber rükûa varın.'

P: Evet. Rükû edenler: Realite içinde olmasına rağmen veritenin huzurunda bulunanlar. Tekâmülün aşkı ile gidenler. Evet.

S: Kur'an-2/44: 'Siz kitabı okuduğunuz halde, insanlara iyiliği emredip duruyor da, kendinizi mi unutuyorsunuz.'

P: Evet.

S: '...Aklınız başınızda değil mi?'

P: İzah ediniz.

S: Veritenin kitapta ifade edildiği ve bundan insanların, realitelerine uygun olarak diğerlerine birtakım fikirlerde bulundukları ki bunun realiteden başka bir şey olmadığı söyleniyor. Bunda insana kendi öz kabiliyetlerini kullanması ve realiteyle değil, veriteyle hareket etmeye yönelmesi söyleniyor.

P: Evet, başka?

S: Öğrendiklerinizi kendinize maledin manasında.

S: Bundan, imanla hareket edin manası da çıkabilir. Bildiğinizi bildiğiniz gibi ortaya dökün. Başkalarına karşı, olduğunuzdan başka türlü görünmeyin manasında.

P: Tekrar okuyunuz.

S: 'Kitabı okuduğunuz halde, insanlara iyiliği emredip duruyor da, kendinizi mi unutuyorsunuz? Aklınız başınızda değil mi?'

S: Hakikatler hakkında bilgi verdiği halde, kendisi bilgiyi tatbik etmiyor.

S: Kitap, burada verite yerini tutuyor. 'Okuduğunuz halde' sözü, verite ile varlığın alâkasını gösteriyor.

P: Evet, bu alâka ne tertiptedir?

S: Sezgiler halinde.

P: Evet. Şuurlu değildir. Evet, devam ediniz.

S: 'İnsanlara iyiliği emredip duruyor da, kendinizi mi unutuyorsunuz?' Burada, veritenin icap ettirdiği halleri söylemesiyle birlikte, insanın işe kendisinden başlaması ve bütün fiillerinin başlangıcının, kendisinde olan bir hususu tahakkuk ettirmesi icap ettirdiğine işaret ediliyor, zannediyorum.

P: Güzel. Aynı fikri daha geniş veyahut daha başka açıdan söyleyecek olan arkadaşınız var mı?

S: 'Kalbinizin derinliklerinden gelen gerçek sezgi ve bilgileri iyi takip edin' demiştiniz⁽²⁴⁾. Bunu tatbikatta yerli yerinde, usulüne göre yapabilmemiz istenmektedir.

P: Güzel. Aynı fikrin başka bir açıdan takviyesidir. Başka?

S: Önce işe kendinizden başlayın. Kendiniz bunun sahib-i salahiyeti olun...

P: Hiçbir şeyin sahib-i salahiyeti olunmaz, hiçbir şeyin... Sahib-i salahiyet olduğunu zannettiğiniz şey; zannınızdan öte bir şey değildir. Çünkü, sahiplik, sahip olmanın verdiği salahiyet, realite ile ilgilidir, çok sathîdir. Verite ile ilgili olan için, ne mana ifade eder? Haftaya kaldığımız yerden devam ederiz. Bu arada, ayetlerin ne tarzda çözüldüğünü iyi tetkik ediniz.

S: Cilt-2.. Celse-10'da, 'Ruh, Allah'ın yalnız kendisine mahsus olan tasarrufu ile meydana gelmiş olan, tek bir enerji-çekirdeğidir' dediniz. Bunun açıklaması olarak da geçen celse üç maddelik bir tarif yaptınız ve ikinci madde olarak, 'Buradaki çekirdek, önce, varlığın Öz'ü manasına gelir...' dediniz. Bu sözünüzdeki 'varlık' tabirini, bütün mah-lûkata şamil bir tek varlık olarak mı anlamalıyız?

P: Hayır.

S: Bu hususta söylenmesi gereken yahut düşünülen bir şey var mıdır?

P: Daha evvel verilmiş olan, Öz hakkındaki bilgi yeterlidir.

S: Yine geçen celse, 'çekirdék' tarifinizin üçüncü maddesinde, 'Çekirdek, —ki gerçek enerji ile ilgili olan budur— ruhun cevherini ilgilendirir' dediniz. Aynı celsede bizim, kesret hali cevherler için mevzubahis olabilir düşüncesindeyiz sözümüze karşılık, 'kısmen' diye cevap verdiniz. Cilt-1.. Celse-6'daki bir ifadenizde geçen 'insan cevheri' tabiri hakkında sorduğumuz bir soruya Cilt-1..Celse-19'da, 'Cevherin başındaki insan sıfatı, diğer tali sıfatlardan onu ayırmak içindi. Madde cevheri vs. cevheri de bulunabilir. Cevher, cevherdir' dediniz. Burada, insan cevheri, madde cevheri ve tanımadığımız diğer cevherlerden bahsedildiğini düşünüyoruz. Üstteki 'kısmen' sözünüzü, basit sayılarla ifade edilen cevher kategorilerine doğru bir ilk ayrılma olarak görmek-teyiz.

P: Evet.

S: Ne dereceye kadar doğrudur?

P: Böyle olmakla beraber, yani bu anlayışınız da bir hakikati ifade etmekle beraber, cevher-enerji eşliğinden esas anlaşılması istenen şudur: *Varlık, muayyen bir tekâmül kademelerinin katedilmesinden sonra, cevherî olarak birleşir. Bu birleşme, plânları (sizin ruhî plânlarınızı, kategorik plânları) meydana getirir. Ve buradaki birleşme, birbirinde erime tarzında değil, birbirlerinin enerjilerini üst üste bindirme tarzındadır.*

S: Şimdi söylediğiniz bu husus üzerinde düşündükten sonra ancak sual sorabileceğiz. Şimdi, başka suale geçebilir miyim?

P: Buyrun.

S: Bizim bildiğimiz, farklılaşan, hürriyetine sahip, tekâmül edecek olan antitelerin teşekkülünü; cevherlerin tek başlarına oldukları âdeta pasif bir tekâmülden sonra karşılaşmalarını müteakip meydana gelen bir inşa olarak düşünüyoruz. Acaba söylediklerimde bir doğruluk var mıdır?

Medyom: Kavrayamadım.

S: Burada üzerinde durduğumuz husus, ferdiyeti meydana getiren antite hali. Bir ruhun bir ruhtan farklı olma hali. Ve bunun hangi kademededen itibaren meydana gelen bir inşa olduğunu düşünürken böyle bir anlayışa vardık. Üstteki sualimizde, cevherlerde basit bir ayrılma olduğunu düşünmüştük. Bu cevherlerin başlangıçta tek başlarına olarak teşekkül ettiğini farzederek, ve ondan sonra bunların birbirleriyle karşılaşmasından meydana gelen değişikliklerden sonra bu, antite dediğimiz, tekâmül edecek olan ve hürriyetinin davranışlarına sahip fertler halinde meydana geldiğini düşünmüştük⁽²⁵⁾. Bizim burada ayırmak istediğimiz husus, ferdiyetin hangi inşa kademesinden itibaren meydana geldiğidir.

P: E, zaten kendiniz cevabını veriyorsunuz.

S: Bu düşünüşümüz doğru mudur?

P: Bu hususta başka fikri olan var mı?

S: Geçen celse, 'Çekirdek, mutlak ve orijinal olan bir çekirdektir' dediniz birinci madde olarak. İkinci madde olarak da, bu mutlak ve orijinal olan çekirdeğin, aynı zamanda varlıkların Öz'ü manasına geldiğini söylediniz ki, bu, varlıkların Öz'ü, âdeta bir teklik yani yegânelik ifade etmekte idi. Bu teklik-yegânelik ifade eden halin, bilmediğimiz bir inkişaf kaydeden cevherlerin birer antite halinde tezahürüne sebebiyet verdiğini ve buna 'pasif tekâmül' denilip denilemeyeceğini düşündüm.

P: Hayır, denilemez. Öz'ün cevhere inkılâbı hakkında da geçmiş celselerinizde bilgi vardır⁽²⁶⁾. İnşa meselesi ise daha ayrı bir hususiyet arzeder. Bu kadarla yetinin.

S: Bugüne ait hazırladığımız sualler bunlar.

P: Takrir etmiş olduğunuz fikirlerinizde tenakuzlu olan noktaları tashih ettikten sonra teksir ediniz ve adedince veriniz. Şimdi Cemiyetinizde birbuçuk aydan beri inkişaf etmekte olan gelişme ile, buna paralel olarak gözüken olaylar hakkında yaptığınız müşahede ve sentezi anlatınız.

S: (Bir faaliyet ve usul yorumu yapıyor).

P: Evet, başka? Prensipal noktaları, bilhassa şümüllü noktaları tespit eden arkadaşınız var mı? Şöyle ki, bildiğinizin tatbikatını gördüğünüz noktaları bulabildiniz mi?

S: Şunu müşahede ettim ki; bundan birbuçuk ay kadar önce Cemiyete gelen bir medyom hanım, şifa çalışmalarını Cemiyette yapmak istedi. Cemiyetin almış olduğu prensip kararı, Cemiyetin bu gibi bir çalışmanın mahalli olmayacağı merkezinde idi. Bunun tatbikatını yaptık zannediyorum.

P: Evet. Tarafımızdan sevk edilen birçokları arasında bu otomat [olarak gönderilen medyom] da vardır. Her geldiği anda, bütün fertler, teker teker, düşünceleri ve vicdanları ile bir imtihan geçirmiştir. Karşınızda bir olay mevcut. Ve bu olayı müşahede eden yüzlerce göz mevcut. Her göz, orijinalliğinden dolayı kendine has bir senaryo yaratmaktadır. İşte [onun] o senaryosu, onun boynundadır. Henüz, kurtulmuş değilsiniz. Fakat % 60'ın üzerinde —son zamanda— bir uyanıklık gösterebildiğiniz için; 'müteyakkız olunuz' sözünü size söyleyebiliriz. Başka?

S: Faaliyetlerimizi arttırmak için, meselâ filmlerden istifade etmek istiyoruz, dış memleketlerden.

P: Bu, sözkonusu değildir...

S: Evet.

P: Prensipal olarak ne elde ettiniz?

S: Bir husus daha var: Cemiyete bir ara bir şahıs gelmişti. Bu şahsın Cemiyete faydalı olabileceği kanaatine rağ-

men, gene Cemiyet prensiplerinden olan gayr-i şahsî çalışma umdesi, bu şahısla müteyakkız alâka tesisi üzerinde bizi bir tavır almaya sevketti ve bazı menfaatlerden fedakârlık yapmayı göze aldırđı. Bu da Cemiyetin bir imtihanı olarak düşünölebilir.

P: Yerindedir. Göröyorsunuz ki, hadiselerin üzerine tam manasıyla eğilmiyorsunuz. Bu, bildiğinizden başka türlü hareket etmektir. Sakının. *Hepiniz çeşitli his kademeleri içinde bulunuyorsunuz. Fakat ne olursa olsun, hepsi, histir. Karşınıza çıkmış olan bütün tahakkuklar, size bu durumunuzu tebsir etmek içindir. Ve kezaik, bununla mücadelenizi sağlamak içindir.* İdrâk demek, tamamen bilgiye uygun hareket demektir; ne akla, ne mantığa, hele ne de hisse.. tamamen bilgiye... O bilgi ki, ne sizin aklınızla, ne de muhakemenizle ortaya çıkmıştır. Evet, başka? Prensipal olarak gördüğünüz —veya yakın gelecekte görebileceğiniz— hususları anlayabiliyor musunuz?

S: Celse çalışmalarımıza iştirak eden arkadaşlarımızın, benimsediğimiz bilgilere ve prensiplere göre hareket etmeleri hususunda onları elimizden geldiği kadar teşhiz etmeye çalışıyoruz. Öyle sanıyorum ki, onların içinden bir kısmı, istenilen gayeye doğru hareket ettirecek olan bilgileri benimseyebilme imkânlarına kavuşmuş bulunmaktadır. Bu, Cemiyetin ilerki çalışmaları için bir imkân, bir destek olarak düşünölebilir.

P: Onları iyi teşhis ediniz. Bir kısmının aldığı bilgi, katıyen bu hayatı için değildir. Bir kısmının aldığı bilgi, gene bu hayatı için olmamakla beraber, sezgi tarzında aksedecektir. Bir kısmı ise bu bilginin ancak % 10'unu yerine getirebilecektir. Hepsi o kadar. *Siz bu % 10'lukları bulmaya çalışın.*

S: Onlar için acaba ayrıca ne gibi bir tavsiyede bulunmak imkânı var? Herhangi bir...

P: Bunlar sizin basiretinize bağılı. Kafa teşekkülatını inceleyiniz, anlarsınız.

S: Bir de gelecekteki günler için şu anda şöyle bir şey düşünüyorum: Bu celsede, 'Hepiniz çeşitli his kademeleri içinde bulunuyorsunuz. Fakat ne olursa olsun, hepsi, histir. Karşınıza çıkmış olan bütün tahakkuklar, size bu durumunuzu tebsir etmek içindir. Ve kezalik, bununla mücadelenizi sağlamak içindir' dediniz. Bundan sonraki vaziyetlerde de gene böyle imtihanlarla karşı karşıya kalabileceğimiz düşüncesiyle vicdanî bazı imtihanların karşımıza çıkarılacağını düşünüyorum. Ve bu kabil bazı sınanmalara muhatap olacağımızı düşünüyorum.

S: Efendim, ispat celseleri için (27), bu Cemiyet'e fizik ve şifacı medyomların ilerde gönderileceğini zannediyorum.

P: Bu Cemiyet, bir temerküz yeridir. Burada ancak saf şeyler bulunur. Burada ancak esasî olan şey bulunur. Evet. Esasî olan, insanların itikadına ve hasselerine bağlı deliller değildir. Esasî olan, o kimselerin hayatları boyunca getirmiş olduğu hamuleyi işleyen maya'dır. Bütün zorluğunuz şudur ki, daha evvel de bildirdik; çalkantı, mayaya engel olur (28). Bu çalkantı, zihninizdeki çalkantıdır, inhiraflarınızdır. Ancak bunlara belirli bir titreşim verdiğiniz zaman, mayanız mevcut olacak. Ve işte o andan itibaren asıl fonksiyonunuz başlayacaktır. Bu da, insan ruhlarına o mayadan —dozuna göre— zerrelere vermektir. Hiçkimsenin hamulesini, kendiliğinizden arttıramaz ve çoğaltamazsınız. Bütün yapabileceğiniz iş: Mayayı onlara vermek; bir bakıma, bir *katalizör* olmak demektir. Fakat öyle bir katalizör ki, başka hiçbir şeyle ikame edilemez. İşte bu doz, sizin bu hayatınızın en büyük meyvesi olacaktır. Bu da ancak Tanrı korkusu ile olur. Bunu anlayınız.

Verirken neyi verdiğinizi, niçin verdiğinizi, kime, ne miktarda vereceğinizi ve verişinizden sonraki hadiselerin seyrini ne miktar takip edeceğinizi de külliye kavramanız lâzım. Şu söylenilenler, bir fert için tarif edilirse; o fert, fonksiyoner ferttir. Ve bunları % 51 yerine getiren fert, vazifeli ferttir. Vazife budur. Kâinat iki bölümdür: Alanlar ve verenler. Bir de bunların arasında vasıtalık yapanlar. Tes-

lis budur. Sade olun. Objektivitenizin hudutlarını ve siyasını iyi tayin edin; bu, size, *dozu* tayin etmekte bir miyar olacaktır. Sübjektivitenizin derinliğini ve kesafetini iyi tayin edin; bu, sizin hislerinize gem vurmanıza miyar olacaktır. Aklınızı ve muhakemenizi dürüst kullanın; içinizin ve dışınızın arasındaki bağı o kuracaktır.

Doz: Kur'an okuyorsunuz. Görmediniz mi nasıl verildi. Görmediniz mi nasıl alındı. Hiç geriletmedi; daima, her zaman, her yerde inkişafa medar oldu. Şekli değişti. İnsan gözünde, inkişafın tarifi çok basittir; o'nun için [yani insana göre] muayyen istikametler ancak, inkişaf için matluptur; o'na [insan'a] ters gözükenler geriliktir. Halbuki, kâinatta, gerilik diye bir şey yoktur. Ricat yoktur. Ricat, ancak sapanların harcıdır. Kaldığımız yerden okuyunuz.

S: Kur'an-2/45: 'Sabretmekten ve namaz kılmaktan yardım dileyin. Bu da şüphe yok ki çok ağır gelir. Fakat, içi saygı ile ürperen kimselere değil.' İzah edeyim mi?

P: Okuyunuz.

S: Kur'an-2/46-48: 'Bunlar, Rab'lerine kavuşacaklarını ve O'na döneceklerini iyi bilirler. Ey İsrailoğulları, size ihsan ettiğim nimeti ve sizi milletlere üstün ettiğimi hatırlayın. Öyle bir günden sakının ki, o gün hiçbir kimse kimsenin işine yaramaz, hiçbir kimsenin şefaati kabûl olunmaz...'

P: Evet, o kısmı okuyun.

S: Kur'an-2/48: 'Öyle bir günden sakının ki, o gün hiçbir kimse kimsenin işine yaramaz, hiçbir kimsenin şefaati kabûl olunmaz, hiçbir kimseden fidiye alınmaz, ve onlara yardım edilmez.'

P: Evet.

S: İzah edeyim mi?

P: Evet.

S: Şimdi, insanlar, realiteler içinde muhtelif enkarnasyonlara tâbi oluyorlar. Ve realiteler içindeki davranışları onların müteakip hallerini hazırlıyor. Muayyen bir seviyeye varıyorlar. Bu sırada, içinde bulundukları sistem yani güneş sistemi de topyekûn olarak muayyen bir safhaya geliyor.

Bu safhanın icabettirdiği öyle bir hal olacaktır ki; o anda âdeta bir nevi eleme yapılacaktır (29) ve bunun icapları varlıkların o zamana kadar getirdikleri ile mütenasip olacaktır. Ve o esnada, her kim hangi halde ise ona göre bir netice ile karşılaşacaktır. Ben...

P: Evet?

S: Bu ayetten...

P: Başka bir arkadaşınız.

S:

P: Pekâlâ, gelecek celsede bunun teşrihini istiyoruz. Durumunuzla çok alâkadardır. Bilhassa o yolun üzerinde tetkikatta bulununuz.

Celse - 13... Kademe - 5... 17-5-1964... Cilt - 2

P: Evet.

S: Geçen hafta üzerinde durmak istediğimiz ayet hakkında anlayışlarımızı söylemek istiyoruz.

P: Dinliyoruz.

S: Kur'an-2/47: 'Ey İsrailoğulları, size ihsan ettiğim nimeti ve sizi milletlere üstün ettiğimi hatırlayın.' Burada İsrailoğulları, muayyen bir Din Günü boyunca, realiteleri içinde yaşarken veriteye doğru hareket edip de yeni bir Din Günü'ne hazırlıklı olan insanlar grubunu temsil ediyor ve diğer milletlere üstün oluş, realitelerine tâbi olan diğer yer-yüzündeki varlıklardan farklı durumda olduklarını gösteriyor bu kimselerin.

P: Ne yönden?

S: Veriteye olan yakınlık yönünden ve yeni bir Din Günü'ne hazırlıklı oluş yönünden. Muayyen bir idrâke hazırlıklı oluş yönünden.

P: Evet, devam edin.

S: Kur'an-2/48: 'Öyle bir günden sakının ki, o gün hiçbir kimse kimsenin işine yaramaz, hiçbir kimsenin şefaati kabûl olunmaz; hiçbir kimseden fidye alınmaz ve onlara yardım edilmez.' Şimdi bu, Din Günü'nün Saffet Günü ile alâkadar. O, öyle bir imtihan günüdür ki; o Gün hiçbir kimse

hiçbir kimsenin işine yaramaz. Yani, kimsenin idrâkinin değişmesi kimsenin elinde değildir. Ne getirdiyse, onunla iş görecektir. Karşısındaki hiçbir kimsenin şefaati kabûl olunmaz. Hiçbir kimse başka bir varlık için, 'bu iyidir, bu da kabûl olunabilir' tarzında bir fiilde bulunamaz. 'Hiçbir fidiye alınmaz ve onlara yardım edilmez.' Fidiye, enkarnasyonları müsait olmadığı halde bu son günlerde yapılacak bazı faaliyetlerdir. Bu faaliyetler kökten mahrum olduğu için, o Gün için faydalı olmaz. Artık geç kalınmıştır. 'Ve onlara yardım edilmez.' Yardım edilmez, çünkü bu bir imtihan günüdür. Ve o imtihan gününde nasıl Mısır'dan İsrailoğulları ayrıldı ise, bir ayrılış meydana gelecektir idrâkli kimseler için. Ayete devam edeyim mi?

P: Edin.

S: Kur'an-2/49: 'Sizi en kötü işkencelere uğrattıkları zaman firavunların elinden kurtardığımızı hatırlayın.' Şimdi, bu, daha evvelki enkarnasyonlarda realiteler içinde yaşayan varlıkların durumlarını kastediyor. Orada, realitelerin meydana getirdiği sert durumlarda, ilerde İsrailoğlu sıfatını kazanacak olan, o seçilecek olan kimseler, daha geri durumlarda olan insanların birtakım kötü hareketlerine maruz kalıyorlar. Burada doğrudan doğruya 'ihسان' olarak kabûl etmesek de, birtakım imtihanlarla karşı karşıya geldiklerini ve o imtihanlardan kurtulmak üzere kendilerine yapılan çeşitli yardımları düşünmek lâzım. 'Onlar sizin erkek çocuklarınızı boğazlayıp, kadınlarınızı diri bırakıyordu.' Şimdi, burada erkek ve kadınları ayırmak lâzım. Bu anlayışa sahip olacak kimselerin arasında birtakım tefrikler yapmak lâzım. Erkek çocuklar, daha ileri safhada olanları gösteriyor. Kadınlar da aynı safhadan daha geride olanları ifade ediyor. Ve burada, erkek çocuklar daha şiddetli eprövlere maruz kalıyor; fakat geri realitede olanlar, onlara, Firavunlara iltihak etmek üzere, öbür realitelerle imtizaç edebiliyorlar. Bunda...

P: Burada, sadece, görüldüğü üzere, realitelerin çeşitli sıralanışı mevcut değildir. Hatırına başka türlü bir izah

tarzı gelen arkadaş var mı, bu okunurken? O zaman bu ayetlerin manası çok basit olur. Bu izah tarzı, zamanınızdan yüzlerce sene evvel de yapılmıştır, Arap filozofları tarafından⁽³⁰⁾. Evet.

S: 'Erkek çocuklarınızı boğazlayıp, kadınlarınızı diri bırakıyorlardı.' Bu ayetten şunu anlıyorum: Geri realitede olan bazı varlıklar veriteye itibar etmeyip kendi realiteleri içinde kalmayı tercih ediyorlar, tarzında düşündüm.

P: Daima alışagelmış olduğunuz yanlış bir tabir kullanıyorsunuz, büyüğünüzden küçüğünüze kadar: '*Geri realite, ileri realite, sağda realite, solda realite*' diye bir şey yoktur. Sizlere bir 'hal'den bahsettik⁽³¹⁾. Bütün teveccüh noktası bu 'hal'dir. Külliye bir realite olamaz, külliye bir 'hal' olmadığı için. Bir insanın geri realitesi nispîdir. Şöyle ki: Bir varlık muayyen süre içindeki hayatında çok çeşitli 'hal'ler içinde bulunur. Bu, âdeta muhtelif sivrilikleri yahut uzunlu kısıklı çizgileri bulunan bir grafik gibidir. Sizin ileri realite dediğiniz hususun birçok unsurları vardır. Nitekim geri realitenin de öyle. Bir varlık, 'hal'inden dolayı —[ki] bu, iktisap etmiş olduğu bilgi hamulesi demektir ve aynı zamanda bu bilginin feveranı, cevelânı, hazmı, sentezi, fiiliyatı demektir; bunların yekûnu 'hal'i meydana getirir—' işte, varlık, sizin ileri ve geri tesmiye ettiğiniz realiteler içinde devamlı hareket halindedir. Yani, ne ileri realitededir, ne geri realitededir. Sizlere göre, sizin ileri realite olarak nişan aldığınız, hedef ittihaz ettiğiniz bir durum mevcut. Bunu birtakım sıfatlarla ve birtakım değerlendirmelerle kendinize göre anlıyorsunuz. Fakat bu, % 80 anlayışın ötesinde olmuyor. Buradan da anlaşılıyor ki, ileri realite dediğiniz husus ile geri realite dediğiniz husus atbaşı gitmektedir. Yani, varlık, ihtiyacına göre, ruhundaki faaliyetin icabettirdiği değerlere ve malzemelere göre kâh geri realiteden, kâh ileri realiteden istifade etmek mecburiyetindedir. Öyle ise, her ikisi de bir anda bulunan bir şeyin arasındaki tefrik güçtür veyahut hatalıdır. Şöyle ki: Varlık, bütün gayesiyle, bilgisini inkişaf ettirmek mecburiyetindedir; onun için geri ve ileri realite

mevzubahis değil. Esas olan, bilginin iktisabı olduğuna göre; [kendisinden] alınmış bulunan, kendisinden bir şeyler alınan yerlerin önemi yoktur. Bu, ancak ve ancak muayyen bir açıdan bazı şeyleri görerek birtakım sıralamalardan ibarettir. Çok mümkündür ki, sizlerin geri realite olarak isimlendirdiğiniz 'hal'ler içinde bulunan varlıklar ve yine çok mümkündür ki zaman zaman ileri realite içinde [de] bulunurlar. İşte son okuduğunuz ayet, bu tertipte sözleri söylememizi icap ettirmiştir. Daha öncekiler için de. Bütün hususiyet, bütün kaynak, bütün inşia; ruhun mayasında, Öz'ünde, cevherindedir. O, sadece ve sadece realite ve verite arasında mekik dokur. Ama, sadece 'realite'... Başka hiçbir sıfatı olmayan, kademesi olmayan bir şey. *Realiteye 'haller' ismini de verebilirsiniz.* Demek ki bir tarafta, varlık, bütün hüviyeti ile, bütün şahsiyeti ile, kendisinde temerküz etmiş ve kendisinde meknuz bulunan her türlü kudreti ile, 'hal'ler içinde bulunur. Bu, âdeti bir 'içe bakış'tır, iç faaliyettir. Ve mümkün olduğu nispette de bu iç faaliyet dışa akseder. Bilgi[si], kudreti ve nüfuzu artabildiği nispette dışardaki fiiller de çoğalır, ahenkleşir ve kesafeti artar. İşte bu yüzden, 'fiil önemlidir' dedik. Bunun önemi, dışarda bir hat ve harekette bulunmaktan dolayı değil. O, zaten kanunları ile yürüyecek olan bir tabiat nizamının küçük bir parçasıdır. Mühim olan, sizin içinizdeki faaliyetin tam manasıyla hazmedilmiş olması, benimsenmiş olması, kavranılmış, unsurlarına ayrılmış, kenetlenmiş olması ve bunlardan dolayı artık dışarıya taşabilecek hale [duruma] gelmiş olması mühimdir. İşte bu son anlattıklarımızla realite arasında da, realite kavramı arasında da çok sıkı alâka vardır.

Şimdi, görüldüğü gibi, ihtiyacınız olan şeyi sizlere vermek durumundayız. Önce, bir, düşünce hayatınız var; sonra, bir, fiil hayatınız var. Aslolan, fiil hayatı değildir; aslolan, düşünce hayatıdır. Şu şekilde: Sizin fiillerinizi tanzim eden, daha doğrusu aksiyona, faaliyete fiil halini verdiren, yani manalı ve maksatlı hareketler haline getiren şey; sizin düşünce hayatınız, daha doğrusu ruhî efor'unuzdur. *Eğer*

ruhî eforu kaldırılırsanız, fiil kendiliğinden kalkar. Fakat fiili kaldırılırsanız, ruhî efor baki kalır; fakat, tatbik sahası değişir. 'Fiillerinizde kuvvetli olunuz, yerli yerinde yapınız, idrâk ediniz, imanlı olunuz' dendi, denecek. Bunların bütün esası; fidiye verilmeyen, şefaât edilmeyen, herkesin kendi kendine kaldığı o iç durumdur, o idrâk safhasıdır⁽³²⁾. Bugünlük bu kadar. Şu son anlattıklarımızda izahını istediğiniz noktalar var mı?

S: Üstte, 'Eğer ruhî eforu kaldırılırsanız, fiil kendiliğinden kalkar. Fakat fiili kaldırılırsanız, ruhî efor baki kalır; fakat tatbik sahası değişir' dediniz. O safha doğrudan doğruya bir iç idrâk çalışması mıdır?

P: Evet. Ve bu bulduğunuz nokta, ruhun muhakkak ve muhakkak ulaşması gereken üstün bir safhadır. Bu noktadan geçildikten sonra, saf faaliyet başlar.

S: Üstte, 'Geri realite, ileri realite... diye bir şey yoktur' dediniz. Bu konuda biraz daha bilgi rica edeceğim.

P: Evet. Nereden takıldınız?

S: Geçen celse, 'Varlık, muayyen bir tekâmül kademesinin katedilmesinden sonra, cevherî olarak birleşir. Bu birleşme, plânları (sizin ruhî plânlarınızı, kategorik plânları) meydana getirir' dediniz. Burada, birtakım muayyeniyetler içinde hareket etmek mecburiyetinin ortaya çıktığını görüyoruz. Bu muayyeniyeti ortaya çıkartan da birtakım bilgi sıralanışlarının mecburi olduğu hâkikatini ortaya koymaktadır, bizim için. Ayrıca, biraz evvel, 'Realiteye 'haller' ismini de verebilirsiniz' dediniz. Bu bakımdan, bizim için bir 'hal'ler sıralanışının mevzubahis olabileceği neticesini çıkarıyorum.

P: Neye göre sıralayacaksınız 'hal'leri? Başlangıç olarak, mihenk olarak bir şey almalısınız ki üst üste yığasınız.

S: 'Hal'leri, içinde bulunduğumuz, temas temin ettiğimiz âlemin veritesi ile olan yakın alâkası bakımından sıralanışa tâbi tutabiliriz.

P: Bir noktaya temas ettiniz, fakat ters yönden. İzah edelim: Bu 'hal'lerin sıralanışı mümkündür; fakat, veriteyi

sözkonusu ettiniz. İşte, verite meselesi işin içine girince, yani ikinci bir 'safha' hali [yani süreci] başlayınca, 'hal'lerin sıralanışı da mümkün olamaz. Bundan evvel, sizlere bir katalizörden bahsettik [geçen celse]. Varlık, muayyen şartlar içinde bulunduğu müddetçe dahi, daha doğrusu şuur sahası muayyen bir kademenin içinde mahsur bulunduğu zaman dahi, bu kademenin dışından —yani siz buna verite diyeceksiniz— tesirler alması, bilgiler edinmesi, oraya hamleler yapması zaruridir. Bu, kendi maketini kurarken, bilgi maketini kurarken, iç maketini inşa ederken arada sırada kullanmak mecburiyetinde olduğu kıymetli yapı malzemeleri veyahut maketinin plânına nazar atfetmektir. Görülüyor ki, bir 'hal' sıralanması mümkün değildir. Eğer veriteyi daha evvel hazırlanmış mükemmel bir plân olarak kâbul ederseniz.. Oraya sadece nazar atfedilir, kılavuzdur. Nitekim Kur'an da öyledir. *Neden bunca yıl Kur'an okunur da bıkılmaz? Orada bir güneş sisteminin plânı çizilidir.* Herkes içinde bulunduğu 'hal'in —o 'hal' ki; ferdin, maketini inşa ettiği 'hal'dir— yanlış bina yapmamak için plânını tetkik etmesi gerekir. Sair dinler, bu büyük plânın muayyen cenahlarındaki muayyen bölümleri teşkil eder. Bir bölümü tetkik etmekle bütün bir bloku tetkik etmek aynı şey değildir. İşte, Spiritüalizma dediğiniz 'hal', bu tetkikinizi kolaylaştıracak muhtelif ölçüleri, muhtelif rakamları, muhtelif inşa tarzlarını ve şekillerini size yakînen gösterecek olan ve rüyetinizi kuvvetlendirecek olan bir dürbündür, kuvvetli bir vasıtaadır.

Celse - 14... Kademe - 5... 24-5-1964... Cilt - 2

P: Suallerinizi sorunuz.

S: Çeşitli realiteler, uygun tertipler altında muayyen bir 'safha'yı mı meydana getirmektedir? Meselâ vicdan sahası. Bu safha için çeşitli realiteler mümkün mü?

P: Bir daha okuyunuz.

S: Çeşitli realiteler, uygun tertipler altında muayyen bir 'safha'yı mı meydana getirmektedir?

P: Evet?

S: Meselâ vicdan safhasından bahsettiğimiz vakit, bu safha içinde çeşitli 'hal'lerin mümkün olabileceğini düşündük. Acaba bu 'hal'ler arasında bir kademe farkı mevcut mudur?

P: Sizin buradaki 'safha' dediğiniz husus bir 'realite'dir. Yanlış terim kullanıyorsunuz. Vicdan realitesi.

S: Buna bir 'safha' diyemeyeceğiz demek ki..

P: Hayır.

S: İdrâk hakkında da...

P: Aynı şeyi düşünebilirsiniz. Fakat, idrâk durumu değişik bir durumdur.

S: Bunun için 'safha' kelimesi kullanılabilir mi, idrâk için?

P: Evet. Bu yüzden değişiktir. Çünkü idrâkte, vicdan realitesi mevcut değildir. Bu manada bir idrâk.

S: Şu halde 'safha'yı 'realite'den ayırdedecek vasıflar acaba neler olabilir? Daha şümûllü olması lâzım.

P: Onların aynen insan cevheri gibi *yegâneliği* sözkonusudur. Fakat bunu tespit edebilmeniz mümkün değildir. Onlar öyle bir durumdadır ki, bu 'safha' ismini verdiğiniz tekâmül kesiti, diğerleri ile tamamiyle farklıdır. 'Safha'lar arasında tampon bölgeler vardır. Tampon bölgelerden kasıt, varlığın analiz ve sentez yapabilme kabiliyetinin devamlılığı demektir. Orası öyle bir yerdir ki, orası öyle bir şuur sahasıdır ki, orada daimî bir analiz ve sentez faaliyeti mevcuttur. Ve işte bu ikisinin arasında, yani bu tampon bölge[ler]in sağında ve solunda, altında veya yukarısında kalan kısımlar birer 'safha'dır. Her 'safha' kendi arasında muhtelif realiteler de taşır. Meselâ vicdan realitesi[nde olan], yani realitesi vicdanî olan, vicdan ölçüleri yahut *vicdan ismi[ni] alan muayyen bir bilgi* ışığı altında hadisatı tetkik eden ve mütenebbih olan bir varlık için aynı zamanda birçok sair realiteler de mevcuttur. Basit olarak; meselâ his, meselâ egoizm, meselâ belirli bir ekolün vermiş olduğu fikrî kabûller vesaire, vesaire... Fakat bunlarda hâkim olan unsur, yani bunları maksatlı bir çalışma içinde götüren unsur, belirli kapasitede bir bilgi yekûnu olan vicdandır.

S: Vicdan realitesi diye isimlendirdiğimiz realitenin, kendine mahsus olan bir bilgi kapasitesi mevcut. Bu bilgi kapasitesi içinde bulunan bir varlık, bu bilgisi ile mütenasip olarak herhangi bir analiz ve sentez faaliyetinde bulunuyor mu?

P: Evet.

S: Bu bulunuş durumuyla 'safha' dediğimiz durum arasında acaba ne gibi bir ilgi vardır?

P: Bu 'realite' ile 'safha' dediğiniz şey arasında, [üstte] de söylediğim gibi, 'yegânelik' hususiyeti vardır. *Vicdan denen muayyen bir bilgi*; mütecanis ve aynı doz ve değerde olan bilgilerden tereküp etmemiştir. Muhtelif unsurların bir araya gelmesiyle gayr-i saf, daha doğrusu gayr-i mütecanis bir bilgi topluluğudur. Halbuki, 'safha'da; bu gayr-i mütecanis hal [durum], mütecanisliğe, gayr-i saf olan, safiyete inkılâp etmiştir. Ve 'safha'nın ileri kısımlarına doğru hareket edildikçe, bu durum yavaş yavaş bozulacaktır. Demek ki 'safha', tampon bölgelerin uç kısımlarında asıl benliğini kazanır. Veyahut yitirir. Bu aynen şuur sahası gibidir. Şuur sahasının maddeye [yakın] olan kısımları, maddî ünsiyetle gayr-i mütecanis haldedir. Fakat, derunî kısımlar, aslî benliğe daha yakın [olan] kısımlarda ise, onun dokusu mütecanis bir durum arzeder. Bilmem bu maket size bir fikir verdi mi?

S: Evet efendim. Daha iyi anlayabilmek için bir iki soru daha sormamıza izin verir misiniz?

P: Evet, buyurunuz.

S: Şimdi bu bahsetmiş olduğunuz 'safha', muayyen bir kademeye ait olarak düşünülebilir. Muayyen bir kademenin 'safha'sını, acaba daha üstün bir kademenin 'hal'i veya realitesi olarak ele almamız kabil olabilecek midir?

P: Her vakit mümkün olmaz. Şu bakımdan: *Bir defa 'safha', kâinat içinde başlıbaşına bir kanunlar yekûnudur.* Madem böyle bir soruyu açtınız, izah edelim: 'Safha', esas itibariyle, varlığın kâinatlar içindeki tâbi olmuş olduğu kanunların şümûl ve miktarına tâbi bir hususiyetle muttasıf-

tır. Yani, 'safha' dendiği zaman, kâinatın belirli birkaç kanunu veyahüt bilinemeyecek tertipte ve düzendeki birkaç kanunu içinde bulunmak ve bunlar dahilinde amel eylemek manasını anlamak lâzım. Böyle olunca, daha evvelki sualinizin cevabı kendiliğinden çıkıyor. Bir yukardakinin bir aşağı[sın]daki, realitesi olamaz. Çünkü her ikisi de, ayrı ayrı tabiat kanunları içindedir. Bir kanundan diğer kanuna geçiş bakidir. O kanunun şiddet derecesinden çıkıp, diğer kanunun şiddet derecesine tâbi olmak sözkonusudur. Böyle olunca, varlığın realitesi meselesi de ancak içinde bulunduğu 'safha'nın, daha doğrusu tâbi olduğu kanunun kendisine yaptığı müessiriyetin bir yankısı olmuş olacaktır. Anlaşılmış mıdır?

S: Evet. Bu sualimizi şundan dolayı sormak gereğini hissetmiştik: 'Safha', muayyen ve mahdut miktardaki realitelerin âdeta bir toplamı olarak...

P: Evet, evet, evet... Bu, kanunla sembolize edilmiştir, [oysa realitelerle dediniz, bu yanlıştır].

S: Yani acaba, bahsetmiş olduğunuz bu 'safha' da, diğer bilmediğimiz 'safha'lardan müteşekkil yeni ve üstün bir 'safha'nın realitesini mi temsil etmektedir?

P: Hayır. Burada, bir piramidal gidiş sözkonusu değildir. Anlatmak istediğiniz anlaşılmıştır. Piramidal bir gidiş sözkonusu değildir.

S: Muayyen bir 'safha'nın 'hal'leri arasında acaba 'hal'ler bakımından bir kademeleşme, bir fark mevcut mudur?

P: Mevcut olamayacaktır. Çünkü bir tabiat kanununa karşı sizin göstermiş olduğunuz reaksiyon baş, son veyahüt orta tarzında herhangi bir safha [yani kademeleşme] arz etmez. Pek mümkündür ki, sizin hayatınızın ortasında ulaşmış olduğunuz, daha doğrusu bir kanunun esasına nüfuz etmek bakımından ulaşmış olduğunuz bir netice; ne hayatınızın başında ne de sonunda elde edemeyeceğiniz bir neticedir, yüksek bir neticedir. Eğer bir sırayı takip etmek veyahüt sizdeki ruhî olgunluğu takip etmek icap etseydi; bu, aksine, hayatınızın ortasında değil, hayatınızın en son anı-

da olması gerekirdi. Görülüyor ki, eğer etrafınızı da iyi müşahede etmiş bulunuyorsanız; bir kanun içinde, o kanunun esasları hakkında, detayları hakkında, müessiriyeti hakkında, çevresinde ve kendisinde meydana getirmiş olduğu tesirler hakkındaki bilgileri, varlığın üst üste yığılmış 'hal'leri gibi meydana gelmez. Şöyle ki: Varlık her an için değişik bir 'hal' içindedir. O, bir sıralama yapmakla vazifeli değil, aksine, etrafında bulunan müessir hususlardan istifade etmek zorundadır. Şöyle düşünelim: Bir yayvan kap içinde muhtelif küçük bölümler olsun. Eğer sizin dediğiniz tarzda düşünürsek, herhangi bir küçük bölümden başlamak suretiyle sıra ile bu küçük bölümleri bir madde ile doldurmamız gerekir. Halbuki siz maşerî yaşayanlar için, kendinize göre değil, maşere göre tesirler ve rahmetler içindesiniz. Buradan şu çıkacak ki; etrafınızda olup bitenler, size verilenler, sizin şahsî ihtiyacınızdan dolayı değil, maşerî hayatınızın ihtiyacından dolayıdır. Bunlar, teker teker değil külliyyen verilmektedir. Siz elinizdeki yayvan kabınızın küçük bölümlerini, işte, etrafınızda bulunan bu tesirleri hıfzetmek yolunda kullanacaksınız. Hangisi önce, hangisi sonra, hangisi şimdi, hangisi gelecekte lâzım olacak diye bir muhakemede bulunamazsınız. Çünkü hangi kabı doldurmuş iseniz o kap sizin kabınızdır. Daha doğrusu içindeki, sizin ihtiyacınızdır. 'Hal' budur. Bu küçük kapları numaralamış olsanız; ilk doldurduğunuz 25'tir, sonra 4'ü, sonra 8'i, sonra 90'ı doldurursunuz. Ve nihayet yüzde yüz (% 100) de dolmuş olur. İşte yüzde yüzün (% 100) dolmuş olması, sizin başka bir kanuna tâbi olmanızı, yani bir 'safha' değiştirmenizi icap ettirir. Eğer bir kademeleşme sözkonusu ise, bir kademeleşmeyi şu bakımdan anlamanız iyi olur: Bir kademeleşme vardır; bu kademeleşme, varlığın ferdî realitelerinde, daha doğrusu geçirmiş olduğu 'hal'lerde değil, maşerî olarak bütün varlıkların içinde bulundukları 'safha'dadır. Bir kademeleşme vardır; külliyyen verilen rahmeti alabilenlerin kademeleşmesi. Çeşitli tarzlarda ve miktarlarda alabilenlerin meydana getirdiği bir sıralanma vardır. Fakat bunların her-

birini ferda ferda incelerseniz, bunların realitelerinde, yani 'hal' değişimlerinde böyle bir sıralanma yoktur. O, zaten, külliye başka bir şeyin sırasıdır. Yani, başka bir şeyde kademe içinde bulunmaktadır ve katiyen, böyle olduğu için halleri de kademe içindedir tarzında mantıkî bir netice yoktur. Unutmayın ki varlık orijinaldir. Evet.

S: Vicdana bir realite dediğimiz gibi, nefsanîyete de bir realite diyebilir miyiz?

P: Evet.

S: Nefsanîyetin vicdan karşısındaki durumu nedir ve aynı söylenenler dahilinde mi mütalaa etmek lâzımdır?

P: Aynen mütalaa edilir. Fark yoktur. Kanunların şümûlî ve o varlıktaki görünüş tarzı değişiktir.

S: Efendim, eğer hal böyle ise, sözgelimi bugüne kadar dünya üzerine indirilmiş olan dinlerdeki ikazları ne şekilde tefsire tâbi tutmamız icabedecek? Orada, hepimizin malûmu olduğu üzere, daima insanlığa kendi varlığının dışına taşarak onlara hizmet şuuru ile faaliyet göstermeleri emredilmektedir, ikaz edilmektedir. Bunun daha üstün bir realite olduğu burada kendiliğinden ortaya çıkmıyor mu?

P: Neyin üstün realite olduğu?

S: Mesclâ, nefsanîyet ve vicdan realitesinin üzerinde diyelim, bir şuurlu hizmet realitesi...

P: Evet.

S: Burada bir sıralanış varmış gibi geliyor bize.

P: Şuurlu hizmet realitesi, vicdan realitesi olmadan tahakkuk edemez. Vicdan realitesinin reaksiyonu vazifedir.

S: Evet, işte bu tahakkuk edememiş durumu burada bir sıralanış...

P: Hayır. Alâkası yoktur. Vicdan realitesinin muayyen bir dozunu ifade eder. Herkeste vicdan vardır. Doz değişiktir. Bir kısmının vicdanî reaksiyonu ve çalışışı, dar bir çerçeve içindedir. Meselâ kendisi, meselâ sevdiği birkaç kişi. Bir kısmının bir cemiyet olabilir, bir kısmının bir millet olabilir, bir kısmının bütün insanlık olabilir. Bunlar arasında çeşitli kademeler vardır. İşte vicdanın dış âlemdeki aks'i, vazife ismi altında rozetlenmiştir.

S: Yani, buradaki, bu bahsetmiş olduğunuz sıralanış, insanlık kademesine kadar kademeler halinde ortaya çıkış, aralarında fark olduğu neticesinin doğruluğuna bizi götürmektedir. Bilmiyorum, anlatabiliyor muyum? Yani, herhangi bir realitenin muayyen bir seviyesine ulaşan bir kimse, ancak ondan sonrakiler için bir alma imkânını kendine sağlamış bulunuyor.

P: Fert, esas itibariyle, orijin itibariyle en büyük realiteye sahiptir. En büyük realite, Yaradan'ını bilmek, Yaradan'ına tapmaktır. Bu, artık, realite de değildir, verite de değildir. Bu 'hal', veriteden de önce, realiteden de öncedir. İşte bunun için, bir varlık için 'hal' değişiminden başka bir şey sözkonusu olamaz. O, *tekâmülünün muayyen bir kesiti içerisinde girmiş olduğu kozmik bir vasatın kanunları arasında, gider ve gelir*. Bu gidiş ve gelişler, o varlıkta, içinde bulundurmış olduğu saf hakikatin muhtelif açılardan temasını temin etmek içindir. 'Hal', 'hal'den başka hiçbir şeyle izah edilemez. Bütün 'realite' ve 'safha' denilen her şey, ruhun orijin olarak kendisinde mevcut olan hakikatin karşısında rölatiftir. Bunların sırası, varlığın 'hal' değişimlerine tâbidir. 'Hal' değişimleri ise, varlığın, içinde bulundurduğu saf hakikat karşısındaki davranışdır. Onu çeşitli açılardan müşahede edişidir. Bugünlük bu kadar.

Celse - 15... Kademe - 5... 31-5-1964... Cilt - 2

S: Sual sormamız kabil midir?

P: Evet. Sorunuz.

S: Geçen celse, 'Safha, kâinat içinde başlıbaşına bir kanunlar yekûnudur' dediniz. 'Safha' içinde bulunan varlıklar acaba mevcut mudur? Yani, muayyen bir tekâmül kesiti içinde bulunan varlıklar acaba mevcut olabilir mi?

Medyom : Anlamadım سوالinizi. Bir daha tekrar edin.

S: Herhangi bir 'safha'yı nazarı itibare alsak, ki buna tekâmül kesiti denmişti (!) geçen celse, böyle bir kesit içinde bulunan varlıklardan bahsetmemiz kabil midir acaba?

Medyom : Anlayamıyorum.

S: Biz kendi düşüncüş açımızdan muayyen bir kesit aldığımızı düşünürsek...

Medyom: Nerde?

S: ...ve bu kesit, tekâmül kesiti yani, bir 'safha' olarak gözönüne alınsın; muayyen bir 'safha'nın kesiti olsun bizim için. Bu kesit içinden tabiatı ile herhangi bir varlık geçmek mecburiyetindedir. Fakat biz böyle bir varlığı kabûl etmekle beraber aynı geçiş anında diğer varlıkların da mevcut olabileceğini kabûl edebilir miyiz?

P: Medyom transtan çıktıktan sonra anlatınız bir daha.

(Medyom transtan çıktı; durum ve sorulmak istenen şey anlatıldı. Medyom tarafından anlaşılmış olduktan sonra yeniden temas kuruldu.)

P: Önce sizin zihninizde, 'safha' ile 'realite'yi tefrik eden ana temayı belirtiniz.

S: Geçen celse, üstte alıntısını yaptığımız 'safha' tarifiinden de anlaşılacağı üzere, safha muayyen kanunların bir yekûnu ve bir varlık tarafından bunun yapılmış ve varılmış bir sentezi olarak düşünülüyor. Fakat 'haller'e yani realiteye gelince, burada daha dar açıdan ve muayyen bir kanun çerçevesi dahilinde hareketler gözönüne alınmaktadır.

P: Evet.

S: Realitelerde ben biraz daha değişik düşünüyorum. Evvelâ, 'safha' dediğimiz zaman, muayyen, belli adetteki kanunların tâbi olduğu bir bölge diyelim, faaliyetini gösterdiği bir bölge diyelim. Bu, her zaman için varit. Fakat varlıkların muhtelif ruhî durumları var bu esnada, gene kanunun tesiri altında bulunmakla beraber. Bu sübjektif durumlarını varlıkların realiteleri diye anlıyorum. Gene kanunun şümûlü dahilinden hiçbir zaman çıkamıyor. 'Safha'da bu kanunların idrâki neticesinde ancak başka müteakip bir 'safha'ya geçiş temin edilebiliyor; bu kanunlar tamamen öğrenildikten sonra. Bunu, meselâ büyük tekâmül kesitleri diye düşünüyorum. Meselâ hayvanlık safhası, insanlık safhası ve insanlığın da kendini alâkadar eden kanunları kaç tane ise, öğrendikten sonra geçeceği bir insanüstü safhası olarak düşünüyorum.

P: Şimdi سوالinizi bir daha okuyunuz.

S: Aynı 'safha'nın, yani bir tekâmül kesitinin içinde bulunan varlıklar mevcut olabilir mi? Böyle varlıklar aynı kanunların âdeta birer tezahür vasıtası olmaktadır. Yani, bu varlıklar, aynı şekilde hareket ve davranışa sahip bulunuyorlar demektir. Bu durum varit ise, neden dolayı sadece 'safha' içinde olmaktadır da, realite kademeleri içinde vukua gelmemektedir?

P: Bu durum, size tekrar ettirdiğimiz 'safha' ve 'realite' tarifleri içinde mevcuttur. Şöyle ki : 'Safha', kendisine nakle edilmiş şeyleri, tasfiye olmuş şeyler olarak almak mecburiyetindedir. Tasfiye olunmuş, birinci anlam olarak : İdrâk sahibi olmuş demektir. İdrâk sahibi olmak ise; bir kanunun dokularına, hücrelerine bakışlarını teksif edebilecek kadar nüfuz-u nazar sahibi olmuş olmak demektir. Halbuki realitede, devamlı bir oynaklık, kaçış mevcuttur. Realitenin bütünlüğünü muhafaza eden kanunun dokularına ve hücrelerine nüfuz edecek bir nazar yoktur. Sadece, bir kimsenin hasseleri ile bir eşyayı tanıyışı gibi, sathî bir tanıyış vardır bu kanunları. Demek ki hülâsa; realite, 'haller' içinde bulunan bir varlık, kendisinde bu 'hal'leri tevlit eden kanunların aktivasyonuna göre bir aktivite içinde bulunur. Yani o, bir nevi, muhtelif yönlerden esen rüzgârın şiddetine tâbi bir yelkenli gibidir. Marifeti, devrilmeden belirli bir istikamete gitmek için manevra yapabilmektir. Halbuki, 'safha'da; yelkenliye hâkim olmak geçmiş, rüzgâra hâkim olmak başlamıştır Evet.

S: Başka bir suale geçmek istiyorum.

P: Bu hususta sormak istediğiniz var mı? Önemli bir noktadır.

S: 'Safha'ları...

P: *Tefriki iyi yapınız.*

S: Diğer suallerden sonra soralım diyorum.

P: Pekâlâ.

S: Geçen celse, 'Safha, kâinat içinde başlıbaşına bir kanunlar yekûnudur' dediniz. Kanunların şümûl ve miktarla-

rının her 'safha' için değişik değerde olması iktiza ettiğine göre, 'safha'lar arasında bir tefrik yapmamız acaba doğru olmayacak mıdır?

P: 'Safha'lar arasında bir tefrik yapmanız doğru olacaktır. Fakat bu tefrikiniz gene, o 'safha'ların idrâki ile mümkündür.

S: Yani herhangi bir 'safha'nın içinde bulunabilmek için, herhangi bir varlık, o duruma, o 'safha'ya eriş durumuna ulaşabilmek için birtakım alt değerdeki basamaklara basması icabediyor.

P: Alt değerde değil. Bir klavyenin muhtelif seslerinde dolaşması gibi, çeşitli kanunlardan geçmesi icabediyor. Ya-
tay bir geçiş. Dikey bir geçiş değil. Bunlar farklı şeylerdir. Dikey geçişler birbirinden farklı, apayrı şeylerdir. Halbuki bir klavye misalinde olduğu gibi, tuşlar bir seviyededir; fakat farklı nüanslar arzeder. İşte sizler yani bütün varlıklar, ancak içinde bulundukları realitenin veya varsa, 'safha'nın idrâkine sahiptir. Daha bir üst 'safha', onun içine girilmedikçe anlaşılamaz. Suret-i katiyede anlaşılamaz, bilinemez de. Ve bu yüzden yeryüzündeki tekâmül batîdir. Çünkü 'o safha'da bulunanların adedi çok seyrek. 'O safha'dan kasıt; daha bir üst 'safha'dan bahsediliyor, klavyenin daha ince vibrasyonlu olan kısımları. İşte bu yüzden yeryüzünde bu 'safha'ları tebsir eden pek çok olaylar meydana getirilmektedir. Ve gene işte onun için daima 'müşahede ediniz' denmektedir⁽³³⁾. Müşahede edişiniz, sizdeki katmerlenmiş bilginin daha üst bir projeksiyonla irtifa kazanmasını temin içindir, size bilgi verilmek için değil. Bu daha üstün projeksiyonun ekran olduğu bir 'safha'yı belirtmek, göstermek, cezbetmek için, devamlı olarak onunla ilgili fragmanlar içindedir. Bu fragmanları bir araya getirebilmek ve bir senaryo teşkil edebilmek sizi bir üst 'safha'ya layık kılar. 'Haller'iniz ise, realiteniz ise, bu fragmanların ancak fotoğrafları ile meşgul olmak demektir. Bu misallere iyi dikkat ediniz. Evet.

S: Bu bahsedilmiş olan fragmanların bir senaryo halindeki sentezi, muayyen bir 'safha'yı teşkil ediyor. Bu 'safha' yine demin bahsedilmiş olan klavyenin, yatay klavyenin daha ince vibrasyonlarındaki mevkiine mi işaret etmektedir?

P: O istikameti işaret etmektedir. Mevkiine değilse de istikamctinedir.

S: Bu istikamet acaba tekâmül istikameti olarak nazarı itibare alınabilir mi?

P: Onun dışında nazarı itibare alacağınız başka bir şey var mıdır?

S: Hayır. 'Safha'ların birbirine nazaran üstünlüklerinden bahsetmiştim geçen celsedeki bir sorumda ve bu üstünlükleri biz [yine yanlış olarak] dikey durumda düşünmüştük. Fakat şimdi yatay durumda düşünüyoruz.

P: Evet.

S: Eğer böyle ise, bizim de anlayışımızda bir tetabuk durumu var neticesini çıkartacağız. Yok böyle değil de, eğer dikine de, bilemediğimiz şekilde birtakım yükseliş durumları mevcutsa, bu hususta bilgi rica edeceğiz.

P: Şekil itibariyle takılmayınız. Esas mesele, klavyedeki tuşların yanyana gelişidir. Bu klavyeyi dik vaziyete dahi getirmiş olsanız, tuşlar gene yanyanadır. Fakat, ne vakit ki herbir tuşu birbirinin altına dizersiniz, o zaman hiç bir ses elde edemezsiniz. Çünkü bir üsttekine dokunduğunuz zaman, o, bir alttakine temas edecektir. Anlaşıyor mu?

S: Yani yatay olarak düşünmemiz her halin, her realitenin birbirinden ayrı bir ses çıkarmasını anlayabilmemiz için herhalde verilmiş oluyor.

P: Evet, evet, klavyeyi istediğiniz şekle sokabilirsiniz, fakat tuşlar daima yanyanadır. Üstüste değil.

S: Yani bu tuşların yanyana oluşunu bir sıralanış olarak kabûl etmeyecek miyiz acaba?

P: Bunu bir sıralanış olarak kabûl edebilirsiniz. Fakat bu ferttedir. Her bir klavye, bir orijinal[liği] ifade eder.

S: Bu fragmanların bir senaryo halinde birleştirilmesi bizim için esas olmaktadır.

P: Esas olan odur ve hadisat ismini verdiğiniz bütün fragmanlar bir safhanın kendiliğinden aksiyonlarıdır. Buna dikkat ediniz. Şimdi sorunuz tekrar.

S: Efendim, biraz önce varlığın realitedeki durumu ile 'safha'daki durumu arasında 'Tefriki iyi yapınız' dediğiniz zaman biz şöyle düşünmüştük : Bir 'safha'nın muayyen adet-
teki kanunları cari olduğu için, bundan istifade edecek var-
lıklar da o kanunların şümûl derecesine tâbi oluyorlar. Bu-
nun daha ilerisinde, tekâmül bakımından ilerisinde bir 'saf-
ha'da olan varlıklar ise, şümûl itibariyle daha farklı birtakım
kanunlara tâbi olduklarından değişik bir sıra teşkil ediyor-
lar. Bunun içindir ki safhaları bitki, hayvan, insan ve in-
sanüstü olarak düşünmüştüm. Bilinecek olan tüm kanun-
ların o 'safha' için tam olarak bilinmesinden sonra, bu du-
ruma gelinmesinden sonra o kanunların âdeta tatbikçisi olu-
nuyor neticesini çıkartmıştım. Bu celsedeki yelkenli misali-
nizden de bunu anlamıştım. Başlangıçta seyredilen ve tâbi
olunan rüzgarın sonunda estirilen rüzgar haline getirilmesi,
ruhî bir aktivasyonu gösterir; ki bu, kanunun tamamen öğ-
renilip tatbik edilmeye başlanmış olduğuna bir delildir. Ay-
rıca, meselâ insan safhasında da, hayvan safhasından geli-
şin ve hâkim olunan bazı kanunların bir belirtisini de görü-
yordum. Acaba bu düşüncelerimde ne dereceye kadar doğru-
luk vardır diye sormak istiyordum.

P: Önce, konu dışı bu tarzda tiratvari konuşmalardan
vazgeçiniz. Bilginizi, fikrinizi kısa ve öz olarak ifade etmek
kabiliyetini kazanınız. Bunu kazandığınız zaman fiilleriniz de
kısa ve öz olacaktır. Bütün aksaklıklarınız, düşüncenizi ifa-
de etmekteki dolambaçlı hallerden ileri gelmektedir. Neti-
cede düşünce ifade edilmiştir; fakat yorgun ve bitap dü-
şülmüştür. Aynı durum, herhangi bir fiili tatbik ederken de
caridir. Mümkün olduğu kadar az mukavves hareket ediniz.
Sizin söylediklerinize gelince, bunların teyidi anlattıklarınız
içinde vardır. Teyit edilir. Evet.

S: Bizim bugünkü suallerimiz bunlardan ibaret.

P: İki hafta celsemize ara vereceğiz. Bu arada, celsele-
ri süratle gözden geçiriniz. Ve Kuran'dan 90'ıncı sayfaya ka-
dar aldığınız bilgilerin tatbikatını yapınız.

Şimdi dinleyiniz : Bir adam bir inci tanesi buldu. Bu inci tanesini karanlıkta görüyordu ve aydınlıkta görmüyordu. Ve bir gün, bir diğer adam bir inci tanesi buldu. Bu adam inci tanesini aydınlıkta görüyordu ve karanlıkta görmüyordu. Bir diğer adam, hiçbir inci tanesi bulmadı. Fakat o, inciyi hem aydınlıkta hem karanlıkta görüyordu. İşte bu adam, diğer iki adamın idarecisi oldu; çünkü biri karanlıkta inciyi kaybediyor, biri aydınlıkta. Karanlıkta kaybedene karanlıkta inci veriyor, aydınlıkta kaybedene aydınlıkta inci veriyor. Hiçbir inci onun değil, fakat her incinin hareketi ondan..

Celse - 16... Kademe - 5... 21-6-1964... Cilt - 2

P: Güzellik nedir? Teker teker, fikirlerinizi söyleyiniz.

S: Güzellik bence, doğrulukla birlikte yürür. Doğru ve zaruri olan şey, aynı zamanda güzeldir.

S: Güzellik, içinde bulunduğumuz kâinat plânına nasip edilmiş olan kanunların meydana getirdiği ahenge uygun hareket etmek demektir.

S: Güzellik, içinde bulunduğumuz âlemin kanunlarından bizim nazarlarımıza aksedeni görebilmek demektir.

S: Güzellik, veriteye veya hakikate uygun olan şeylerdir .

P: Çok güzel... Doğruluk, kanuna uygunluk, veriteye uygunluk ve kâinatın aks'i... İşte, insanın Öz'ü; doğru, iradeye uygun, verite peşinde ve her türlü nasibi, içinde duyan bir mahlûktur. Ve bütün tesirler, sizlerin apaçık olarak söylemiş olduğunuz bu dört hususun temini için mevcuttur. Bunların hepsinin kaynağı Müteal Fikir'dir; ve tesir, Müteal Fiil olmaktadır. Bir tesirin anasırı (unsurları); irade kanunu, verite, doğruluk ve akistir. Ve bunlar ancak ve ancak Öz için yüksek bir değeri haizdir. Öz'üne katlanabilenler⁽³⁴⁾, o'na dönebilenler için bunlar vardır. İşte yegâne rölatif olmayan dört unsur budur. İlâhî İrade Kanunu'nu *hava* ile, doğruluğu *toprak* ile, aks'i *su* ile ve veriteyi *ateş* ile gösterdiler⁽³⁵⁾. Bugünlük bu kadar. Bu son anlattıklarımız üzerinde bir şey söylemek istiyor musunuz?

S: Yalnız çok doğru ve güzel olduğunu hissettiğimi ifade edebilirim.

P: Bugünden itibaren celselerimiz kesilmiştir. Muayyen bir müddet sonra, 6. Kademe'den, celselere yeniden devam edilecektir. 6. Kademe, sizlere yeryüzü hayatınızdaki fonksiyonunuzun detaylarını verecektir. Şunu ifade edelim ki; şimdiye kadar yapmış olduğumuz celselerde bütün hususlar, kapalı olarak verilmiştir. Yani sizler, bütün âleme⁽³⁶⁾ [indirilenleri], onların Kitaplarını şerh edecek bilgileri haizsiniz. Bu [vereceğimiz] fasılada, daima medyomla birlikte çalışınız. O, iki türlü çalışmaktadır: Biri, şimdi olduğu gibi direkt irtibatla; diğeri, —gene sizlere bildirdiğimiz gibi— geçmiş hayatlarında yakalamış olduğu cevherleri bir trans halinde sizlere aktarmakla.. Sorunları kısa zamanda çözümleccektir, tahammül etmesini bilsin. Oyun içinde oyun; fakat o, hiçbirinin dışında olmamalıdır. Daima oyun içinde olmalıdır; fakat hep imanlı olmalıdır. Herkes için böyledir. Dünykü çocuk, bugünkü âkil adamdır. Bütün doğru olan şeyler, kible olan şeylerdir. Ve kâinatın her noktasında, üstün merhalelere götürücü kibleler vardır. Götürenler, kanunlardır. Kanunlardan kanuna geçiş, kiblelerden kibleye geçiş, bu geçiş için Müteal Fikir'den gelenleri alış; akistir.

Şimdi, aynı kadronuz, tespit ettiğiniz bir günde, üç saat-ten az olmamak şartıyla Kitabınızı okuyacaktır. Çok iyi okuyacaksınız, çok iyi anlayacaksınız. Bilhassa, dış çevrenin realitesini teşkil eden dinî prosedürlerin isnat ettiği ana fikirleri iyi bilmeniz ve bunlara yeni bir kible tayin edecek tarzda bilgi sahibi olmanız zarurettir⁽¹¹⁸⁾. Bunları bulup, bu zarureti yerine getirebildiğiniz takdirde 6. Kademe ile irtibatınız kurulabilecektir. İşte en ağır ve en ilmî, o nispette en takdise layık birinci fonksiyonunuz budur. Ayrılmanız icabeden şeyden ayrılın; kavuşmanız icabeden şeye kavuşun. Gün güne eklendi ve nihayet bir tan ışığı belirdi. Dünya olaylarını, yeni bir Sistem'in hükmedeceği bir alan olarak düşünmek suretiyle, muayyen bir açı altında müşahede ediniz.

Medyom: Şu anda, bir zamanlar görmüş olduğum o siyah cübbeliyi gene görüyorum⁽³⁷⁾. Uzun siyah bir harmani-

ye, başlığı yani kukuletası, sivri sakal ve sivri bıyık; gözleri gayet müessir ve pırıl pırıl.. Sol elinde bir kitap, kalçasına doğru yaslamış kitabı.. Sağ elinde uç kısmı altın olduğunu tahmin ettiğim uzun bir değnek var. Değneğin ucu sivri... Belki madenî bir şey bu... Onu yere vurdu. Öylece kaldı değnek; dimdik. Bu [kitap] bir Kur'an galiba, yaldızlı, açtı. [Celseden sonra medyomun yaptığı açıklamaya göre, Kuran'ı açmadan önce diz çökmüş ve Kitabı sol dizi üzerine koyarak bir defada istediği yeri açıp göstermiştir]. Bir sayfayı işaret ediyor. Görmüyorum sayfayı, görmüyorum ama bir fikir geldi: *'Teslimiyetiniz şarttır'*. Yukarıdan nihayetini bilmediğim bir ışık huzmesi [gelip], kapladı; [medyomun sonradan açıkladığına göre, siyah cübbeli adamı] sardı ve aniden uzaklaştı. Işık huzmesi-sonradan sanki parlak bir jelatin kâğıdı tarzını aldı. Hem baş kısmından, hem ayak kısmından bağlı, [kâğıtlı şekerlere benziyor] ve böylece git-tikçe irtifa alarak yükseldi. [Medyomun celseden sonra verdiği izahata göre; ortasında siyah cübbeli adamı ihtiva eden ışık kılıfının, —âdeta bir karamela şekerinin jelatinli, yaldızlı kâğıdı gibi— cübbeli adamla birlikte uzaklaşarak yükseldiği anlaşıldı.]

P: Daima kıble üzere olunuz. Kibleniz, Yukarı'dadır. Sizler henüz, bindiğiniz vasıtanın ne cesim şey olduğunu bil-meyecek kadar küçüksünüz. Bu küçüklüğünüz sizi öyle büyüt-müş ki, kendinizi bir oyuncak arabada zannediyorsunuz. Halbuki bir başkası, sizi, dev gibi bir arabanın içinde karınca kadar görüyor. Bu arabaya mütenasip olacak tarzda büyüyeceksiniz. Büyümek için geldiniz; büyümeden de gitmeyeceksiniz. *Bu, mukarrer bir kesittir.* Evet, son bir sualiniz var mı?

S: Geçen celse, '... Tesir, Müteal Fiil olmaktadır. Bir tesirin anasırı (unsurları); irade kanunu, verite, doğruluk ve akistir.. İlâhî İrade Kanunu'nu *hava* ile, doğruluğu *toprak* ile, aks'i *su* ile ve veriteyi *ateş* ile gösterdiler' dediniz. Objektif fiiller kaderinde bunların sıralanışı herhalde farklı şekillerde olmaktadır. Bu hususta acaba bize söyleyeceğiniz bir şey var mı?

P: Hayır.

S: Bir şey sorabilir miyim?

P: Evet.

S: Biraz evvel bahsettiğiniz bilgilerle teçhiz olabilmemiz için gerekecek olan çalışma devresinin uzun sürmesi muhtemeldir zannederim. Bu uzun sürenin sonuna kadar acaba celselerin başlamayacağına mı delâlet eder sözleriniz?

P: Bir bakıma evet. Bu, bir zaman meselesi değildir; bu, bir teşekkülât meselesidir. Zihinlerinizdeki binayı kurabilmenize bağlıdır. Gayretiniz ve sayınız en iyi şartlar altında sevk edilirse, bu binayı süratle yükseltebilmeniz için her şey yapılır.

S: Perşembe günleri için kararlaştırmış olduğumuz ⁽³⁸⁾ 4. Kademe ile olan temaslarımızla edineceğimiz bilgilerden de mi mahrum kalacağız bu devre esnasında?

P: Evet.

S: Evet. Bana öyle geliyor ki, bu süre içinde sizin bize direkt olarak vereceğiniz bilgiler ve ikazlar, kuvvet ve imanımızı daha da takviye ederek, yolumuzda daha süratle yürümemizi sağlayacaktır. Bu bakımdan acaba yardımlarınız grubumuz tarafından rica edilebilir mi?

P: Celseleri okuyunuz. Onlardan farklı bir şey alacak değilsiniz. Ve fakat, ayrıca, tarafımızdan icabettiği zaman nasihatlerimizi alırsınız.

S: Teşekkür ederiz.

P: Çok sağlam, çok elastikî, hem uzun hem kısa, hem kalın hem ince; her türlü tesire, her türlü fiile, her türlü fikre mukavim, cevap verici, cevap alıcı, bağdaştırıcı, dağıtıcı olmalısınız.

Celse-18... 17-9-1964... Cilt-2

P: Sualinizin tarzına göre Dört veya Beş [yani 4. veya 5. Kademe] size muhatap olacaktır. Bir arzunuz var mı?

S: Efendim, 6. Kademe ile irtibata geçebilmemiz için çalışmalarımızı devam ettirmekteyiz. Acaba bu çalışmaların seyri, 6. Kademe'den alınacak talimata hak kazanmak yolunda bir ilerleme kaydetmiş midir, Plân nazarında?

P: Esasen, beşerî çalışmalarınız, bu Plânla irtibata geçmek için gayr-i kâfidir. Fakat mukarrer bir kesitin sonunu almak vaciptir. Bu itibarla, çalışmalarınız kendinizi tashih [edici] ve yetiştirici mahiyette olmalıdır. Altı [yani 6. Kademe] ile olan irtibatınız, ancak ve ancak çoğunluğunuzun aynı zihnî seviyeyi ve duygu birliğini temin etmesinden sonra mümkün olacaktır. Bu, sizlerin en mutlu ve o nispette en fazla hüsnüniyetle gayret isteyen son çalışmanızdır. Evet.

S: Bu son çalışmadan kasıt, bu başarıldığı takdirde vazife alabilme imkânları hususunda bir yol açılabilir mi demektir?

P: Bunu ancak size Altı [yani 6. Kademe] izah edebilir.

S: Bir de bizim Kur'an çalışmalarımızda bir metnin yalnız zihnen anlaşılması değil, gördüğümüz prensiplerin tatbiki de, sizin de işaret buyurduğunuz gibi mühim olsa gerek, bizler için. Buradaki esas prensipleri kabûl ettikten sonra aynı zamanda hayatımızda da tatbik etmek..

P: *Birinci işiniz:* Kuran'da verilmiş olan prensiplerin sizin clinizdeki prensiplerle olan ayniyetini tespit etmektir. *İkinci işiniz:* Elinizdeki prensiplerin muğlak veya anlaşılmamış olanlarına, daha sade bir prensip olan —izah yönünden— Kur'an kelâmını tatbik ederek anlaşılır hale getirmenizdir. Bu, böylece zihnî seviyenizin irtifa kazanmasına sebep olacaktır. Yoksa bu prensipleri, belirli hayat şartları içinde sürekli ve ısrarlı şekilde tatbik etmeniz muhaldir. Dedik ki: Fonksiyonunuza yaraşacak olan hususu çekip çıkarınız ⁽³⁹⁾. Evet.

S: Kur'an esası hakkında bir anlayışımı söyleyebilir miyim?

P: Söyleyiniz.

S: Din olarak anlaşılan müessese ile Kuran'ın esası arasında benim anlayışına göre, büyük bir fark var ve dindarların çoğu bunu kavramış vaziyette değiller. Bu da: Tanrı'nın bütün varlıkların sahibi oluşu anlayışı; ki bu, bütün farkları, din, mezhep vs. farklarını, hatta nev'î farkları da ortadan kaldırıyor. Binaenaleyh, içinde bulunduğumuz bü-

tiin vasata bu gözle bakmadan Kuran'ın esas prensiplerini anlamamız katıyen imkân dahilinde değildir diye düşünüyorum.

P: Evet. Fakat bu prensibin yeryüzünde tatbiki şimdilik mümkün değildir. Çünkü beşerî tekâmülün grafik çizgileri, ancak ayrılıklardan nasibini alacaktır⁽¹⁰⁾. Evet.

S: Bu ayrılıklar belki de faydalı oluyor.

P: Öyledir. Nasibidir. Başka سوالınız var mı?

S: Üzerinde takıldığımız bir ayet hakkında sorabilir miyim?

P: Hayır.

S: Biz, bu çalışmaları, kendi aramızdaki çalışmaları Cemiyet arkadaşlarına ve Cemiyete yeni gelecek olanlara faydalı kılmak düşüncesiyle, yeni bir çalışma düzeni hazırlamış bulunuyoruz. Bu, daha ziyade fertlerin şahsî problemlerini aydınlatmak bakımından olacak. Sevgi, feragat, fedakârlık, diğerkâmlık konuları üzerinde. Buna ek olarak acaba yapmamız gereken hususlar var mıdır? Bunu rica edecektim.

P: Vardır, fakat sırası gelmemiştir. Çünkü sizlerin çok iyi yetişmeniz gerekir. Bu, mukayeseli dinlerin izahıdır. Sonra yapılacaktır. Başka?

S: Bizlerin kendi aramızda bir duygu birliğine varabilmemiz için tatbik etmekte olduğumuz çalışmalarda bazı aksaklıklar zuhur ediyor. Bir türlü bir araya gelip toparlanamıyoruz. Acaba bu tatbik etmekte olduğumuz çalışmaya daha başka, bizim göremediğimiz hususları ilâve etmek veya hut da birbirimize yardımımız bakımından tatbik etmemiz gereken hususlar var mıdır?

P: Bu sizin imtihanınızdır. Başta söylemiştik. Bunu temin etmeden, bir üst, sizin için bir alt gibidir. Evet. Şimdi iç işleriniz hakkında kısa bir iki talimatımız vardır: ... Herbiriniz esasında ayrı yaradılıştaki ve ayrı kapasitede insanlarsınız. Ve gene herbiriniz sıra ile fonksiyonerlik yaptınız. Bu yüzden, ışıklı yeni çalışmada, hepiniz birmişçesine fakat tek tek mesul olarak Cemiyetin bütün işlerini elinizde toplaya-

caksınız. Birbirinizi iyi anlayınız. Daha önce de söylenmiş olduğu gibi; bir mumun, yanibaşından akseden ışığı kendisinden addetmesi hatalıdır (41). Çerağ ancak çerağdır. Bu hususun şahsiyetini behemehal elde etmek zaruret ve mükellefiyetindesiniz. İç evinizin tanzimi gecikmemelidir. Şimdi, iç eviniz şu, hepinizin bir arada bulunduğunuz avradır. Bunu yapmadan, bu avrayı gereken seviyesine çıkartmadan, somereli pek az şey elde edeceksiniz. Her işiniz bir iş gibi, bir işiniz her iş gibi olacaktır. İşte yegâne anahtar bu. Bunu hep birlikte görebildiğiniz, anlayabildiğiniz ve hatta dokunabildiğiniz zaman, seviyeniz aynı seviyedir. Hiçkimseye taşıyacağı yükten fazlasını ya da eksikliğini vermeyin. Görüp gözetici olmak zordur; fakat kemalatı büyüktür. Görüp gözetici olunuz.

Celse - 19... 5-11-1964... Cilt - 2

P: Çalışmalarınız hakkında ve gelecek hususundaki düşünceleriniz üzerine fikirleriniz varsa, sualleriniz varsa sorabilirsiniz.

S: (Bir faaliyet raporu ve yorumu yapıyor).

P: Bu anlatılanlara ilâve yapacak var mı? Sorumuz tamamlanmamıştır.

S: (Gelecek çalışmalar hakkında bir tasarı yapıyor).

P: Evet... Evet. Perşembe çalışmalarınızı nispeten başarılı kabûl edebiliriz. Şu farkla ki, verdiğiniz takrirler sistematik bir inşâ tarzında olamamıştır. İzahların ve tefsirlerin insicamı noksandır. Bu yüzden, bu grup altında çalışan kimseler müşevveş durumdadır.

Birinci tatbikatınız : Onların yeni bir mantaliteyi benimseyebilmeleri ve zaviyelerinin genişleyebilmesi için onlara yardım etmelisiniz. Bu yardımınız çok sistematik olmalıdır. Bir mühendisin binasını inşâ edişindeki sıra ve esaslar dahilinde hareket ediniz. Geçmiş bilgiyi elindeki bilgi ile takviye etmek yerine, yeni bilgisinin ışığında 'geçmiş'i tefsir etmelidirler. Yani realite ve verite münasebeti, veriteden realiteye doğru çalışmalıdır; aksi istikamette değil.

İkinci husus: Cemiyetinizin dış çalışması yetersizdir. İnsanlarla ünsiyet peyda etmek, onları bir istikamet içinde bir veriteye ulaştırabilmek güçtür. Fakat bunun metodu basittir; *o kimse ile verite arasındaki yolu işaret etmek ve ikisinin de esaslı olan iki noktasını tespit edip bunları birbirine bağlamaktır.* Her kim olursa olsun, onu veritesi ile irtibata geçirdiğiniz zaman, o, o istikamette düşe kalka ilerlemeye mecburdur. Metodunuz bu olabilir. Evet, başka sualiniz var mıdır?

S: Celselerimiz bundan sonra, eskiden olduğu gibi intizamlı bir şekilde devam edecek midir?

P: Hayır.

S: Müteakip celse aynı şekilde bize medyom tarafından mı haber verilecektir?

P: Öyle olacaktır.

S: Perşembe günü grup çalışmalarına iştirak eden arkadaşlarımıza yardım mahiyetinde olmak üzere yanacağımız müdahaleleri ya yeni bir tedris şeklinde veyahut da onlarla yapılacak karşılıklı konuşmalar şeklinde iki grupta düşünebiliyoruz. Bunların her ikisi de bizim tarafımızdan tatbik edilebilir. Fakat acaba hangisi onlar bakımından daha faydalı olacaktır?

P: Bu, sizlerin şartlarınıza bağlı bir hareket tarzı. Esas olan, bir binanın inşasıdır. Bunu kabiliyetlerinize göre ayarlayınız. Ve öylece başarmaya çalışınız. Mademki sormakta tevekkül ediyorsunuz, öyleyse biz bazı şeyleri söyleyelim. Önce, Cemiyetin şu odanın dışındaki avrası ile meşgul olalım.

Birinci gruptaki fertler: Herbir fert, tecahül cderek burayı bir tekâmül yolu zanneder. Yanılıyorlar. Burası bir tekâmül yolu değildir. Burası bir bilgi menbaidir. Menbain başında olmak, menba ile temasa geçmek; tekâmül etmek demek değildir. Bilgi, ancak cevherin müdahalesi olduktan sonra bir tekâmül unsuru olur. Demek ki bilginin cevher ile münasebete geçebilmesi, bir 'yaşayış'tır. Ve ancak bunun sonucu olarak bir irtifa kazanılır. İşte bu yüzden, dışarıdaki

insanlar birçok hasletleri olmasına rağmen gereği şekilde inkişaf edememektedirler. *Mabedin hizmetkârları, mabede en az yakın olandır. Fakat mabede en yakın olan, mabedi bilendir.* Durum, dış için budur. O kimseleri, ancak yeni bir metot, yeni bir sistem içinde düzenli bir hale getirirseniz; onların tekâmül hızlarını âdeta dokunurcasına hissedersiniz. Ve işte bunun için sizlere yüzde on (% 10) itibarî rakamını söylemiştik (42).

İkinci gruba gelince: Bunlar gayretli kimselerdir. Daha ziyade moral cephelerinin sezgisi ile hareket eden kimselerdir. Halbuki, bu sistemin gayesi, moralden ziyade bilgidir. İdrâkin inkişafı, bilginin inkişafına bağlıdır. *Halbuki, moralin inkişafı her vakit bilginin inkişafına bağlı değildir.* Bu noktayı iyi tefrik ediniz.

Üçüncü gruba gelince: Bunlar sizlersiniz. Siz vazifenizin ne olduğunu, ancak bir vazifeyi yerine getirdikten sonra anlayabileceksiniz. *Bu vazifeniz, yekvücut hareket edebilmek liyakatini kazanmış olmaktır.* Ve bunun başka da çaresi yoktur. Kendinizi başkalarının nazarında üstün görmeyiniz; başkaları da kendilerini sizin nazarınızda üstün görmesin. *Aranızda fevk ve mafevk yoktur. Hepiniz, bir fevkin mafevkisiniz; bunların aralarındaki yükseklik ve alçaklık nispidir, fevke nazaran.*

Şimdi, perşembe günleri şöyle bir çalışma yapınız; tedarik edilişi, tespit edilişi, tefsiri, şümüllendirilişi sizlerin çok faydanıza olan bir vazifedir: Şimdiye kadar dinde, sanatta ve diğer dallarınızda kullanılmış olan sembolleri tespit ediniz. Önce, tespit ediniz; sonra, bunları gruplaştırınız. Birinci grup şekli mana itibariyle, ikinci grup mecazî mana itibariyle olsun. Ve bunlar hakkında sizlere malûmat verilecektir.

S: Bu son bahsettiğiniz çalışmayı, biz kendi aramızda mı yapacağız?

P: Evet.

S: Teşekkür ederim.

P: Şimdiye kadar anlattıklarımız hususunda aydınlanmasını istediğiniz bir mesele var mıdır?

S: Üstte, 'Mabedin hizmetkârları, mabede en az yakın olandır' dediniz. Bu hususta biraz daha açıklama rica edeceğim.

P: Neresini anlamadınız?

S: Mabetten uzak olanlardan ne kastedilmiştir? Onu anlayamadım.

P: Arkadaşınıza cevap verecek olanınız var mı?

S: Ben bunu şu seviyede düşünüyorum: Bir fikir var, yüksek bir fikir. Bu fikrin tatbikatı muhtelif kademelerde olmaktadır. Bunun daha uzaktaki tatbikatı, aşağı yukarı otomatik bir kademede olabiliyor diyebiliriz. Buna yakın olan kademe bilgili tatbikattır ki, yahut da bilgi ile alâkalı bir çalışmadır ki; bu da, verilen cümlenin ikinci şakkında söylenmiştir kanaatindeyim.

P: Evet.

S: Hizmetkârlığı da, otomatik olarak o fikrin şümûlü dahilinde bulunmak veyahut o prensibin şümûlü dahilinde bulunmak diye anlıyorum.

P: Güzel. Sizin için aydınlatıcı oldu mu?

S: Üzerinde düşüneceğim. Çünkü ipuçları sezmeye başladım. Bir diğer سوالım: Üstte, moral'den bahsedildi. Bu morali vicdan diye de isimlendirmemiz kabil mi acaba?

P: Buradaki moral, daha ziyade iç bir tatminle alâkalı olan husustur.

S: Üstte, 'Halbuki, moralin inkişafı her vakit bilginin inkişafına bağlı değildir' dediniz. Bu hususu anlayamadım. Yani, bilgisiz bir inkişafa mı mazhar oluyor?

P: Evet, cevap vermek isteyen var mı?

S: Evet. Şimdi burada, zannederim, sübjektif tatmin ve objektif bilgi meselesi mevzubahis. Sübjektif tatmin, daha ziyade realitelerle ilgili bir husustur. Halbuki verite ile alâkalı kısmında, bunun sadece bilgisi vardır. Binaenaleyh bu moralde, ben, sübjektif tatminleri ve dolayısıyla realiteleri anlıyorum.

P: Evet, zaten anlattığımız şeyin esbab-ı mucibesini aynı zamanda da vermiş bulunuyoruz. Müstereken tahkik etmenizden sonra tekrar sualinizi bekleriz.

S: Üstte, 'Bu vazifeniz, yekvücut hareket edebilmek liyakatini kazanmış olmaktır' dediniz.

P: Vazifeniz.

S: Vazifemiz, evet.

P: Bu vazifeniz, sizi gerçek vazifenize götürecek olan bir hareket noktasıdır.

Celse -20... Kademe -6... 19-11-1964... Cilt -2

P: Sorulacak birşeyiniz var mı?

S: Geçen celse, insanlara yardım hususunda metot olarak, 'O kimse ile verite arasındaki yolu işaret etmek ve ikisinin de esaslı olan iki noktasını tespit edip bunları birbirine bağlamaktır' dediniz. Bu takdirde evvelâ o şahsın realitesini bilmek icabeder. Bir de, benim anlayışıma göre, o realitenin bir üstünü ona söylemek veya sezdirmek icabeder. Burada, verite anlayışı, onun seviyesinin bir üstü manasına geliyor diye düşünüyorum. Acaba ne dereceye kadar doğrudur?

P: Burada iki yönlü düşünmeniz makuldür: *Birincisi*; hitap etmiş olduğunuz şahsın bir üstü, yani onun idrâkinin ulaşma çabası içinde bulunduğu bir üst tesir mekânı, içinde bulunduğu şarta göre onun hikmeti veya veritesidir. *İkincisi*; sizin tâbi olmuş olduğunuz tesir mekânı ve onun muhtevası olan hikmet veya veritesi sözkonusudur.

Siz, kendi veritenizin size bahşetmiş olduğu hareket serbestisi dolayısıyla efallerinizle onun veritesini ona gösterebilirsiniz. Buradan şu netice çıkar ki; sizin nazarınızda hangi fert olursa olsun, siz onun bir üst realitesini ona tanıtırken, bu tanıtmanın bilgisini kendi veritenizden alacaksınız. Bir bakıma, siz, kendi prensibiniz ışığı altında onun prensibini ona göstermeye çalışacaksınız. O zaman bir teslis içinde; yani o, siz, ve dolayısıyla onun da olmak üzere sizin veriteniz. Bu teslis, ana prensiptir. *Fakat sizin mübeşşir olmanız*

bir mesuliyeti mutazammındır. Bu mesuliyetin kendi efalimize ve kaderinize tesir etmesi nokta-i nazarından, kendi prensibinizi öncelikle iyi tanımanız lâzımdır. Çünkü o, sizin için bir kutup yıldızı olacaktır. Haritanın üzerindeki muhtelif mekânların işareti, bu prensibin vaz etmiş olduğu kanunlar dahilinde ancak sağlam ve statik olabilir. Bu suretle o varlık, prensipten prensibe atlayarak sizin üstünlüğüne kani olduğunuz prensip istikametine gidebilir. Bu kadar.

S: Bir şey sorabilir miyim?

P: Sorun.

S: Üstte, 'Sizin mübeşşir olmanız bir mesuliyeti mutazammındır' dediniz. Bu mübeşşir olmaktan acaba kasıt nedir?

P: Her insan, idrâki seviyesinde bir mübeşşirdir. Ve bu fonksiyonunun icrasında, fonksiyonunu üzerinde tatbik ettiği kimse hakkında sorumluluklar yüklenir. Zira her yardım, bir sorumluluk mukabilidir.

S: Hakikatin nakledicisi, bir transformatör manasına anlıyorum.

P: Hayır. Efaliyle, nakledici mübeşşirdir.

S: Üstte, '... kendi prensibinizi öncelikle iyi tanımanız lâzımdır' dediniz. Bu iyi tanımayı, ben, iman halinde bilgiyi benimsemekle bağdaştırmak istiyorum. Ve bu bağdaştırmayı temin için de o insanın o bilgilerin tatbikatı içinde birtakım neticelere ulaşması gerektiğini de kabûl etmek zorunda kalıyorum. İşte bu kanaldan böyle bir çalışma neticesinde elde edilmiş olan iyi tanınmış bilginin ancak mübeşşiri olursak faydalı olabiliriz diye düşünüyorum.

P: Makuldür. Yalnız, şu noktayı belirtelim: Varlık, derunî bilgisinin, iç tecrübesinin potasına sokmadığı müddetçe, *pratik hayatının* kendisine sağlamış olduğu bilgilerden çok az şey elde eder. Çünkü siz, beşer hüviyeti ile tahdit edilmiş, sınırlı hasselere malik, muayyen tarzda düşünebilen bir zihne sahipsiniz. Halbuki eşyanın realitesi izafîdir. Yani, eşyanın temaşasından ve ondan yapılacak tecrübeden çıkarılan netice, bir bakıma izafî bir neticedir. Bu izafiyet, an-

cak iç tecrübenin size vermiş olduğu itminan ile takviye edilirse, muhkem bir bilgi haline geçer. Bunların muayyen bir tarz alışı bir bakıma o realitenin imanını teşkil eder. Evet.

S: Bir sual sorabilir miyim?

P: Sorunuz.

S: İman hakkında şöyle bir anlayışa sahibim: İman, beşeriyet için yeni bir akıl çağının başlangıcıdır diye düşünüyorum. Buradaki en mühim unsur, Yukarı'nın bilinmesidir. Ve bu, insanlığa yeni bir düşünüş, yeni bir safha getirecektir. Acaba bu hususta bize ilâve edeceğiniz bir başka bilgi var mıdır?

P: Biraz evvel arzetmiş olduğumuz iki türlü tecrübeden bahsetmiştik [iç tecrübe ve pratik hayatının tecrübesi]. Objenin izafî hakikati, ruhun kendi derununda elde etmiş olduğu, mutlak'a yakın hakikatler karşısında pek tabîî ki cılızdır. Objenin izafî hakikatini sizler muhtelif kanallardan alır ve bunu bir mekân içinde terkip edebilen akıl vasıtası ile temin edersiniz. İzafî olarak alınan bu hakikatin akıl tarafından mutlak hale getirilmesi muhaldir. Zira akıl da, muayyen bir mekân içinde terkip ameliyesinden başka bir şey değildir. Öyle ise akıl vasıtası ile yapmış olduğunuz terkipler, daima, derin bir şuurun iç müşahedesine tâbi tutulmadıkça tatminkâr değildir. Sadece, muayyen bir realitenin içinde muayyen mekânların anlaşılmasına sebep olur. Halbuki ruhun maksadı, muayyen mekânları değil, içinde bulunmuş olduğu bütün mekânın küllîsine vakıf olmaktır. İşte bu bakımdan, sizin de daha evvel sezgi halinde belirtmeye çalıştığınız yeni bir devrede, imanla hareket etmek en kestirme yoldur. Şöyle ki, henüz, imana konu olan Yukarı'nın *gerekli* rölyefi bilinmemektedir. 'Gerekli' dedik. Sadece akıl vasıtası ile muhtelif mekânları tanınmıştır. Fakat bu izafîlik, tam manası ile inkıyadı ve dolayısıyla tesirlerin nakilcisi olmak vazfını insana kazandırmaz. Bu bakımdan en esaslı tecrübe —şu mekân ve şu zaman içinde— imanın süzgecinden geçen müşahhas bilgidir. Bu bakımdan, ki bu da artık sizin anlayışınıza kalmıştır, iman bir mübeşşirdir. Ve elbette ki realitenizin en üstüdür. Evet.

S: Cilt-2.. Celse-14'teki anlattıklarınıza göre, vicdan diye kabûl ettiğimiz muayyen bir bilgi yekûnunu, yine rölâtif bir çerçeve içinde mütalaa etmemiz ne dereceye kadar doğrudur?

P: Daha evvelki muhtelif Plânlarımızın vermiş olduğu bilgiye göre vicdan, bir realite bilgisinden ibarettir. Realite bilgisi, varlığın zaman ve mekân bakımından şuur sahasının belirli bir kısmını ihtiva eder. Bu yüzden, realitenin ihtiva etmiş olduğu izafî hakikatler muayyen noktalarda kesiştikleri için, bazı hakikatlerin çok yakınına yaklaşmanıza sebep olabilir. Bu, vicdan sesidir. Fakat bu kesişmeler kıfayetsizdir, muayyen bir realiteyi aşan varlıklar için. İşte burada, derin düşünce ve nihayetinde maksatlı hareket etmek şeklinde basitçe anlatılabilecek olan idrâk sahneye çıkar. İdrâk halindeki kesişmeler yüzde ellinin (% 50) üzerindedir. Onun yüzde ellinin (% 50) üzerinde olması; varlığın izafî realiteden, izafî hakikatler yekûnu olan objeler realitesinden almış olduğu bilgilerin yavaş yavaş içe kaydığı[nı], ruhun derin bölgelerine kaydığını gösterir. İşte bu durumdan sonra, varlık, üstün bir mekânın takipçisidir. Bu kadar.

S: Her realitenin bir iman halinden bahsetmemiz herhalde kabil olacaktır.

P: Verilen bilgilere göre öyledir... Sual [sormak] ihtiyacında olan var mı?

S: Bu bahsetmiş olduğunuz, kesişmelerin yüzde ellinin (% 50) üzerinde olduğu ve idrâk halinin sahneye çıktığı vassatta, iman hali acaba ne gibi bir vaziyet arzeder?

P: Güzel bir sual. İman halini sarp bir dağa benzetin. Yüzde elli (% 50) realite kesişmesinin üzerine çıkmış, dolaşısıyla idrâkli olma liyakatini yarı yarıya elde etmiş olan kimse, işte bu dağın eteklerinde olan kimse gibidir. Yani iman ile, alt tertipte olmak üzere dahi olsa, tam bir temasa geçmiştir. Bu mecazdan istediğinizi çıkarabilirsiniz. Evet.

Her ne olursa olsun, tekrar belirtelim ki, burada cem olduğunuz her durum ve cem olmadan geçirmiş olduğunuz her durum sıkı bir kontrol altındadır. Bunları muhtelif plân-

lar ve muhtelif sahalar, kendi fonksiyonları dahilinde olmak üzere temin ederler. Bütün malûmatlar, sizinle ilgili bulunan Plân'ın muhtelif sektörlerine bildirilir. İnsanca anlatıyoruz.

Bunun için, buraya her gelişiniz ve buradaki meydana getirmiş olduğunuz zihnî, psişik avranız sizin için çok önemli bir değeri haizdir. Her an hazır olabilmek ve muhatap olabilmek mecburiyetindesiniz. Yük, ağırlığı nispetinde fazla enerji ister. Bu, malûm ve basit bir şeydir. Sizin yükünüz ağır olduğu gibi kıymetlidir de. O kıymet, başkalarının hayrına sarfedileceği müddetçe sizin liyakatinizi arttıracaktır. Bu da apaçık ve basit bir şeydir. Gecenin gündüzle açılması, gündüzün gece ile örtülmesi hep bundandır. Medyomun büyük hüsnüniyeti ve upuzun duaları, bugün 6. Kademe ile irtibat kurmanızı temin etmiştir.

Celse - 21... 8-12-1964... Cilt - 2

P: Ana prensiplerle ilgili yolunuzu ve izinizi tayinde muhtaç olduğunuz veya o kanaatinde bulunduğunuz bir husus var mıdır?

S: (Cemiyet azalarına ilişkin bir yorum).

P: Şunu önce bildirelim ki, biz ana prensip derken Cemiyetinizin durumunu nazar-ı itibare almadık. Kendi fonksiyonunuzla ilgili ana prensibi tayin ve tespit ettikten sonra onun tali prensiplerini Cemiyete tatbik edebilirsiniz. Bu manada.

S: Bu hususta vardığımız bir tek netice oldu ki, bu da bize Cilt-2.. Celse-19'da söylenmişti: Aramızda fevk ve mafevkin olmaması keyfiyeti. Bunu da şu şekilde formüle ettik ki; hepimiz hakikat karşısında biriz ve birbirimize yardımcıyız. Bu, zannederim, Cemiyetimizin azaları için de aynı şeydir.

P: Biraz önce söylediklerimizi başka türlü anlayan var mı?

S: Fonksiyonumuzla ilgili şunları düşünüyorum: Fonksiyonumuz bu dünya üzerinde aldığımız ve benimsemeye çalıştığımız bilgileri, bu bilgilerden istifade edebilecek olanla-

ra aktarabilmek vazifesini yerine getirebilmektir. Bunun için iki hususa dikkat etmemiz ve ehemmiyet vermemiz gerekiyor. Birincisi, bilgiyi alabilmek; ikincisi de, alınmış olan bu bilginin tatbikatı içinde bulunabilmek. İşte bu tatbikat içinde bulunma hali, aynı zamanda o bilginin alıcılarına veriş fonksiyonumuzun (43) bir kısmını teşkil etmektedir.

P: Bütün bunları aynı prensip tahtında yapacaksınız.

S: Bunları etrafımızdaki insanların, insan kardeşlerimizin tekâmüllerine hizmet edebilmek gayesiyle, onların daha üstün bilgilere dayanan, daha idrâkli ve şuurlu bir tekâmül içinde bulunmalarına yardımcı olabilmek düşüncesiyle... Burada, onlar deyince, onların içinde kendimizi de görmemiz icabediyor.

S: Bu hususta bir şey söyleyebilir miyim?

P: Söyleyiniz.

S: Vazife denildiği zaman, bir varlığın, bulunduğu vassatta yapması lâzım gelen, yapması zaruri olan hali anlıyorum. Bu hali, varlık —eğer bunun bedenli olduğunu da düşünürsek— iki türlü anlayabilir: Ya kendi cehit ve gayretiyle bu durumu, bu zarureti idrâk edebilir; veyahut da bu, kendisine tebliğ edilebilir (44). Veyahut üçüncü bir hal olarak; her ikisi birden de tahakkuk edebilir. Bunu, sadece bir hizmet tarzında anlaşılabilen, diğer varlıklara yardım tarzında anlaşılabilen bir çerçeve dahilinde görmüyorum. Zaten o bir vazife ise, tam manasıyla bütün varlıkların lehinde olan bir husustur. Bunun ne olduğunu tayin meselesi var ki; bu da söylediğim şıklara bağlı bir husus oluyor. Bu mevzuları ancak böyle düşünüyorum.

S: Burada, varlıklara verilmesi gereken bilgi hususunda da ben şahsen şunu düşünüyorum: Varlıklara bilgiyi vermek denildiği vakit; —bu bilgi çeşitli kademelerde olabilir şüphesiz, fakat benim burada kastettiğim doğrudan doğruya idrâkli, şuurlu olarak etrafında bulunan varlıklara bir hizmet vazifesinde bulunmak ve onları da vazifenin şümûlü dahilinde hareket etmeye sevk edebilmek— birbirlerini aynı yolun yolcusu olarak görmelerine ve birbirlerinin ellerini sev-

gi ile tutmalarına imkân verecek bilgileri verebilmeyi düşünüyorum. Bugüne kadar bütün insanlığa çeşitli vazifeliler tarafından verilmiş olan İlâhî Tebligatın bir ve aynı kanaldan gelmekte olduğunu ve onların hepsinin insanlığı aynı istikamete yöneltici bilgileri muhtevi bulunduğunu insanlığın gözleri önüne sermek için, elimizdeki imkânları kullanmamız icabettiğini de düşünüyorum. Fonksiyonumuz deyince, aşağı yukarı bunlar aklıma geliyor.

P: Teali ve terakki, kademe kademedir. Her kademe, kendine has bir şuurun varlığı ile beslenir. Vazife, katedilmiş kademelerin belirli bir Din Günü içinde genel bir şura ulaşmasıdır. O Din Günü, bir mahşer günüdür. O mahşer günü, bütün cüzleriyle beraber varlığın kendi kendindeki karışmasıdır. Bütün şuurlarının tekleşmesidir. Sizler, fonksiyon olarak, bir mahşer gününe hazırlanmaktasınız. Bu kadar.

Celse - 22... Kademe - 6... 30-12-1964... Cilt - 2

P: Üç, Dört, Beş ve Altı. Bunların hepsi Tanrı' rızası için çalışır. Dört, Beş, din ve felsefenin yeridir. Altı'dan müsaade aldıkça ilimden bahseder. Üç, münakildir. İki, medyom. Bir, siz.

Bu hale göre siz küçük daire [olarak], büyük daireden daha büyüksünüz⁽⁴⁵⁾. Küçük daire, temerküz yeridir. Çalışmalarınız, kudretli olmaya namzettir. Önünüzdeki üç aylık devre içinde çok çeşitli imtihanlar arasında bocalayacaksınız. Bunların içinden üç tanesi vardır ki, küçüğü büyüğe nazaran büyük yapacaktır. Bir soracağınız var mı?

S: Fonksiyonumuzla ilgili bir سوال sormak isterdim ama, arkadaşlarla bir fikir birliğine varmadan sormamız münasip midir?

P: Her iki halde de değildir. Vakıa, 6. Kademe olarak bunu biz bildireceğiz. Fakat bu bildirimin icapları doğmamıştır. Evet.

S: Bir سوال daha sorabilir miyim?

P: Sorunuz.

S: Altı'dan bahsettiniz. Acaba Yedi'den sormak yerinde midir, değil midir?

P: Neyi?

S: Bu celsenin başlangıcında bahsettiğiniz rakamlar, sanırım Kademelerin rakamlarıdır.

P: Evet, öyle olduğunu farzedelim.

S: Burada, Yedi'den bahsedildiği zaman, ilmin de ötesinde bir şey düşünmek icap etmez mi?

P: İlimden bahseden Beş'tir. Altı'dan müsaade aldığı zaman. Altı neden bahseder?

S: Altı'nın açık bilgilerden, veritelerden bahsetmesi gerekir kanısındayım.

P: Öyle olacaktır.

S: Bu takdirde, zannederim, Yedi'yi sormak bizim için lüzumsuz oluyor.

P: Belli. Kendinizle ilgili meseleleriniz hakkında sual sormak istemiyor musunuz?

S: Evet, sorabiliriz. Kendime ait bir iki durumum hakkında sual sormak isterim. Birincisi, kendimde bazı kusurlar görüyorum. Bu kusurlardan ilki, vericiliğin dozunu bilemememdir. Yani âdeta, bazen elimdekini olduğu gibi ortaya koymak durumunda kalıyorum ki, bu bir ölçüsüzlüktür. Bundan, ikinci bir kusur olarak da, hissî bir davranışa sahip olduğum neticesini çıkarıyorum. Bu da benim eprövlerimin belli başlı unsurunu teşkil ediyor kanaatindeyim. Acaba bu düşüncem yerinde midir?

P: Düşüncenizin şu veya bu mertebede olması önemli değil. Sizin bunu müşahade edişiniz önemlidir. Hissi iptal eden, muhakemedir. *Dozu* ⁽⁴⁶⁾ *temin eden ise idrâktir*. Muhakeme herşeyden önce soğukkanlılık ister. Sürat-i intikal bunun vasıtası olmakla beraber, neticenin ortaya çıkışında sabır gerekir. Sürat-i intikal ve sabır nasıl [birlikte] yürür!.. Çünkü âdeta biribirinin aksi imişçesine iki mefhumdan bahsediyoruz. Değildirler. Sürat-i intikal, hükme varmadan önce bir dinlenme, bir durulma safhası geçirmek kaderindedir. Bu, sabırdır. *Hiçbir şey ani ve atak tarzında olmaz. Ha-*

reket halinde olan her şey, aslında anbean duraklamalardan meydana gelen bir hareket halidir. O, tıpkı bir sürat-i intikal gibi, bir sabır devresi içindedir. Yani, hükmün kavli olarak ortaya çıkmasından evvel bir durulma, bir arınma safhası geçirir. Zira bu, üç galaksinin tâbi olduğu 'üçüncü dereceden tedriç kaidesi'ne tâbidir. Tedriç kaidesi, kâinatşümûldür; fakat derecesi değişiktir. Bunun hakkında sonra görüşürüz. Bu, birinci durumunuzun normal ölçüler içindeki izahıdır.

S: Üstte, idrâkten bahsedilmişti.

P: *İdrâk*: Bir aksiyondur ki, varlığın kendinde meydana gelen bilgi terakümünün bir nev'idir. Her teraküm, aksiyon tarzında yani idrâk halinde tezahür etmez. İdrâkli olabilmek için, muhakkak ve muhakkak, 'derin düşünüş' halinden 'aktif düşünüş' haline geçmek lâzımdır. 'Derin düşünüş' hali; *gayrişuurunuzla* beraber bütün beşerî şuurunuzun birlikte çalışmasıdır. 'Aktif düşünüş'ünüz ise; daha ziyade ve hemen hemen tamamen *şuurunuzun sathında* cereyan eden bir düşünüş şeklidir. İşte, idrâkli hareket edebilmek; 'derin düşünüş' hali dolayısıyla, bu halin neticesinde hâsıl olan cevherî vasıftaki bilgileri 'aktif düşünce' sahasına intikal ettirmektedir. Bu, sizin ölçülü hareket etmenizi temin edecek bir mekanizmadır. Pratik olarak nasıl olacaktır? Pratik olarak seviye anlamanız lâzım. Bu, muhatabınızın sosyal karakteri ile sizin içinizde hâsıl olan umumî karakterin bir yekûnu olacaktır. Meselâ his ve vicdan arasında birçok kademeler mevcuttur. Bunların en üstünü, kendini bazı şeylere karşı mesul addedip etrafındakileri sevmesi icabettiğini düşünenler[ın kademesidir]. İşte, muhitinizdeki büyük halka böyle bir halkadır. Küçük halka, büyük halkadan daha büyüktür. Bu anlatılanlara göre bir düstur bulabilirsiniz.

S: Üstte, 'şuur sathı' dediğiniz zaman, beyin şuurunu mu anlaşılmalıdır?

P: Tamamiyle. Bu konuda tamamiyle. Dimağınız.

S: Derin şuur ise ruhî düşünce mekanizmamız.

P: Evet. Başka?

S: Son zamanlarda aşağı yukarı hepimizin başında şöyle bir mesele var: Âdeta birçok hadiseyi aynı anda halletmek gibi bir durumla karşı karşıya kalıyoruz. Yani, hadiseler o kadar bastırıyor ki, âdeta bunaliyoruz. Bunu da şu anda, aktif şuurlu olabilme egzersizi yapabilmemiz için Yukarı'nın yaptığı bir yardım olarak düşünüyorum.

P: Yardım, fakat ikazlı. Neden böyle?.. Varlık, herşeyden önce kendi mekânının sahibidir. *Varlığın mekânı, onun evrensel şuur kuşakları içindeki irtibat noktaları ile ortaya çıkar.* İşte, mekânını tam manası ile tayin edememiş olanlar ve olanlar zümresi, muhtelif şuur kuşakları ile bir ve aynı zamanda irtibat halinde olurlar. Ona göre cevap alırlar. Bir, üç, beş, ilâhir.. Eğer varlık, mekânını tayin etmiş ise, yani *şuur kuşakları ile olan irtibat noktalarını muhkem ve bekalı tayin edebilmiş ise;* ona, zuhur edecek hadiseler, güçleri ve kaliteleri itibariyle dengeli olarak gelirler. Yani, daima birbirini kapsayan ve daha geniş imkânlar ile gelirler. Aksi halde, biribirini kapsamayan, imkânları biribirinden farklı hal-ler zuhur eder. Sizin durumunuz da buna benzemektedir. Küçük daire, büyük daireden daha büyüktür. Evet. Başka?

S: Bahsettiğiniz bu ahenkli yürüyüşe ulaşabilmek için nelere dikkat etmemiz, neleri yapmamız icabeder acaba?

P: Yolunuzdasınız. Müşterek çalışmalarınızı daha dikkatli yapınız, kâfidir. Daha dikkatli ve daha titiz. Evet.

S: Bu ahenkli yürüyüşü temin edebilmek için, bu irtibat noktalarını tespit edebilir hale gelinceye kadar, geri tesir diye vasıflandırdığımız —tabi bize göre— tesirlerden kendimizi bir bakıma tecrit etmek, yani bir manada sakınmak şeklinde hareket etmeyi uygun buluyorum.

P: Herkes birlik içinde olduktan sonra, birlik dışında da birlik içindedir. Kuvvet, onu kullananın elindeki ve gönlündeki maksada göre şekil alır. *Geri tesir, sempatize olduğu şeye karşı cazibe duyar.* Su, sel haline geldiği zaman elbette ki önünde durulmaz. Ama eğer kuvvetli bir kaya üzerinde iseniz, sel, sizin için ancak müşahede edilmesi müsmir olan bir tabiat hadisesi olur. Hani kaya?

S: Bunu şu şekilde anlayabilir miyiz: Geri tesirlere muhatap iken prensip dahilinde hareket etmeye çalışmak yahut hiç olmazsa şuurlu kalmaya çalışmak.

P: Kısmen olabilir. Prensip ve bilhassa müştereken şuuru varmış olduğunuz bilgilerinizin kuşağı içinde kaldığınız müddetçe, sağlam kaya üzerindesiniz demektir. Evet. Başka سوالınız var mı?

S: Bir husus var ki, o da şu şekilde tecelli ediyor: Biz tatbikat halinde iken ancak neticeleri öğrenebiliyoruz. Yani, umumiyetle tatbikatımız belki de yüzde kırkın (% 40) üzerinde olmuyor. Ve bu yüzden de bazen aksamalarımız oluyor Cemiyet işlerimiz bakımından. Ekseriya oluyor.

P: Cemiyet işleri mühim değildir. Mühim olan, müşterek çalışma içinde bulunan varlığın müştereken belirli bir prensibe tâbi olabilmesidir. Bunun cehdi ve bunun tatbikatı yapılırsa, fiilleriniz [de] o nispette müsmir ve düzgün olur. Çünkü fiilleriniz birbirine bağlıdır. Bu, kırk kulplu kazana benzer. Kırk kulplu kazanın ancak belirli noktalarından tutulursa, az kişi tarafından kaldırılır; tutulmazsa, kazan, ya bir tarafa ya diğer tarafa eğilecek, ahenksiz kalacaktır. Evet.

S: Bunu şu şekilde anlıyorum: Neticeyi beklemekten ziyade, prensip karşısında sadakat ve bu yolda cehit içinde olmak.

P: Cehitten maksudınız nedir?

S: Neticeyi düşündüğümüz zaman, kendi aklımızdaki kıyaslarla hareket ediyoruz. Dolayısıyla bu da bizim için nakıs bir durum oluyor. Halbuki, mademki bir tatbikat içindeyiz ve bu da prensip dahilinde hareket etmek tatbikatıdır, şu halde asıl çalışmayı bunun üzerinde düşünmek lâzım geliyor.

P: Evet.

S: Bu şekilde anlıyorum.

P: Gelecekteki durumunuz, ancak prensip tahtında çalışmayı başardıktan sonra tebellür edecek. Diğer bir deyişle, ayrı ayrı mekânların sahibi olan varlıklar, bir mekân için

de toplanacaktır. Evet.. Şimdi görüşmemiz bu kadar. Bu anlatılanlar üzerinde iyi düşününüz, iyi muhakeme ediniz, iyi duyunuz, iyi görünüz ve iyi tatbik ediniz. İşte ancak bundan sonra iman başlar.

Celse - 23... Kademe - 6... 31-12-1964... Cilt - 2

P: Soracağınız bir şey var mı?

S: Geçen celse Altı Kademe'den bahsedildi. Bunlar, hiyerarşik bir şekilde hareket eden çeşitli Ruhî Plân'lar mıdır?

P: Evet.

S: Bu takdirde Plân'ların tekâmülü diye bir şey de mevzubahistir değil mi?

P: Evet.

S: Şu halde Plân'ların tatbik etmekte oldukları fiillerde de bir değişme meydana gelecektir neticede.

P: Size göre değil.

S: Bu söylediğinizden, bu değişmenin bize göre değil fakat kendilerine göre olduğu ve bunların durumlarını bize göre âdeta sabit kabûl etmemiz lâzım geldiği neticesini çıkartıyorum.

P: Evet. Bu tip Plân'larda tekâmül hadisesi kütle tekâmülüdür. Siz ise kütle tekâmülünü bilemezsiniz. Kütle tekâmülü, suret-i katiyede münferiden meydana gelmez. Kütle tekâmülünde esas, bir ve aynı maksat için, tek ve yegâne olan bir aksiyonun devamı gerekir. Siz buna 'vazife' olarak bakabilirsiniz. Bu, vazifeleri içine alan bir sevk ve idare usulüdür. Bu itibarla, hiçbir Ruhî Plân hakkında, ferdî tekâmülle tâbi olan bir varlık, hüküm verici olamaz. Esbab-ı mucibesi izah edilmiştir. Çünkü her iki halde tâbi olunan tesir nev'i ve müessiriyet, hemen hemen yüzseksen dereceye kadar zıttır. Zannedilmesin ki, hiyerarşik sistemde, fert ne ise, ferdin üstündeki de kendi üstüne nazaran bir ferttir. Bu, ancak belirli bir devre ve kesit içinde böyledir. *Ferdiyet muayyen bir safhaya kadar devam eder. Ve varlığın en yüce gayesi, bir ve yegâne olan aksiyon sahibi olabilmektir. Bu ise, bir Plân içerisinde bir tamamlayıcı unsur olmakla kaimdir. Mu-*

hammed, Plân'ına çıktığı zaman oradaki yerini görmüştür. Plân, o'nun Rabb'idir. O, boşaltıp gelmiş olduğu Plân zarfına tekrar bürünmüş ve bundan sonradır ki gerçek hakikatin, veritenin veritesine ulaşabilmiş ve terfi edebilmiştir. Evet.

S: Ne dereceye kadar doğru bilmiyorum ama, şöyle bir fikrim var: Bu Plân'ların tekâmül etmeleri ve değişmelerinin acaba yeryüzünde bir aks'i var mıdır? Bazen yeryüzünde yeni bir tür çıkıyor, bazen de bir tür tükeniyor. Dünyanın umumî ahengi ile alâkalı olarak, bir Plân, yeryüzündeki varlıklardan bir kısmı için vazifesini ya kaldırıyor, yahut da meydana getirmiş oluyor. Bu, Plân'ın tekâmülü ile alâkalı olduğu kadar, alâkalı vasatta ihtiyaç sahibi varlıkların da meydana gelmesi ile paraleldir diye düşünüyorum, acaba doğru mudur?

P: Şunu anlatalım, tasdiki kendiniz yaparsınız: Bir İdareci Plân, —zannedildiği üzere veyahut zannedilmesine temayül gösterildiği görüldüğü için— şunu söyleyebiliriz ki, belirli bir ölçü ve cüz'î miktardan sonra tesirlerini münferit tarzda teksif etmez.

Tesir, konik tarzda çalışır. Yani sivri ucu tepede, geniş tabanı alt tarafta olan bir koniye benzetilebilir. Bu, bir tesir alanının sahasını tayin eder. Üç türlü tayin eder; 1 — ya münferiden tayin eder,.. 2 — ya ikisi veya daha ziyadesi keşmek sureti ile tayin eder,.. 3 — veyahut da eğri koni tarzında aynı bölgeyi iki ayrı koni müessiriyeti altına alır. Tahayyül edebiliyor musunuz? Bu tarz, ana şemadır.

S: Evet.

P: [Üstteki 1—] Tek başına bir tesir alanı meydana geldiği zaman, bütün o alan içerisinde kalan varlık sistemi, *o tesirin aslî kanununa* tâbi olur. Bu tâbi oluş kendiliğindedir. Tesir, zaten cevap almak için meydana getirilmiş bir mekanizmadır. Varlık, bu sorunun cevabını vermekle mükelleftir. *İşte, tesire karşı gereken cevabı veremeyecek olan varlık sistemi, başka bir tesire tâbi olmak üzere ya oradan ayrılır, ya dağılır veyahut da hikmet-i vücudu kalmadığı için yok olur.* Sizlerin tabii seleksiyon dediğiniz hadise budur.

[Üstteki 2 ve 3—] İkinci grup koni, bir [defa] veya daha ziyade kesişen koniler: Burada varlık muhtelif tesirlere cevap vermek mecburiyetindedir. Cevaplar en az üç türlü olur; a— ya başat koniden gelen tesire cevaptır,.. b— ya ikinci derecede olan tesire cevaptır,.. c— veyahut da bu ikisinin kesiştikleri yay içerisinde bulunan tesire cevaptır. Bu, birim makettir. Bu tevali edebilir ve genişleyebilir.

Görülüyor ki bir Ruhî Plân, müessiriyeti altına aldığı varlık sistemlerinin her biri ile münferiden meşgul olmaz. Onlar, ancak umumî kanun ve prensiplerin buyruğu ve nizamı altında hareket etmek zorunda ve daha ziyade kabiliyetindedirler. Evet.

S: Burada, benim iki sualım var: 1— Bu konileri düşündüğümüz zaman; bunu Ruhî Plân'ın müessiriyet sahası olarak mı düşünmemiz lâzım, yoksa bir Organizasyon ve Organizatörün müessiriyet sahası olarak mı düşünmemiz lâzım?

P: Her ikisi de aynısıdır. Yalnız, münferit düşünmeyiniz; bir Organizatör için değil.

S: Evet, şu halde Organizatör durumunda olan, Plân olmuş oluyor.

P: Bir bakıma evet. Esasında, organizatörler grubu ile Plân ayrı şeylerdir. Nitekim organizatörler grubu ile Organizatör arasında da geniş farklar vardır.

S: Anladığıma göre Plân, bir Organizasyon içinde hususî bir müessiriyet sahası ve vazifede teklik veyahut yeknesaklığı gösteriyor.

P: Hayır. Organizatör gruplarının muhtelif mekânlar içerisindeki terakümü Plân'ı meydana getirir. *Plân, bu organizatörler grubundan olmakla beraber o değildir.* Evet.

S: Bir de koniyle alâkasından bahsetmiştiniz, Organizatörlerin.

P: Evet. *Organizatörün müessiriyet konisi, dar bir sahayı işgal eder. O, daha ziyade ferdî çalışır. Ve müessiriyeti içerisinde olan varlık, her vakit cevap vermek zorunda de-*

şildir. Halbuki, Plân müessiriyeti altında olan bütün varlık sistemleri cevap vermek zorundadır. Bunlar, ayrı ayrı kademelerin, ayrı ayrı açılardan görünüşüdür; bildiğiniz mantıkla işlemez.

S: Benim de bir sualım var.

P: Sorunuz.

S: Üstte, açıklamalarınızdaki 1. şıkta bahsettiğiniz, '... tesire karşı gereken cevabı veremeyecek olan varlık sistemi, başka bir tesire tâbi olmak üzere ya oradan ayrılır, ya dağılır veyahut da hikmet-i vücudu kalmadığı için yok olur' dediniz. Burada, bahsettiğiniz başka bir tesire tâbi olmak durumunu anlıyorum, fakat dağılmak veya yok olmak meselesi..

P: Yok olmak inkırazdır. Arkadaşınızın sualine cevap: Dağılmak, o varlık sisteminin diğer varlık sistemleri içerisindeki temerküz halini kaybetmesidir; ki netice temessül ve inhilâldir. Evet.

S: Benim de soracağım ikinci sual buydu. Buradaki yok olmak ile alâkalıydı.

P: Realite olarak böyledir.

S: Nev'iler için düşündüğümüz gibi, yeryüzündeki cesitli, âdeta, beşeriyetin çeşitli zihnî seviyelerdeki tekâmülü bakımından da düşünebiliriz. İnsanların realiteleri bakımından da düşünebiliriz.

P: Her bakımdan düşünebileceksiniz. Bu bilgi, *fonksiyonunuzun ilk bilgisi* olacaktır. Yarın tekrar görüşeceğiz. Bu konu üzerinde tekrar görüşeceğiz. Başka soracaklarınız var mı?

S: Üzerinde düşündükten sonra sual hazırlamayı tercih ediyorum.

P: Herkes böyle midir?

S: Ben de Organizatör varlıklar ve Plân'lar hakkındaki tefrik hususunda sual sormak istiyordum. Fakat bunun üzerinde düşündükten sonra sormayı münasip buldum. İzninizle yarın sormak istiyorum.

P: Pekâlâ, dinleyiniz: Bugün, güneş sisteminizde üç türlü değişiklik olmaya başlamıştır: 1— Maddenin ihtizaz dengesinde bir miktar gerileme. 2— Varlıklar sisteminin şuur- lu ve otomatik irtibat kuşaklarında artış. 3— Arzın kendisi ile kader birliği yapan diğer iki küre ile olan mütekabil te- sirlerinde ziyadeleşme (47).

Bu üç hal, gerçek ve yegane bilinen hakikatlerdir. Bu- nun tasdikini ancak sizler yapabilirsiniz. Bu durum, *fonksi- yonunuzla ilgili ikinci bilgi*'dir.

S: Sual sorabilir miyim?

P: Hayır. Bu kadar.

Celse - 24... Kademe - 6... 1-1-1965... Cilt - 2

P: Söyleyeceklerinizi dinliyorum.

S: Kademe denildiği zaman, bir Plân'ın içindeki muh- telif Kademeler mi mevzubahistir, yoksa Kademeler ile muh- telif Plân'ların mı ilgisi vardır?

P: Kademe, esas itibariyle, bir kaynaktan intişar eden muhtelif tesirlerin belirli değişimlere uğradıkları yerlerdir. Bu, bir Plân'da da olabileceği gibi, bir organizatör grubunda veya sadece bir Organizatörde de olabilir. Hatta bu tesir tek bir varlığın muhtelif şuur halleri içerisinde de muhtelif de-ğişimlere uğradığından ötürü, o varlık da muhtelif kademe- ler arz ediyor demektir. Evet.

S: Plân'ları düşündüğümüz zaman, kâinat içinde yatay ve dikey plânlar olarak düşünmüştük (48). Fakat daha sarih düşünmek için bir küreyi ele alırsak, bununla alâkalı yatay ve dikey plânların belirli, o küreye mahsus olmak üzere be- lirli olması icabettiğini düşünüyorum. Bunların birbirleri arasındaki münasebetlerinin de, o kürede tekâmül edecek varlıkların topyekûn istikametine göre ayarlanması icabet- tiğini düşünüyorum. Bu husus acaba ne dereceye kadar doğ- rudur?

P: Teşbihiniz hatalıdır.

S: Bir küre ile alâkalı Plân olmaması bakımından mı hatalıdır?

P: Evet.

S: Evet, anlıyorum. Plânların birlikte, müştereken çalışması diye bir husus varittir herhalde?

P: Bütün kâinatta olduğu gibi.

S: Şu halde, bizde bir fikir var: Meselâ bir alt plândan ayrılıp bir üst plâna çengel, kanca atabilmek veya orada bir yer tutabilmek ⁽⁴⁹⁾ için birtakım gayretler sarfeden varlıklar düşünüyoruz. Bu takdirde bu iki plânın karşılıklı faaliyeti şöyle olabilir: Aşağıdakinin, varlığı tutmak gibi bir faaliyeti var diyelim; öbürünün de, kendisinde yer aldıktan sonra orada barındırmak gibi bir faaliyeti var. Bu düşünce doğru mudur?

P: Görünüşte öyledir. Esas çalışış, tutmak veya barındırmak tarzında değil, doğrudan doğruya İlâhî bir adaptasyondur.

S: Varlığın cehdine bağlı?

P: Tam manasıyla.

S: Fakat...

P: Cehdin muhtelif dereceleri[ne], şuurun muhtelif aydınlık bölgelerine göre; bazen bulunduğu plânın adamı olur, bazen bulunması iktiza edecek olan plânın adamı olabilir. Bu şuur zikzakları, eğer devamlı bir irtifa halinde ise varlığın lehinedir. Evet.

S: Nefsaniyetten ve sembolik olarak şeytan'dan bahsettiğimiz zaman bir geri plânın tutucu tesirlerini mi acaba anlamamız ⁽⁵⁰⁾ icabeder?

P: Hayır. Sizin, zaten bizatihi [mevcut] olan geri plânın bu tesirlerine olan şu veya bu türlü adaptasyonunuz anlaşılır. O, sabittir. Muayyen bir mekânın ve muayyen bir tesir şebekesinin içerisinde, belirli bir fonksiyon icra etmektedir. Ona muhtaç sonsuz varlık sistemi vardır ⁽⁵¹⁾. Herkes burdan geçecektir. Ondan tesir alacaktır ⁽⁵²⁾. Evet.

S: Bu plân, bir geridekine göre ileri bir plân sayılır herhalde, tekâmül anlayışımıza göre?

P: Bir geridekinden ne anlarsınız?

S: Varlıkları daimî bir tekâmül seyri içinde düşündüğümüz takdirde, daha geri bir tekâmül kademesinde bulunan varlığın temsil ettiği bir plân ve onun üstünde de bahsettiğimiz plân olarak düşündüm bu suali sorarken.

P: Siz, verite ile imajinasyonun veritesini birbirine karıştırıyorsunuz. *Eşel sistemi*, sadece imaj olarak mevcuttur, verite olarak namevcuttur. Yani, o zaman siz, bir geri plânın diğer bir geri plâna nazaran daha üstün olduğunu bir eşel tarzında anlayabilirsiniz. Bir kolaylıktan ileri geçemez. Esas mesele, tesirin muhteviyatıdır. Aynı satıh üzerinde çok muhtelif tesir muhteviyatları mevcuttur. Görüyorsunuz ki eşel sistemi hiç de lüzumlu değil.

S: Bu eşel sisteminin lüzumsuzluğu karşısında, varlıkların tâbi bulundukları tekâmüllerinin de izafî olduğu kanaatini çıkarabilir miyiz?

P: Ne bakımdan?

S: Eğer verite karşısında sadece bize göre böyle bir eşel sisteminin kademelenişi bir kıymet ifade ediyor ve mevzu bahis ise, o zaman varlıkların müşahade etmekte olduğumuz tekâmüllerinin de yine bize göre olması icabeder.

P: Evet. Öyledir.

S: Şu halde..

P: Siz, varlığın tekâmül edişinden veyahut mütekâmil oluşundan neyi anlamışsınızdır? Herhangi bir merdivenin muhtelif basamaklarında dizilişi gibi midir? Yoksa bir satıh üzerinde bir taburun güzide askerlerinin önde, daha az güzide olanlarının geride dizilişi gibi mi anlarsınız? Yoksa bir evin mutena köşesinde oturanlar ile süflî köşesinde oturanlar gibi mi anlarsınız?

S: İtiraf etmek lâzım ki şimdiye kadar öyle idi.

P: Evet. Bütün bu demin anlattıklarımız sizlerin imajlarınızdan örülmüş mefhumlar değil midir?

S: Doğrudur.

P: Öyleyse sizin tahayyülünüz nispetinde bir eşel sistemi vardır.

S: Fakat bizim tahayyülümüz ile esas verite arasında gene de bir münasebetin olması gerektiğini düşünüyorum. Çünkü, tamamiyle ayrı, arası tamamiyle kesilmiş olarak düşünemiyorum bunu.

P: Orası öyledir; fakat verite değildir, realite derseniz işiniz kolaylaşır. Reel olarak bu tarzda düşünüş, sizler için daha şekilsiz, mücerret bir imajinasyon ile düşünmeyi temin edecektir. Bu suretle şuurunuzun ötesindeki bir *tesir dünyasının kapısına* yanaşmış olabileceksiniz.

S: Verite karşısında varlıkların tekâmülü hakkında nasıl düşünmemiz icabedecek?

P: Evet. Problem bu. Biraz evvel bir tesir kapısından bahsettik. İşte bu tesir kapısından girerek düşüneceksiniz.

S: Kanaatime göre biz şimdiye kadar birtakım fikrî alışkanlıklar içindeydik. Ve bu husustaki peşin fikirlerimizi biraz değiştirmemiz icabedecek.

P: Düşününüz ve hayırlısını seçiniz.

Geçen celse size konik bir tesir maketinden bahsettim: Tesirin üst noktası, tesirin yayıldığı muhit, dolayısıyla değişime uğramasından ötürü geçmiş olduğu kademeler, ve nihayet tesirin karar olduğu ve yansıdığı bölge. Bir de yan tesirler.

Kaynak, esas itibariyle, *Genel bir Şuur'un* müessiriyetidir. Müessiriyet bir mekân içerisinde yayılacaktır. Yayılırken maksadının nev'ine göre kısmen, hatta tamamen yakın tarzda değişmelere uğrayacaktır. Bunlar, ya diğer varlıklar, plânlar, varlık grupları tarafından meydana getirilir veyahut diğer tesir mızraklarının yandan yaptıkları müdahale ile meydana gelir. Burada bir değişme, bir hafifleme, bir daralma, bir kabalaşma mevzubahistir. Nihayet bu tesir mızrağı hedefini bulur. Menbaı ile makarrı (hedefi) arasındaki değişiklik yüzde kırktan (% 40) yüzde doksandokuza (% 99) kadar bir oran içinde vukubulur. Tesir muhakkak ve muhakkak, bir yansıma ile menbaina dönecektir. Bu, varlığın cevabıdır. Koni, sivri ucundan tabana doğru genişleyen bir dar açı vaziyetindedir. Umumiyetle, dış tesirler ve kademeleş-

meler koninin üst taraflarına doğru azalma tarzında kendini gösterir. Tabana doğru inildikçe dış tesir ve müdahaleler gittikçe artar. Tâ ki cevabı verebilecek varlığın tesirlere tahammülü vuku buluncaya kadar. Bunun için size konik bir maket vermeyi uygun gördük. Evet.

S: Bu hususta sorabilir miyim?

P: Evet.

S: Zirvede bir Genel Şuur'dan bahsedildi üstte.

P: Evet.

S: Bunu düşünürken çeşitli tesir konileri olduğunu da düşünüyorum evvelâ.

P: Evet. Öyledir.

S: Ve bunların uçlarının hepsinin birden bu Genel Şuur'la ilgili olduğunu düşünüyorum.

P: Mümkündür.

S: Ve bu Genel Şuur'u da, bir bakıma, geçen celse bahsettiğiniz, ferdiyetin sözkonusu olmadığı Plân tarzında bir anlayışla izah etmek acaba ne dereceye kadar doğrudur?

P: Doğrudur. Böyle bir Plân anlayışı daha muvafıktır.

S: Ve bu Plân'ın sınırları Âlem içinde yayılmaktadır.

P: Evet. Âlem içerisinde yayılırken, maddî sistemlerin muhtelif vibrasyon sahaları ile kendilerini de sınırlarlar. Meselâ: Arzın idaresi ile meşgul olan Plân gibi. Bu, müstakil ve gökyüzünde sınırlı bulunan bir bulut gibi değildir; bu, külliye bir buluttur. Ve O, kendini sınırlayarak arzın idaresi ile meşgul olmaktadır.

S: Bu koni sembolü, öyle zannediyorum ki, üç buut realitesi içinde ancak bir fikir vermek düşüncesiyle bize verilmiştir.

P: Gayet tabi. Bütün mefhumlarınız üç buut realitesi için kabil-i tatbiktir.

S: Burada insanı yanıltabilen bir nokta var gibi geliyor bana: Meselâ, koninin iç kısmı ve dış kısmı diye insanın aklına bir sual geliyor.

P: Bunun önemi vardır. Çünkü, koni olarak gösterdiğimiz şey, münferit bir fikir içindir. Halbuki binlerce koni sırt

sırtadır. Bu demektir ki, tesirlerin muhtelif dereceleri, işte bu koninin içi ve dışı gibidir. Daha doğrusu içi ile dışı tayin eden çizgi gibidir.

S: Evet. Bunu şöyle de düşünmek belki mümkün olacak: Bir merkez, bu merkezden bir sonsuzluğa doğru uzanan koniler... Âdeta yarıçapı sonsuz olan bir küre teşkil ediyor.

P: Evet, tahayyül, mefhumu kavramanızda bir kuvvet unsuru ise, düşünebilirsiniz. Realitedir; verite ile alâkası vardır.

S: İzninizle bir sorum daha var.

P: Sorunuz.

S: Üstteki sorumuzda bu Plân'ın Âlem içinde yayıldığı-
nı düşünmüştük. Bu Plân'ın aynı zamanda kâinatı ile de irtibatı düşünülebilir, değil mi? Bu takdirde, hem yatay hem dikey bir Plân anlayışına varmamız icabedecek.

P: Tamam. Öyledir. Bugün ancak kavranabilmiştir. Âlem içerisinde süreklilik arzeden Plânlar, kendi Kâinatları ile de irtibattadır. Bu, âdeta yatay-dikey bir vaziyet arzeder ⁽⁵³⁾. Evet. Başka سوالınız var mı?

S: Geçen celse sonunda, güneş sisteminde olmaya başlayan üç türlü değişikliğin birincisi olarak, 'Maddenin ihtizaz dengesinde bir miktar gerileme' olduğunu belirttiniz. Bu gerileme, atomik olarak, herhalde bizim müşahedemizden kaçacaktır. Fakat, bunun oluşu, bizim için, belirli hadiseler olarak dünyamızda müşahade edilebilir kanaatindeyim.

P: Meselâ?

S: Meselâ mevsim•değişiklikleri ⁽⁵⁴⁾.

P: Evet.

S: Meselâ, bazı hastalıkların belirmesi, sinir bozuklukları ve bu kabil birtakım durumlar.

P: Evet. Doğrudur.

S: Geçen celse sonunda, güneş sisteminde olmaya başlayan üç türlü değişikliğin ikincisi olarak, 'Varlıklar sisteminin şuurlu ve otomatik irtibat kuşaklarında artış' olduğunu belirttiniz. Bunu iki türlü değerlendirebiliriz: 1— Bugün için-

de bulunduğumuz durumda dünyanın maddî tekâmülünün aldığı şekille birlikte düşünebiliriz. 2— Şuur münasebetlerinin artması ile birlikte gittikçe kuvvetlenen bir alâka olarak müşahade etmemiz kabildir.

P: İkinci teşbihiniz doğrudur, fakat şu farkla; bu şuur birleşmeleri, doğrudan doğruya varlıkların, diyelim ki yeryüzündeki insanların kendi cehitleri ile yapacakları bir şey değildir. Bu birleşme, ancak Yukarı'nın müdahalesiyle, Yukarı'nın yardımı ile; tabir-i diğer ile, öbek öbek bulunan münferit yahut yarı toplu haldeki tesir şebekeleri, tesir ağları, üstün bir müessiriyetin müdahalesiyle ve aralarının doldurulması ile birleşecektir. Siz bunu dünyanız için yeni bir safha ve yeni bilgiler olarak anlayabilirsiniz ⁽⁵⁵⁾.

S: Bunu bir bakıma, bugünkü insanlığın kaderi bir icabı olarak düşünüyorum. Muhtelif safhalar içinde, bugünkü insanlığın tahakkuk ettirmesi icabeden bir fiili Yukarı'nın tahriki veya yardımı ile gerçekleştirebileceği tarzında anlıyorum.

P: Evet.

S: Geçen celse sonunda, güneş sisteminde olmaya başlayan üç türlü değişikliğin üçüncüsü olarak, 'Arzın kendisi ile kader birliği yapan diğer iki küre ile olan müteakabil tesirlerinde ziyadeleşme' olduğunu belirttiniz ⁽⁵⁶⁾. Dünya'nın Mars ve Satürn ile olan irtibatlarını herhalde ruhî müessiriyetlerin birbirleriyle tedahülü tarzında anlamak belki bizim için mümkün olacak. Başka bir şey düşünemiyorum.

P: Hayır. Tamamen kürevîdir.

S: Fizik tesirler olarak?

P: Evet.

S: Ve yeryüzünde, şu halde maddî birtakım değişikliklere amil olacak bu durumlar?

P: Evet. Zaten, maddedeki ihtizaz noksanlığı da bundan ileri gelmektedir.

S: Maddedeki mahiyetini bilmediğimiz ihtizaz noksanlığını, bugünkü insanlığın eriştiği bir liyakat seviyesinin âdeti bir neticesi olarak kabûl etmek istiyorum. Çünkü bu vibrasyon noksanlığı, sonuç olarak, onların ruhî irtibatlarının daha ziyade kuvvetlenmesine amil teşkil ediyor.

P: Sizler maddî vibrasyonların artışı yahut eksilişi[ni], şu veya bu tarzda bir tebeddülata uğrayışını kendi nokta-i nazarınızdan izah edersiniz. Bu, ne bir rezilet, ne de bir fazilettir. Bu, tamamiyle [İlâhî] İrade Kanunları'nın taht-ı tesirinde vuku bulan icapların kendilerini göstermesidir. Bugün vibrasyonel karakterini A tarzında ifade eden bir maddî kütle, yarın B, C, ilâhî.. tarzında da ifade edebilir. Bu, ters sıra da olabilir. C, B yahut A'ya inkılâp edebilir. Unutmayınız ki maddenin tekâmülü de, onun vibrasyonel karakterindeki değişikliğe olan istidadıdır. Aynı zamanda, bu değişiklik ruhun inkişafına medar olmaktadır. Onun inkişafı, maddeye olan müessiriyetini arttırmaktadır. Madde, bu müessiriyet karşısında vibrasyonel karakterinde değişiklikler hâsıl etmektedir. Bu değişiklik, ruha müessir olmaktadır. Ve bu büyük çember hep dönmektedir. Bu sembolü bilirsiniz.

S: Bir سوال daha sorabilir miyim?

P: Buyurun.

S: Cilt-2.. Celse-8'de, 'Kozmogonik Gün'de sistemin, âlemi içindeki realitesi, buudu ve hızı değişir. Hız, fizikî bir hız değildir' denildi. Ben buradaki hızı, Cilt-2.. Celse-22'de bahsedilen, 'üç galaksiyi alâkadar eden tedric prensibi'nin bir tarzı olarak görüyorum. Acaba doğru mudur?

P: Doğrudur.

S: Bir سوال sormak istiyorum ben de.

P: Sorunuz.

S: Geçen celse, 'İşte, tesire karşı gereken cevabı vermeyecek olan varlık sistemi, başka bir tesire tâbi olmak üzere ya oradan ayrılır, ya dağılır veyahut da hikmet-i vücudu kalmadığı için yok olur' demiştiniz. Bu durumdaki varlıkların bu durumlarını, okuduğumuz Semavî Kitaplardaki fikirlerle çözmeye çalıştım: Yeni bir tesire muhatap olamayan varlıklar, yani kendi realitelerini batıl addetmeyip yeni tesirlere adapte olamayan varlıklar, bu realiteleri içinde âdetâ, batıl addedilmeye mahkûmdurlar.

P: Güzel.

S: Bunu önümüzdeki yeni Din Günü ile de alâkalı olarak düşündüm ve bu neticeye vardım.

P: İkinci kısmınız... Üzerinde düşünmeniz lâzım. Fakat birinci çözüm tarzınız doğrudur. Burada, cismanî bir dağılma ve yok oluş değil, realitenin dün oluşu mevzubahistir. Çok daha evveller bahsedildiği gibi⁽⁵⁷⁾, bugün bir varlık için mevcut olan şey, başka bir kademenin varlığı için mevcut olmuş olan şeydir. Bir diğeri için ise, hiçbir mevcudiyeti yoktur. Buradan da, bir varlık kademeleşmesi hakkında, maddesiz bir mefhum çıkarabilirsiniz. Evet.

S: Realitelerin sıralanışı olmuş oluyor bu. Daha evvel böyle ifade edilmişti diye hatırlıyorum⁽⁵⁸⁾.

P: Siz sentezini yapınız.

S: Geçen celse, 'Muhammed, Plân'ına çıktığı zaman oradaki yerini görmüştür. Plân, o'nun Rabb'idir. O, boşaltıp gelmiş olduğu Plân zarfına tekrar bürünmüş ve bundan sonradır ki gerçek hakikatin, veritenin veritesine ulaşabilmiş ve terfi edebilmiştir' dediniz. Burada şöyle düşünülebilir: Her Plân'da, her varlığın kendine mahsus bir durumu vardır diyelim. Bu, bir vazife ile muvakkatén inkıta bulduktan sonra; tekrar oraya dönüş olur ve oradaki yeri devam eder... tarzında anlaşılabilir mi?

P: Bunun manası çok başkadır; sonra anlayabileceksiniz.

S: Geçen celse, Plân ve Organizatörün müessiriyet konilerinden bahsolunurken, 'Organizatörün müessiriyet konisi, dar bir sahayı işgal eder. O, daha ziyade ferdî çalışır. Ve müessiriyeti içerisinde olan varlık, her vakit cevap vermek zorunda değildir' dediniz. Burada, Plân'ın müessiriyeti altındaki varlığın bir mecburiyet, Organizatörün müessiriyeti altındaki varlığın ise bir hürriyet havası içinde cevap verme durumu anlatılıyor. Burada, ben, Organizatörü âdeta yardımcı, Plân'a yardımcı karakteri haiz bir durumda tasavvur etmeye çalıştım; herhalde yanlış olacak bu.

P: Mesele yok öyleyse. Oradaki ince noktayı anlamaya çalışınız. Bu, insanların tekâmül seyrindeki tuhaflıkları izah eder. Bütün zikzaklara rağmen hedefine doğru gitmekten de şaşmaz. Başka sualiniz var mı?

S: Hayır.

S: Suallerimizi sorabilir miyim?

P: *Küçük daire, büyük daireden daha büyüktür...* Bundan ne anlıyorsunuz?

S: Ben, konileri anlıyorum. Konilerin tabanı daha geniştir. Yukarıya doğru gidildikçe kesitler daha ufak ve menbaa daha yaklaşılr. Anlayış tarzım bu. Bir de bilgi itibariyle, bilgi ve tatbikat itibariyle daha prensipli, ciddi bir çalışma durumunda olan grupların, muhitlerine nazaran daha çok sorumlu olduklarını anlıyorum. Daha yaygın bir muhit içinde. Çünkü çevrenin problemleri ne kadar mütelevvi görünürse görünsün, esasında birkaç ufak noktada toplanabilir. Ve bunu da karşılayabilecek durumdadır, küçük daire.

P: Evet, başka?

S: Küçük daire prensip ve kanunların tatbikat mih-rakı olarak düşünülecek olursa, büyük daireyi içine alacak bir şümül kazanabilir, şeklinde düşünüyorum.

P: Evet, başka?

S: Ben de buradan bilginin mesuliyetini anlıyorum. Yani, bilgi sahibi olan varlıkların, büyük daire diye bahsolunan nakıs bilgideki varlıklara nazaran, daha büyük mesuliyetler almayı mucip durumda olduklarını anlıyorum.

P: Evet, başka?

S: Herhangi bir davada, kemiyetin değil, keyfiyetin daha üstün olduğunu gösterir.

P: Evet. Aşağı yukarı, bu cümlelerin izahını yapmış bulunuyorsunuz. Şu kısımlarını da biz tamamlayalım: Durgun bir suya atılan bir taşın meydana getirdiği ilk hareket halindeki su kütlesi esastır. Halkalar alabildiğine yayılabilir. Bu, nihayet suyun içinde bulunduğu vasatın sınırları ile mahduttur. Muhakkak ki, esas olan, harekete geçen ilk su kütlesidir. Taş, havuzun da suyun da dışarısından gelir. İşte, tıpkı siz de bunlara benzersiniz. Vicdanlarınıza ve şuurlarınıza, idrâk ve bilgilerinizin sathına atılacak taş, söyle-necek söz, istenecek iş sizde ilk dalgayı meydana getirecek-

tir. Ama bu[nun] kudret ve şiddeti, suyun kesafeti ile ilgilidir. 'Kaymak tutmasını öğreniniz' denmiş idi⁽⁵⁹⁾. Bu, sizlerin belirli bir kesafete ulaşmanız demektir. Her vasat için, her insan için, her yaratılan için, bir merhalenin hakkını vermek o merhaleye yaraşır kesafeti temin etmekle mümkündür. Elinizdeki bayrağı iki elle tutmasını öğreniniz; bileklerinizdeki güç, sonsuzcasına size verilir. Bu böyle olacaktır. Evet.

S: Burada bahsedilmiş olan taş, mahiyeti itibariyle nedir? Kimin tarafından atılmaktadır, nasıl ve niçin atılır? Bu hususta bilgi rica edeceğiz.

P: Bu taş, Yukarı'nın, muhtelif Mekanizmalar'ın arz üzerinde hâsıl etmek istedikleri bir hız için verilen yeni tesirlerle beraber yeni bilgileri sembolize eder. Şüphesiz ki her devrin, kendisine göre bir hükmü vardır⁽⁶⁰⁾. Her hüküm, gene kendisine göre tecelli eder. Bugün içinde bulunmuş olduğunuz dünya vasatının yeni siklusu, yeni bir hız demektir. Bütün insanların say ve gayreti kendi hayırlarına olmamaktadır. Kendi hayırları[na olmamakta] dediğimiz zaman, veriteleri ile [yani veriteleri istikametinde olmamakta] demektir. Evet.

S: Burada, taşın nasıl atıldığı hakkında da bilgi rica edebilir miyim?

P: Geçmişini incelediniz mi?

S: Beşeriyetin tarihini mi?

P: Tabiatıyla.

S: Evet. Bu incelemeyi hatırlamak suretiyle, bunun nasıl olmuş olduğu ve bundan sonra da nasıl olabileceği hakkında, kendimize göre, zannederim bir fikir çıkartabiliriz.

P: Esası değişmez. Basit bir prensip: İstenir, talep edilir; cevap verilir. Vasıta, en süflisinden en ulvîsine kadar olabilir; en genişinden en darına kadar olabilir; en kapalı-sından en açığına kadar olabilir. Bu, tamamiyle zamanın hükmü ile alâkadar bir husustur. Muhakkak ki, devir, muknî olma devridir. Fakat şununla paraleldir ki, bu devrin imanı çok zor bir imandır. Mesele bu kadardır.

S: Şu halde, bir varlığın önce bir ihtiyaç halinde bulunması ve bu ihtiyacı talep halinde izhar etmesi ve sonra bu talebi uğrunda cehit sarfederek bir hakka sahip olması ve bunun karşısında da yapılan bir yardım mekanizmasını bu şekilde düşüneceğiz herhalde.

P: Evet. Fakat yardım mekanizması denildiği vakit, iki şeyi anlayınız şimdilik: *Birincisi*; vuku bulacak bir hadisenin hayırlı olduğu, hayırsız olduğu, şu veya bu tarzını belirtecek herhangi bir vasfın ifşası olmadan, sadece varlığın düşüncesi ve fiilleri üzerinde ikazlar. *İkinci* yardım; hadise vuku bulduktan sonra, bu hadiseden intişar eden müessiriyyetin varlık tarafından massedilebilmesi hususunda varlığa verilen [yani gösterilen] bir kolaylık... Her iki halde de, hadisenin vuku bulması veyahut bulmaması hususunda varlığın gerçek bir rolü yoktur. Bu hadiseler, tamamiyle Mekanizma'nın idaresi ve iradesi altında vuku bulur.

S: Varlık, massetme hadisesinde kendisine gösterilmiş olan kolaylıktan nasıl istifade edecektir acaba?

P: Gene dünya vasatındaki vasıtalarla. Beşerî davranışma[nın] her türlü. Kendisi ile hadise arasında gözden kaçmış, idrâke çarpmamış olan noktaların ani bir şuur uyanıklığı ile görülebilmesi. Sezgi yoluyla yapılan tesir. Azamîsi budur. Bunların içine rüyalar, bir kısım tebliğler ve karşısına çıkarılan hadiseler dahildir. Evet.

S: Geçen celseler hakkında bazı sualler sorabilir miyiz?

P: Sorunuz.

S: Cilt - 2.. Celse - 23'te, 'Varlığın en yüce gayesi, bir ve yegâne olan aksiyon sahibi olabilmektir. Bu ise, bir Plân içerisinde bir tamamlayıcı unsur olmakla kaimdir' dediniz. Bu, varlığın, fert halini âdeta kaybettikten sonra Plân'da bir vazife görmesi mi demektir?

P: Birinci derecede böyledir.

S: Çünkü böyle bir anlayışa sahip olursak, Plân'ı, muhtelif iş bölümleri ve faaliyet sahaları olan bir organizasyona, daha şümüllü olmak şartıyla, benzetebiliriz.

P: Evet.

S: Cilt - 2.. Celse - 23'te, 'Muhammed... boşaltıp gelmiş olduğu Plân zarfına tekrar bürünmüş... ve terfi edebilmiştir' dediniz. Burada ise, varlık, bir Plân içinde, bir Organizasyon içinde bir vazifede bulunduğu zaman, gene ferdî olarak tekâmülüne devam ediyor tarzında bir netice çıkıyor, şimdiki anlayışımıza göre.

P: Terfiden maksat şudur: Kâinatın başı ve sonu, tesir eden ve müteessir olandan ibarettir. Tesir edenin muhtelif seviyeleri vardır. Bir Plân içerisinde de muhtelif tesir şebekeleri mevcuttur. Pek devasa bir elektrik tablosu üzerindeki binlerce şaltere benzer. Her şalter, binlerce voltun harekete geçmesini temin eder. Terfiden maksat, Organizasyon'a, Plân Organizasyonu'na dahil olan varlığın tesir etme nev'i, dozu ve şümülünün değişikliğe uğramasıdır. Bu, münferiden olabileceği gibi, grup halinde de olur. Fakat yapılan iş nedir? Plân, misalimizdeki dev tabloya benzetilirse ve her müessiriyet bir şaltere benzetilirse, değişen bir şey yoktur. Sadece, şalterin hareketini sağlayan vazifeli yer değiştirmektedir. Aynı mekânda, aynı yerde, aynı gaye, bilgi, idrâk ve tecemmül içindedir. Evet.

S: Evet, misalimizde varlığın gittikçe müessiriyetini arttırmak suretiyle diyelim, bu Plân'dan daha başka bir Plân'a, daha üstün diyebileceğimiz bir Plân'a intikali de mevzubahis midir?

P: Plân'ın Plân'a intikali mevzubahistir ki, bunu anlayamazsınız.

S: Fert değil şu halde intikal eden.

P: Evet. Bu, basit olarak bir bakıma, bir kovandaki arı-beyi'nin o kovana terkedişine benzer. Amele ve sair arıları ile beraber gidişi gibidir. [Bu örnek], fakat çok noksan ve basit olmakla beraber, bir fikir verebilir.

S: Herhangi bir organizasyonun herhangi bir ihtiyacın karşılanması gayesiyle teşekkül etmiş olması icabeder diye düşünüyorum. Eğer o ihtiyaç ortadan kalkmış veya onun karşılığına ait olan cevap verilmişse, o organizasyonun da ortadan kalkması icap etmez mi ve o organizasyonun, vazifesini yapmış olduğuna delâlet etmez mi?

P: Organizasyon vazife deęiřtirir; ortadan kalkmaz.

S: Ben de aynı düşünce ile söyledim. Belki yanlış aksettirdim.

P: Vazifesinin taksifi ve şümûl sahası değişir. Organizasyon kalkmaz ve dağılmaz.

S: (Uzun bir soru).

P: Kısaca hülâsa eder misiniz?

S: Bir Organizasyon'a dahil olan varlıklardan birisi, üstün bir liyakate sahip olarak Organizasyon'dan ayrılıyor; birisi de liyakatini kaybederek Organizasyondan ayrılıyor. Bu takdirde Organizasyon'un vazifesini yürütebilmek için ek-siklikleri tamamlaması icabeder diye düşünüyorum.

P: Bundan evvelki celsemizde bahsettiğimiz bilgiyi unutmayınız⁽⁶¹⁾. Siz, Yukarı'yı aşağıdaki bazı şeylere benzeterek anlamaya çalışan bir kabiliyettesiniz. *Organizasyon demek, dönüşü olmayan bir yol demektir. Buradan rücu gayr-i kabil, ikame gayr-i mümkündür. Buna dahil olan bir antite, herşeyden önce yekvücut olmuş bir antitedir. Onun hatası veya sevabı mevzubahis olmayıp, Organizasyon'un hatası veya sevabı mevzubahistir. Eğer bir mücazat mevzubahis ise, doğrudan Organizasyon ile ilgilidir. Ve ona racidir. O zaman bu tarzın dışında olan bir Organizasyon, bizatihi Organizasyon değildir.*

S: Evet. Şu halde dünya üzerinde organizasyon olarak vasıflandırmaya çalıştığımız bazı vazife gruplarının bu manada bir Organizasyon olmadığı neticesini çıkartabiliriz sanıyorum. Çünkü burada, müşahedelerimiz bize, ayrılmaların, dağılmaların mevcut olduğunu göstermektedir.

P: Evet.

S: Üstte, 'Organizasyon demek, dönüşü olmayan bir yol demektir. Buradan rücu gayr-i kabil, ikame gayr-i mümkündür' dediniz. Organizasyon'lardan rücu gayr-i kabil ise, fertlerden, varlıklardan ferdî tekâmül neticesinde Organizatör yardımcılığına, organlığa yükselenler, yeni yeni Organizasyon sistemleri meydana getirmektedirler diye düşünüyorum.

P: Evet öyledir. Ve inkişaf daima bir ileriye doğru olur.

S: Eskiler mevcut, yeniler ilâve oluyor. Esasen, geçen celselerde Plân anlatılırken aşağı yukarı şöyle bir sıra çıktı: Varlık, Organizatör, organizatör grupları ve nihayet hepsini şümûlû altında bulunduran Plân. Bu sırada bir yanlışlık var mıdır acaba?

P: Evet.

S: Bu şekilde bir sıralama doğru mudur, yoksa arada başka şeyler var mıdır? Veyahut da Plân'ın durumu organizatör gruplarına nazaran değişik bir vaziyet arzeder mi? Çünkü, Cilt-2.. Celse-23'te, 'Plân... organizatörler grubundan olmakla beraber o değildir' demiş ve tefrik yapmıştınız.

P: Bu sıranız size birçok şeylerin izahını kolaylaştırıcı mahiyettedir. Çünkü gerçekten, verite olarak da, bir Organizatör, ancak bir organizatör grubu payesine ulaşabilir. Organizatör grubu ise, bir Plân'ın yardımcı grupları mertebesine çıkabilir. Yardımcı grupların işi en zor iştir. Bütün istihbarat, bütün münakale bu saçak plânlar vasıtası ile icra edilir. İşte Cibril budur. İşte Azrail budur.

S: İsrafil ve Mikail sembolleri de vardır.

P: Onlardan, lüzum olsaydı söylerdik.

S: Üstte yaptığımız tasniften şöyle bir netice çıkartmak kabil midir acaba: Organizatör grupları ve Organizatörlerden meydana gelmiş olan bu saçaklanma halinin dışında herhangi bir varlığın mevcudiyeti kabûl edilemez gibi geliyor. Bu düşünceye göre, bütün varlıkların, tâbi bulundukları bir organizasyon sistemi içerisinde mütalaa edilmesi icabeder. Acaba varlıkları, dahil bulundukları organizasyon sistemleri içersinde ayrı bir antite olarak mı kabûl etmemiz icabedecektir?

P: Bu, varlığın müdrikesine bağlıdır. Varlık, kendini münferit tarzda düşünebildiği sürece münferittir.

S: Fakat aynı Organizasyon'a dahildir.

P: Dahildir, fakat o bir Organizatör unsur değildir; yani ancak, müteessir olandır.

S: Evet. Şu halde, bir Organizatör ve Organizasyon içerisindeki antiteler, ancak yekvücut halde ileriye doğru hamle yapmak durumundadırlar. Ve Organizasyon içindeki varlıkların Organizasyon'dan ayrılmaları mevzubahis değildir, yani daha doğrusu müteessir olanlar için böyle bir hal mevzubahis olamıyor.

P: Evet. Sorunuz.

S: Cilt - 2.. Celse - 23'te, münferit konilerde 'tesirin aslı kanunu'ndan bahsedildi. Bu, meselâ bir Organizatörün tatbik etmekle mükellef olduğu bir çeşit tesir olabilir. Yahut büyük kanunların bir bölümü olabilir diye düşünüyorum, şümûlüne göre. Fakat karakterde bir aslilik mevzubahistir herhalde.

P: Henüz tesirler bölümünü işlemiyoruz. Önce diğer yönlerden bilgi sahibi olduktan sonra oraya da gelinecektir.

S: Şu halde tesirlere ait suallerimi sormuyorum. Bizim bugün başka tertipten tanzim ettiğimiz sualler mevcut değildir.

P: Dışarda, kırdaki bir sürü koyun var. Onları çobanlar bekler. Bu çobanlar bir efendiye tâbidirler. Bu efendi, âdil ve bilgilidir. Çobanlar ise sadık, cefakâr ve işinin ehlidir. Sizler buna benzersiniz. Sadıksınız, cefakârsınız; fakat ehil değilsiniz. Çobanlık sanatını öğreneceksiniz. Şimdilik sürüler hareket halinde değil. Diz çökmüş, yan gelmiş yatıyorlar. Geviş getiriyorlar. Bunların ürkeceği zaman da vardır. Acıkacağı zaman da vardır. Yağmurdan, doludan, rüzgârdan kaçacağı zaman da vardır. Ama çoban, âdil ve bilgili efendisinin dediklerini yapacaktır. Sürüyü bilinen tarzda, bilinen yoldan, bilinen yere götürecektir.

Celse - 26... Kademe - 6... 14-1-1965... Cilt - 2

P: Bundan evvel vermiş olduğumuz tebliğat hakkında, aydınlanmasını istediğiniz kısımlar varsa söyleyiniz.

S: İnsanlara bilgi vermede bunun dozu meselesi vardı. Cilt - 2.. Celse - 12'de verici olmanın dozu konusunda geniş açıklamalar yaptınız⁽⁶²⁾. Ayrıca bu konuda, Cilt - 2.. Celse -

22'de, 'Dozu temin eden ise idrâktir' denilmişti. Cilt - 1.. Celse - 22'de, 'İdrâkiniz hangi plânda mevcut ise, fiilleriniz de muayyen bir kalıp içerisinde tezahür ediyor demektir. Bu, % 80'dir' demiştiniz ve % 20'si iç feveran, daha doğrusu tasarruf olarak kabul edilmişti. Buradaki iç feveranı acaba varlığın, dimağına aksettirmedeği birtakım his toplulukları tarzında mı yahut derin düşünceler tarzında mı anlayacağız?

P: Bu feveran hali, varlığın realitesi ile ilgili bir derin düşünüşten doğan tasarruftur. Yani, her varlık, kendi bulunduğu sahanın bir cüz'ü olarak nominal bir bilgiyi haizdir. O, sadece kendi sahasında kalmayıp, muhtelif sahalar arasında da irtibat halinde bulunur. Bu itibarla bir varlık, kendi realitesini teşkil eden bilgilerin tatbikat ile intibakı halinde, büyük bir itiliş ve *tamlığa* ulaşır. İşte bu tamlık hali, varlığın muhtelif hadiseler karşısındaki katî karar ve davranışını tayin eder.

İmdi, sizler de dozunda bir hareket yapmak mecburiyetinde olduğunuza göre, şöylece düşünürsünüz: 'Ben sezgilerime ve elimdeki bilgilere göre şu türlü davranışlarda bulunuyorum. Hadisatı şu şekilde tefsire ve karara bağlıyorum. Benim benden gayri olanlarla aramdaki bu fark, bana bazı şeyler de yüklemektedir. Meselâ, ben, başkalarına, onların faydaları için bazı hareketlerde bulunmalıyım.' Burada, siz, oldukça çeşitli müşahededeki hareket ederek insanların realitesini tespit etmek zorundasınız. Bu realitenin tespitini yapabilirsiniz, —ki bu aynı zamanda bu realitenin şartlarını ve prensiplerini de inzınam eder— o zaman, karşınızdaki insanların alış kabiliyetleri, tatbik edilecek cevvalikleri nispetinde bazı şeyleri söyleyebilir ve bazı şeylerin yapılmasını isteyebilirsiniz. Bütün mesele, kendi durumunuzu aydınlığa çıkartıp onun karşısında bulunan sair durumların derecesini tespit edebilmenizdir. Bu derecenin tespiti, onların şuurlarının tespiti demektir, realitelerinin tespiti demektir, hükmedişlerinin tespiti demektir. Siz bu tespiti bir hayli yüksek derecede —yüzde itibariyle— tahakkuk ettirebilirsiniz; doz, kendiliğinden belirecektir, bizatihi belirecektir. Evet.

S: Bu realitenin tespiti işinde; biz evvelâ iç sezgilerimizden —ki önceki tecrübelerin bir neticesidir diye kabûl ediyorum— bir de bugüne kadar olan pratik hayatımızda elde ettiğimiz müşahedelerin neticelerinden yararlanıyoruz. Yani, biz, bir realite bilgisi, bir şahsın realitesi ve şuur durumunu değerlendirirken, bunu ancak bugüne kadar olan seziş ve pratik bilgilerimize göre kararlaştırıyoruz. Bu esnada biz de bir realiteye sahip bulunmaktayız. Ve nihai kararlarımız da bazen hatalı olabiliyor. Ve ancak bu hatanın idrâkinden sonra bir ilerleme kaydedebiliyoruz.

P: Hatadan münezzeh olan yoktur. Acaba hiç isabetli davranışlarınız olmamış mıdır?

S: Bir nispet dahilinde evet. Olabiliyor tabi.

P: Zaten, sizin isabet kaydedip etmemeniz karşı taraftan gösterilecek herhangi bir hadise ve reaksiyonla ölçülecek değildir. Siz, esas itibariyle, bildiğinizi, güvendiğinizi, nefsinizde tatbikatını yapabildiğinizi verebildiğinize göre, bu veriğinizin sizde bıraktığı bir kuvvetli intiba olacaktır. *Bu, bir.*

Eğer prensipleriniz mevcutsa, varlık hakkında, tekâmül hakkında, tatbikat hakkında, bilgi hakkında; bu prensipler, muhakkak ki, sizde bazı şeylerin doğrulayıcısı olacaktır. *Bu, iki.*

Ve nihayet, Yukarı'ya olan bir bağlılıkla, eğer birinciye ve ikinciye hakkıyla başarmak kabil olamamışsa, olduğu gibi yerine getirmektir. *Bu da üçüncüsü.* Evet.

S: Burda, şöyle bir nokta ile bağıntı kuruyorum: Bu da, hız meselesi ile ilgili. İnsan, muayyen birtakım prensiplerden hareket ederek bir neticeye varıyor ve gözetmekte olduğu düzeni, topluluğu onlara göre değerlendirip hareketlerde bulunuyor. Yalnız, Kuran'da Kehf suresinde bir misal⁽⁶³⁾ var: Bir bahçenin sahibi bahçesini dikeyor, gözetiyor; fakat bunu hep kendisindenmiş gibi addediyor, ki bu onun realitesi olmuş oluyor. Sonradan bu yıkılıyor. Bence, esas mühim olan nokta; insanın kendi realitesinin yıkılması, eski realitesinin tamamen yıkılması ve asıl değişikliği yapan unsurun

Yukarısı olduğunu, yani hadiseleri muayyen bir tertip ve nizam dahilinde geliştirenin Yukarısı olduğunu ve kendisinin burda ancak bir fonksiyoner olarak vazife alabildiğini düşünmesi, vaziyetini bu bakımdan değerlendirmesi. Bu, daha önemli diye düşünüyorum.

P: Her olan, olmuş olan ve olacak olan, muhakkak ki, bir plân dahilinde ve Plâncılar nezaretinde, Yüksek bir İrade'nin himayesi altında olmaktadır. Bu plân, İnsanlığın Umumî Kaderidir. İnsanlık, Umumî Kaderinin ceste ceste talimini yapmak, imtihanını vermek, mükafatını almak ve yükselmek mecburiyetindedir. Fakat fert, bu Umumî Fatal içerisinde, iştiraki nokta-i nazarından hürriyete sahiptir. Her neye iştirak ederse etsin, Umumî Kaderin iştirakindedir; yol, uzar, kısalır, güçleşir, kolaylaşır; mesele budur.

S: Geçen celse, 'Organizasyon demek, dönüşü olmayan bir yol demektir. Buradan rücu gayr-i kabil, ikame gayr-i mümkündür. Buna dahil olan bir antite, herşeyden önce yekvücut olmuş bir antitedir. Onun hatası veya sevabı mevzu-bâhis olmayıp, Organizasyon'un hatası veya sevabı mevzu-bahistir' dediniz. Bizim daha evvelki bir düşüncemize göre, Organizatörler hata yapmazlar. Binaenaleyh burdan, Organizasyon'larda da bir hata olmaz diye bir netice çıkartıyoruz. Acaba doğru mudur?

P: Organizatörler hata yapmazlar. Organizatör, aynen organlarda olduğu gibi, bir plânın iştirakçisidir. Umumî bir plânın tatbikatında, şuurunun kesafeti ve şümûlü derecesinde, tesiri altında bulunan, muhtelif varlıklar üzerinde çeşitli metotlar kullanabilir. Bu metotların kullanılışı, umumî plânın tatbikatına bir iştiraktır. Organizasyon, o da hata yapmaz⁽⁶⁴⁾. Çünkü o, kendisinden daha Üstün bir İrade'nin, tatbikatını istediği bir plâna iştirakten başka bir şey yapmamaktadır. O da kendi Organizatörleri vasıtası ile tek satıh meydana getirdiği için muhtelif metotlar kullanabilir. İşte bu metotların seçilişi, Organizasyon Plânı'nın daha Üstün İrade'nin maksadını idrâkine bağlıdır, anlayışına bağlıdır, tefsirine bağlıdır. Tatbikatı kendisinden daha Üstün

olan bir İrade'nin —Mekanizma deyiniz— muradı istikame-
tinde, muhtelif metotlarla muhtelif icraatta bulunur. İşte
bu icraatların neticesi değil, başlangıcı, bilhassa prensip
ve metodu en önemli husustur. Hata değil, muhakkak ki,
umumî insanlık kaderinin plânı üzerinde bazı tadilatlar ica-
bedecektir. Şunu da belirtelim ki, hata ve sevap mevcut de-
ğildir. Aslî olan bir şeyin bir satıhta *gölgesinin* tam kendi-
sine benzer veya benzemez şekilde olması gibidir. Hata ve
sevap buna benzer. Evet.

S: Geçen celse, varlıkları, dahil bulundukları organizas-
yon sistemleri içersinde ayrı bir antite olarak mı kabûl et-
memiz icabedecektir, şeklindeki sorumuza, 'Bu, varlığın
müdrikesine bağlıdır. Varlık kendini münferit tarzda düşü-
nebildiği sürece münferittir' dediniz. Buna karşılık, fakat
aynı Organizasyon'a dahildir, sözümüze cevap olarak, 'Da-
hildir, fakat o bir Organizatör unsur değildir; yani ancak,
müteessir olandır' dediniz. Yani bu durumda, Organizatör
değil, müteessir olan varlık sözkonusuydu. Acaba Organi-
zasyon içinde otomatik olarak rol alan varlıklar da var mı-
dır?

P: Organizasyon'un derecesinden ne anlıyorsunuz? Da-
ha doğrusu hangi derecede bir organizasyonu kastettiniz?

S: Organizasyon'un derecesinden, tatbikte muhtelif dere-
celer alan, bugünkü celsemizde mevzubahis olan Organizas-
yon'ları anladım.

P: Bizim anlattığımız Organizasyon beden ve arz dışı
bir Organizasyon'dur. Bu manada mı soruyorsunuz?

S: Bu manada soruyorum.

P: Bu manada bir fert yoktur.

S: Orada, şu halde, otomatik olarak faaliyet gösteren
bir organ da mevcut değildir.

P: Evet. Ama yeryüzü için varlık, muhtelif organizas-
yonlar içindedir. Burada da... fazla izaha lüzum yok, biliyor-
sunuz.

S: Şu halde yeryüzündeki organizasyonları, çok ileriki
bir safhanın âdeta bir başlangıcı olarak, başlangıcı ve nata-
mam bir hali olarak görmemiz kabildir.

P: Evet. Bundan evvel, biraz evvel verdiğimiz gölge misali gibi.

S: Bu İlâhî Fatal diyebileceğimiz plânın tatbikatında vazife alan Organizatörlerin gereken tadilleri yapması için acaba ne gibi sebepler zuhur etmektedir?

P: Bu, insanlığın idrâk edişteki kıvraklığına ve umumî kâinat sisteminin içerisinde bulunan fonksiyonuna göre tayin edilir.

S: Varlığa bağlı bir husus muvacehesinde olmuş oluyor.

P: Birincisi, varlığa bağlı. İkincisi, varlıklar zümresinin kâinat durumu, kâinat karşısındaki fonksiyonlarına bağlıdır.

S: Bundan, mühim bir sual de çıkartabiliriz, o da şudur: İnsanlığın kendi istikbâli hakkında bir mesuliyet sahibi olduğu, onun şu veya bu tarzda bir istikbale müstahak olabilmesi için, şu veya bu tarzda davranması lâzım geldiği neticesini acaba çıkartabilir miyiz?

P: Tam manasıyla.

S: Ben de bunu arzetmek istemiştım zaten.

P: Eğer insanlık, kendi durumunun ne olabileceği hakkında değil de, ne olduğu ve ne olageldiği hakkında biraz mütalaa yürütebilmiş olsa, kendisine yapılan yardım, bin misli artabilir.

S: Bu, küçük zümreler için de böyledir değil mi? Bütün insanlık için olduğu gibi, ufak gruplar..

P: Şüphesiz.

S: Şu halde, bizim mesuliyetimiz bu bakımdan daha çok ortaya çıkıyor?

P: Şüphesiz. Şu celse dünyada bir tek yerde, burda yapılmaktadır. Niçin?

S: İnsanların böyle bir anlayışa varmaları, gittikçe daha fazla insanların böyle bir anlayışa sahip olmaları lâzım geliyor ki, ona göre yaygınlaşma meydana gelsin ve insanlığın kaderinde ufak bir değişme olsun hiç olmazsa.

P: İnsanlığın kaderinde Umumî Fatal olarak muhakkak [ki] bir değişme olacaktır. Her değişim, muhtelif safahatla beraber muhtelif ızdırapları da beraber getirir. İlk safahat, ilkel safahat, muzdarip safahattir. İşte bu yüzden insanlığın ızdırabı büyük olacaktır. Zira tesir mekanizması şöyle çalışmaktadır: Umumî Fatal muayyen bir potansiyel yüklüdür. Bu potansiyelin varlıklar tarafından emilmesi, enerjiye kalbedilmesi, tatbikata çevrilmesi şarttır. Emilemezse yükür, baskıdır, yılgınlıktır, nihayet genel bir ızdıraptır. Siz buna insanlığın ulaşacağı realite deyiniz, mühim değildir. *Tesir, bizatihi bir bilgi, fiilî daha doğrusu fiilleşmiş bir bilgi akımından ibarettir.* Bu potansiyel, işte, fiilleşme sırasını bekleyen Üstün Bilgi'dir. Tesir, varlığın Öz'ündeki bilgi ile Umumî Fatalin ulaşmak kaderinde olduğu bu bilgi arasındaki sempatisasyondur, hakiki irtibattır. Bundan dolayı fiilî bir bilgi akımıdır⁽⁶⁵⁾. İşte tesir budur. Evet.

S: Benim bir sualım var. Biz eski bilgilerimizde, hamî varlıklar diye nitelendirilen varlıklar bilirdik. Bu hamî denilen varlıkları, ben, kafamdaki yeni sistematığa uyduramıyorum. Yani, hamî varlıkları Organizasyon'ların dışında düşünmek acaba ne dereceye kadar doğrudur?

P: Doğru değildir.

S: Evet, demek ki insanların daha iptidaî bir anlayışı oluyor bu.

P: Evet.

S: Üstte belirttiğiniz, tahakkuku beklenen bu fatal bilgi akımının varlık tarafından emilmesi için, emilebilmesi için gereken sempatisasyonu sağlayacak bilgileri insanlara ceste ceste vermemiz, şu anda yapmamız gereken en doğru ve en yerinde iş, en yerinde fiil olmuş olacak kanaatindeyim. Şimdiki anlayışına göre.. Doz tayini ve sair hususların hep bu şümûl altında işlenmesi gerekiyor.

P: Attığınız taş, kayaya ne yapar?

S: Belki üzerinde bir çizik meydana getirir.

P: Belki... Bırakınız kaya yumuşasın. Taşınızın iz bırakacağı, izini alacağı kadar yumuşasın. O, yoldadır zaten...

S: Sabır meselesi bizim için çok mühim.

P: Allahaismarladık.

(Medyom teybi açınız dedi ve celse yeniden başladı.)

P: Son sözlerimize şunu eklemek icap etti: Sizlerle temasta olanların sert kısımlarını yumuşatın. Yumuşak kısımlarının işlenmesi ona aittir.

S: Burada, sert metotlar da kullanabiliriz, değil mi?

P: Hayır. Çünkü her varlığın sert kısımları, ancak ona yaraşır metotla yumuşatılabilir. Doz.. Şimdilik siz bilgi alınız ve bilgi veriniz. Muhitinizi gittikçe yaygın şekilde tanımaya ve taramaya çalışınız. Buradan alacağınız doneler, içinde bulunduğunuz umumî cemiyet nizamı hakkında ana prensipleri verecektir. Kayanın ya da çamurun kalitesini öğreneceksiniz. İşte bu şekilde fonksiyonunuz başlıyor. Tamamiyle müşahede, muhakeme, karar ve bir arada ana prensiplerin kaydı; böyle böyle kayalarınızı, çamurlarınızı ve kendinizi tanıyacaksınız. *Bir eliniz gökte, bir eliniz yerde olacaktır*; paralel tutmayınız. Tam dediğimiz gibi. Alınız ve veriniz.

Celse - 27... Kademe - 6... 6-4-1965... Cilt - 2

P: Soracağınız bir şey var mı?

S: Hazırlamış olduğumuz sualleri sormak istiyoruz. Geçmiş celselerden çıkardığımız suallerimizin birincisi şu: Cevherî vasıftaki bilgi, genel bilgiye nazaran bir orijinalite taşıyan, ferdî bir tatbikat neticesi aktif hale getirilmiş bir bilgidir. Cilt - 1.. Celse - 3'te buna 'cevher fikir' denilmişti. Bu, varlıkların aldıkları tesirleri kendilerinde değerlendirerek davranışta bulunmaları tarzında anlaşılıyor. Acaba ne dereceye kadar doğrudur?

P: İhtiyacınıza göre سوال sormuyorsunuz. Şu سوالin cevabını almış olsanız bile hayrınıza medar olmaz ki.. *Cevher bilgi, mütemmim cüzleri ile beraber bir fikrin inşa olunmuş şekli demektir. O, yani cevher bilgi bu surette varlığın objeler hakkındaki hükümlendirmeleri üzerinde derin ve*

sağlam bir kıyas elde etmesini sağlayıcıdır. Bu itibarla, nasıl ki her deney gerçek mahiyeti ile bir kemâl vetiresi olamaz ise, her bilgi de aynı kemâle bir istikamet verici mahiyette olamaz. Şahsiyetin mutlak bir hürriyeti yoktur. Şahsiyet, ancak, fikirlerinin kudreti nispetinde bir tamlığa sahiptir. Bu kudretin esası, bilgisinin cevherî karakterinden ileri gelir. Şöyle ki, her bir cevherî bilgi, sizlerin, ayrı bir tesir konisi ile irtibatınızı sağlamış ve deruhte etmiştir. Varlık, içinde bulunduğu plânın hengamesi içerisinde koşarken bile, cevherî bilgisinin irtibat noktasından almış olduğu müte-nevvi tesirler vasıtası ile felâh bulur. Kısaca cevherî bilgi; varlığınızın muhtaç olduğu gerçek tesirleri toplayan, çeken, tevzi ve tamim eden esaslı bir mekanizmadır. Evet.

S: Cilt - 2.. Celse - 9'da, varlığın enkarne olduğu sırada tâbi olduğu burç vasıtasıyla aldığı tesirler ve kendi prensibinin birbirine uygunlaşmasından bahsedilmişti, hayatı esnasında. Acaba bu, cevherî bilgi ile alâkalı bir husus mudur?

P: Hayır.

S: Geçen celse ve ayrıca üstte, bir tamlik halinden bahsedildi. Bu tamlik hali ile varlığın hürriyeti arasında bir münasebet var mıdır acaba?

P: Makul bir münasebet vardır. Şöyle ki, melekelerinin cevherî bilgi vasıtası ile elde etmiş olduğu tesir kapasitesi, varlıkta bir müessiriyet tevlit edecektir. Bilinir ki, her müessiriyet bir hürriyet çokluğundan ileri gelir. Evet.

S: Cilt - 2.. Celse - 25'te, 'Küçük daire, büyük daireden daha büyüktür' demiştiniz. Büyük daire için his ile vicdan arasında, küçük daire için ise vicdandan başlayan bir hareket noktasına sahip ve idrâk yolundaki varlıkların teşkil ettiği bir daire düşündük. Bu düşüncemiz yerinde midir?

P: Bu size göre bir tasniftir. Şunu ortaya koyalım ki, varlık, daha doğrusu kademe atlayışlarında varlık, idrâksiz hareket edemez. Şu sabittir ki, idrâk, varlık tekâmülünde bir safha değildir. Bir kademe de hiç değildir. *İdrâk*: Tecrübe içerisinde bulunan varlığın, elindeki bilgilerinin cevhe-

rileşmesini temin ettiği bir andır. Bu ise onun her devrinde türlü türlü olmaktadır. Hiçbir varlık, bedenle mukayyet bulunduğu müddetçe idrâklı değildir. Yani sizin anlayacağınız manada külliye bir idrâk safhasında bulunamaz. Bundan evvel bahsettiğimiz⁽⁶⁶⁾, zaman akışına benzer ani duraklamalar ve ataklarla hareket eden fonksiyonel düşünce duraklamaları ve atakları arasında türlü nev'iden idrâk halleri geçirir. Unutulmasın ki, her idrâk hali de varlıkta bir cevherî bilgiyi, dolayısıyla üstün bir idareye ve tesir konisine bağlanmayı sağlamaz. Din Günleri'ne, doğru bir teşhisle, *idrâk günleri* de demiş idiniz⁽⁶⁷⁾. Bu size bir ipucu olacaktır. Evet.

S: Doğru bir teşhisi temin edecek idrâkın, muhtelif unsurları biraraya getiren bir idrâk olması düşünülebilir, kanaatindeyim.

P: Evet. Asıl olan, varlığın, içinde bulunduğu şartlarda tecrübesini en iyi şekilde sonuçlandıracak mizansenî ve mekanizmayı kurabilmesidir. Bunun yapılış tarz ve kifayetine göre, varlık, türlü *idrâk nüveleri*'nden atlamış demektir.

S: Bu mizansen, haddizatında fikrî olarak hazırlanmaktadır diye düşünüyorum.

P: Mizansen bahsi geniştir. Siz sadece üç türüsünü biliniz: *Birincisi*, içinde bulunduğunuz vasatın kendiliğinden olan mizansenî. Bu, Müteal Maket'le ilgili reel bir makettir. *İkincisi*, yüksek tahayyülünüzün icra ettiği birtakım ameliyeler vardır ki, bunlar da bir mizansen hâsıl eder. *Üçüncüsü*, sizin, reel maketle olan intibakınızı temin edecek dış amil.

S: Bu dış amil acaba mensup bulunulan Organizasyon'un müessiriyeti mi olmaktadır?

P: Organizasyon'daki, bağlı olduğunuz tesir konisi.

S: Plân tesiri.

P: Tesir konisi.

S: Ve neticede buna uyulmaktadır.

P: Evet.

S: Varlığın bu arada geçirdiği tereddütlü, ızdıraplı haller; şu halde, tahayyülü ile intibak safhasına kadar geçireceği zaman arasındaki muhtelif halleri teşkil etmektedir.

P: Böyle olmakla beraber, varlık bir tasfiye halindedir. Bunca zamandır türlü değer hükümleri ile kendini bezemiş olması, bunun ızdırabının birinci amilidir. Evet.

S: Bu cevherî bilgilerin vasıtası ile elde edilen, üstte bahsettiğiniz idrâk nüveleri, bildiğimiz sentez vasıtası ile acaba bizi küllî idrâke ulaştırabilir mi? Bir dünya mektebi idrâkine ulaştırabilir mi?

P: Gayet tabi.

S: Küllî idrâki bu manada mı anlamamız icabediyor?

P: Makuldür. Bu konuda şimdi ve ilerde katiyen ve katiyen Tanrı'yı zikretmeyiniz. Mutlak'ın izafî olanla hiç bir surette irtibatı, kıyası ve ilgisi mevcut değildir. Külliye deniz bile, bu gene belirli bir alan içersindeki kül [yani bütün]dür. Evet.

S: Bir diğer sualimize geçiyorum. Evrensel şuur kuşaklarından bahsedilmişti.

P: Dışarıya sinyal veriniz. Açınız, ihtar ediniz. Gitsinler⁽⁶⁸⁾.

S: Cilt-2.. Celse-22'de, 'Varlığın mekânı, onun evrensel şuur kuşakları içindeki irtibat noktaları ile ortaya çıkar' dediniz. Bu evrensel şuur kuşakları içinde acaba sevginin bir rolü var mıdır?

P: Muayyen derecede.

S: Vicdanla birlikte mi yürür?

P: Hayır.

S: İdrâkte sevgi var mıdır?

P: Daha evvel söylediklerimize göre bu sualiniz...

S: Yersiz.

P: ... Yanlış tanzim edilmiştir.

S: Benim sevgi hakkında bir anlayışım vardı: Sevgi, tesirler ve tesirlerin varlık tarafından tefsiri ile alâkalı bir husus olup, muhtelif kademelerdedir diye düşünüyorum.

P: Bu suale ihtiyaç nereden doğmuştur?

S: Bu suale ihtiyaç, vicdanla sevginin arasında bir irtibat var mıdır, daha doğrusu...

P: Vicdanın neşvünema bulması hallerinde, varlık, cevherî bilgisi sayesinde temin etmiş olduğu bir koninin, bir tesir konisinin hâkimi değildir. Bu salınım hareketleri içersindedir. İşte bu yüzden, insan, muhtelif varlıklar üzerinde incizap hissinde kalır. Bu, sevgidir. Ne vakit ki muhkem, bir koninin sadık ve aslî üyesi olur, o zaman bu sevgi yardımı döner. Evet.

S: Evrensel... Zannederim bu son kısım ile cevap verildi, sual şuydu: Cilt-2.. Celse-22'de bahsettiğiniz, evrensel şuur kuşakları ile irtibatını muhkem ve bekalı temin edebilmek ne demektir?

Medyom: Anlamadım.

S: Cilt-2.. Celse-22'de bahsettiğiniz, evrensel şuur kuşakları ile irtibatını muhkem ve bekalı tayin edebilmek ne demektir? Bu, anlattığınız, koni içinde yer alabilmek olmuş oluyor.

P: Buna ait de cevap verilmiştir.

S: Cilt-2.. Celse-22'de, 'Geri tesir, sempatize olduğu şeye karşı cazibe duyar' dediniz. Bu cümleden ben, objelere aşırı bağlanmayı ve şirk koşma realitesini anlıyorum. Geri tesir daimî surette bir şirk hali içinde bulunmaktadır diye düşünüyorum.

P: Şirk bambaşka şeydir. *Obje ise geri tesir yaymaz. Obje, kendi özelliğinin bütün incelikleri ile kendisidir; ne ise odur.*

S: Şu halde, geri tesir nereden gelmektedir?

P: Geri tesir hiç bir taraftan gelmemektedir; geri tesir her taraftan gelmektedir. Şöyle ki, *ruh her türlü kesafetteki maddî vasatlarla değişik anlarda irtibatta bulunabilir.* Bu irtibatı, kabaca, çok kabaca bir radar irtibatına benzetebilirsiniz. Ruhun intişar ettirdiği *sondaj tesirler*, muhtelif kademelerden ve muhtelif şuur sahalarından iz alıp dönecektir. Varlığın, muhiti ile olan irtibatı, sondaj tesirleri vasıtası ile olur. Burada, varlıkta kaba veyahut ince tesir intibasını ve bilgisini ortaya koyan şey, ruhun *sondaj tesirlerini* istikametlendirdiği vasatların kalitesidir. Ne ekerse onu biçer. Bir

de geri veyahut yüksek diyebileceğiniz bir tesir nev'i daha vardır; bu, bilinen manasında, ruhlar arasındaki irtibattır. *Ruhî bir Plân'ın sizlere dalga dalga, yığın yığın yollamış olduğu türlü tesirler vardır. Az bilgili, dar şuurlu bir varlığın da dalga dalga ve yığın yığın yollamış olduğu tesirler vardır. Fakat insanoğlunun en çok müteessir olduğu husus, kendisi tarafından intişar ettirilen tesirlerin kaba vibrasyon intişar ettiren objelere ulaşması ve cevabını alması neticesinde gözüktür. Burada en mühim rol, niyet ve imajinasyonunuzdur. Bunu unutmayınız. Aşağıda hürriyet sizin; Yukarıda, ancak ihtiyacınız kadar. Evet.*

S: Üstte, 'Ruh her türlü kesafetteki maddî vasatlarla değişik anlarda irtibatta bulunabilir' dediniz. Değişik anlar tabirinden acaba neyi anlamamız lâzımdır?

P: Meselâ idrâk mihraklarınız ve bunların belirlediği kesik zamanlar.

S: Yani, aynı vasat içersinde, varlığın, aynı şuur kademesinde değişik anlarda ulaşmış bulunduğu idrâk mihrakları, birbirini takip eden idrâk mihrakları şeklinde..

P: Evet..

S: Yani böyle mi anlamamız lâzım bu değişik anlardan kastı?

P: Meselâ bunlardan biri de budur dedim.

S: Evet.

P: Değişik anları tevlit eden hususlardan biri de, varlığın türlü idrâk mihraklarında bulunmasıdır.

S: Üstte, 'Obje.. geri tesir yaymaz. Obje, kendi özelliğinin bütün incelikleri ile kendisidir; ne ise odur' dediniz. Burada, obje deyince acaba neyi anlamamız icabediyor?

P: İçinde bulunduğunuz realitenin ve maddî vasatın, şe'niyetine kani olduğunuz her türlü görüntüsü objedir.

S: Üstte, 'İnsanoğlunun en çok müteessir olduğu husus, kendisi tarafından intişar ettirilen tesirlerin kaba vibrasyon intişar ettiren objelere ulaşması ve cevabını alması neticesinde gözüktür. Burada en mühim rol, niyet ve imajinasyonunuzdur' dediniz. Bunu basitçe şöyle anlayabilir miyiz: Hüsnüniyet ve yapıcı bir yola sevk edilmiş imajinasyon bu tarz tesirlerden korunmayı mümkün kılar..

P: Ve dahi onları tahkim eder.

S: Tahkimden kasıt nedir?

P: Daha kuvvetli, daha yüksek, daha yarayırlı hale getirmektir.

S: Şu halde oraya yardım da yapılmış olur.

P: Daha ileri bir safhadır, yardımdan da ileri bir safhadır; tam bir aktivasyon tesis edilir.

S: Cilt-1.. Celse-25'te, 'Kabalık, incelikle beraberdir' denilmişti.

P: Evet.

S: Bu, tekâmülün bir şartı oluyor.

P: Evet.

S: Şu halde, ince tesir kaba tesirin karşısında bulunacak; fakat ince tesire sahip olan varlık, kaba tesir karşısında ne yapacağını iyi bilecektir. Ona uyması halinde diyelim, kendisi için aksi netice hâsıl olacak; onu kendine tâbi kılması halinde öbür taraf için bir fayda meydana gelecektir. Lâzım olan da herhalde budur. Açaba ne dereceye kadar doğrudur?

P: Tesirlere hâkim olmak güçtür. Bundan murat, dıştaki tesirler. Fakat kendinizdeki tesirlere hâkim olmak sizin işiniz. *Niyet ve imajinasyonunuza hâkim olunuz*; gerçek nefis bu yolla avlanır.

S: Devam edeyim mi?

P: Hayır. Cuma akşamı dokuzbuçukta tekrar görüşeceğiz... Ne kadar az tesir alıyor ve ne kadar kötü tatbikat yapıyorsunuz. Niyetlerinizi ve muhayyilenizi tahkim ediniz. Gerçek şahsiyetinizi bulunuz. Bir eliniz hep yerde, diğeri ise yanınıza düşmüş. Medyomunuza dün bir rüya verdik⁽⁶⁹⁾. Orada, geleceğin insanlığında gerçek bir ruh boşluğunun ve bokesliğin, bimecalliğin tesirleri mevcut idi. Size nakletsin⁽⁷⁰⁾. Az tesir alıyor, kötü icra ediyorsunuz.

Celse - 28... Kademe - 6... 9-4-1965... Cilt - 2

P: O kimselerdir ki, anne ve babalarının sözlerini tutarlar: Onlar müşriktirler. O kimselerdir ki, zevç yahut zevcelerinin sözlerini tutarlar: Onlar da onlara benzerler. *Gök-*

*lerin Melekûtu zaten akrabadır. Burada yalnız Melekûtun dediği tutulur. İşte yalnız onlar, küfretmeyenlerdir. Bakınız, celâdet bahsinde onlar biribirleriyle yarış ederler; halbuki, velâyet onların değildir. Velâyet, sadece, o hükmü hak etmiş olanlarındır. Tefrika yerle gök arasında bir vakte kadar sürer⁽⁷¹⁾. O vaktin hitamında Sadıklar'dan olurlar. Sürçmezler. Amma, yerle gök arasında çok zaman vardır. Tanrı'nın izni, keremi kul'a çok gerektir. *Bilgi'nin sınırı ve menendi yoktur.* İrfanın sonu bulunmaz. Bir kement yapıp, insanın, kendisini asması gerekir; ipi, yardım elidir. *Yardımda ölme, vazifede doğmalıdır.* Evet.*

S: Suallerimizi sorabilir miyiz?

P: Sorunuz.

S: Geçen celse, 'Cevher bilgi.. varlığın objeler hakkındaki hükümlendirmeleri üzerinde derin ve sağlam bir kıyas elde etmesini sağlayıcıdır' dediniz. Bizler için hangi nevi bilgi bir kıyas vasıtası olacaktır, objeler için? Burada, cevher bilgi denildiği zaman, kademeli olarak indirilen Kitapları ve onlarla alâkalı bilgiyi ve alâkalı tesirleri düşündüm. Acaba ne dereceye kadar doğrudur?

P: Hepiniz aynı şeyi mi düşündünüz?

S: Bir cevher bilgi dendiği vakit; herhangi bir varlığın, kendi derunundan gelen ve dış muhitinden aldığı birtakım tesirleri, kendi derununda yaptığı sentezle kendine maletmesi neticesinde ortaya çıkan bir hali anlıyorum o varlık için. Buna cevher bilgi denebilir diye düşünüyorum.

P: Cevherî bilgi. Evet, başka?

S: Üstte, 'Bilgi'nin sınırı ve menendi yoktur' dediniz. Buna göre, bu cevherî bilgilerin adedinin muayyen olması diye bir şey düşünmüyorum.

P: Evet.

S: Yalnız, içinde bulunduğumuz vasata göre acaba bir muayyenlik arzetmez mi? Dünya vasatına göre.. Yahut belirli sayıda olmak gibi bir durum yok mudur?

P: Cevherî bilgi, dünya amalini ve fiiliyatını tahakkuk ettirmekle sınırlı değildir. Burada, varlık, sınırlı olmayan

bir bilgi haznesine sahiptir. Fakat her bilgisi, onun, arz üzerinde bulunan tesir konileri ile irtibata geçmesini temin edemez. Bunların bir kısmı, çok sonraki hayatlarının, belki de beşer-üstü hayatlarının tesir konileri ile ilgili ilk malzemelerdir. Binaenaleyh, *cevherî bilgideki esas hüviyet, onun bir zaman aşımına da tâbi oluşu şeklindedir*. Fakat o, sümûllü bir müessiriyet sahibi olduğundan, içinde bulunduğunuz belirli bir istihalenin şartlarına da sizi intibak ettirir. Bir yönü ile orada da tatbikat yapabilirsiniz. Evet.

S: Geçen celse, 'Cevher bilgi, mütemmim cüzleri ile beraber bir fikrin inşa olunmuş şekli demektir' dediniz. Bu cüzler hakkında acaba ne düşünülebilir? Acaba muhtelif idrâklerle alâkalı bir durum mudur?

P: Evet. Onun neticesinde hâsıl olan cevherî bilginin, gerçek nüvesinde asıl ihtizaz kalitesini meydana getirebilmesi için lâzım olan diğer unsurlardır. Bu diğer unsurlar da, muhakkak ki, ilk unsur gibi, muhtelif idrâk kademelerinden geçmek suretiyle ona iltihak edecektir.

S: Bu konuda bir سوال daha sormak istiyordum.

P: Sorunuz.

S: Cevherî bilginin, önceki celselerimizde anlatılan Üç Bilgi⁽⁷²⁾ ile bir ilgisi var mıdır?

P: Hayır.

S: Geçen celse, 'Şahsiyetin mutlak bir hürriyeti yoktur' dediniz. Bu, şahıs mutlak bir bilgiye sahip olmayacak demektir, anlayışına göre. Şimdi, bu mutlak olmayış, gene dünya vasatını düşünüyorum, burada bulunan varlığın Din Günleri ve dünyada mevzubahis yedi empozisyonla⁽⁷³⁾ ilgili gibi geldi bana. Ve içinde bulunduğu vasatlar dahilinde de daimî surette bir nispîlik de olacaktır ayrıca. Dünyadan sonra da tabi.

P: Evet.

S: Mutlak olmayış, daima bu şekilde bir ileriye doğru gidiş tarzında anlıyorum.

P: Bunu zaten baştan kabûl ederek suali soruyorsunuz.

S: Geçen celse, 'Şahsiyet, ancak, fikirlerinin kudreti nispetinde bir tamlığa sahiptir' dediniz. Bunu şahsın, hadiseler karşısındaki nispeten bekalı bir fikre sahip olabilmesi tarzında anlıyorum. Hadiseler karşısındaki devamlı alâka, hadiseler arasındaki devamlı alâka bilinirse fikirler değişmez. Yani neticede bunu da, hadiseleri idare eden kanunları tanımak tarzında düşünüyorum. Yani bir obje ile varlık alâkadar olduğu zaman, o obje ile alâkalı kanunu tanımak yolundadır diye düşünüyorum. Acaba doğru mudur?

P: Şahsiyetin tebellür etmesi demek, varlığın tesirleri alması ve vermesi demektir. Varlık, tâbi olduğu tesir konisinin bir ferdi olarak üç türlü çalışır :

Birinci çalışma, otomatik çalışıştır. Âdeta bir paratoner [gibi], kendi konisinin özelliklerini muhtevi tesirleri çeker ve kendinden dışarıya, bilgisine malik olmadan verir.

İkincisi, aldığı tesirleri kendi şuur bütünlüğü içerisinde tefsir ve takdire uğratar ve bundan sonra dışarıya verir.

Üçüncüsü, bizzat kendisinin meydana getirmiş olduğu orijinal tesiridir.

İşte, varlıktaki asıl şahsiyetin meydana gelişi, orijinal tesirlerin, diğerlerine nazaran bir fazlalık göstermesi ile kaimdir. 'Bir eliniz yerde bir eliniz gökte' dediğimiz zaman (74), bu, tam bir şahsiyetin teşekkül etmesi için lüzumlu olan ilk iki şartın tam tatbikatını ifade eder. Ancak bundan sonradır ki üçüncü hal, yani, size has tesirlerin ihracı başlayacaktır. İşte burada, şuurlu ve bilgili tatbikat dediğiniz devre gözüktür.

İmdi, mademki şahsiyet sahibi olmak her varlığın mukadderidir ve biz de bunu sizlerden istemişsek, siz buna yaklaşıyorsunuz demektir. İşte bu şekilde, varlık, kendi konisinin cidarlarından merkezine ve yukarısına doğru yükselmeye başlar. Bu yükseliş, onun hayatında da aynı şekilde tezahür eder: Tatbikatının şekli değişir, intiba kabiliyeti değişir, imajinasyonundaki yaratıcılık özelliği değişir ve nihayet, karşısına çıkarılan hadiselerin kalitesi değişir. Başka arzuladığınız? Burada anlaşılmayan bir taraf var mıdır?

S: Üstte bahsettiğiniz birinci şıktaki tatbikat sırasında, tam manasıyla, birinci kademedede bir teslimiyet şart oluyor herhalde?

P: Orada, teslimiyetiniz şart değildir. Bu, otomatikman yapılır.

S: Bir de, üstte, varlığın karşısına çıkarılan hadiselerin mahiyetinin [daha doğrusu kalitesinin] değiştiğini belirttiniz. Bu ne demektir acaba bize göre?

P: Bu 'mahiyet' onun içersinden alınacak bilgilerin sınırı demektir. Her hadise sonsuz kere tefsir edilemez. Öyle hadiseler vardır ki, ancak bir tek müşahede ve bir tek fikri muhtevidir. Ve gene öyle hadiseler vardır ki, üç, beş, on... fikri de, manayı da muhtevi olabilir. Dolayısıyla bilgi kalitesi değişiktir. Bu bakımdan söylenmiştir. Geçen celsemizde, 'tahayyülünüzü terbiye edin' demiştik⁽⁷⁵⁾. İşte hadisenin muhtevi olduğu gerçek bilgiyi bulmakla mükellefsiniz. Şöyle bir kıyasla hareket ediniz ki; ihtiyacınız ne ise onu çözecek bir olay vardır. Siz ihtiyacınızın sayısını bilebiliyorsanız, hadise de o sayı kadar manayı muhtevidir. Ondan ötesi yalandır. Yani tahayyülünüzün bulduklarıdır. Hiç bir faydası yoktur.

S: Evet. Bu hususta benim bir سوالım vardı.

P: Buyrun, sorun.

S: Şimdi, umumiyetle hadiseler takip edilirken ve tatbikat yapılırken, insan, daha ziyade nefis murakabesi tarzında bir faaliyet gösteriyor. Halbuki burada, daha çok, bilgilerin tatbikatı ve bundaki eksiklikler, kusurlar veyahut tasdikler tarzında bir araştırma yapmak daha faydalı olacak kanaatindeyim. Fakat burada, imajinasyonun müspet rolünü pek kavrayamıyorum. Muhakkak ki daha üstün bir şekilde çalışması icabedecek.

P: Sualinizi biraz daha açar mısınız?

S: Evet. Herhangi bir hadise ile karşılaştıktan sonra, hadisenin icabettirdiğine kani olduğumuz bir fiili de yaptıktan sonra neticeyi nakıs veya kötü mütalaa edersek, biz, daha ziyade bir nefis murakabesi yapmak durumunda kalıyoruz.

P: Evet.

S: Bu nefis murakabesi yerine, kendi kendini 'şöyle yaptın, böyle yaptın' diye itham etmek yerine, elindeki bilgilerle ne şekilde hareket etmek lâzım geldiği ve buradaki kusurları görmek şeklinde bir zihnî faaliyet herhalde daha iyi olacak diyorum. Bu nevi bir nefis murakabesi..

P: Bu sonuncu ile birinciyi biribirinden tefrik ediniz. Aslında, nefis murakabesi dediğiniz husus, sizin dünyevî şuurunuzla meydana getirdiğiniz bir sentez ameliyesidir. Buna katiyen ihtiyacınız vardır. Öbürü, bu sentez ameliyesinin donelerini ve malzemelerini size temin eden bir faaliyet nev'idir. Bir eliniz yerde, bir eliniz gökte (⁷⁶). Bir bölük şuurunuz sentez ameliyesi ile, bir bölük şuurunuz tatbikat içerisinde analiz ameliyesi ile meşguldür. Alır verir, alır verir. Burada, bizim 'tahayyülden sakınıınız' (⁷⁷) sözümüzdeki maksat şudur: Bir olayı tecrit ediniz. Bu olay, muhakkak ki bir sebebe bağlıdır ve bir neticeyi de tevhit edecektir. Ama bu olay, belirli sayıda neticeden fazla ve sebepten fazla bir şeye de malik değildir. Farzedelim ki, A olayı üç sebepten zuhur etmiş, tek bir neticeyi hâsıl etmiştir. Siz burada müteyakkız bulunup neticeyi 5'e, sebebi 10'a çıkarmayınız. Bu, gerçek hikmettir; derin ve muhkem bilgidir ve kesin idrâktir. İşte burada, *şeytanın iğvası dediğimiz noksan imajinasyonlardan kendinizi esirgeyiniz*. Ve ancak bu suretle, böyle bir yolu takip etmek suretiyle, hadiselerin ifade etmek istedikleri prensipleri sade fakat bütün gücüyle yakalamanız mümkündür. Gerçekten böyledir. Evet.

S: Burada bir şey sormak istiyorum. Herhangi bir hadisenin, sözelimi üç tane sebebi yerine daha fazla sebeplerine inebilmek imkânına sahip olmak, bizim acaba daha şümüllü düşünmemize ve daha şümüllü bir hareket tarzı içinde bulunmamıza imkân sağlamaz mı?

P: Hayır. Çünkü siz, dünya şartlarında meydana gelen olayların işleyiş mekanizmasını bilmiyorsunuz. Ve zannediyorsunuz ki, nazari düşünceniz tatbiki düşüncenin aynıdır. Şümüllü sebep aramak, burada olmaz, buranın üstünde de olmaz; bulunduğunuz vasatın çok üstünde olur. O zaman, o, tetkik ettiği olayları arzun olayları içersinden seçmez.

S: Benim burada aydınlanmasını istediğim nokta, prensip itibariyle, herhangi bir şahsın herhangi bir hadisenin illeti (sebebi) üzerinde daha derinlemesine inebilmesinin icap edip etmediği hakkında idi.

P: Herhangi bir kimse bir hadise karşısında daha derin sebeplere inebilir. Fakat bu iniş, reel olarak o hadisenin illet ve sebeplerini de aşabilir. İşte iğva budur. Bu bir şirktir. Neye karşı? Bu, tabiatın sizler için tatbik ettiği kanunların ve prensiplerin dışında bulunmaktır.

S: Şu halde herhangi bir hadisenin illetleri hakkında sathî kalmak gerektiği manasını mı çıkarmamız icabediyor?

P: Hayır. Herhangi bir hadisenin illetleri belirlidir manası çıkar. Daha ötesini tahrik ettiğiniz [yani kurcaladığınız] zaman, bilmediğiniz yerlere uzanıyorsunuz demektir, iğva vardır.

S: Uzanabildiğimiz yere kadar, kudretimiz yettiği kadar...

P: Kudretiniz, ancak çok sınırlıdır. Ve zaten onun ihtiyacı içerisindesiniz.

S: Hayır, onu, ben kabûl ediyorum. Yalnız, gene tekrarlamak isterim: Prensip itibariyle kudretimiz, kapasitemiz nispetinde ulaşabildiğimiz derinliklere kadar inmemiz icabetmez mi? Bunun şirk koşmakla ilgisini de acaba, ben pek anlayamadım bunu.

S: Ben bir dereceye kadar anlıyorum.

P: İfade ediniz.

S: Herhangi bir hadisenin vukuunda bu hadisenin meydana gelmesini temin eden belirli bir ihtiyacımız vardır bizim. Bu ihtiyacımız, çok belirlidir. Fakat ekseriyetle, biz bu ihtiyacı görmekten kaçırız. Bu yüzden, muhtelif fikrî birtakım faaliyetlere geçeriz ki, bunu hakikaten şirk olarak kabûl ederim. Ve insana ızdırap da verir.

P: 'Görenin de burnunun dibinde, görmeyenin de burnunun dibinde' denmişti (78). Görmeyenin demek, ortada olup duran hadisenin bulutlar üzerinde tefsiri demektir. Size Kuran'ı okuyun dedik. Size birçok ayetlerin açılımını sağlayacak prensipler verdik. Görmediniz mi? Hepsi de gayet yakîn şeylerdi.

S: Dikkat edecek olursak, Kur'an tefsirlerinde de bize yapılan tavsiyeler şu merkezde idi: 'Üçüncü dereceden, dördüncü dereceden çözümlemeye çalışın (79).'

P: Evet.

S: Bu takdirde biz, yani şerik koşmak durumuna mı düşmüş olacaktık?

P: Düşmüş oldunuz da.

S: Fakat tavsiye sizin tarafınızdan geldi bize!

P: Çünkü siz dörtte değil, dördün altında hareket ettiniz. Yahut da dördün dışında bir şeyde hareket ettiniz.

S: Aslında mücerredat ile uğraşmamak lâzım herhalde. Bizim, yakîn olan şeylerle uğraşmamız lâzım.

P: Sisteminiz, arzınız çok belirli bilgilerin çok belirli sebepleri içerisinde mahfuzdur. Sizde bir olay meydana geliyor ise, bunun sebepleri zannettiğiniz kadar kâinatşümûl değildir. Tecrit edilmiştir ve kendi içerisinde olmaktadır. Bunu iyi anlayınız. Tecrit edilmiştir ve kendi içerisinde olmaktadır.

S: Bunu ne manada anlamamız lâzım acaba?

P: Bunun manası şudur: Kendi sisteminizin illet ve neticeleri, gene kendi illet ve neticelerinden doğar. Bir âlem bir kâinat, bir âlem bir kâinat modelini tahattur ediniz (80). Bunların her biri, ayrı bir sistemin tecridini de ifade eder. Ve onun illet ve neticesi, sadece orada kaimdir; onun dışında nakıstır, iş göremez durumdadır.

S: Biz bu tecrit hadisesini bu âlem ve kâinatlar zinciri içerisinde mutlak manada acaba kabûl edebilecek miyiz?

P: Siz bilirsiniz.

S: Biribirine hiç tesiri yok mudur acaba bunların?

P: Onun tesir noktaları, illet ve netice doğuracak tarzda değildir. Daha doğrusu illetleri değiştirecek, yeniden ibda edecek surette değildir.

S: Bir fikrim var.

P: Söyleyiniz.

S: Ezel ve ebet fikri de buradan çıkıyor.

P: Evet.

S: Külliye bir değişikliğin olması lâzım.

P: Pazar günü saat onda.

Celse - 29... Kademe - 6... 11-4-1965... Cilt - 2

P: Sabrın en iyisi, nefissiz sabırdır. Aklın en iyisi, nefissiz akıldır. *Dünyanın dönüşü nefse doğrudur.* Öyle insanlar vardır ki, kendilerini bilmezler: Bunlar, sadece tabiatın oyuncaklarıdır. Öyle insanlar vardır ki, bunlar kendilerini bir yolda bilirler: Bunlar ise yolun oyuncaklarıdır. Fakat gene öyleleri vardır ki, bunlar heryerdedirler, fakat sadece Yukarı'nın emrindedirler: Bunlar kendilerini, kalplerini, akıllarını ve ellerinin işini oyuncak diye vermezler; hakiki kahraman bunlardır. Evet. Sualinizi sorabilirsiniz.

S: Üstte bahsettiğiniz, nefissiz "akıl ve sabır seviyesine ulaşabilmemiz için neleri yapmamız icabeder diye düşünüyorum. Bu hususta bizi aydınlatır mısınız?

P: Evet. İnsan, ancak hislerinin kani olduğu şeyleri gerçek bilir. Sizlerin hayat damarlarınızın küll-i azamı hislerinizden geçmektedir. Hislerinizin bilineninden bilinmeyeni daha çoktur. Siz bunların ancak bir ikisini bilmektesiniz (⁵¹). İnsan demek, bilinen ve bilinmeyen hisleri ile tecrübe yapan demektir. Bu hislerin iki ana kutbu vardır: *Birincisi*, nefis ismini verdiğiniz bir, hisler yumağı. *İkincisi*, bunun karşısında kademe ve kademe akıl, vicdan vs. ismi ile andığınız bilgi yumağı.

Bu hale göre, hisler içerisindeki tecrübeleriniz; nefis yumağı ile, his yumağı ile tatbikat sahasına konacaktır. Fakat bunun neticeleri, bunun ölçüsü, bunun üzerindeki salim kanaati bilgi yumağı ile yapacaksınız. Fakat maalesef bu böyle olamaz [yani olmuyor]. İnsan gene, tecrübe vasıtasını kıyas vasıtası olarak kullanmaktadır. Vc, ondan aldanmaktadır. Akı, nefis akı; şuuru, nefis şuuru; vicdanı, nefis vicdanı. Belki daha ziyadesi ile şariat olur. Evet.

S: Hatta burada şöyle demek istiyorum: Bizim Yukarı'ya yönelmek arzumuz bile nefsimizle alâkalı oluyor maalesef.

P: Evet.

S: Üstte belirttiğiniz gibi, 'dünyanın dönüşü nefse doğrudur.' Bu şartlar içerisinde bizlerin Yukarı'nın eli ayağı olmamız⁽⁸²⁾ ve bütün fiillerimizi ona göre yönlendirmeye çalışmamız, böyle bir kudrete sahip olmamız acaba nasıl ve ne zaman mümkün olacak? Bu hakikaten, bizim için bir iştiyaktır. Fakat istenilen seviyeye ulaşamayışımız da bizde büyük bir üzüntü tevhit ediyor.

P: Bu seviyeye ulaşmanız için üç yol vardır: *Birinci* yol, umumî yol: Çevrenizdeki tesir cereyanlarının yükselmesi. Bu, ferdin dışında bir harekettir. Burada nefissiz sabır gerekir. *İkinci* yol, muhakemedir: Muhakeme taşlarınız, kıyasınızdan çıkmış olanla değil, size verilmiş olan bilgi ile olmalıdır. Zira kıyasınızda, nefsin iğvası her an işe girebilir. Çünkü buradaki kudret haliniz, bu iğvayı köstekleyici, ona mâni olucu kudrette değildir. Hüküm cümleliz, sabit ve bilinen cümle olsun. Gerek Kitaplar, gerekse Tebligat bunun için sizlere bol bol malzeme vermiştir. Bundan evvelki celsemizde, 'tahayyülünüzün iğvasından sakının' demiştik⁽⁸³⁾. Aynı şeyi ifade eder.. Bu yüzden *üçüncü* bir yol var: Bu yolu başarabilirsiniz. Bu yol, üç tali şekilde incelenir. Bu yolun ismine 'şuur temizliği' diyeceğiz. Şuur temizliği yolu şu demektir: a— Gerek hasseleriniz, gerek aklınız ve gerekse sezgilerinizle almış olduğunuz bilgileri, intibaları anî hükümlendirmeye sokmayınız; fakat bunları zaptediniz. Zapt, bir kayıt değildir. b— Sonra müşahedeye geçiniz. Zaptınızın kuvveti ve kudreti nispetinde önünüzde hadiseler cereyan edecektir. Ya da siz, cereyan etmekte olanları görmeye başlayacaksınız. Burada, zaptettiğiniz ile tespit ettiğiniz hadise arasındaki irtibatı kuracaksınız; gene hükümlendireceksiniz. c— Üçüncü safha, bu tek tek hükümlerinizi bir araya getirip derin bir düşünüş içerisinde sentez faaliyettir.

Bu anlatılanlar zor değildir. Yalnız, nefissiz bir sabır ve nefissiz bir akıl ister. Bu, bir bakıma, 'realiteye hâkim olmak' demektir. Hâkim oluşun unsurları sizde mevcuttur;

fakat dağınık, tertipsiz ve tanzim olmamış bir şekildedir ve bu yüzden de görünmez yahut kaçıcı bir haldedir. Tekrar şunu da söyleyelim: *Tahayyülün ve peşin hükmün iğvasından sakının*. Sizlere ve bütün insanlığa verilmiş olan bilgilerin esasından hareket edin. *Bunca zamandan beri dinlerin insanlar üzerindeki semeresiz faaliyeti işte bu noktadadır*. Evet.

S: Burada, hadiseler karşısında bizlerin o hadiseyle alâkalı ve dar çerçeveli birtakım hükümlendirmelere varışımız ile, bu hadiselerin birbirleriyle alâkalı olanlarından meydana getireceğimiz sentetik bir hükmün arasında muhakkak ki büyük bir fark var. Ve sizin de buyurduğunuz, herhalde bu sentetik hüküm hususunda acellâ etmeyişimiz ile ilgili olursa gerek. Çünkü biz herhangi bir hadise karşısında, belki de farkında olmadan kendimize göre bir hükme varıyoruz. Fakat bu hüküm, münferit ve dar çerçeveli bir hüküm oluyor. Fakat alâkalı hadiseler bir sentezle birbirine bağlandıktan sonra daha şümüllü bir hüküm ile ortaya çıkacak olursa, o bizim için âdeta bir bilgi mahiyetini almış bulunuyor. Anladığıma göre bu noktada bizim sabretmemiz icabediyor. Bilmem doğru mu düşünüyorum?

P: Evet. Zaten bu noktadır ki bütün yaşayışınızı kendi kanatları altına alır.

S: Evet. Üstte bahsettiğiniz, dinlerin semeresiz oluşları da gene aynı mevzu ile mi alâkalı oluyor?

P: Hayır. Burada kastedilmiş olan, aslî cümlelerin ve bilginin dışında peşin hükmün ve tahayyülün iğvası onu semeresiz kılmıştır. İstenen ve yaptırılmak arzu edilen şey, açık ve seçiktir. Fakat korkutucu bir husus, ki bu mukadderdir, varlığın hürriyetini gittikçe daha ziyadeleştirmesidir. Şöylece korkuludur ki; hürriyeti ziyadesiyle istemesine mukabil, bunun mesuliyetini az bilmektedir. Bu onun ızdırabını hazırlıyor. İşte bu noktada da, nefissiz sabır gerekir. 'Ne kadar az şükredersiniz' cümlesi de bu noktadandır⁽⁸⁴⁾. Yani nefis ve sabırsızlık birarada demektir. Evet.

S: Üstte, Yukarı'nın eli ayağı olmamız mevzuunda ulaşmamız gereken seviyenin üç yolu olduğundan bahsettiniz. Bunlardan birincisi olan, dış muhitin hazırlanması ile bizim bir alâkamız bulunmadığından bahsedildi. Burada, herhalde bizim yapacağımız iş; ilk iş olarak, bizim, o muhitin hazırlanışına kendimizi bizzat hazırlamamız hususundaki cehdimiz olsa gerek diye düşünüyorum ⁽⁸⁵⁾.

P: Doğrudur.

S: Birinci adım olarak.

P: Evet.

S: Ondan sonradır ki, kendi çapımızda, dış muhitin hazırlanışı ile alâkalı bazı ufak tertip vazifeleri üzerimize alabilme liyakatini kazanmış olabiliriz.

P: Evet. Zaten derli toplu düşünerek şu kadar müddet-
teki çalışmalarınızı tetkik ederseniz [görürsünüz ki], semeniz mahdut, uzandığı noktalar kısa olmuştur. Ancak muhit içerisinde umumî inkişafın üzerinde gavret göstermiş olanlara bir tesir ika etmiş durumdasınız. Demek ki muhit hazırlanmaya muhtaçtır. Ve o yoldadır. *Öyle ise katî ve derin darbeler yapınız.* Bugünün insanlığı nefisli sabırsızdır. O, cehennemnin sıcaklığını duyuyor; çekildiğini de bilmektedir. Ama İbrahim'e olan ona da olacaktır ⁽⁸⁶⁾: Ateşe atılacak fakat ateşin göbeğinde yanmayacaktır. Demek ki insan, bir noktadan ana noktaya gelinceye kadar dehşetli ızdırap içerisinde kalacaktır. Ateşten bir kapı, geçildikten sonra serin bir yapı olacaktır. Duvarın bir tarafı ateş deryası, diğer tarafı Melekût'un kendisi. Bir elin içi ve dışı gibi. Evet.

S: Bir şey sorabilir miyim?

P: Sorunuz.

S: Üstte, 'Katî ve derin darbeler yapınız' dediniz. Bu sözünüzden, dozunu tayin edip ihtiyacının tam karşılığını vermeyi mi anlamalıyız?

P: Bunu bilmiş olmanız lâzım. Bu söylediğimiz, bunun üstündeki bir hareket şeklidir: Bunları benimseyip bu ölçüyü edindikten sonra dışarıya olan uzantılarınızdaki hâkimiyet ve kudreti ifade eder, artık söyleyeceğiniz cümlelerinizi

açıkça söyleyiniz, budur. İnsanlık zannettiğiniz kadar geri de değildir. Ne var ki sarsıntıya muhtaçtır. Derin bir sarsıntıya muhtaçtır. Darbenin katîsi bu demektir. Sarsınız. Korkmayınız; ne düşer, ne yıkılır. Yalnız hükümleri ve tahayyülü iyice sallanır. Şekil budur. Bu konuda bu kadar. Evet başka sualiniz?

S: Geçen celse, 'Melekût'un dediği' ve ayrıca 'Melekût'un akrabalığı' şeklinde ifadeler geçti. Melekût'un bu dediklerini acaba insanlar, beşeriyet ne şekilde alabilmektedir? Beşeriyete bunlar nasıl malolmaktadır? Ve bundan nasıl istifade etmektedir?

P: Melekût'tan ne anlıyorsunuz?

S: Kısaca şunu anlıyoruz: İdareci Mekanizma'dan kademelî bir şekilde insanlığa kadar inen, insanlığın yoluna ışık tutan bilgiler, ikazlar, ilhamlar, sezgiler şeklinde, bu kanallardan gelen bilgiler diye düşünüyorum.

P: Yahut da bu bilgilerin tatbik edilmesi diye.

S: Evet.

P: Yani, insan bütün hayatı ile, kendisine verilmiş olan bilgilerin tatbikatını yapacaktır; kendisinin meydana getirdiği[nin] değil. Zaten kendisinin meydana getirdiği bir hazırlıktır. Gerçek bilgiyi ancak kendi nefsinde ve işinde tatbik ettiği zaman Melekût yeryüzünde hükümran olur. Evet.

S: Geçen celse, 'Yardımda ölmeli, vazifede doğmalıdır' dediniz. Bu iki şekil arasında acaba bize göre ne gibi bir fark mevcuttur?

P: İki realiteyi ifade eder: Birincisinde vicdan ve sevgi hâkimdir; ikincisinde bilgi ve kıyas hâkimdir. Vicdanda ve sevgide ölmek, bunları hazmetmek, bunları geçmek, yardımı varlığın ihtiyacına çevirmek, ihtiyacın şeklini, dozunu bilmek, daha kuvvetli idrâk nüvelerine sahip olmak, bilgi edinmek ve büyük bir kıyasa sahip olmak. Macera, bu..

Bu kıyas, bilinen manası ile bir kıyas değildir. Bu kıyas, el ve ayak sahiplerinin hakiki vasıtasıdır⁽⁸⁷⁾. 'Hak ile indirildi' ayetinin⁽⁸⁸⁾ bu parçası, 'Her şey büyük bir kıyas ile meydana getirildi' demektir. Bu kıyas terazisi, ruhun

bizzat kendisidir; bu kıyas terazisi, bağılı olduğu tesir konisinin en üst mertebesidir; bu kıyas terazisi, Mekanizma'sıdır; burada sadece bilgi tartılır, bilgi verilir bilgi alınır. Evet.

S: Geçen celse, 'Cevherî bilgideki esas hüviyet, onun bir zaman aşımına da tâbi oluşu şeklindedir' dediniz. Biz varlıkların tekâmülleri ile, bilgi alışları ile bunun arasında bir alâkanın mevcut olduğu neticesini çıkardık. Yani aslında, 'Maket Bilgi' diye tabir edebileceğimiz bu bilginin böyle bir hâle sahip olabileceğini düşünemiyoruz. Yani, zaman aşımına tâbi olacağını düşünemiyoruz. Ancak varlıklar yönünden, bu cevherî bilgi ile karşılaşan varlıklar yönünden bir zaman aşımının mevcut olduğu neticesini çıkarıyoruz.

P: Bu, ayrı bir bahsi icap ettirecektir. Bunu bir dahaki celsemizde sorunuz. Mütemmim malûmat gerekir. Başka?

S: Bazı öyle hadiseler var ki, biz bu hadiselerden tek bir fikri istihraç edebiliyoruz. Bunlardan muayyen bir kıymeti ifade eden bazı neticeler çıkartabiliyoruz. Buna göre, acaba bu hadiselerden bir tek netice çıkartılışının yalnız varlıklar yönünden mi mütalaa edilmesi icap eder?

P: Başka türlü olabilir mi?

S: Bize göre olmaması icap eder diye düşünüyorum.

P: İzah ediniz.

S: Yani, herhangi bir hadise varsa, bu hadiseden eğer bir tek yönlü bir netice alınması icap ediyorsa, bu icabın ortaya çıkışı doğrudan doğruya o hadise ile karşılaşan varlığın liyakati ile alâkalıdır diye düşünüyorum. Yani ancak o varlık için bir tek netice alınabilir, o hadiseden.

P: Başka bir varlık?

S: Başka bir varlık üç, dört netice veya daha ziyadesini çıkartabilir.

P: 'Daha ziyade' ne kadar?

S: Bunun üst sınırı, herhalde, dünyanın tâbi bulunduğu İlâhî Kanunlarla çerçevelenmiştir diye düşünüyorum.

P: Evet. Şimdi, mademki bu noktaya ulaştınız, mesele kalmamıştır. Hadisat, muayyen kategoriler içersinde cere-

yan eder. Yanıldığıınız nokta şudur: Bir hadise, kendinde bir, iki, üç, dört, beş vs. tertibinde maksatlar saklayabilir. Bizim size anlattığımız şu idi⁽⁸⁹⁾: A hadisesi, içinde bulunduğunuz gerek ruhî gerekse maddî iki saha arasında, belirli neticeleri verir. A hadisesi sadece, misal olarak, üç ana umdeyi ihtiva edebilir. Veleve ki varlık, daha üstün bir tesir sahası içerisine dahil olsun, şuuru ile ve kıyası ile beraber orada bulunsun; artık o A hadisesi, bundan evvelki plândaki üç umdeyi muhtevi değil, onu terketmiş, aynı hadise başka türlü üç umdeyi ihtiva etmiş durumdadır. Demek ki, aşağıdaki üç umde yukarıdaki üç umde değildir; fakat bunu külliye müşahade ederseniz, altı umde görmüş olacaksınız. Ama bunlar iki bölüktür. İşte iğva dediğimiz hadisede, varlık, bir üst plânda bulunmadan o plân hakkında düşünüyormuş gibi hüküm vermektedir. Halbuki, onun nasibi ve alabileceği yegâne husus, A hadisesindeki ilk üç umdedir. Ne vakit ki daha üst plâna rücu eder, hasseleriyle orada onda mündemiç olan diğer umdeleri de görebilir. Ama, bulunduğu yerden, daha üstteki umdeler hakkında kıyasa ve tahayyüle giderse, o insan müşriktir. Anlaşılmış mıdır?

S: Evet efendim. Yalnız, burada şunu da ifade etmek istiyorum. Aşağıdaki üç umdeden, yukardaki üç umdeye bir geçiş mevzubahistir. Dolayısıyla, aşağıdaki üç umdenin verdiği bilgiler bir basamak mahiyetindedir. O basamak bilgiden hareket etmek suretiyle, onu benimsemek suretiyle üst plândan o hadisenin görünüş imkânlarını temin etmiş olabiliyoruz. Bu bakımdan burada haddi aşmak mevzuu ortaya çıkıyor ki, bu, müşriklikle alâkalı bir husus diye kabûl edilebilir.

P: Evet. Yalnız, bir alt plândakinin bir üst plâna hazırlayıcılığı, bizatihi o bilgiden değildir. Varlığın o hadisede elde etmiş olduğu, intibah verdiği bir tesir değişiminden ibarettir. Aynı bir A hadisesi, bir plânda üç umdeyi muhtevidir; diğer bir plânda belki de tek bir umdeyi muhtevidir. Bu muhteva, varlığa göre tanzim edilmiş; fakat varlık tarafından tanzim edilmemiştir. İşte İdareci Mekanizma'nın

en büyük rollerinden biri de şudur ki, aynı bir A hadisesini muhtelif mekânlarda gezdirmek suretiyle, muhtelif umdeleri ona malcedebilir. Bu, çok kabaca bir ifade ile, aynı benzer şeklin muhtelif renklerdeki durumu gibidir: Unutmayınız ki, bir renk, mizacınıza göre sizde bazı duyguları ifade eder; diğer bir renk, başka bir duyguyu da ifade eder; fakat şekil değişmemiştir; tahayyülünüzü dahi tahrik edebilir. Buyurun.

S: Efendim. Bu, şirk koşmak ve haddi aşmak konusuna ilişkin olarak, bizim için mühim bir problem. Bunu biz acaba hangi kıyasa göre tespit edebiliriz kendi açımızdan? Sözelimi, bir üst plândaki durumlarla alâkalı bir düşünceye teveccüh etmek temayülü bizde doğduğu vakit, bunun bir şirk koşma haline doğru bizi sürüklediğini hangi mertebeden itibaren, yani hangi noktadan itibaren başlayabileceğini nasıl anlayabiliriz? Bu hususta acaba bize bilgi verir misiniz?

P: Bu hal, 5. Kademe'nin vazifesidir. Bunu da not ediniz ve sorunuz. Bu da mütemmim malûmat ister. Başka sualiniz?

S: Bugün için hazırladığımız suallerimiz bu kadar. Sizin söyleyeceklerinizi dinliyoruz.

P: Çarşamba günü saat sekizde. Muvafık mıdır?

S: Muvafıktır. Evet.

Celse - 30... Kademe - 6... 14-4-1965... Cilt - 2

P: Suallerinizi sorunuz.

S: Geçen celseden bu celseye bırakılan iki sorumuz vardı. Bunları sorabilir miyiz?

P: Evet.

S: Cilt - 2.. Celse - 28'de, 'Cevherî bilgideki esas hüviyet, onun bir zaman aşımına da tâbi oluşu şeklindedir' dediniz. Biz bu verilmiş olan bilgiyi varlık yönünden ele aldık ve o şekilde çözmeye çalıştık. Yani, cevherî bilgiye sahip varlık yönünden, o cevherî bilgi bir zaman aşımına tâbi olabilir. Aslında, cevherî bilgi eğer bir tesir konisi içersindeki

bir maket bilgi şeklinde ele alınacak olursa, onun zaman aşımına tâbi olması mevzumuz dışında, yani mevzubahis değildir. Bu neticeyi çıkartıyoruz. Bu hususta bilgi rica edeceğiz.

P: Buradaki zaman aşımından murat; cevherî bilginin, iktisap etmiş olduğu kudret bakımından, içinde bulunduğu sistem zaman ve mekânla mukayyet faaliyeti ile sınırlı olmadığını göstermek içindir. Bu, bilcümle mahlûkatla beraber bir konidir. Her koni kendi ezel ve ebedi arasında bir tedris hükmeder. Bu tedrisin birinci gayesi, iki sınır arasındaki hadisatı mütalaa etmek, onların esasına vakıf olup onlara hâkim olmaktır. Fakat iş bu kadarla bitmez. Varlık, cevherî bilgisini, içinde bulunduğu tesir konisinin de dışına taşır. Bu, bir zaman aşımıdır. Şöyle ki, buradaki zaman kendi tesir konisinin süresi ile ilgilidir. *O halde, her tesir konisi, devamlı ve baki halde değildir.* Bu, o tesir konisinin yürütücüleri, sevk ve idare edicileri tarafından muhtelif tadilata uğratılabilir. Fakat cevherî bilgi, ruhun kendi kendisinde olan işidir, zeval bulmaz; kendi kendine katlanır, şümûllenir ve irtifa alabilir. Hatta sizlerin idrâklerini pek çok zaman sonra dahi ulaşamayacağı seviyeye geldiği zaman, ruh, elindeki cevherî bilgisi ile yeni yeni tesir konileri ibda edebilir. Bu kadar.

S: Üstte, 'Her tesir konisi, devamlı ve baki halde değildir' dediniz. Veyahut da bunun diğer bir ifadesiyle, tesir konileri de bir nevi tekâmüle maruz kalıyor, manasını çıkarıyoruz. Bu tesir konileri ile İlâhî Kanunlar arasında acaba ne gibi bir münasebet vardır?

P: Tesir konileri, İlâhî İrade Kanunları'nın bir *meczinden* ibarettir. Bu terkip, o terkibi yapan varlığın fonksiyon ve şahsiyeti ile ilgilidir.

S: Evet. İlâhî Kanunları zaten bize verilen bilgilerin ışığı altında şöyle tasavvur etmeye çalışıyorduk: İlâhî Kanunlar kâinat nizamını âdeta maketleştirmektedir. Bunlar birer form halinde mevcut halde bulunuyorlar. Eğer herhangi bir varlık bu kanunlardan bir veya birkaçı ile temas ha-

line geçecek olursa, o zaman o kanunun bir tecellisi tezahür ediyor, kâinat içersinde. Bu düşüncemiz eğer doğru ise, tesir konilerini de gene bir varlığın meydana getirdiği herhangi bir mevcudiyet olarak düşünmekle beraber, ona tâbi olan varlıkların tekâmüllerine hizmet eden ve tezahür imkânı içersinde ortaya çıkmış bulunan birtakım İlâhî İrade Kanunları'nın bir toplumu halinde mütalaa edebiliriz gibi geliyor bana.

P: Toplumu değildir.

S: Muayyen bir toplumu tabi, hepsi değil.

P: Evet. Bunu mecz kelimesi ile ifade ettik [üstte]. Zira bir tekâmül vasatı, oluşu [yani yapısı] itibariyle, bütün İlâhî İrade Kanunları'ndan ne müteessir olmak ne de istifade etmek durumundadır. Ancak belirli bir klasmana tâbi olan bir buket, tesir buketi veyahut meczolmuş kanunlar destesi ihtiyacı ile karşı karşıyadır. Bu yüzden meselâ arzınız ancak, büyük tertipte, fakat az sayıda büyük konilere sahiptir. Buna mukabil, küçük tertipte, fakat çok mütenevvi koniler de vardır. Tâbiyet, büyük konilere karşıdır. Kur'an dört melek'ten bahseder⁽⁹⁶⁾. Herbir melek, büyük ve değişik tertipte bir koninin ifadesidir. Tesir nokta-i nazarından. Bu kadar.

S: Bu izahatınızdan da anladığımıza göre, tesir konileri, meselâ dünya ile alâkalı tesir konileri de, dünyanın tekâmülüne hem imkân hazırlamakta hem de onun tekâmülü ile birlikte birtakım, âdeta değişmelere uğramakta.

P: Hangileri?

S: Tesir konileri bakımından düşünüyorum.

P: Hangileri?

S: Tesir konileri.

P: İki türlü arzettik.

S: Yani herhangi bir tesir konisi içersinde bulunan varlıklar, o tesir konisini meydana getirmiş olan daha üst bir idareci varlığın himaye ve kontrolü altında bulunuyor. Şimdi o tesir konisi içersinde bulunan varlıklar muayyen bir bilgi kapasitesine, tesir konisinin muhtevi bulunduğu bilgi

kapasitesine ulaştıktan sonra artık onun dışına çıkmak durumu ile karşılaşılıyorlar. Bu takdirde, o tesir konisi ya bunları da ihata edecek şekilde bir genişlemeye tâbi olacak ve yahut da başka bir ifade ile, varlıklar yeni bir tesir konisinin sahası içersine girecekler.

P: Söylediğimiz iyi kavranılmamış. Değişmez ve sizler için kâinatşümûl bir potansiyeli haiz tesir konileri sabittir; bunun içersindeki organizasyonlarla ilgili koniler, dediğiniz şartlara bağlıdır ve söylediklerinize yakın tahavvüllere uğrar.

S: Değişmez tesir konilerini acaba muayyen İlâhî Kanunların ortaya çıkmış bir tezahürü olarak kabûl edebilir miyiz?

P: Hepsi öyledir. Fakat kavrayamazsınız.

S: Bu konuda düşünüp anlayamadığımız hususları soracağız. Geçen celseden bu celseye bırakılmış diğer sorumuzu sorabilir miyiz?

P: Evet.

S: Efendim, geçen celsede sorduğumuz, şirk koşma konusu vardı. Yani peşin hükümlerle...

P: Bu, 5. Kademe'nin.

S: Evet. Şu halde şimdilik onu sormayalım.

P: Evet.

S: Geçen celse, 'Tahayyülün ve peşin hükmün iğvasından sakının' denmişti. Biz bunu şu manada anladık: Bu hal, bizim kudretsizliğimizin bir neticesidir. Yani, nefsanî bağlantılarımızdan ayırlamayışımızın meydana getirdiği bir nevi kamullaj faaliyetinin neticesidir dedik. Ve tahayyülün çalışma gücünü nefis temeline oturtma temayülünün kurnazca maskelenmesi faaliyetidir diye düşünüyoruz. Bu düşüncemiz acaba ne derecceye kadar hakikati ifade ediyor?

Medyom: Bir daha okuyunuz. Nakledemedim.

S: (Tekrar okundu).

P: Yanlış ve noksan anlaşılmış.

S: Evet. Bu hususta bilgi rica edeceğiz.

P: Tahayyülün iğvası, bir hayli hayatlar, ve merhalelerle sizleri takip edecektir. Bu bir zarurettir. Zira, varlık, saf bir şuur ile; eşya ile kendisi arasında saf bir alâka kurmak mecburiyetindedir. Yani, eşyanın hakiki mahiyeti, kalitesi ve niteliği hakkında açık bilgiye sahip olmalıdır. Âdeta irade bir yana itilip doğrudan bir alış veriş, kendiliğinden bir muhavere, bir intibak, bir doğrudan nüfuz lâzımdır. Halbuki, insan, eşyanın aslî zatı ile hiç bir zaman direkt bir temasta bulunamıyor. Eşyanın aslî zatı, onun gerçek mahiyetidir. [Buna nüfuz] maddeye nüfuz demektir. İşte bu nüfuza engel olan ve irade ile gizli veya aşikâr sıkı bağları bulunan tahayyülünüz, eşya hakkında hükümler verir; halbuki bu yanıltıcıdır. Varlık, bu bilgiyi, ancak uzun tecrübelerinin sonunda hak edeceği bir liyakât karşılığı konisinin mih-rakından alır. Çünkü, her ne yaparsa yapsın, gerçek mahiyet hakkındaki bilgisi daima nakıstır. Bu, insan ve insan-üstü haller için böyledir. Bu kadar.

S: Evet. Şimdi daha vazıh bir şekilde, tahayyülün iğvası mevzuunu anlamaya çalışıyoruz. Burada..

P: Bu 'iğva' hadisesi, sadece eşyaya nüfuz meselesi ile de sınırlı değildir. Eşyanın mütekabil hareketleri ve aksiyonlarından tebellür etmiş bütün hadisat da eşyadır. Eşyanın hadisatıdır. Bizzat içinde bulunduğunuz şartlarınız ve bedeniniz, eşya ve eşyanın olaylarından ibarettir. Şümûl sahası geniştir. Ona göre mütalaa ediniz.

S: Efendim, insanın muhakemesi üzerinde, tahayyülünün de şüphesiz birtakım tesirleri mevcut. Bu bakımdan, tahayyülü önemle mütalaa etmemiz icabediyor. Tahayyülümüz üzerine müessir olan amiller hakkında da acaba bizi aydınlatır mısınız?

P: Saikler çoktur: a— Bunların en önemlisi, varlığın pek erkenden bağımsız ve şahsiyet sahibi olmak hırsıdır. Bu hırs, Kuran'da 'Zakkum'la ifade edilmiştir⁽⁹¹⁾. b— İkinci derecede, varlığın peşin hükümleridir. Zira tecrübeleri çok noksandır. Çok noksan tecrübenin verdiği bilgi, aynı derecede noksandır. Fakat gerçekte, cereyan etmekte olan şu-

dur ki; peşin hüküm, iğvayı arttırmakla beraber, daha ileri merhalalarında[ki] iğvasızlığın da ilk tedrisini vermiş olur. Bu yüzden lâzımdır. Evet.

S: Tahayyüle tesir eden amiller arasında, o varlığın hak kazanmış bulunduğu birtakım yardım tesirlerini de acaba düşünebilir miyiz? Bu kanaldan gelen birtakım yardım tesirleri de mevzubahis edilebilir mi acaba?

P: Varlık, daima yan tesirler içersindedir. Yan tesirler haddizatında varlığın tahayyülün iğvasına düşmemesi için yapılan ikazlardır. Fakat varlık bunu kendi ihtiyaçlarının potasında eriterek ve hatta tamamen kendine göre tefsir ve kabûl ederek iğvasının ziyadeleşmesine sebep olabilir. Evet.

S: Bir diğer soru: Cilt - 2., Celse - 28'de, varlığın tâbi olduğu tesir konisinin bir ferdi olarak üç türlü çalışmasını belirttiniz. Bunlardan ikincisi için, 'aldığı tesirleri kendi suur bütünlüğü içerisinde tefsir ve takdire uğratar ve bundan sonra dışarıya verir' dediniz. Üçüncüsünde ise 'bizzat kendisinin meydana getirmiş olduğu orijinal tesiridir' dediniz. Bunların arasında ne gibi bir fark vardır?

Medyom: Bir daha okuyunuz. Yavaş.

S: (Tekrar okundu).

P: Bu bir koni meselesidir. Varlığın orijinal tesiri, içinde bulunduğu ana tekâmül nizamının tâbi olduğu büyük koni ile ilgilidir. Fakat diğeri, onun muhtelif devrelerinde, bilhassa realite değişimlerinde meydana getirmiş olduğu mütenevvi konilerden birkaçıdır. Menşe ve aslî maya olarak, muhakkak ki, ikincileri birinciye tâbidir. Burada, varlık, idare edilen ve idare eden mevkiini aynı zamanda yaşamaktadır. Bu kadar. Bu önemli bir sorudur. Şahsî hayatınızın tecrübeleri içersinde çok caridir. Nüfuz ediniz.

S: Cilt - 2., Celse - 28'de, varlığın tâbi olduğu tesir konisinin bir ferdi olarak üç türlü çalışışı içinde belirttiğiniz 'orijinal tesir'i neşretmesi hakkında bizi biraz daha tenvir eder misiniz?

P: Vakti gelmemiştir.

S: Diğer sualimize geçelim öyleyse.

P: Evet.

S: Varlığın imajinatif faaliyetinde yaratıcılık yönünden, bahsedilen kademelerde ne gibi bir fark mevcuttur?

P: Neredeki kademelerde?

S: Cilt - 2.. Celse - 28'de, varlığın tâbi olduğu tesir konisinin bir ferdi olarak üç türlü çalışışı kademelerinden (!) bahsedilirken geçmişti.

P: Bu, bundan evvelki sualinizin bir devamı oluyor. Bunu, cevher ve şuur münasebetlerindeki verdiğimiz bilgilerle çıkarabilirsiniz⁽⁹²⁾; bunları tetkik ediniz; ondan sonra bir daha sualiniz varsa va'zedersiniz. Evet, sorunuz.

S: Cilt - 2.. Celse - 28'de, 'Hadisenin muhtevi olduğu gerçek bilgiyi bulmakla mükellefsiniz' sözünüzden bizim tekâmül ihtiyacımıza en uygun cevabı veren bilgiyi mi anlamalıyız?

P: Evet.

S: Bu hususta acaba varlığın ne şekilde hareket etmesi lâzım? Yani, kendisine en lüzumlu ve en faydalı olanını seçmesi bakımından?

P: Bunu zaten seçemez. Bunun metodu yoktur. Şu dikkate alınmalıdır: Varlık, hadiseye iştirak bakımından kaçınıcı derecededir? Muhakkak ki, intiba hali bu derecelere göre bir mertebe sahibidir. Bu kadar.

S: Efendim, bizim, bu akşam için sormak istediğimiz sualler bunlardan ibaret.

P: Cemiyetinizde fonksiyonla ilgili fakat derde derman mahiyette bir temerküz mevcut değildir. Kudretleriniz boşa akmaktadır. Unutmayınız ki, tesir koniniz sizi ilânihaye besleyecek değildir. Duygu rahatlığı, fikrî dengenizde yaraya merhem olmaz. Bunun hakkında size teferruatlı metot verdik. Kısaca tekrar edelim: İnsanları tetkik edeceksiniz. İnsanların hastalığını keşfedeceksiniz. İnsanlara verilecek ilacın şeklini bileceksiniz. İnsanlara verilecek ilacın kalitesini ayarlayacaksınız. Siz, Cemiyet için, bu bina için değilsiniz;

siz herkes içinsiniz. Fakat bunu kavramanız çok güç. Çok güç oluyor. Dikkat edilirse, Kademe 6, hâlâ fonksiyonunuzu söylemedik. İpuçları vermek hayra medar olmadı. Birliğiniz zayıf ve mecalsiz. Kendi başına buyruk olmak, zakkumun çiçeklerini koklamak gibidir. Anlayan anlasın.

Celse-31... Kademe -6... 24-4-1965... Cilt - 2

P: Sormak istediğiniz bir şey var mı?

S: Esas mevzumuz teslimiyet. Ve bunun tatbikatı hakkında sual sormak istiyorum. Benim anladığıma göre, insanların aynı zamanda Yukarı'ya bir çeşit bağlılıkla hareket etmesi lâzım. Diğer taraftan da orijinal hareket etmesi lâzım. Şahsiyetini tebarüz ettirmesi lâzım. Bu şahsiyetin tebarüz ettirilişinde, tabi ki aldığı bilgilerine uygun hareket bir rol oynuyor. Fakat bunun tatbikatında biz bir tereddüt halinde oluyoruz. Ve genellikle de iğvaya kapılıyoruz. Acaba bu hususta daha etraflı malûmat verilebilir mi, böyle bir teşevvüsten kurtulmamız için?

P: *Beni-İsrail'i yeryüzünde Tanrı hakkının tecellisi için vazifelendirmiş olan Mekanizma, onları her şeyi ile görüp gözetmişti. Onun taht-ı tesirinde ve velâyetinde yedildikleri müddetçe herbiri, bir Tanrı adamıydı. Ne vakit ki Padişahı kendilerinde buldular, tarumar oldular. Meryem'in oğlu da öyle; ne vakit ki Padişahından ümitsizlik duydu, büyük ızdıraba düştü. Muhammed de öyle; ne vakit ki Padişahından gadre uğradı, ölümü bile göze aldı⁽⁹³⁾. Fakat her seferinde, bir tesir ki; devre be devre bütün insan[lar]ın en adi şuurundan en Müteal şuuruna kadar an be an müessiriyet gösteren bir faaliyet mevcut olmasaydı, bir İlâhî alâka mevcut bulunmasaydı, hepsinin iğvaya saplanıp kalması hiç bir şey değildi [işten bile değildi]. Şimdi zamanınızın iğvası herşey[inizde]dir; bedevîlik medenîliğe dönmüştür. Her medenîlik bir iğvadır. Bu durumda iğvasız olamazsınız. Yeter ki iğvaya düştüğünüzü anlayınız. *Birinci metot:* Hadisenin içersinde kalınız; iğvaya düştüğünüzü bir geridönüşle anlayınız. İğvanızın üç yönünün tahlilini yapınız: 1— İhtiyaçla-*

rınız nokta-i nazarından. 2— Muhitinizin, gerek beşerî gerek amelî muhitinizin icapları nokta-i nazarından. 3— Ve bir de üçüncüsü, ki ancak sizler düşünebilirsiniz, tekâmül nokta-i nazarından.

Her iğva bir kurtuluş müjdecisidir, anlayanlar için. İğvaya düşmekten korkmayın; *iğvayı sahih zannedip muhayyilenizin onu takip etmesinden korkun. Ve işte o noktada onu ketmedin ki yardımlarınız daima mübarek olsun.* Her işe girin, her işin hüviyetine bürünün; yalnız, *bir eliniz gökte kalsın* ⁽⁹⁴⁾. Bu önce aklıselim, bu sonra vicdan, bu sonra bilgidir. Eğer takdis olmuş bir bilginiz varsa, en küçüğünden en büyüğüne kadar her hadise içersinde, onun müessiriyetini görebileceksiniz. Eğer takdis olmuş bilginiz yoksa, bu bilginizi tatbik ettiğiniz birçok ahvalde, iğva ile karşılaşacaksınız. Mesh [edilmiş olmak], takdis olmuş bilgi ile mahmul olmaktır. Takdis olmuş bilgi ise, bir tesir konisinin hâkim unsurudur. Evet.

S: Üstte, iğvanın tahlili hususunda bahsettiğiniz üç şıktan birincisinde geçen 'ihtiyaçlar' kelimesinden, şuurumuzda eksik kalmış, hallolunamamış bilgiler mi ve bunların davet ettiği eprövler mi anlaşılmalı acaba?

P: Bunun da sınırını tayin etmek sizlere fayda vermez. Bizatihi insan bir ihtiyac[ı olan]dır (muhtaçtır). Muhtaç olduğu, 'hayır'dır. Her şeyin hayırlısını bulduğunuz zaman, ihtiyacınızı gidermişsiniz demektir. Bunu kaffesi ile şuurunuzda tartamıyorsanız, alamıyorsanız, hayırda değilsiniz demektir. O zaman iğva vardır. Evet.

S: Üstte bahsettiğiniz takdis edilmiş bilgi ile iğva arasındaki bir münasebeti nasıl kurabiliriz acaba? Önce, takdis edilmiş bilgi deyince nevi anlamamız icabedecek?

P: Söyledik.

S: Evet. Tesir konisi ile alâkalı.

P: Evet.

S: Cilt - 2.. Celse - 27'de, 'Ruhî bir Plân'ın sizlere dalga dalga, yığın yığın yollamış olduğu türlü tesirler vardır' dediniz. Bunların dalga dalga oluşunun sebebi hakkında acaba bilgi verebilir misiniz?

P: Dalga dalga'dan neyi anladınız?

S: Dalga dalga'dan ben şunu anladım: Devamlı, biteviye olmayan ve muhtelif —bize göre— zaman aralıklarında peyderpey gelen, âdeta periyodik olarak gelen, periyodu bizce malûm olmayan bir tesir.

P: Evet.

S: Bunun böyle oluşunda varlığın ihtiyaçlarının durumu ile alâkalı bir zaruret belki düşünülebilir.

P: İnsan, mücerriptir. Bundan dolayı, hadisenin kendisi üzerindeki tesiri ile, kendi şuurunun o hadise üzerindeki tesiri arasında kalmak mevkiindedir. Varlık, bu iki kesim noktası arasında bir Süphaneke'dir, yani, kurtuluş için bekleyendir. O hali, o varlığın büyük cehdi ve yakarışı neticesinde tecelli etmiş bir mihraktır. Fakat oradan bir diğerine atlamak, daha doğrusu atlayacağı yerin hususiyetlerini bilmesi, şeklini tayin etmesi henüz onun kudreti ve liyakati tahtında değildir. Ve işte dalga dalga olan tesir, aynen kıyıya çıkmaya çabalayan bir tahta parçası gibi yavaş yavaş kumsala doğru atılır. Atılmadan evvel şüphesiz bir hayli çalkantı vardır. Kumsal, kurtuluştur.

İşte bugün insaniyet, kumsala gittikçe yaklaşan bir tahta parçası gibidir. Dalgalar, onu her an dövmekte, her an hırpalamakta fakat buna mukabil adım be adım kıyıya atmaktadır. İlk sualinize karşılık olarak verilen cevaba⁽⁹⁵⁾ şunu da ilâve edin: Bu durumda, insan, dövülürken, çalkantı içersinde iken dalgayı değil, kıyıyı gözetlemelidir. Çünkü dalga; muntazam, kanunları olan, şiddeti bulunan ve rüzgârla idare edilen bir küttedir. Tahta parçası aynen bir tahta parçasıdır; ne dalgaya ne suya mukavemet edemez. Yalnız, eğer tahta parçası, kendisine verilecek tazyiki, itme gücünü daha ziyadesiyle hıfz etme kabiliyetinde ise, muhakkak ki, kıyıya daha hızlı gidecektir. Dalganın şiddetine ve rüzgârın hızına muhatap olmak lâzım. İşte 'tabiata ahenk' budur. İğvasız olarak Yukarı'ya inkıyat budur. Evet.

S: Cilt - 2.. Celse - 27'de, 'Az bilgili, dar şuurlu bir varlığın da dalga dalga ve yığın yığın yollamış olduğu tesirler

vardır' dediniz. Bunu, ben, aynı şekilde izah edilmiş adde-
diyorum. Yani, o varlık da bir yere yaklaşmak için peyder-
pey hamleler yapmaktadır tarzında düşünüyorum.

P: Evet.

S: Cilt - 2.. Celse - 27'de, varlığın 'sondaj tesirler'inden
bahsedilmişti. Bedenli iken varlığın sondaj tesirleri, içinde
bulunduğu fizik mekânla alâkalı mıdır?

P: *Dörtte üçü, fizik mekânla alâkalıdır.* Böyle bilin.

S: Evet. Şu halde varlığın aldığı tesirlerin, içinde bu-
lunduğu fizik ortamla çok alâkası vardır.

P: Gayet tabi.

S: Ve aynı zamanda, ben, bunu organizatör tesirler ba-
kımından da anlıyorum.

P: Fiziğe müessiriyeti olan her-şey.

S: Evet.

S: Bazı ortamlardan alâkanın kesilmesi tavsiyesini de
herhalde aynı zaviyeden mütalaa etmemiz icabedecek.

P: İzah ediniz.

S: Meselâ, Cilt - 1.. Celse - 24'te, 'Kötülüğün karşısında an-
cak kötülük vardır, iyi olanlarla yoldaş olun' demiştiniz. Kö-
tü insanların meydana getirdiği bazı fizik tezahürler var.
Bunlardan müteessir olunmaması düşüncesiyle herhalde böy-
le bir tavsiyede bulunulmuş oluyor.

P: Bu sualinizi anladığınız gibi tatbik ediniz.

S: Ben bir سوال daha sormak istiyorum.

P: Sorun.

S: Varlık bedensiz iken yine sondaj tesirleri bulunduğu
daha başka maddî ortamlar aynı şekilde ilgilidir diye düşü-
nüyorum.

P: Evet, netice?

S: Bir tefrik gözetmiyorum.

P: Tefrik gözetmelisiniz.

S: Belki daha şümüllü, daha süptil... Belki şuur tarafın-
dan kavranılması daha kolay neticeler alınıyor, daha baş-
ka bir ortamda.. Fizik ortamdan gayri.. Biz spatyom diyo-
ruz şimdilik buna...

P: Beden imkânları, ağır şartlar içersinde olmakla beraber, en mebzul bilgiyi verir. Bunu unutmayınız. Spatyom hayatında edineceğiniz bilgiler, yeryüzünde tecrit ile edineceğiniz bilgilerin yanında çok az kalır. Beden, büyük bir imkândır. Ve insanın asıl ihtiyacı, bu imkân içersinde mümkün olanı almaktır. Bedensiz olduğunuz zaman, Müteal Maketinizle ilgili olan detayları orada bulamazsınız. Orası, bir tetkik, bir mütalaa ve hesaplaşma yeridir. Yani, bir neticedir; öyle bir netice ki, semeresini gene fizikte görecektir.

S: Yeni bir enkarnasyonla.

P: Evet, bu vetire ile.

S: Bu celsede, varlık bedenli iken 'Sondaj tesirlerinin dörtte üçü, fizik mekânla alâkalıdır', dediniz. Dörtte biri de, tabi, gayri (başka) bir mekânla, bundan gayri bir mekânla ilgili olmuş oluyor.

P: Evet.

S: Acaba bunu organizatör tesirler bakımından düşünebilir miyiz, varlığın tâbi olduğu?

P: Organizatör tesirler hemen hemen ilk veya ikinci kademe tesirlerdir. *Güneş sisteminizi bir Trinite idare eder* ⁽⁹⁶⁾. *Ve bu, daha büyük olan bir 'Tek'e bağlıdır. Trinite, üç ayrı tesir Mekanizmasıdır, Plân'dır: Biri sağda, biri solda, biri ortada. İnsanlığın merhale kaderi ortadakindedir. Bundan evvelkiler, solda ve sağda olmuştu.* Bu safha da bittikten sonra, insanlığın merhale kaderi Tek'de olacaktır. 'Üç' de 'Bir', 'Bir' de 'Üç' ⁽⁹⁷⁾. Bütün verilenler, bütün Kitaplar 'Üç'ten verilmiştir. Üçlü Plân'dan verilmiştir. Fakat *Son Kitap*, 'Bir'den verildi.

Şimdi, sizler vazifelisiniz. Bu vazifeniz, anladığınız manada bir vazife değildir; müşterek bir vazifedir. Müşterek vazifelerinizden ilkinе hazırlık mahiyetinde, 'dinlerin tetkikini yapın' demiştik ⁽⁹⁸⁾. Ziyadesiyle başarılı olmamıştır. Zira, birlik ruhundan mahrumsunuz. Çünkü herşeyinizle sık sık iğvaya düşmekte, şüphe etmektesiniz. Yukarı'ya teslimiyetten, kendinize ve şahıslara teslimiyeti tercih edersiniz. Ve bu yüzden, medyomun sizlere bir süreden beri vermek isteyip de veremediği şey, gene olmayacaktır. Bu kadar.

P: Suallerinizin tertip şekline göre, Kadememiz Üç, Dört, Beş, size değişik bilgiler verecektir. Bir müddet bu saatte celse yapacağız. Burada sizlere takrir edilenleri akliseliminizden geçirdikten sonra, çalışmalarınız olarak tatbik ediniz. Şimdi, halihazırda mevcut olan suallerinizi sorunuz.

S: İnsanlar arasında bir kademeleşme var. Bu, insanların objelere attettikleri kıymetler bakımından böyle görünüyor. Şimdi, obje aynı obje olmakla beraber, insanın buna verdiği kıymet değişik oluyor. Yalnız, bir üstün kıymet bilgisine sahip olan kimse, daha aşağı kıymetlere sahip kişilerle bir arada bulunduğu zaman onların tesiri altında bazen kalabiliyor, ekseriya kalabiliyor. Acaba bu husus tesirlerle alâkalı bir durum mudur? Yoksa o şahsın tamamen, sahip olduğu kıymeti tanımayışından mı ileri gelmektedir?

P: Ferdin asıl şahsiyetini tebellür ettiren husus, onun fikrî kombinezonlarıdır. Bu hususta daha evvel malûmat verdik. Hatırlayınız⁽⁹⁹⁾. *Öyle ise fert, kendi dışında her ne mevcut olursa olsun, o şey ile kendi arasındaki alâkayı; önce realitesinin imkânları ile, sonra kendi şuur müessiriyetinin araştırıcı imkânları ile, daha sonra da içinde bulunduğu muhitin maşerî kaderi ile ilgili umumî tesirler kanalı ile almış olduğu uyarmalarla (irtibat) kurar, değer hükümü yürütür. Fert muhakkak ki yektadır. Ve böyle oluşu ile, obje hakkındaki bilgisi kendisine has olacaktır. Ve herkesin objeye vermiş olduğu değer kendisi kadar olup obje kadar değildir. İmdi, eğer aynı obje üzerinde mutabakat temin edilmek isteniyorsa, objeden evvel o iki kişinin, biribiri ile mümkün olan intibakın temin etmesi gerekir. Bu, kâinatşümûl sempatizasyon kanununun insanî seviyedeki bir ifadesidir. Fertlerin biribirine intibakı zarurettir. Öyle bir zaruret ki, bunun için bir din teessüs edilmiştir. Bu intibak, esasında objenin gerçek mahiyeti hakkında bir değişikliği inzimam etmez. Bütün değişiklik, ferdin, eşya ile karşılıklı münasebetinde kendi durumunu ve yerini tayin edebilmesidir. İşte böylece sizlerin tesir kademeleriniz ve bağlı ol-*

duğunuz müştak konileriniz teessüs eyler. Burada tesir asıl rolü oynamaktadır. İnsan, tecrübe esnasında, görünüş itibarıyla, eşyanın mahiyeti hakkında bilgi edinmek üzeredir [sınırlı]; bu hatalıdır. İnsan, tecrübe esnasında, eşyanın mahiyetini arıyorum derken kendi mahiyeti ile yüzyüze gelecektir. Çünkü eşyanın mahiyetini tayin eden husus, o tesir sahasının, madde mekân ve buudunun hüviyetini tayin eden; orada enkarne olmuş olan varlıkların şuur kapasiteleridir. Daha evvel de demiştik ki, 'maddenin en büyük hüneri ve kabiliyeti, ruhî tesirlere itaati ile ölçülür.' Demek ki objenin hakiki mahiyeti, varlığın kendisi hakkındaki temel kaziyesini inkişaf ettirmekle ayan olacaktır. Objeye değer veren, objeyi değerli kılan, onu cevherî bir hassaya sahip tutan; varlığın kendisindeki büyük gaye ve asıl prensiplerdir. Bu kadar.. Düşününüz..

S: Geçen celsedeki bir kelimeyi iyi anlayıp anlamadığımız hususunda bir سوالımız var. Tebliğınızda, 'Beni-İsrail'i yeryüzünde Tanrı hakkının tecellisi için vazifelendirmiş olan Mekanizma..' dediniz. Bu cümleinizdeki 'vazifelendirmiş' kelimesi 'vazifelendirmiş' mi, yoksa 'vazifelendirilmiş' mi olacak?

P: Üçlü Mekanizma, yeryüzünde tekâmül halkalarının yerli yerine oturabilmesi için, bazı fert ve fert gruplarını memur kılar. Burada, bütün fertler bu memuriyeti yüklenebilecek kapasitede değildir. Fakat onlar arasında, bu memuriyeti bihakkın takva ile yerine getirecek olanları da vardır. Ve müşterek bir tesirin yardımını temin etmek üzere de, maddî kalıtım ve kombinezonlardan istifade edilerek, meselâ aynı kabile ve ırktan yararlanmak yolu tutulur. Ve işte bu yüzden, Beni-İsrail, yeryüzünde Tanrı hakkının tecellisi için vazifelendirilmiştir. Anlaşıldı mı?

S: Evet. Üçlü Mekanizma tarafından Beni-İsrail vazifelendirilmiştir tarzında anlıyorum.

P: Evet.

S: Şimdi bu söylediklerinizden bir husus daha çıktı: O da; beden ve ruhun ayrı olarak Üçlü Mekanizma tarafın-

dan takibi. Bir taraftan bedenî hususiyetlerden istifade, öbür taraftan bu bedenlerden istifade edecek ruhların seçilip sevk edilmesi.

P: Evet.

S: Geçen celse, 'Muhammed de öyle; ne vakit ki Padişahından gadre uğradı, ölümü bile göze aldı' dediniz. Burada, bu gadre uğramak kelimesini sert bir eprövle karşılaşmak olarak anladım. Acaba daha başka bir manası var mıdır?

P: Bu bulduğunuz, en makul sebeptir. Kâfidir.

S: Bu hususta bir سوال daha sorabilir miyim?

P: Sorun.

S: Eprövün sert oluşu, varlığın herhangi bir hareket tarzından mı ileri gelmektedir? Yoksa, burada, varlığın yükseltilmesi için daha kuvvetli bir fesir tatbiki mi mevzubahistir?

P: Aslında eprövlere birtakım vasıflarla anmak bir akıl icabıdır. Yani mukayeseli bir tedris hükmüdür. Ama bir hakikat de mevcuttur ki, tesirlerin çıkışı ile varışı arasındaki şiddet türlü türlüdür. Siz ihtiyaçlarınızı hassaslaştırdığınız nispette, muhatap olacağınız tesirlerin inceliği o derecede ziyadeleşir. Bu bir kanundur. Şüphesiz, matlup olan, beden içersinde elde edilecek tecrübedir. İşte bu yüzden, varlık her vakit bu ince tesirleri alacak durumda değildir. Fakat onlar insana şahdamarından da daha yakındır⁽¹⁰⁰⁾. Yakın olan, Mekanizma'nın görüp ve gözetici tasarrufudur. Böyle olduğuna göre, her tesirin aslî kaynağı Mekanizma'dır. Ve varlık, Mekanizma'dan intişar eden tesirle ayakta durur. İşte şiddetli ve ağır epröv dediğiniz haller, varlığın, bu ayakta tutucu tesirler karşısındaki alamazlık durumudur. Bu tesirlerle olan alâka derecesi zayıflamış veyahut araya barikatlar kurulmuştur. Barikatların en büyüğü ve en tehlikelisi 'tahayyülün iğvası'dır. Çünkü burada, yapıcı olan, varlığın kendisidir. Evet.

S: Geçen celse, 'İğvayı sahih zannedip muhayyilenizin onu takip etmesinden korkun. Ve işte o noktada onu ket-

medin ki yardımlarınız daima mübarek olsun' dediniz. Buradaki 'ketmetmek' kelimesi acaba iğvanın tarzını anlayıp da ondan dönmek mi, yoksa muhite kötü tesir etmemesi için bunu hıfzetmek mi? Herhalde birinci şıkkı daha doğru olacak.

P: Ketmetmekten maksat, tahayyül hadisesinin dışarıdan beslenmesine mâni olmaktır; ki bu durumda sizin söylemiş olduğunuz ikinci hal meydana gelecektir: Yani hıfz.

S: Tahayyül acaba dışarıdan nasıl beslenebilir?

P: Bu, dış varlıkların tesiri ile olur, bedenli ve bedensiz (116).

S: Şu halde insanın tahayyülüne yardım eden dış amiller de var.

P: Evet.

S: Ve burada insanın müessiriyeti rol oynamaktadır.

P: Evet.

S: Böyle bir hadiseyi âdeta insanın kendisi meydana getiriyor gibi oluyor.

P: Gibisi fazladır.

S: Evet. Kendisi getiriyor. Ve buradan bir mesuliyet de doğmaktadır.

P: Gayet tabi.

S: Gerek kendine karşı, gerek muhite karşı... Bir sual daha soracağım: Bu celsenin başında, 'Eğer aynı obje üzerinde mutabakat temin edilmek isteniyorsa, objeden evvel o iki kişinin, biribiri ile mümkün olan intibakını temin etmesi gerekir. Bu, kâinatşümûl sempatizasyon kanununun insanî seviyedeki bir ifadesidir' dediniz. Ben, bu sempatizasyonun meydana gelişi esnasındaki bir hususa temas etmek istiyorum. Bu da yine muhayyile ile ilgili. His dediğimiz safha ile muhayyilenin alâkası acaba ne tarzda oluyor? Yani, his safhasında bir muhayyile herhalde zararlı bir muhayyiledir?

P: Kanalize edildiği zaman, *his ismini verdiğiniz tesir bölgesinden* aldığınız intibalar, daha üstün bir halin tecsüsü ve tecellisi için iyi birer kaynak ve amildir. Aslında,

bütün insanların, *his ismini verdiğiniz tesir sahasından* beslenmeleri mukadderdir. Çünkü gerçek tecrübe aleti, hisleridir. Yapı böyle yapılmıştır. Burada, insanın kudretli tarafı; hislerine yön verebilmesidir, hislerinin kendi arasındaki cidalini rahatlıkla takip edebilmesi, âdeta onları raflarına yerleştirebilmesidir. Yoksa ona hâkim olmak, ona galebe çalmak gibi bir hal mevcut değildir. Zira o his, esasında, muayyen nitelikte olan bir tesir rezervuarıdır. Onun ilgası ve ibdası, insanın elinin altında değildir. Evet.

S: Bizde şöyle bir hüküm var: 'Hissî hareket etmemek lâzım'. Bunu, bu anlattıklarınızdan sonra, teşevvüşle hareket etmemek lâzım tarzında anlıyorum. Yani, bir manada, hislerin teşevvüşü olmuş oluyor hissî hareket, daha ileri bir manası ile.

P: Evet. Bu manada böyle bir şey düşünülebilir. Esas itibariyle, hisler nokta-i nazarından almış olduğunuz tesiri kanallara ediniz. Onun muhtaç olduğu seviyeyi ve basamağı teessüs ediniz ve oraya koyunuz. Çünkü bu tesir nev'i, öyle bir aslî hususiyete sahiptir ki, yerini tam manası ile buluncaya kadar ferdin dengesini devamlı olarak bozar. İşte, sizin, hissî olmaktan muradınız böyle olmalıdır. Ve bu şekilde fert, şahsiyet sahibi olacaktır. Şahsiyet sahibi oluşu demek, bu noktadan kendisine gelen tesirlerin mekânını tayin edebiliyor, onu istediği seviyeye çıkarıp bir bakıma rahat ettirebiliyor demektir. Burada dirayet, burada irade, burada cehit, burada bilgi, sezgi ve nihayet iman, herşeyi ile faal haldedir. Buna tam manası ile sahip olan, vicdanın tam tatbikatını yapandır. Çünkü sizde vicdanî hükümler tarzında beliren, gene his rezervuarının savletleridir. Tabi ki daha yükseğe yerleşmek ihtiyacında olan tesirler nokta-i nazarından düşünmelisiniz. Bunun bir üstü, *realitenin* tesirini almaktır. Şu manada ki, insanın şuur genişlemesini temin edecek, daha üstün bir maksada yönelmiş bir tesir rezervuarıdır. Sizler umumiyetle, 'falan insanın realitesi budur' derken biraz evvel söylemiş olduğumuz realiteyi kastetmiş oluyorsunuz; onun adı çerçevedeki vasıfları ve fikir bütünlüğünden bahsetmiş oluyorsunuz. Bunu iyi tefrik ediniz. Bugünlük bu kadar.

P: Suallerinizi sormadan önce şunu bildiriyoruz: Çalışmalarınız ve celseniz muvakkaten kesilecektir. Şu şartla ki, medyomunuza dikte ettirdiğimiz eşhas, celseye iştirak edecektir. Sizler, bu arada, sadece görüp gözetici olacaksınız. Bu eşhas üç celse bilgi alacak; müteakip celse, sual tevcih edilerek kapasiteleri ölçülecektir. Sonrası için gerekli talimat, gönderilecektir. Evet, suallerinizi sorunuz.

S: Geçen celse, 'Fert, kendi dışında her ne mevcut olursa olsun, o şey ile kendi arasındaki alâkayı önce realitesinin imkânları ile... kurar' dediniz. Bu sözlerinizden, aynı ihtiyaçta olan varlık zümrelerinin müştereken tesir aldıklarını ve bunlarla alâkalı bir plânı düşünmek acaba kabil midir?

P: Obje tetkikinde, değildir.

S: Burada, varlığın realitesinin imkânları, varlığın âdetta bilgi seviyesinin ve fikir sisteminin imkânları demekle bir oluyor zannediyorum.

P: Evet. Bu noktada her varlık, müşahede sahasına giren eşya ve hadise karşısında kendisine has bir tahlil, terkip ameliyesindedir. Bu, onun idrâklı ve şuurlaşmasındaki temrinlerini ifade eder. Binaenaleyh, tekâmül vasatınızın prensiplerinden biri, ferdin yegân be yegân kendi öz kaynaklarından istifade etmesine vabestedir. Öyle ki, yeryüzünde hiçbir iki insan, aynı değer hükmüne malik değildir. Halbuki bu iki insan, mümkündür ki, bir ve aynı tesir konisi içersinde iştigal etmiş bulunsunlar. Bu, size bir fikir verebilir.

S: Şu halde, biz, insanları tetkik ederken, müşterek bazı sınıflara ayırmamız bizim için biraz hatalı olacak. Yani, şu realitede veyahut bu realitede diye umumî bir tefrik yapıp hepsine aynı davranışla harekette bulunmamız biraz, bizim için ve o varlık için, yerinde olmayacak.

P: Haddizatında, bu tefrik tabîî olarak mevcuttur. Yalnız, içinde bulunduğunuz şartlar ve şuurun hal-i tabîîsi, bu tefriki noksansız tarzda yapacak şekilde inkişaf ve müessi-

riyet kazanmamıştır. Siz daha ancak, tespit ettiğiniz umumî akait dairesinde kalarak bir realite tasnifi yapabilirsiniz; ve faidelidir. Bu realite tasnifi, gerçek manası ile, bir bilgi muhteviyatının unsurlarını tespit etmek şeklinde değil; sadece, o insanın hadisat ve obje karşısındaki infialini tespittir. Bu da bir şeydir. Size verdiğimiz şu bilgi, aynı tarzda sizin organizatörleriniz tarafından size karşı kullanılan bir müşahede metodudur. Bu itibarla, şahsiyet sahibi olmuş bir insan olarak sizlere düşecek olan vazife; fertleri infialleri ile, fikir beyanları ile, hareketlerindeki salâbetle tayin ediniz. Öyle ki, mükemmelen tatbikat yapmak, mükemmelen bir ameliye değildir. Hakiki ameliye: Hangi tarzda, cins ve vasıfta olursa olsun, varlığın tatbikat yaptığı şey ve saha içersindeki benliği ile o şey ve sahanın gerçek hususiyetleri arasındaki intibaktır. Bu noktayı iyi kavrayınız. Ve sürur veren tatbikat, ancak böyle bir intibakın gerçekleşmesinde zuhur edecektir. Öyle olmuş olsa idi, bilinmedik senelerden beri tatbikat yapan insanoglunun kazanmış olacağı irtifa pek yüksek olurdu. Evet.

S: Geçen celse, 'Fert, kendi dışında her ne mevcut olursa olsun, o şey ile kendi arasındaki alâkayı; önce realitesinin imkânları ile, sonra kendi şuur müessiriyetinin araştırmacı imkânları ile... kurar' dediniz. Buradaki, ferdin şuur müessiriyetinin araştırmacı imkânlarından, sondaj tesirleri anlıyoruz. Bunlar niyetlere, neticede de o varlığın, bir manada, bilgi seviyesine bağlı. Yani realitesine bağlı diyebileceğiz. Acaba doğru mudur? .

Medyom: Nakledemedim. Tekrar edin.

S: (Soru tekrarlandı).

P: Bu hususta konuştuk.

S: Evet. İlk anlatılan şekliyle, realitesi ile alâkalı olacak. Bunun dışında, bu çeşit sondaj tesirlerin dışında, acaba şuur müessiriyetinden başka, değişik bir şey kastedilmiş midir?

P: Evet. Fakat halihazırda, siz, nasıl ki serbest şuur faaliyetinizi beyin kanalınıza aksettiremiyorsanız ve bu, ger-

çekte buradaki tatbikatınızın şartları dahilinde de lüzum göstermiyor ise; aynı şekilde, serbest şuurunuzun daha başka türlü imkânlardan istifadesini temin edecek sondaj tesirleri de, sizler için pek bir fayda temin etmez. Şu kadarı kâfidir ki; başka türlü ve birçok türlü sondaj tesirler mevcuttur.

S: Geçen celse, 'Fert, kendi dışında her ne mevcut olursa olsun, o şey ile kendi arasındaki alâkayı; önce realitesinin imkânları ile, sonra kendi şuur müessiriyetinin araştırmacı imkânları ile, daha sonra da içinde bulunduğu muhitin maşerî kaderi ile ilgili umumî tesirler kanalı ile almış olduğu uyarmalarla (irtibat) kurar' dediniz. Buradaki, maşerî kader ile ilgili tesirleri, derece derece, varlığın içinde bulunduğu muhit ile ilgili, meselâ mahallesi ile, şehri ile, memleketi ile vb.. giden topyekûn kaderi tesirler olarak düşündük. Acaba yerinde midir?

P: Değildir. Noksandır.

S: Evet. Daha şümüllü olarak, dünyaya topyekûn gelen tesirleri düşünmemiz belki daha yerinde olacaktır.

P: Hayır. Bunlar devre tesirleridir. Bunlar öyle tesirlerdir ki, muhtelif Din Günleri'nin gerçek manasını ifade ederler. Evet.

S: Geçen celse, 'Fert muhakkak ki yektadır' dediniz. Ben bu teklik tabirinden, dünya vasatında insan olarak bedenlenmekte olan varlıkların kastedildiğini düşünüyorum. Acaba bu mu kastedilmiştir?

Medyom: Tekrar ediniz.

S: (Soru tekrarlandı).

P: Pekâlâ. Bunun haricinde bir 'yektalık' olmadığını mı kabûl ettiniz?

S: Hayır. Fakat bizim tetkikatımızı, yeryüzü vasatındaki insanın başlangıcı ve insanın bu vasatın sonuna doğru ilerlemesi esnasında cari olarak kabûl ettim. Ne bunun evvelini çok iyi biliyoruz yahut belki de hiç bilmiyoruz ve ne de bunun sonrası hakkında da yeterli bir fikrimiz yok. Bu yüzden, bizim fert anlayışımız ve fert tetkikimiz ancak idrâki-

mizde böyle bir intiba bırakıyor, zihnimizde. Buradaki yektalık tabiri belki daha şümüllü, fakat ne tarzda olduğunu pek iyi anlayamadım.

P: Bu bahse fikirlerini katacak olan var mı?

S: Orijinallik durumu aklıma geliyor efendim.

P: Evet, izah ediniz.

S: Yani bütün hadiseler, obje ile alâkalı olan hadiseler ferdin tekâmülü içindir, ferdin tekâmülüne yardım içindir.

P: Başka?

S: Varlığın antite olarak orijinal olduğu düşünülebilir. Dünya vasatına girmeden evvel de böyle bir antitenin mevcut olduğu düşünülebilir. Yalnız, bu antite hakkında bizim bir malûmatımız olmadığı için ben bu hususta bir şey düşünemiyorum.

P: Pekâlâ. Başka suale geçiniz.

S: Geçen celse, 'Eğer aynı obje üzerinde mutabakat temin edilmek isteniyorsa, objeden evvel o iki kişinin, biribiri ile mümkün olan intibakını temin etmesi gerekir. Bu, kâinatşümûl sempatizasyon kanununun insanî seviyedeki bir ifadesidir' dediniz. Şimdi, bu sempatizasyonu, müşterek bir organizatöre tâbi olmak tarzında anlayabilir miyiz?

P: Kısmen.

S: Bunu teminde ferdin ne gibi bir inisiyatifi olabilir, yani böyle bir sempatizasyonu temin bakımından?

P: İdrâk kapasitesi, şuur uyanıklığı.

S: Esas inisiyatif, organizatörden mi gelmektedir, yoksa bizzat fertlerin kendilerinden mi gelmektedir?

P: Ferdin kendisinden gelmektedir. Zira fert, kendisine uzatılan ipin ucunu yakalamalıdır. Yukarısı için ipin ucunu sarkıtmak bir tabîî haldir; ama ferdin bunu tutup tutmaması tabîî bir hal değildir. Evet.

S: Şu halde iki ferdin sempatizasyonunda, o iki ferdin tâbi olacağı müşterek tesirin en kalitelisini bulup yakalamaya çalışmak âdeta bir nevi düstur oluyor.

P: Evet. Güzel bir nokta. Çünkü bütün Organizasyonlar, yapıları itibariyle bir ahenktir. Fert, yektalığı hasebiyle iş-

te bunun içersinde bir düzensizliktir. Bundan dolayı o, kendi sayı ile, kendisine uzatılan ipin ucunu yakalamalıdır. Ve ancak işte o zaman ahenkte iştirak, sempatizasyon, ruhî birlik, mefkûrede temerküz hâsıl olur.

S: Herhangi iki ferdin biraraya gelmesinde, bir organizatörün mevcudiyeti düşünülebilir mi?

P: Gayet tabi.

S: Bu takdirde, o iki ferdin birbirlerine karşı lâzım gelen tarzda davranmamaları halinde, bu organizasyon bekalı bir organizasyon olamaz.

P: Evet. Bir yolculukta mecburen bulunan insanlar gibi.

S: Evet. Bunun bekalı olmasını temin edecek olan, fertlerin tek tek gösterecekleri gayretler olacaktır herhalde.

P: Evet.

S: Efendim bir şey sormak istiyorum.

P: Sorunuz.

S: Bu Organizasyon, kademeli bir sistem halinde mü-talaa edilebilir mi?

P: Hangi noktadan?

S: Biribirine müessiriyeti nokta-i nazarından.

P: Edilebilir.

S: Evet. Böyle bir organizasyon sistemi içersinde acaba insanın yeri, mevkii mevcut mudur?

P: Mevcuttur.

S: Nasıl olmaktadır acaba bu?

P: *Onun uç kısmıdır.*

S: En son kısmı mıdır?

P: *Şuur halinin en son kısmıdır.*

S: Peki bu takdirde, bu, Organizasyon'un son ucu olduğuna göre, bunun ötesinde de birşeyler olması icabetmiyor mu?

P: 'Şuur halinin' dedik. Ondan ötesi zaten sizin müşahadenizin dışındadır; idrâkinizin de dışındadır. Halbuki sizin istifadeniz bu yolda değildir.

S: Şu halde burada, bedenli olarak ele alacağımız insanın bedenli şuur idrâkinin dışında bir halini bu organizasyon sistemleri dahilinde mütalaa etmemiz icabediyor. Böyle mi acaba?

P: Her insan, tâbi olduğu tesir konisinin en kaba şuur halini ifade eder. Bu tesir konisi yükseldiği nispette, şuur hali genişler, idrâk teşekkül eder. Biz, ancak bu noktadan bir organizasyona eş olduğunuzu, 'onun son ucu' olduğunuzu söyledik.

S: Evet. Sözelimi hayvanlar âleminde herhangi bir hayvanı eğer nazar-ı itibare alacak olursak, bunu da belki aynı organizasyon sistemi içersinde bir yere oturtmamız icabedecek.

P: Fakat bu herhalde sizinle ilgili olarak değil.

S: Belki onun şuur hali çok daha kapanık, çok daha...

P: Hayvanları insanlarla mukayese etmeyiniz, hiçbir surette; nitekim nebatları da hayvanlarla etmeyiniz. Belki, sizler şimdiye kadarki tedrislerinizde, herbirinin bir ruh sahibi olduğunu ve bir reenkarnasyon vetiresine tâbi olarak birbirlerinin kisvelerine büründüğünü bilirsiniz; halbuki iş böyle değildir. Reenkarnasyon, sizin müşahede sahanızın pek çok dışında, çok daha değişik, çeşitli cepheleriyle tezahür eden şuur kaymalarıdır⁽¹⁰¹⁾. Ne burda, ne güneş sisteminizde, ne de galaksinizde hiçbir nebat ruhu, hayvan ruhuna kalbetmemiştir. Zira böyle bir şeye zaten, esasen sebep yoktur. Şuur kayması mevzubahistîr. Umumî tesir temerküzü, muhtelif vibrasyonel vasatlarla tecessüt eder; işte nebat, işte hayvan, işte insan.

S: Bu şuur kaymalarını, bir nevi yeni temas vasatlarında tezahür..

P: Tamamen öyledir.

S: ..şeklinde düşünmemiz lâzım.

P: Evet.

S: Buna da, bizim anladığımız bir tabirle, 'reenkarnasyon' diyoruz.

P: Tabiriniz yerindedir. Yeni bir anlayış vermek istiyoruz.

S: Yalnız, burada, gene, bizim eski bilgilerimizde bir şey yok (!). Biz de aynı şekilde düşünüyorduk. Meselâ ne-battan hayvana geçiş yoktur derken, burada bir şuur kay-ması mevzubahistir diye düşünmemiz belki daha doğru ola-cak. Bu şuur kaymasını temin, nebat kademesinde yapıla-cak olan tecrübelerden elde edilecek olan bilgi ve liyakat ile alâkalı. Bu kudreti kazandıktan sonra, hayvanlık safha-sında bir şuur kaymasına imkân hazırlanmış oluyor. Bil-mem doğru mu?

S: Bir şey söyleyebilir miyim?

P: Söleyiniz.

S: Aradaki bazı durumlar bizim için belli değildir, ya-ni nebatla hayvan arasında, diyelim. Ve bunun ne tarzda ola-cağı hakkında hiçbir düşüncemiz yoktur; bu yüzden, böyle bir şeyin nasıl mevcut olabileceğini düşünebiliriz diye bir şey aklıma geliyor...

P: Biz söyleyelim: Zaten irtibat da yoktur.

S: Nebat, hayvan ve insanı; tekâmül kademeleri üzerin-de herbiri, bir diğerinin altında bir sıra, bir kademe teşkil ediyor olarak kabûl etmeyecek miyiz?

P: Bu sizin mütalaanız.

S: Evet. Bu hususta nasıl düşünmemiz lâzım acaba?

P: Nasıl ki insan yekta ise, hayvanlık da, nebat da yek-tadır.

S: Evet. Yektalık meselesi, belki ayrı bir mevzu (!). Be-nim burada anlamak istediğim; ebedî bir tekâmül seyri içe-rsinde bunların birer kademe teşkil edip etmediği..

P: Kademedirler; fakat birbirlerine dönüşmezler. Çün-kü onların herbirinin tekâmül istikameti değişiktir. Hiçbir zaman bir nebat, hayvan; bir hayvan, insan olacak değildir. Hayvan ne hayvandır, nebat ne nebattır, insan ne insandır. Ve o, kendisine müessir olan bir Mekanizma'nın emri [al-tında] ve Müteal formu içersinde, muayyen bir şekli taşı-maktadır, muayyen bir formun ifadesini almıştır. Hepsi bu kadar.

S: Evet. Yalnız, meselâ herhangi bir ruhun, diyelim, madde veyahut da dünya mekânı içersinde ilk şuur kayması ile bir nebatlık kademesi içersinde tezahür imkânına sahip olabileceğini mi düşüneceğiz? Yoksa... çeşitli kademelerde, tıpkı Hint felsefesindeki tenasüh gibi ileri-geri birtakım temas ve irtibatların da yapılp yapılamayacağı üzerinde ne şekilde düşüneceğiz acaba?

P: Bizim anlatmak istediklerimiz bunların tamamen dışında olan başka bir şeydir.

S: Benim şu anda varmış olduğum bir kanaat var. Söyleyebilir miyim?

P: Söyleyiniz.

S: Bizim, şimdiye kadar olan klâsik bilgilerimizi bir tarafa bırakıp, bu meseleleri yeni bir açı altında düşünmemiz icabediyor; ve bu, benim anladığım manada, bir realite değişikliğidir. Ben, bunu düşünmemizden sonra konuya yeniden dönülmesini teklif ediyorum. Çünkü yeni birtakım sistematik fikirlere sahip olmamız lâzım, bu düşüncelerden sonra. Ve bizim için, yepyenidir tabî.

S: Hayır. Ben, burada, nebat ve hayvanlık kademesinde çeşitli fizik beden formlarının mevcut olduğunu düşünüyorum ve bunların birinden diğerine geçişin yani tıpkı Darvinizmdeki düşünce gibi geçişin mümkün olamayacağını kabûl ediyorum. Fakat varlığın birbirinden tamamen ayrı olan bu fizik bedenlere geçebileceğini, orada tatbikat safhasına geçebileceğini düşünüyorum. Bu bakımdan birbirinden tamamen ayrıdır diye düşünüp...

P: Onlar sabit değildir. Form, Mekanizma'nın ezelinizde takdir ettiği bir biçimdir. Biçim; aslî değildir, esas değildir, fert hiç değildir. Bu, bir kimyagerin, laboratuvarındaki aletlerini tespiti, laboratuvarını düzenlemesi, eşyalarını yerleştirmesine benzer. Kendisine en uygun gelecek bir tecrübenin vasıtalarını tespit eder. Şeklini, düzenini, sırasını tespit eder; fakat bu şekil, düzen ve sıra katı ve sabit değildir. İşte, arz üzerindeki tekâmül hallerinin gerektiği tarzda halledilebilmesi için, Mekanizma, yeryüzü maddelerinin bir

kısmını forme etmiştir. Daha doğrusu, bu forme hal, görünen obje halinde değil, görünmeyen 'mikro-öz' halindedir. Bu, şuur kaymaları yapacak olan varlığın kendisine verilir. Artık, varlık nebat, hayvan ve insan tarzında tezahür edebilir. Tezahür eder. [Fakat] o değildir. Çok daha eski celselerimizde şuur ekranlarından bahsedilmişti, akis hadisesinden bahsedilmişti, yansımalarından bahsedilmişti⁽¹⁰²⁾.

S: Aydınlatan şuurdan bahsedilmişti.

P: Aydınlatan ve aydınlanan şuurdan bahsedilmişti⁽¹⁰³⁾. Bunlar üzerinde tekrar görüşürüz. Lüzumludur. Başka sualiniz var mı?

S: Bir şey sorabilir miyim?

P: Sorunuz.

S: Cilt-2.. Celse -31'de, 'Güneş sisteminizi bir Trinite idare eder... Biri sağda, biri solda, biri ortada. İnsanlığın merhale kaderi ortadakindedir' dediniz. Bununla bu anlatılanların arasında bir münasebet mevcut mudur acaba?

P: Nerenin?

S: Üstteki alıntının devamında, 'Bundan evvelkiler, solda ve sağda olmuştu' denmişti. Bu sol ve sağ meselesi ile nebat, hayvan ve insan tekâmülü arasında bir münasebet düşündüm.

P: Hayır. Yoktur.

S: Yeni başlayacak olan celseler hakkında acaba bize söyleyeceğiniz başka husus yok mudur?

P: Celse adabına göre hareket edersiniz.

S: İştirak edecek arkadaşlar bakımından...

P: Onları daha önce tenvir ediniz. Kendilerine bilgi verileceğini, ne verileceğinin bilinmediğini, azamî dört celse devam edeceğini, dört celseye de gelmelerini, dördüncü celsede üç celsenin icmali yapılacağını, sual sorabileceklerini söylersiniz.

S: Önümüzdeki haftadan itibaren mi başlayacak?

P: Evet.

S: İştirak edecek olan arkadaşları biz mi seçeceğiz?

P: Medyoma dikte ettirilmiştir. Ondan alırsınız.

S: Acaba bir sual daha sorabilir miyim?

P: Sorunuz.

S: Sualim sempatizasyon hakkında. Anladığımız mana-
da sempatizasyon, çeşitli seviyelerde olabilir. Meselâ hissî
ve fikrî seviyelerde sempatizasyonlar olabilir. Acaba bunla-
rı tefrik etmek için bir kıstas var mıdır? İkisini birbirinden
ayırt etmek bizim için çok lüzumludur.

P: Hissî sempatizasyon yoktur; çünkü sempatizasyon
bizatihi tesirdir. Tesirlerin en yakınında, ancak fikir bulu-
nur. Zira fikirler de, kendi içersinde hareket alanında bulu-
nan partikül kısa devreli tesirlerdir, faaldır, cevvaldır, ener-
jiktir, netice alıcıdır. Binaenaleyh, hissî ismini verdiğiniz
sempatizasyon, künhüne varamadığınız fikirlerin peşinde koş-
maktır. Deşifre edemediğiniz, orijini bulamadığınız fikir-
lerdir. Çünkü onlar bu şekilde kapalı, çünkü onlar bu şe-
kilde sizin nefsanîyetiniz nokta-i nazarından size duhul et-
miş tesirlerdir. Hissî hali, şuurlu hale çevirmek sizin eli-
nizdedir. İki kişiyi veyahut daha ziyadesini biraraya getiren
fikir nedir, bunu tespit ediniz; his zail olur. Esasında bu-
rada, bu fikrin intişarı için piştar vazifesini gören hisle mah-
mul fikir tebellür etmiştir. Evet.

S: Devam edebilir miyiz?

P: Bir sual daha sorun.

S: Geçen celse, 'his' ismini verdiğimiz bir tesir bölge-
sinden, sahasından bahsedilmişti.

P: Evet.

S: Bu, tabiri caizse, şuurun en kaba tabakasıyla mı
alâkalıdır? Yoksa bedenle mi alâkalıdır acaba?

P: Hiçbiri ile. His doğrudan doğruya, bir tesirdir. Ve
çok lüzumludur. Bundan kurtulmak için gayret etmeyin. Yal-
nız, bunun istikametini tayin edip mahreke yerleştirin.
Bu kadar.

S: İstikametini tayinden maksat, daha üstün sayılabi-
lecek bazı hislere çevirmek midir? Evvelâ, bunun mahiye-
tini bilmemiz icabeder. Çünkü his, anladığım manadan bi-
raz değişti ve mahreki hakkında da düşünmemiz lâzım.

S: Bilmiyorum doğru mu ama, hissin mahreki, bir el yukarda bir el aşağıda olduğu vakit meydana gelen istikamettir diye düşünüyorum.

P: Açar mısınız?

S: Yani, hissin ufkî bir mahrek yerine, dikey bir mahrek üzerinde hareket etmesi, istikametlendirilmesi...

P: Ufkî ile dikey ne demek?

S: Ufkîyi; daha ziyade kendi şahsına, kendi nefsaniyetine hizmet eder bir hal içersinde bulunması manasına alıyorum. Dikeyi ise; bir el yukarda bir el aşağıda sembolüne uydurmaya çalışıyorum.

P: Evet.

S: Yani, mahreki ben bu şekilde düşünüyorum.

S: Benim anladığım, açıkçası, hissin ne olduğunu biz şu anda bilmiyoruz.

P: Sizler, umumiyetle bütün insanlık, hiçbir şey bilmiyorsunuz. Bu bir suç değil, bu bir aptallıktır. Zaten maksat, insanlığın bu aptallığından kurtulmasıdır. Şu manada ki, şuura ve idrâke sahip olması gerekir. Başta söyledik: His bir tesirdir. Nitkim, vicdan da bir tesirdir. Nefsaniyet de bir tesirdir. Bunlar, sizin şuur aydınlığına ulaşmanız nispetinde kademe kademe şekil alan ve isimlendirilen vasatlardır. Öyle ki, ihtiyacınızla paralel olarak hareket ederler. Hislerinize mâni olmayınız. Aynı şekilde vicdan sesinize de. Bu, şu demektir; siz[in], daha üstün bir tesir konisinin içersine girebilmek için birtakım hazırlık devrelerinden geçmeniz, o tesirlere karşı az çok ünsiyet ve hâkimiyet kazanmanız lâzımdır. İşte, hâkimiyet kazanmanız, mahreke oturtmak demektir. His, sizin, tatbikat için lüzumlu olan pratik tesirleri almanıza yarayan bir süzgeçtir. Şarttır. Bir bakıma, o, bedendir. Hiçbir zaman adi değildir. Bunun, yeryüzünde çok yüksek tatbikatları da görülmüştür.

Celse - 34... Kademe - 3... 20-5-1965... Cilt - 2

S: Bize söylemek istedikleriniz varsa, önce sizi dinlemek isteriz.

P: *İnsanlar, içinde bulunduğu sistemin orta derecede şuur açıklığına malik kimseleridir. Bu yüzden, kendileriyle irtibatla olan her şey hakkında, ancak orta derecede hüküm sahibidirler. İnsan, muhakkak ki, yaşayışı itibariyle, mücerriptir; onun tecrübesi kendisidir. Öyle ki; o, menfi olanla müsbet olanın ortasında bulunmak kaderiyle yaşamaktadır. İmdi, sizler ne bir ekol saliki ne bir zümre mensubusunuz. Herşeyden önce, şahsiyetinin, Müteal Maketiyle olan ilgisi- ni kurmaya çalışan mücerriplersiniz. Bu itibarla, yapacağınız hakiki tecrübe şuur tecrübesidir.*

Bütün faaliyetler ve dıştaki tanzim işi, sizlerin değildir. Sizler ancak, bu faaliyete şuur sahalarındaki muhtevaları nispetinde iştirak eden birer tesir nüvelerisiniz. Müsbet ile menfinin çarpışması, insanlık için, realite kademelerini teşkil eder. Bunlar öyle realite kademeleridir ki, insan, ancak bir trinite içerisinde bulunduğu müddetçe kendi plânının adamı olabilir. O trinite; kendi ruhî plânı, kendi şuru ve objeler âleminden terekküp eder. Öyleyse bir ferdin hakiki şuur tecrübesi, objeden kendi şuuruna çarpan hadisatın, üstün bir ruh plânı ile elde edebileceği tesir manzumesine dahil olmasıyla kaimdir. Ve böylece, insanlara türlü realite günleri açılır. *Her bir realite günü, bir Din Günü'dür.* Hepsinin gayesi ve maksadı, insanlık kademesinde bulunan ruhun, daha bir üst realitenin tesirlerini alabilmesi için vasıta- dır. *Bütün hayatınız, bir tesirler manzumesinden ibarettir.* Varlığın tecrübesi, amelî bir tecrübe olmaktan daha ileridir. Yani, bir taş ustasının taşı kırması sadece bir ameliye- dir. Fakat taş, bir maksat ve gaye için yontulursa, bu amelî tecrübe bir realite tecrübesi olur. Yani, varlık, içinde bulunduğu tesir konisinin kendisine nakşetmiş olduğu üstün vasıfları o taşa hakkederek. Öyle ki, herbiriniz, maddî hayatınızın tecrübeleri içerisinde yüzde bir (%1) nispetinde dahi bir gayeye matuf olarak hareket yapmakta acz içerisinde kalırsınız. Sebep, hadisenin değerini anlayamayıp onun içerisinde kaybolmanızdır. Öyle bir hal ki, *siz hadise olmaktadır.* Halbuki, varlık bir şurudur; o, her hadisede

vardır, fakat hiçbirinden değildir. Böylece her insan, belli bir tesir konisinin adamıdır. Her tesir konisi, şümûllü bir tesir demetinin bir cüz'üdür. Eğer fert kendi halini derin bir müşahede içerisinde gözönünde tutamaz ise, muhakkak ki, o, otomatik yaşıyordur. Otomatik yaşayış, kendi tesir konisi ile içinde bulunduğu umumî tesir plânının arasındaki farkı tefrik edememek demektir: O kimsede şahsiyet yoktur, o kimsede şuur yarım yamalak çalışmaktadır, sathîdir, basittir. Bu kadar. Sual sormak istiyorsanız, ancak iki tane sorabilirsiniz.

S: Bir bedenlinin, fiiller kaderine uygun cehitkârlığı, spatyomda düzenlemiş bulunduğu kader plânını aşabilir mi?

P: Bu sorduğunuz, anlattıklarımızla alâkadar değildir. Bunu başka türlü hallediniz.

S: Efendim, tesir konisi diye bahsettiğinizi tesir kuşağı olarak kabûl edebiliriz, değil mi?

P: Hayır. Tesir kuşakları, realite kaderleri itibariyle birbirine müşabih olanların meydana getirdiği bir sentezden ibarettir. Yani şümûl itibariyle tesir konisinin dahilindedir.

S: Üstlerde, 'Siz hadise olmaktadır' dediniz. Bunun açıklamasını rica edebilir miyim?

P: Bunun diğer bir manası, insanın hadisenin içine gömülmesi demektir. Zira hakiki şuur faaliyeti, varlığın tesirlerle meşgul olması demektir; tesiri meydana getiren şeyle (meşgul olması) değil. Çünkü her çekiç, örse vurduğu zaman bir ses çıkarır; fakat her ses aynı değildir. Hadise fizikîdir, aynı cinsten iki maden birbiriyle bir duraklama esnasında karşılaşır; fakat mühim olan, hadisenin akabinde meydana gelmiş olacak tesiri yakalayabilmektir. İşte bu yüzdendir ki, sizler müteaddit müşahedelerde bulunmanıza rağmen, müşahedeleriniz size herhangi bir bilgi kazandırmamıştır. Zira burada, sizler, ancak ve ancak çekicin örse temas etmesini müşahade etmişsinizdir; hâsıl olan neticeyi değil. İşte böylece, varlık, açık bir şuurla hareket edebilmesi için realitesinin objektif unsurlarına sahip olmalıdır. Meselâ, her hadise içerisinde uyanık kalmalıdır. Eğer ha-

disenin müsbet veya menfi tesirlerini hesabedebilir ve bunu muhtevi olabilirseniz, şuur tecrübeniz yüzde yetmiş (% 70) muvaffakiyetle sona erer. Yani, siz işte o zaman, gerçek olarak bir tesiri almış; ona müterafık, ona binmiş vaziyette bir bilgi size dahil olmuştur. Muhakkak ki hayırlıdır. Evet.

S: Bunlardan şu neticeyi çıkarıyorum: Her hadise karşısında, hadiseye kapılmayıp tarafsız müşahit durumunda kalmak ve o hadisenin meydana getireceği neticeleri düşünerek bunlardan daha yeni, daha başka neticelere ve fikirlerle, bilgilere varmaya çalışmak lazım.

P: Evet, neticeniz doğrudur. Hadiseye gireceksiniz; objektif kalmayı —yanlış bir anlayışla— dışında kalmak tarzında mütalaa etmeyiniz. Hadiseye giriniz, fakat hadiseye hâkim olunuz.

Celse - 35... Kademe - 3... 27-5-1965... Cilt - 2

P: Suallerinizi, varsa, dinliyoruz.

S: Geçen celse, 'İnsanlar, içinde bulunduğu sistemin orta derecede şuur açıklığına malik kimseleridir' dediniz. Bu durumda, içinde bulunduğu sistemin ancak orta derecede şuur açıklığına malik kimseleri olarak şuurunun tecrübesini yapmakta bulunan insanın, hadisenin akabinde hâsıl olan tesirleri yakalayarak bulunduğu realitenin bir üstüyle irtibat kurmaya çalışması düşünülebilir mi?

P: Bir daha okuyunuz.

S: (Tekrar okundu).

P: Varlık, bir realite değişimine uğramadan evvel, intikal edeceği yeni realitenin umumî mahiyeti hakkında tesirler alır. Herbir tesir, esas itibariyle, halihazırda içinde bulunduğu realitesinin şümüllü tarzda kavranılmasını ve halledilmesini temin eder. Birinci etap olarak, insan, bir üst realiteden tesir almakla, o realiteyle irtibat kurmuş olmaz. Bu tesirler, onun içinde bulunmuş olduğu realitenin hakkını vermeyi sağlar. Kendi realitesi itmam olunduktan sonra, bir üst realitenin tesirleri daha çok yer bulmaya baş-

lar. Her bir yer buluş, o varlığın kendi muhitiyle olan alâkasını arttırır. Tesirlerle paralel olarak, muhitinde meydana gelen hadiselerin, hangi realite kademesinde icra-i faaliyetinde bulunduğunu da tespit eyler. Ancak, varlık, aldığı tesirlerle, realitesi içerisinde tespit ettiği olaylar arasındaki irtibatı sıkıca kurarsa; o zaman yine olaylar manzumesi kanalından istifade edilmek suretiyle, bir üst realitenin fikriyle hareket etmiş olur. Bu kadar.

S: Bu konuşmalardan şunu anladım: Varlık, içinde bulunduğu realiteye uygun davranışlarla bir üst realitenin tesirlerine uygunluk göstermiş oluyor. Acaba yanlış mı anladım efendim?

P: Evet. Cevabı siz açıklayınız.

S: Bir varlığın, bir üstünden, "bir üst realiteden tesir alması demek, kendi realitesini daha iyi öğrenmesi demektir. Orada kendi realitesini öğrendikten sonra daha üstün bir realiteyle daha sıkı bir irtibata geçmeye başlıyor. Ondan sonra civarında müşahade ettiği olayların seyri ve bundan çıkardığı neticeler de değişiyor. Arkadaşın suali acaba cevaplandı mı?

S: Evet. Şimdi anladım zannediyorum.

P: Evet. Başka suale geçelim.

S: İçinde bulunduğumuz sistemi, üç tesir alanı tahtında bir mana kazanan tesir konileri dahilindeki tesir kuşakları olarak anlayabilir miyiz?

P: Üç tesir nedir?

S: İçinde bulunduğumuz sistem, üç tesir alanı tahtında bir mana kazanır, kazanıyor.

P: Nedir bu alanlar?

S: Bu alanlar: İkisi, spatyom ve dünya ile girift olan iki vasat; diğeri de, bu iki vasatın daha üstünde olan, bizim henüz idrâk edemediğimiz bir üst vasat oluyor.

P: Bu sualiniz, bizim takrirlerimizle ilgili değildir.

S: Ben bunu tesir konilerini anlayabilmek için sordum.

P: Doğrudan doğruya, 'tesir konileri nedir' diye sorunuz.

S: Peki. Tesir konilerinin açıklanmasını rica edeyim.

P: Tesir konisi, her varlığın, içinde bulunmuş olduğu realitesi ile bir üst realitesi arasındaki şakulî ve yatay tesir plânlarının hâsıl ettiği bir vasattır. Bu, öyle bir vasattır ki, her fertte ayrı bir hususiyet arzeder; ve fakat, külliye hep-si daha üst bir realitenin ateşiyle ışıqlanır. Böylece, müşterek tesir konileri meydana gelir. Sizin bileceğiniz kadar, tesir, bir üst realitenin fiilî bilgisidir⁽¹⁰⁴⁾. Buradan da şunu çıkarabilirsiniz ki, her varlık, bir üst realitesinden kendisine tevcih olunmuş fiilî bir bilgi akımı içerisinde. Bunu yüzde iki (% 2) nispetinde, şuurlu olarak alır. Diğer taraftan ise, *otomatikman intişar ettirir*. Bu kadar. Anlaşılmamış noktanız varsa, arkadaşınız cevap verecektir.

S: Şimdilik yok efendim.

S: Ben bir sual sormak istiyorum.

P: Buyurun.

S: İnsanda biten tesir konisi yahut koninin mihrakından gelen tesirin son hali, acaba insandan sonra başka bir yere geçebiliyor mu; yani, kendinden sonraki daha aşağı kademelere geçmesi imkânı var mıdır bu tesirin? Üstün Plân'dan kendisine gelen, tesir konisi şeklinde kendisinin alabildiği tesirler, insandan da, başka bir kademeye intikal edebilir mi?

P: Meselâ nasıl bir kademe?

S: Meselâ kendinden sonra, daha aşağı, hayvan, bitki vs. gibi.

P: Herbiri kendine has bir tesir konisine sahiptir.

S: Üstte, '*otomatikman intişar ettirir*' buyurmuştunuz da onun için sordum.

P: Evet. Her insan, hiçbir zaman [bütünüyle] şuuru varamayacağı bir realite içerisinde bulunduğundan dolayı, hayvan ve bitkiler üzerinde tesir konisinin mihrakı rolünü de ifa eder.

S: Bazı bitkilerle tecrübeler de var. Şahsî tesirlerle o bitkiler üzerinde müessir olduğumuz⁽¹⁰⁵⁾ söylenebiliyor.

P: Bu, o tarzda değildir. O, tamamıyla sizin fizikoşimik kâinatınıza has bazı yardımcı müessiriyetlerdir. Bizim bahsettiğimiz ise, sadece, sizlere 'tesir' olarak bir isimle vermek [belirtmek] mecburiyetinde olduğumuz bir fiilî bilgi akımıdır ki, tarifi gayr-i kabildir... Sorunuz.

S: Başka sorumuz yoktur efendim.

P: Pekâlâ. Geçen haftaki takririmizde bir 'Din Günü' tabiri geçmişti. Arkadaşların bu husustaki anlayışlarını öğrenmek isteriz. Açık ve serbest olarak izah etsinler.

S: Ben, Din Günü'nü, tamamen bir zümrenin kabûl ettiği bir dinî merasim günü yahut bir dinî kabûl, bir bayram günü gibi telakki etmek istemem. Bunun bir hususiyeti olması lâzım. Fâkat tam manasıyla izaha imkân göremiyorum kendimde.

P: Evet. Bir diğeriniz.

S: Din, bildiğimiz gibi, Yukarı Âlem'in bize verdiği yüksek bilgilerdir. Bir din mensubu, dinin kendisine verdiği bilgileri hakkıyla almış ise, onun görüş ve idrâki de değişecek, hadiseleri o yönden ve daha geniş açıdan görecektir. Yani, yeni bir realite kazanmış olacaktır. O halde, geçen celsedeki 'bir Din Günüdür'den maksat da, insanın, her yeni realiteye geçişinde yeni bir görüş, yeni bir yüksek bilgiyle dolu olarak hadiseleri daha başka yönden, daha yüksek açıdan çözümlemesi manasını anlıyorum.

P: Hadiselerin daha başka açıdan çözümlenmesi, o varlığın şuur muhtevası olan bilgileriyle mi alâkadardır?

S: Muhakkak.

P: Bu bilgiler, içinde bulunduğu realitenin hazmından mütevellit birer cevherdir, kıymettir. Daha üst bir realitenin olayları hakkında kifayetsiz izaha kâfi gelebilir mi?

S: Muhakkak ki kifayetsiz olur.

P: Bu böyle ise, varlık, daha üst bir realiteye intibakı noktasından, daha yeni bir bilgiye ihtiyacı olur mu?

S: Anlayamadım.

P: Varlığın, daha üst bir realiteye intibakı nokta-i nazarından, yeni bir bilgiye ihtiyacı olur mu?

S: Muhakkak.

P: İşte, Din Günü: Bütün insanlara şamil olmak üzere, insanların daha üst bir realiteye tırmanabilmelerini temin hususunda, açık ve seçik bilgilerin verildiği Gün'dür⁽¹⁰⁶⁾. Bütün insanlık, devre ve devre, Din Günleri idrâk etmiştir. Bu Din Günleri, bir dinin intişarı ve tamimi şeklinde anlaşılmalıdır. Belki, bir Din Günü, yeni bir realite bilgisinin apaçık ortaya konması için, bir hareket noktasıdır. Belki ortasında bir faaliyet, belki sonudur. Şu muhakkak ki, insanlar, arzınızın insanları, 'milyarlarca seneden beri birtakım tekâmül siklusları içerisinde bulunmak kaderiyle kalmışlardır⁽¹⁰⁷⁾. Önünüzdeki masanın bir ucundan diğer ucuna kadar [olan mesafeyi] bir siklus 'kabûl edin; yürümüştünüz ve uca yakın gelmişsiniz. O uç, başka bir esasın başlangıç noktasıdır; fakat, orada açık şuurla hareket etmediğiniz zaman o noktada kalmazsınız ki!.. Tekrar diğer başlangıç ucuna dönmek gerekir; ya da beklemek. İşte herbir Din Günü, arz insanının arz-üstü insan olması için kendisine açılan rahmet kapısının esasıdır. Sikluslara dikkat ediniz. Bunlar birer kuyruklu yıldız gibidir: Gelir, alır, tutunabilenleri götürür; kalanlar, o yıldızın devrini tekrar beklemek mecburiyetindedir⁽¹⁰⁸⁾. Gündüz geceyi, gece gündüzü takip eder. Bu kadar.

Celse - 36... Kademe - 3... 3-6-1965... Cilt - 2

P: Bugün sizlere vereceğimiz, bazı hayatî bilgilerin son kısmıdır. Önce, suallerinizi ortaya koyunuz.

S: Geçen celse, 'Din Günü: Bütün insanlara şamil olmak üzere, insanların daha üst bir realiteye tırmanabilmelerini temin hususunda, açık ve seçik bilgilerin verildiği Gün'dür' dediniz. Buradaki, açık ve seçik bilgilerin verilmesi ne demektir? Ve bu nasıl olur?

P: Bilginin açık ve seçik oluşu, Din Günü'nün periyodik sırasıyla ilgilidir. Bu, şu demektir: Her Din Günü, kendisinden sonra gelecek olan bir Din Günü'nün bilgilerine hazırlar. O realite içerisinde bulunan varlıkların kendileri-

ne verilecek olan bilgi, açık ve seçiktir. Bu, o realitenin maketiyle ilgili bir tamlığa ve yeterliğe sahiptir. Demek ki, her devrî hareket, aynı şeyin tekrarı olmamakta, fakat aynı prensip tahtında temel kurmaktadır. Bu, bir bakıma, varlığın ezelden beri, —arz için— [ezelden beri] kazanmış olduğu karma borçlarının ödenmesi demektir. Öyle bir zaman, öyle bir aydınlanma hali ki; varlık, kendi şuurunun o devre içerisindeki en büyük bütünlüğüne ulaşmıştır. Sizler buna, 'mektep bitirme' dersiniz.

Din Günleri'nde verilen bilgi, sadece, Peygamberler vasıtasıyla umuma sonradan teşmil edilen bilgi şekli değildir. Bunlar, insan idrâkinin tamamıyla künhüne varamadığı değişik tesir ve bilgilerin içerisinde kalmasıyla vücut bulur. Öyle bir şeydir ki, bir ilhamın ortaya koymuş olduğu herhangi bir yazı, söz —ki hepsi irtifa temin edici bilgidir— ancak, kendi muhitinde daha üstün bir sıçrayışa hazırlanan varlık için bir değeri haizdir. Meselâ, Musa'ya dikte ettirilen Eski Ahit, hâlâ cari ve bakidir. Musa'nın kendi devrinde, bu yeni bir periyodik hareketin vermiş olduğu hızdan istifade edip daha üst bir kademeye, meselâ, o zaman için bir sevgi kademesine atlamak her vakit mümkün olmamıştır. Meselâ, *Musa'dan sonra öyle bir Din Günü gelmiştir ki, bu, İsa'nın naklettiklerini de aşıp geçmiştir.* Siz insanlarca tespit edilmesi muhal olan bu bilgileri şu maksatla verdik: Görülüyor ki, Din Günü denildiği vakit, hatırıza ön plânda ve münakaşasız olarak, herhangi bir dinin intişarı gelmemelidir. Yani, insanların âmitleriyle kurtuluşlarının yüzde yüz (% 100) intibak ederek tam bir aksiyon mevdana getirdikleri zamanlar, hiç de bu zamanlar değildir. Belki bu zamanlardır; fakat, muhakkak ki, bunlar hazırlayıcılardır. Zira varlığın şuur imkânları, karşısında bulunan hazinenin cevahirini bir anda keşfedecek kabiliyette değildir. İstırabı şarttır. Zira ıstırap, pişmanlıktır. Pişmanlık ise; daha evvel hata ile kapatılmış bir ruhî tecrübenin tekrarını istemek ve onda muhakkak başarı kazanmayı arzu etmektir. Bu, bir bakıma, varlıklara Mekanizma tarafından tanınan kredile-

rin kapatılmasıdır. İmdi, bütün insanlar ve sizler; a— ancak ve sadece şuurlu olmalısınız, b— ve muhakkak vicdan plânının adamı olmalısınız, c— ve dahi bilginizle, gücünüzle, tefekkürünüzle hizmet etmelisiniz. Bu üç umde, insanlığın ulaşabileceği en iyi derecedir. Bu kadar. Sorunuz.

S: Geçen celse, 'Belki, bir Din Günü, yeni bir realite bilgisinin apaçık ortaya konması için, bir hareket noktasıdır. Belki ortasında bir faaliyet, belki sonudur' dediniz. Buradaki, yeni realite bilgisinden ne anlamalıyız ve bunun belki bir hareket noktası, belki ortasında bir faaliyet, belki sonu olması ne demektir?

P: Siz, bu sorduğunuz سوالin şümüllü olarak manasını kavramış bulunuyor musunuz? Yani ne demek istediğinizi iyi biliyor musunuz?

S: Şöyle açıklayayım efendim: Varlık bir realite içerisinde bulunuyor. Yeni bir realite bilgisi, bulunduğu realite içerisinde ona öyle bir anda veriliyor ki; bu verildiği anda, bu onun için belki bir hareket noktası oluyor; belki aldığı bilgilerle, ortasında bulunduğu kısmın hızlanmasını sağlıyor veya ortasında bir faaliyet göstermesini sağlıyor; belki de bulunduğu realitenin sonunu temin ediyor.

P: Evet?

S: Bu noktadan hareket ederek sordum bunu.

P: Evet, bu hale göre سوالinizi bir daha tanzim ediniz. Yani, burada yalnızca esas istemiş olduğunuz hususu belirtiniz.

S: Burada, varlık için hareket noktasını temin eden yeni realite bilgisi midir?

P: Evet.

S: Yani mef'ul bu oluyor.

P: Evet.

S: Bizim öğrenmek istediğimiz buydu efendim.

P: Evet.

S: Geçen celse, 'Şu muhakkak ki, insanlar, arzınızın insanları, milyarlarca seneden beri birtakım tekâmül siklusları içerisinde bulunmak kaderiyle kalmışlardır. Önünüzde-

ki masanın bir ucundan diğer ucuna kadar [olan mesafeyi] bir siklus kabûl edin; yürümüştünüz ve uca yakın gelmişsiniz. O uç, başka bir esasın başlangıç noktasıdır; fakat, orada açık şuurla hareket etmediğiniz zaman o noktada kalmazsınız ki!.. Tekrar diğer başlangıç ucuna dönmek gerekir; ya da beklemek' dediniz. Buradaki, tekrar diğer başlangıç noktasına dönmek veya beklemek'ten, tekâmülde bir ge-rileme ya da duraklama olabileceği manasını mı çıkarmalıyız?

P: Hayır. Zira, *tekâmül hadisesi, çok yönlüdür*. Şöyle ki, şimdiye kadar insanların zihninde, tekâmül denen mef-hum, daima irtifa temin eden ve şakulî hareket eden bir aksiyonlar zinciri tarzında görülmüştür. *Şakulî tekâmül, her vakit varit değildir. Şakulî tekâmül, ancak bir Organizasyon'un gerçek azası olduktan sonra mümkün olabilir. Hal-buki, bir Organizasyon'a dahil olabilmek için, sizin tabirinizle birçok mektepleri itmam etmek lâzımdır* (109). Öyleyse, varlık, bu şakulî tekâmülden başka, ufkî dediğimiz tekâmül hareketlerinde de bulunur. Ufkî tekâmül hareketleri, muz-darip hareketlerdir. Meselâ, bir devrin son kısmında gereken şuur kapasitesini ve hamlesini gösteremeyen bir varlığın ge-rilemesi demek, şakulî tekâmülden ufkî tekâmüle geçmesi demektir. Yani, bir bakıma, tek bir plân üzerinde detaye çalışmaktır. Bekleme problemine gelince, *bekleme problemi*, en çok tatbik edilen bir metottur. Çünkü, her ne cirmde olursa olsun bir liyakat hadisesi mevzubahistir ki, hak ile ölçül-mek gerekir. Bu insanlar, dar bir şuur cenderesi içerisine alı-nır; bu, bedenliyen... Bedensizken de, tecrit edilerek, muay-yen bir imajın takipçisi olurlar. Bu imaj, onların mürebbi-leri tarafından empoze edilir. Buna ait misalleri, Spiritizma dediğiniz basit hadiselerde bol bol bulabilirsiniz. Anlaşılma-dık bir taraf var mı?

S: Bir sual sormak istiyorum.

P: Buyurun.

S: Burada, ufkî tekâmülde, şahıs ne kadar ufkî tekâ-müle tâbi tutulursa tutulsun, ufak da olsa bir şakulî tekâ-müle mazhar olmaz mı?

P: Olur. Fakat bu, o kadar zor, o kadar emek karşılığı, o kadar meşakkatlidir ki; belki de bunun kazancı, diğerleri kadar da makbuldür.

S: Buradan şunu anlıyorum: Varlık, kendi haline terk edilmiş vaziyette, yani hamîsiz, himayesiz kalamaz. Ne de olsa bir tesir konisi dahiline girebiliyor. Yani, şakulî bir tekâmül içerisinde olma durumuna ulaşabilir gibi geliyor bana.

P: Ufkî tekâmül hadisesinde, varlık, suret-i katiyede terkedilmemiş, yalnız değil ve konisinin haricinde de değildir. Eğer o, ufkî değil de şakulî tekâmül etmiş olsaydı, muhakkak ki, tesir konisinin uçları çok daha mebzul ve kuvvetli plânlarla alâka kuracaktı. Halbuki ufkî tekâmül içerisinde kalmak gibi bir neticeyi kendi kendine temin ettiğinden dolayı, tesir konisinin ucu yani besleniş kaynağı sabittir.

S: Burada, bir yüksek fatalizmayı mevzubahis edebilir miyiz?

P: Edebilirsiniz.

S: Şahsın, bu dikey tekâmülden istifade etmemesi, yatay bir tekâmülde terakkiye tâbi tutulması, tâbi olması bir nevi fatalizmanın icabı mıdır acaba?

P: İki halden biri muhakkak ki, varlığın hakkındadır. Dolayısıyla bu bir fatalizmadır; fakat iki haktan birini seçmek, sizlerin yani insanoğlunun hürriyetiyle sınırlıdır. İnsanoğlu, zannettiğinden çok daha hürdür. İstese, tümüyle beraber şakulî bir tekâmülün takipçisi olabilir; istese, tümüyle beraber ıstırap gayyasında da kalabilir. Her iki hareket şeklinin bütün kaide ve prensipleri, onun ayakları altındadır. İşte, bir Siklusun sonunda, varlıkların kendi şuur aydınlıklarıyla hareket etmeleri gereklidir; hiç kimse diğer bir kimseden medet umamaz. İnsanın çok müteyakkız bulunup, kendini çok tashih etmesi, ağırlıklarından kurtulması şarttır. *En azından İsa'nın söyledikleri kadar, en çoğundan Muhammed'in yaptıkları kadar olması lâzım, bunun altında değil. Ve ancak, bunları bile bile, anlaya anlaya yapabilen-*

ler, Siklusun sonunda hür olacaklardır. Bu Siklus, hazır bir Siklustur, taayyün etmiştir, kesiti tamam olmuştur ⁽¹¹⁰⁾. Makul olan insan için, gittikçe yaklaşan ve gittikçe bunaltan bir tesir manzumesini müşahade etmek kabildir. Bu, bir bakıma, arza yaklaşmakta olan bir kuyruklu yıldızın elektromanyetik sahalarda meydana getirdiği tahavvüller gibidir; hissedilir, ölçülür, arazları yavaş yavaş anlaşılabilir ⁽¹¹⁷⁾. *Fakat ümit kurtuluşadır. İnsanlık için büyük vaatler vardır. Buna mukabil çetin bir yol katetmesi kaderi olmuştur.*

Şimdi üç celsede sizlere bazı bilgiler ve kendi kurtuluşunuzu temin edecek bazı kaideler anlattık. Herkes bunu kendi aklına, kendi şuuruna sahip olarak anlayacak, ona göre tatbikata geçecektir. Bu belki bir başlangıç, bu belki ortasında bir hareket, belki de sôna götürücü bir saik olabilir. Hepsi, her şeyde olduğu gibi, hür varlığın şuurundadır. Cemiyetinize olan bağlılığınız, evinize, işinize veyahut mabedinize olan bağlılık gibi değildir. Burada, şuur talimi yapınız. Burada, maksatlı hareket talimi yapınız. Burada, olayların akışı içerisinde, olayların metodunu alınız. *Küçük daire, büyük daireden daha büyüktür* ⁽¹¹¹⁾.

Celse - 37... Kademe - 3... 10-6-1965... Cilt - 2

P: Suallerinizi sorabilirsiniz.

S: Geçen celse, 'İnsanın... en azından İsa'nın söyledikleri kadar, en çoğundan Muhammed'in yaptıkları kadar olması lâzım, bunun altında değil' dediniz. Fakat, bizim plânımızdaki (vasat ve seviyemizdeki) insanlar için, böyle bir şeye muktedir olma imkânı var mıdır?

P: Sualiniz şu şekilde cevaplanacaktır: Burada, İsa ve Muhammed birer realitenin sembolüdür. İsa, insanlığa yüzde yüz (% 100) bir vicdan tatbikatını gösteren bir vazifelidir. Muhammed, insanlığa yüzde yüz (% 100) makul vicdanın tatbikatını gösteren bir vazifelidir. Makul vicdan, esas itibariyle: Ferdin sadece vicdanı ve ayrıca kendi şuurunun iktisabı kadar bilgi ile hareket etmesi demektir. Bilgiyle hareket etmek: Yaptıklarının farkına varmak demektir. Bu

hal, vicdan kademesinin zorlayıcı halini aşmış, doğrudan doğruya varlığın mesuliyet sahasını genişletmiştir. Böylece, içine girmiş bulunduğunuz yeni Siklus'un insanlarda arayacağı niteliği anlamış bulunuyorsunuz. a— En az yüzde yetmiş (% 70) vicdanı ile hareket eden kimse, iyi bir namzet tir. b— Bu devre'yi Siklus'tan evvel de tamamlamış olanlar için en az, makul vicdana ihtiyaç vardır. İşte onlar ancak resullerdir, yani Siklus'un müessiriyetini irsal edenler... Bu iki kademe arasında herkes bulunacaktır. Yalnız, zihninizdeki şaşırtıcı tahayyülü ve kendiliğinizden meydana getirmiş olduğunuz esassız maketi, binayı yıkmaya hazır olmalısınız. Bu şekilde, Cemiyetiniz devamlı olarak ferdî takvanın yetişmesi hususunda gayret göstermiştir. Ferdî takva, insanlarda belirmedikçe, suret-i katîyede bir reorganizasyon teşekkül edemez. Bunun aslî sebebi; bu reorganizasyonu besleme kaynağı, esas itibariyle, sizleri çevrelemez de ondan. Öyle haller vardır ki, fert fert kendi aranızda bir tesir mübadelesi hâsıl edebilirsiniz. Fakat bu, ancak, bir halden bir hale geçişi belki temin eder. Ama orada bir reorganizasyon gerekliyse, fertlerde ferdî takva tam manasıyla hâsıl olmalıdır. Her işinizde, her toplu sözleşmenizde, karşılıklı ahitlerinizde ferdî takva insanın kaderi olmuştur. Vicdan, ferdî takvanın hâsıl olması için mayadır; bu olmadan ferdî takvanın zuhuru mevcut olamaz. Reorganizasyonun zuhuru ise, makul vicdanla kaimdir. Bütün yüksek toplulukları, bütün inisiyasyonları, bütün dinî birlikleri tetkik ediniz ve yahut etmişseniz, şunu bulursunuz yahut bulacaksınız: Eğer fertlerin ferdî takvaları birbirlerinin desteği olmadan kendiliğinden vücut bulabilmişse, orada büyük bir tesir temerküzü mevcuttur. İşte ancak o, insanlığa medar olabilir; diğer hallerde gayret boşadır. Sizler çoğu zaman vicdanının tatbikatını yapmaya çalışan kimselersiniz. Ya sırf vicdanî kalmakta, ya sırf makul olmaktadır. İkisi de iyidir ama, her ikisi[nin birlikte olması] en iyidir. Bu kadar.

S: Müsaadenizle bir سوالım var.

P: Sorunuz.

S: Geçen celse, 'Şakulî tekâmül, her vakit varit değildir. Şakulî tekâmül, ancak bir Organizasyon'un gerçek azası olduktan sonra mümkün olabilir. Halbuki, bir Organizasyon'a dahil olabilmek için, sizin tabirinizle birçok mektepleri itmam etmek lâzımdır' dediniz. Bu durumda, bu Organizasyon'la, dünyamıza has bir organizasyondan ziyade, Plân Organizasyonu mu kastedilmekte, yoksa dünyamızda da bu gibi organizasyonlar mevcut mudur?

P: Bu şakulî tekâmül hadisesi arzın dışında varittir. Arz insanının mukadderi, onun zaman be zaman ufkî tekâmül içerisinde kalmasına bağlıdır. Halbuki, arzınızın İlâhî İrade Kanunları dahilindeki hareket serbestisi, şakulî tekâmülün devamlı olarak meydana gelmesine mânidir. Ve bu yüzden insanoğlu meşakkat çeker. Fâkat şakulî tekâmülden evvel ufkî tekâmülü tamamlamanız, yani en azından vicdan tatbikatı yapmanız mukadderdir. Makûl vicdan periyodu içerisinde bulunanlar ise, şakulî tekâmülün içerisine girmiştir. Bunlar, yeryüzünde vardır, *şimdi de vardır*, var da olmuşlardır... Bu kadar.

S: 'Şimdi de vardır' dediğinize göre, bunlar vazifeli varlıklar olarak mı bulunuyorlar aramızda? Yoksa hakikaten süratli tekâmül yaptıkları için mi mevcuttur?

P: Bunların tefriki sizlerce kabil değildir. Vazifeli varlık olarak da bulunabildiği gibi, cehdinin semeresi olarak da bu mertebeyi temin etmiş olanlar mevcuttur. Fakat her iki halde de bu vasıf, o varlık tarafından şuurlu şekilde bilinmez. Bu kadar. Evet.

S: Geçen celse, 'Tekâmül hadisesi, çok yönlüdür' dediniz. Oysa bu son bilgilerle biz tekâmülün iki yönlü olduğunu öğrenmiş bulunuyoruz. Acaba tekâmülün bu çok yönlü olmasından neyi anlamalıyız?

P: Arkadaşınız hülâsa etsin.

S: Bu çok yönlü oluşundan, öyle zannediyorum ki, ufkî kademede ki çeşitli hadiseler, çeşitli eprövler, çeşitli davranışlar içerisinde varlığın kendisine maledebileceği bilgi unsurları kastedilmektedir. Bu, çok yönlüdür; fakat bir

plân içerisinde. Bir de bunun şakulî olan cephesi vardır ki, bu iki tekâmül plânının içerisinde çeşitli ve sonsuz diyebileceğimiz bilgi unsurları muhtevidir.

P: Bu cevap sizi tatmin etti mi?

S: Evet, ben de zaten böyle düşünmüştüm; teyidini istemiştim.

P: Evet, başka?.....

S: Başka sorumuz yoktur efendim.....

S: Efendim, celselerinizde aslında kolayca anlaşılır üç cümle geçti, fakat bunları tam olarak anlamadım. Bunları sormak istiyordum. Görünüşte çok basit görünmelerine rağmen, acaba daha derin manaları muhtevi midir? Cilt - 2.. Celse - 35'de, 'Gündüz geceyi, gece gündüzü takip eder' dediniz. Geçen celse, 'Küçük daire, büyük daireden daha büyüktür' dediniz ve ayrıca yine geçen celse, 'Ümit kurtuluşadır' dediniz.

P: İnsanlığın mazisi ve geleceği, aydınlıkla karanlık gibidir. *Aydınlık*: Önce, ferdin yeni bir şuurudur. Sonra, maşerî tekâmül olarak Din Günleri'dir. Sonra, arzınıza yaklaşan veya uzaklaşan tarzında söyleyebileceğimiz, Mekanizma tesirleridir. Sonra, aydınlık, müsbet tesir plânının insan tarafından keşfidir. *Karanlığa* gelince: Ferdin nefsanîyet çengelinden yakalanıp dar şuura düşmesidir. Karanlık, Din Günleri'nden sonra, insanlığa muhakkak vadedilen kahrın tahakkukudur. Karanlık, bir Siklus'un sonunda eli boş kalmaktır. Karanlık, menfi tesir plânına insanın hizmetkâr olmasıdır. Esas olan, kemiyet değil keyfiyettir. Bir tesirin dağınık olması, onun iş yapabilme gücünü azaltır. Fakat bir tesir, dar bir mecra içerisindeyse, iş yapma gücü ziyadedir. Nitekim, siz güneşi [yani güneş ışığını] mercekten geçirdiğiniz zaman, umumî harareten daha ziyade hararet elde edersiniz. Küçük daire, müfekkiresi yüksek, enerjisi yüksek, ferdî takvası bihakkın sağlam bir topluluğun ifadesidir. O, koskoca bir bedeni idare eden hayatî bir gudde gibidir. Bu yüzden, o gudde bütün vücuttan daha yüksektir. *Küçük daire, büyük daireden daha büyüktür*. Bu kadar.

Şimdi bu celsemizle beraber, sizlerle olan alâkımızı ke-
seceğiz. Bu bilgiler sizindir; öyleyse mesuliyet de sizindir.
Daima, sual sormanız için teşvikte bulunulmuştur. Bu hal
ile, kendi kendinizin yeterli oluşuna ikrar verdiniz. Hiçbir
şey, boş bir saik ile herhangi bir yerde israf edilmez. Bura-
da sadece bilgi almadınız; bilginizi de buldunuz. Vicdan hü-
kümlerinizi yerine getirebiliyorsanız, makul vicdan hüküm-
lerini yerine getirmeye çalışınız; vicdan hükümlerini yerine
getiremiyorsanız, kendinizi tashih ediniz. Problem, kurtu-
luştur. Bu kurtuluştaki; sadece ve sadece sizin cehdiniz, ma-
kul vicdanınız ve istikrarınız işe yarar. Yürüyüşünüze göre,
yol tarif edilir. Aynı yürüyüşten iseniz, aynı makul vicdan-
danseniz, tarifleri de muhakkak ki yerine getirebilirsiniz.
Eğer yollarınız ikidebir çatallaşıyor, ikidebir zikzaklı, sarp
veyahut kaygan hale geliyorsa; bilin ki, birliğinizin ferdî tak-
vası çok zayıftır. Ve bu takva elde edilmedikçe de işe yarar-
lı olunamaz. Bütün ümit, arz insanının bütün cidalı, müs-
bet tesir plânının ferdi olmaktır. O ise, doğrudan doğruya,
mürebbiî Mekanizma Plânı'nın müessiriyeti altındadır. Hay-
ra hizmet, makul vicdana veya vicdana hizmettir. Bu bir
hizmet, sonra bir fonksiyon, sonra bir irsal edici, sonra bir
vazifeli olur⁽¹¹²⁾. Muhakkak ki, ümit, Rabb'in sizlere bir
atiyyesidir. Her şeyi ve her durumu nefsinizde tartınız; ma-
kul bir vicdan hükmü bulunuz. O makul vicdan hükmü, ay-
nı zamanda eşyanın hakikatini de ifade eder. Eşyanın haki-
katini anlamak, arz mektebinin gerekçesini anlamaktır; bu
anlayış, kurtuluş ve tamamiyle şakulî bir tekâmüle yürüyüş-
tür. Şu anda veyahut geçmiş anda, bu anlatılanlar, sizler
için müphem, sizler için kavranılması değerli veya değersiz
olabilir. Unutmayınız ki, her hatt-ı hareketin bir tanzimci-
si mevcuttur. Ferdî takva, üstün merhalesinde yüksek ima-
na ulaşır. Yüksek imanı, şuuruyla benimsemiş olanlar için
kurtuluş mevzubahis değildir; onlar kurtulmuşlardır.
Cemiyetiniz için makul vicdanınız neyi hükmediyorsa onu
yapınız ve bu kanaldan tesir almaya çalışınız. Otomatikman
da, yarı şuurlu olarak da, vicdanlı olarak da tesir alabilir-

siniz; fakat herbirinin neticesi başka başkadır. Onbeş dakika sonra kendi celsemize bir müddet devam edilecektir⁽¹¹³⁾. Soracağınız var mı?

S: Geçen celse, 'Musa'dan sonra öyle bir Din Günü gelmiştir ki, bu, İsa'nın naklettiklerini de aşmış geçmiştir' dediniz. Ben bunu pek iyi anlayamadım. İzah eder misiniz?

P: Burada anlatılmak istenen, ferdî takvası ve vicdanı gelişmiş olanların özel bir eğitime tâbi tutuluşudur. Bunlar öyle kimseler idiler ki, öyle arz insanları idiler ki, canlılıkları ve uyanıklıkları sayesinde, arzın zamanına tâbi olmadan üstün bir zaman anlayışıyla hem vicdanı hem de makul vicdanı hatmetmişlerdir. Bu kadar. Sualiniz var mı?

S: Yoktur efendim.

P: Yolunuz açık olsun.

Celse - 38... Kademe - 6... 10-6-1965... Cilt - 2

P: Bu dört celsedir sizlerin de müşahede ettiğiniz gibi, birtakım esaslı bilgiler verilmeye çalışılmış ve kendilerine⁽¹¹⁴⁾ anlayabilecekleri nispette, vuzuh ile mesuliyetleri gösterilmiştir. Sizler, üzerinize düşen fonksiyonunuzu yüzde yüz (% 100) yerine getirdiniz. Bu, sizin için hayırlı olacaktır. Şimdi, sizin sorularınızı cevaplandırabiliriz. Sorunuz.

S: Cemiyetimizin katî bir safhada olduğu muhakkak. Ben bu durumdan anladığımı anlatmak istiyorum. Acaba muvafık mıdır?

P: Evet.

S: Ben bunu herhangi bir bilgi sorusu tarzında değil de; bir anlayış tarzında belirteceğim. O da şu: Buraya devam eden fertler, şimdiye kadar ne elde ettilerse ettiler. Bundan sonra atılacak olan adım, tam olarak atılacak bir adımdır veyahut değildir. Bunu, her ferdin tek olarak imtihanı ve Cemiyetin de bu şekilde topyekûn imtihanı olarak kabûl ediyorum. Ve bu şekilde bir anlayışa sahibim. Âdeta, bu bir nevi iman olmaktadır, fertler için, kendi anlayışları ve idrâklerine göre.

P: Bu tek adım, neyin istikametinde olacaktır?

S: Bütün gücüyle Cemiyete sarılmak istikametinde. Başka hiçbir alâka bırakmamak, hepsini kesmek, ben şahsen böyle düşünüyorum, ferdin liyakati nispetinde yahut kendi hal tarzı şeklinde.

P: Bütün gücüyle Cemiyete sarılmasından, ferdin istifadesi ne olacaktır?

S: Buradan, fert tekâmülü diye bir şey anlamıyorum; topyekûn bir harekete katılmak ve başka türlü yaşamak tarzında bir şey anlıyorum ki, bir anlayışın terkedilişi, başka bir anlayışın başlayışı tarzında mütalaa etmeye çalışıyorum bu durumu.

P: Terkedilecek olan anlayış nedir?

S: Terkedilecek olan anlayış, bütün Cemiyet işlerini ak-satabilecek olan geri tesirler ile irtibatı kesmektir ⁽¹¹⁵⁾ —benim düşünceme göre— ki güç kazanılabilsin.

P: Bunu başarabilmek için yeterli imkânlarınız ve gücünüz mevcut mu?

S: Bence, imtihanın en mühim noktası bu. Bu suale, fert fert, her ferdin kendisi, problemi karşıya alarak cevap vermesi lâzım diye düşünüyorum. Böyle bir lüzum var diye hissediyorum.

P: Evet. Fakat netice itibariyle güç ve kudret hakkında bir şey söylemiş olmadınız.

S: Bunu önceden söylemek kabil midir acaba? Fert, kendisi, kapalı şuuru ile, yani şu andaki, bedenliyken sahip bulunduğumuz kapalı şuuru ile ilerde gücünün yetip yetemeyeceğini şu anda tayin edebilir mi?

P: Bu, iki şeye bağlıdır: *Birincisi*, ferdin elindeki imkânlarının kapasitesini bilebilmesine. *İkincisi*, müşterek emeğin toplanıp tevzi olacak mekânın şartlarını bilmesine; ki bunun içersine kendinden gayri fertler de dahildir. Eğer bunlar hakkında doğruya yakın malûmat varsa, ilerideki çalışma tarzının gücü de hesaplanabilir. Görülüyor ki gene, burada, ferdin şuurulu olması bir zarurettir. Bütün bu hesapların yapılabilmesi, açık, sıralanmış birtakım bilgilerin mevcudiyetine bağlıdır. Evet. Başka سوال sormak isteyen?

S: Efendim, ben de sual değil de, aynı mevzu ile alâkalı bazı düşüncelerimi açıklamak istiyorum. Eğer müsaade ederseniz?

P: Buyurunuz.

S: Şimdi, insanlar dünya üzerinde çeşitli imtihanlardan ve çeşitli hadiseler içersinden geçmek suretiyle bir muayyen liyakat seviyesine ulaşıyorlar. Biz de, insan olmamız hasebiyle, bugüne kadar geçirmiş olduğumuz hayat parçası içersinde çeşitli imtihanlarla, çeşitli hadiselerle karşılaşmak suretiyle bir muayyen seviyeyi tutturmuş durumdayız. Şimdi, bu seviye muhakkak ki bir bilgi ile alâkalı, muayyen bir bilgi ile alâkalı. Ve bu bilgi, bizde, bugün için âdeta bir iman halinde tezahür etmektedir; ki bu, her safha için böyle oluyor diye düşünüyorum. Bizim safhamızın da bir imanı hepimizde teşekkül etmiş durumdadır. Şimdi, bizim, bu imana göre hareket etmek mecburiyetinde olduğumuzu düşünüyorum ve zaten başka türlü de yapamayız. Bunun dışına çıkmak istesek de pek muvaffak olamayız bunda. Bunun temini için, yeni imtihanlar, yeni eprövler, yeni hadiselerle karşılaşmak ve yeni birtakım bilgi sentezlerine gitmek mecburiyeti vardır. Bu da ileriki hayatımız ile alâkalı bir husus. Şimdi, biz bugün içinde bulunduğumuz bilginin imanı içersinde birtakım fiillerde bulunmak mecburiyetini duyuyoruz. Buna göre biz, önceden şunu kabûl ediyoruz ki, gelişigüzel bir hayat yaşamak, bu dünyada, bizim için matlup olan bir hayat değildir. Bizim daha ziyade, bütün insanlara fayda sağlayacak muayyen bir fiil içersinde kendimize düşen bir vazifeyi yapmak mecburiyetinde olduğumuzu düşünmemiz ve buna göre hareketlerimizi, niyetlerimizi, fiillerimizi ayarlamamız icap ediyor. Bu nasıl olacaktır diye düşünücek olursak, burada, karşımıza önce şöyle bir durum çıkıyor: Diyoruz ki, insanlar çeşitli bilgi kademelerinde bulunuyorlar. Fakat dünyanın, dünya seviyesinin erişmesi lâzım gelen bir bilgi, bir üstün bilgi de mevcuttur. Ve bu, âdeta, dünya mektebinin bitirilişi ile alâkalı bir bilgidir. Ve işte böyle bir bilginin insanlığa aktarılabilmesine vasıta olmak, bu

mevzuda kendi çapında bir fonksiyon icra edebilmek için, kudret sahibi olmamız icap ettiğini düşünüyoruz. Burada, tabiatıyla bütün arkadaşlar, kendi vicdanları ile, kendi vicdan sesleri ile, kendi durumlarını ayarlamak ve bundan sonraki kendi hareket tarzlarına istikamet vermek durumundadırlar. Buna şüphe yok. Şu halde burada bizim yapacağımız iş; insanlığa, insanlara, insan kardeşlerimize üstün Kademe'lerden verilen, edinmeleri gereken yeni bilgilerin duyurulması yönünde, onlara benimsetilmesi yönünde bir faaliyet göstermek ve bu faaliyet içersinde kudretli bir yer işgal edebilmektir. Ve bunu temin etmek için de eldeki bütün imkânları bu uğurda faydalı hale getirebilmek... bunun için bir karar almamız ve bu kararı tatbika koymamız icabediyor. Bu bakımdan, bizim, burada bugün için bir adım atmamız mevzubahistir. Bu, hayırlı bir adım olacaktır. Fakat, burada, hepimizin ayrı ayrı bir imtihanı mevzubahistir. Ve bu imtihanda, bütün arkadaşların kendi imkânları nispetinde muvaffak olacaklarına ben şahsen inanmak istiyorum. Şu halde, burada, gene kısaca tekrarlamak icap ederse, bizler, muayyen bir realitenin insanlığa tanıtılması için, daha doğrusu dünya insanlığının edineceği üstün bilgilerin bütün insanlık tarafından benimsenmesini temin edecek bir çalışma zemini içersinde bulunabilmek için, hepimizin, bugün elimizde bulunan her çeşit imkânımızı bu uğurda harcamak üzere kararlı olduğumuzu peşinen ikrar etmesi lazım ve ikrar neticesinde, yapabileceğimiz ne varsa, neyi yapabileceksek onu ortaya koymamız ve yapabileceklerimize de daha ilerde daha fazlasını eklemek hususunda azimli bulunduğumuzu açıkça ikrar etmemiz lâzım geliyor diye düşünüyorum. Belki tam manası ile fikirlerimi toparlayamadım. Özür dilerim. Fakat ifade etmek istediğim fikir, zannederim ki, belki biraz anlaşılmalıdır.

P: Başka?

S: Ben de şunu söylemek istiyorum: Bugüne kadar devam edegelen celselerimizden ve bidayetten beri şu veya bu şekilde almış olduğumuz bilgilerden şuna şüphesiz olarak

iman etmiş bulunuyorum ki, Cemiyet ve insanlık bugün bir yeni devrin arifesindedir. Ve bu Cemiyete gelen fertler, şu veyahut bu şekillerde, bu yeni devrenin hazırlığına bir nevi talim yapmaktadırlar. Ben de şahsen bu fertlerden biri olarak, almış olduğum bilgilerin tatbikatında ve bu meyanda uğramış olduğumuz imtihanların müsbet veya menfi neticelerinde daima şunları gözönünde bulundurmak istedim daha doğrusu yapmaya çaba gösterdim: Yeni bir devreye hazırlanmak prensibini elde etmeye çalıştım ve bu arada, daima, eskiden kalan gerek hissî gerek maddî olan nefsanî bağlarımdan kendimi koparmaya, gevşetmeye çalıştım. Meselâ kendileriyle hissî bağlarım olan kimseleri her an bırakabilir miyim veyahut da bana anlatmak istediği nedir, değeri nedir? Bunun mücadelesini yaptım ve zannediyorum ki bunda muvaffak oldum. Ve gene şunu, edinmiş olduğum bilgilerden anlıyorum ki; yeni bir devrenin başlangıcında insanın durumu, peşinen birtakım kehanetlerde bulunmaya pek de müsait değil. Çünkü karşılaşacağı bilgiler, yeni bilgilerdir. Ve dolayısıyla bu, bir tahminden, bir kehanetten başka bir şey olmayacaktır bizim için. Fakat bizim yapmamız gereken şey, şu ana kadar olan takıntılarımızdan sıyrılmak, nefsanî bağlarımızdan kurtulmak ve hazır bulunmak. Bu şekilde düşündüm ve buna hazırlanmaya çalıştım ve bugün de şunu ikrar edebiliyorum ki; yeni bir devreye hazırım. Bu, büyük söylenmiş bir söz olabilir. Yeni bilgilerin ne şekilde olacağını, ne şekilde geleceğini bilmiyorum. Fakat bugünkü bilgilerime göre diyorum ki; bunu başarabilirim, bu ağırlığı kaldırabilirim. Bunları söylemek istiyordum.

P: Evet.

S: Bu arada, bizim, biraz evvel arkadaşımızın da bahsettiği gibi, bir adım atmamız lâzım. Bu atacağımız adım, Cemiyetin esasen mukarrer olan prensibine iltihak babında bir adım olacaktır. Yoksa şimdiye kadar adım atıyorum zannederek attığımız birtakım yanlış adımlar tarzında değil. Bunu düşünüyorum.

P: Evet. Umum olarak şunu da düşününüz: Tam manası ile şeksiz ve şüphesiz kararınızı verdikten sonra sizlere

vazifeniz tebliğ edildiğinde, bihakkın yerine getirebilecek misiniz? Düşününüz; her türlü ihtimali göz önünde tutunuz, ve tek bir cevapla geliniz.

S: Bu tek cevaptan neyi anlamamız lâzım? Biraz açık-lar mısınız?

P: 'Ya verilen vazifeyi aynen alıp tatbik ederim, veya-hut etmem (119).'

S: Evet efendim. Ne olursa olsun, efendim, ben kendi şahsıma, yapmaya hazırım.

P: Düşününüz; tek bir cevapla geliniz. Şu konuşmaları-nızla bir hadisenin zuhurunu tacil etmiş bulunuyorsunuz. Bizler, sizleri çok eskilerden beri tedip etmekle meşgul idik, özel mahiyette. Bu işi biraz daha şuurlandırmak ve sizleri, daha kolayca ve muknî şekilde karar vermeye sevk etmek üzere, başka yönlü teşhiz de etmek istiyor idik. Fakat ikrar-larınız bu zamanı tacil etmiş ve bugünkü duruma getirmiş-tir. Ne kadar mühlet istersiniz?

S: Hangi hususta?

P: Buraya geldiğiniz zaman, şimdiye kadar sizleri yed-meye çalışan —bilginiz ve imanınız derecesinde bağlı oldu-ğunuz— bir tesir şebekesine uymak veya uymamak hususun-da tek bir cevapla kararınızı verme zamanı için ne kadar düşünme mühleti istersiniz?

S: Ben buna hemen evet diyebilirim.

S: Evet.

S: Ben de evet diyebilirim.

S: Şu anda hepimiz bu hususta evet diyebiliriz.

P: Kademe 6, yarın saat sekizde.

Celse - 39... Kademe - 6... 11-6-1965... Cilt - 2

P: İrtibat, Altıncı Kademe ile kurulmuştur. Bu tarihten itibaren, altı safhalı olan fonksiyonunuzun birinci safhası izah edilecektir. Her safha başarıldıktan sonra, yeni bir safhanın şartları ve hareket tarzı bildirilecektir. Herbiriniz tam manası ile inkıyat içersinde kaldığınız müddetçe, Beşinci Kademe'-nin yakın himayesi altında bulunacaksınız... Buradaki işle-

riniz talimat dahilinde ve kararlar mantıkî, makul olmak üzere size bırakılmış durumda olacaktır. Her adımınız bir imtihandır. Dönüşü acıdır.. Buraya kadar sormak istediğiniz bir şey var mı?

S: Beşinci Kademe'nin himayesinden bahsetmiştiniz. Bu, ne tarzda bir himaye olacaktır acaba?

P: Bunu bilmeniz lüzumsuzdur. Bütün benliğinizde ve bütün sayınızda her türlü kolaylık, açıklık ve bilgi türlü kanallardan verilecektir... Cemiyetin fonksiyonu, belirli ve katî bir hizmetin yerine getirilmesi ile biter. Bu, kendi icaplarına göre, kendi ferdî ihtiyaçlarına göre tanzim edilir ve yürütülür... Şimdi tekrar soruyoruz: Arkanızda hiçbir düşünce olmadan, önünüzdekini muhkem şekilde ve sadıkane tutacak mısınız?

S: (Hepsi evet diyor).

S: Dışarıdaki arkadaşlarımızla ilişkilerimiz hususunda nasıl yapmalıyız?

P: Onlar, sizin sevk ve idarenizde bulunan kimselerdir. Bunu hatırlınızdan çıkarmayınız. İdareci ve müşfik olunuz. Sizlerin bilginize, murakabenize ve sevk ve idarenize muhtaçtırlar. Bu, onların kârıdır. Onları bu şartlar altındaki bir mecraya doğru çekiniz ve orada tatbikat yaptırınız. Kullanınız [çalıştırınız]. Bütün bunlar sizin inisiyatifinize aittir, sizin sahanızdır...

Medyomunuz, medyomluk safhasının en üstün seviyesine çıkabilmiştir. İsteddiği zaman, istediği yerde ve istediği şartlar altında irtibatını derhal kurabilir. Biz, ondan, uyanırken de istifade ederiz. Sabırlı, metin ve hâkim olunuz... Ve herkes sizden bir şey beklemektedir, herkes...

Celse - 40... Kademe - 6... 7-9-1965... Cilt - 2

P: Sormak istediğiniz bir şey var mı?

S: Plân, Cemiyetin çalışmaları hakkında acaba, bize herhangi bir ikazda bulunmak ister mi?

P: Safhanız, ikaz safhasını tamamlamıştır. Bundan sonra ancak, söylenenler, aklınızın yettiği kadar tatbik edilir. Sizin sormak istediğiniz başka bir şey var mı?

S: Efendim, vazifemi yerine getirmek için, bu vazife-
nin mesuliyetini müdrik olarak iyice hazırlanmak ihtiyacı
içersinde bulunuyorum... Fakat çalışmalarım, zaman bakı-
mından bir mesafenin genişleyişine sebebiyet vermektedir.
Acaba bunun bir mahzuru var mıdır?

P: Henüz herhangi bir ikazda bulunmadığımıza göre,
mehil vardır. Bu hususta karşılaştığınız güçlükleri ne tarzda
halletmek yolundasınız?

S: Efendim, ben bugün için, henüz bu sahada herhangi
bir güçlkle karşılaşmış değilim. Çünkü, materyel toplamak
kademesinde bir faaliyet içersinde bulunuyorum. Bunların
sentetik bir bağı kurabilmek hususundaki ikinci aşama
faaliyetimde, zannederim ki sizden yardım talep etmek mec-
buriyetinde kalacağım.

P: Güzel. İşinizi müdrik olarak yapıyorsunuz demektir.
Evet. Başka?

S: Ben, bizim faaliyetimizi her zaman sürmekte olduğum-
uz hayattan farklı bir faaliyet olarak kabûl etmiyorum,
esas itibariyle. Bu bir nevi tatbikat oluyor. Ve bu tatbikat
sırasında insanın karşılaştığı iki nevi zorluk var: Birincisi,
uygun olmayan bir telâş hali; ikincisi de, uygun olmayan
bir atalet hali. Bunun her ikisini de tefrik edebilmek için,
acaba söylenebilecek bir ölçü var mıdır?

P: Telâşınızı ortadan kaldırmak için, meşveret edin. Ata-
letinize gelince, bu, iyi bir icrakâr olmadığınızın neticesin-
de meydana gelmektedir. Zira ataleti başkalarını sevk ve
idare etmek suretiyle kaldırabilirsiniz. Daha önce de söyle-
miştik: Fiili, bizzat yapmanızdan ziyade, yaptırmanız mü-
himdir. Zira safha, bu safhadır. Evet, başka?

S: Koordinasyonla ilgili çalışma da keza aynı şekilde,
yaptırmak tarzında olmalıdır, değil mi efendim?

P: Gayet tabi. Müşkölpesent olmayınız. Çünkü sizlerce,
Cemiyetin gidiş istikameti müphemdir. Ancak, hadiseleri in-
kişaf ettirmek suretiyle, bir fikre ulaşabileceksiniz. Bu ba-
kimden, hadiseleri ayıklarken şu üç esasa dikkat ediniz: Bir
hadisede vicdan unsuru mevcut mu? Bir hadisede tatmin-

kârsızlık mevcut mu? Nihayet, bir hadisede müşahede noksan[lığ]ından dolayı doğan bir tahayyül iğvası mevcut mu?... Bunların derecelendirmelerini yapmaya çalışın, o zaman daha müdrik olarak yaşayacaksınız.

S: Buradaki hadiseden kasıt, ferdî olarak karşılaşılan hadiseler mi, yoksa dünyadaki hadiselerin topyekûn olarak değerlendirilmesi mi?

P: Siz ve dışınız. Gerek şahsî hayatınızda, gerek Cemiyet hayatınızda, gerek maşerî hayatınızda. Bu üç noktanın muharrik unsurlarını görmeye çalışınız... İnsanın idrâklenmesi, şuurlanması, nefsinin aldatmasından kurtulması için neleri yapabileceğini belirleyiniz. Bu hususta en yüksek merci, vicdan sesi olacaktır..

Şimdi dinleyiniz: Karşılaşacağınız hadiseleri illâ ki bir imtihan mevzuu olarak telakki etmeyiniz. Mümkündür ki, sizin bundan evvelki durumlarınız, bazı hadiseleri temaşa etmenize sebep olmuştur. Burada gerçek, sizin bir imtihan içersinde olduğunuz değil, bir lütuf içersinde olduğunuzdur. Zira o müşahede, bir başkasının imtihan halidir; uyanık olup onun ön bilgilerini elde etmeniz bir lütuftur.

Sevgi, nefretin aksidir [yani zıddıdır]. Ve ancak sevgi, ruhtan beslenir; nefret, ters tesirden. Beslenirken yani bir elinizi gökte tutarken sevmiyorsanız, bir elinizi başkasına veremezsiniz; ve aldığınız, sizin saadetinizi değil, sefaletinizi temin eder. Severken, vicdanınızla seviniz; diliniz, gözünüzle değil.

D İ P N O T L A R

- (1) Kur'an-1/1-3: «Hemd, Rahim ve Rahman olan, Din Günü'nün sahibi Âlemlerin Rabbi'ne mahsustur.»
- (2) Bkz: Cilt-1.. Celse-9'un son paragrafı.
Bkz: Cilt-1.. Celse-19'un son kısımlarında.
- (3) Kur'an-2/30-32: «Hani Rabbin, meleklerle: Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım demiş idi. Melekler de: Yeryüzünde kan dökcek, nifak çıkaracak birini mi getireceksin? Oysa biz seni överek yüceltiyor ve seni devamlı takdis ediyoruz, dediler... Melekler cevap verdiler: Sen münezzehsin, öğrettiğinden başka bizim bir bilgimiz yoktur. Şüphesiz Sen hem bilensin, hem Hakim'sin.»
- (4) Bkz: Cilt-2.. Celse-4.
Bkz: Cilt-3.. Celse-21.. sf-137'de.
- (5) Kur'an-7/54: «Rabbimiz, gökleri ve yeri altı günde yaratan ve sonra arşa hükmeden...»
- (6) Bkz: Cilt-3.. Celse-20.. sf-133'ün sonunda benzer bir soru.
- (7) Bkz: Cilt-1.. Celse-22.. sf-100'deki, 'realite sıraları.'
Bkz: Cilt-1.. Celse-26.. sf-108'deki, 'yeryüzü tesir sahaları.'
Bkz: Cilt-3.. Celse-20.. sf-133'teki, '7 Kat Gökler.'
Bkz: Cilt-3.. Celse-15.. sf-94'teki, 'Din Günü kademe-leri.'
Bkz: Cilt-4.. Celse-14.. sf-52'deki, 'yeryüzü tesir kuşakları.'
Bkz: Cilt-3.. Dipnotlar: 54, 55, 56.
- (8) Bkz: Cilt-2.. Celse-34'te, 'Din Günleri ve Realite Günleri.'
Bkz: Cilt-1.. Celse-22.. sf-100'deki, 'realite sıraları.'
Bkz: Cilt-3.. Celse-20.. sf-133'teki, '7 Kat Gökler.'
- (9) Varlığın içinde bulunduğu mekânı: Üç buutlu spâtyom ve fizik ortamıdır. Bu ortamların maddî ve mânevî imkânları ile şuurunun teşrihini yapmak durumundadır.

(10) Bkz: Dostlar Plânı - 2.. Bölüm - 9/ Sıra - 8... 1. Baskı

Djwhal Khul: «Devalar veya Melekler, göksel varlıklardır. Devalar birçok gruplara ayrılmakta, bunlara Melekler ve Başmelekler veya aşağı seviyeden ve yüksek seviyeden İnşaatçılar denilmektedir. Hiyerarşi'nin üyeleri arasında, Doğu'da Deva, Batı'da ise Melek denilen bu varlıklardan çok sayıda mevcuttur. Birçokları çağlar öncesinde beşeri safhadan geçmiş olup, şimdi, Deva Evrimi denilen ve beşeri evrime paralel olan yüce evrimin saflarında çalışırlar. Bu evrim, daha başka faktörlerle birlikte, objektif planetin İnşaatçıları'nı ve bu İnşaatçılar vasıtasıyla da, aşına olduğumuz ve olmadığımız tüm formları oluşturan güçleri kapsar. Dolayısıyla, Hiyerarşi'nin çabasıyla işbirliği yapan Devalar form veçhesiyle ilgilenirlerken, Hiyerarşi'nin öteki üyeleri formun içindeki şuurun gelişmesiyle ilgilenirler.»

Bkz: Cilt - 5.. Celse - 9.. sf - 42 - Üstten 2. paragraf.

(11) Bkz: Dostlar Plânı - 1.. Bölüm - 9/Sıra: 2, 4... 1. Baskı.

Bkz: Bilgi Çağına Giriş, kitap - 58.. Dipnot - 75.

Dr. F. W. Sumner: «Bizim dünyamız ve Güneş Sistemi-miz'in kardeş planetleri Güneş'in çevresinde nasıl dönüyorlarsa, Güneşimiz de kendisine eşlik eden planetlerle birlikte çok daha büyük bir yörünge üzerinde, Büyük Merkezi-Güneş'in çevresinde yol alır. Bu yörünge eliptik olduğu için, Büyük Merkezi-Güneş'ten gelen ışınların yoğunluğu, dönüşümüzün akışı içerisinde bizim o'na yaklaşmamıza veya uzaklaşmamıza bağlı olarak değişir. Şimdiki zamanda biz 'Balık' olarak isimlendirilmiş —ki 12 Dünya Devri'nin en düşük olanıdır— takımyıldızın radyasyonlarını tamamiyle terk etmiş ve hepsinin en yükseği olan Kova Burcu'na girmiş bulunuyoruz. Örneğin 'Balığın' titreşimleri saniyede 15 Trilyon titreşimle kızıl-ötesine (infraruj) tekabül eder, buna mukabil, 'Kova' saniyede 75 Trilyon titreşimden meydana gelen —yani beş kez daha büyüktür— ultraviyoleninkine tekabül etmektedir. Ve şimdi bizler, Büyük Merkezi-Güneş'ten gelen, bütün dönüştürücü radyasyonların en güçlüsü olan 'Altın Işıma'nın halen dış kenarına gelmiş bulunuyoruz ki, bütün çağların içinde geçerek onunla temas etmiş olduk. Bu muazzam, çift etkili tesir, 25.857 yıllık her bir tam siklusta bir

kez, bu güçlü altın ışınlarından dolayı 'Altın Çağ' olarak tanımlanmaya neden olmaktadır. Bu, Peygamberler tarafından bildirilmiş olan çağdır; öyle bir zaman ki, onda eski düzen geçip gider ve bir yeni ve yüksek yaşam tarzı meydana gelir ve 'onda bütün şeyler yenileştirilmiş olacaktır.' Yeni Çağ gelmektedir. Yeni durumun değiştirici-dönüştürücü kudreti daha şimdiden tesis edilmiştir ve biz yaşamaya devam edenler, kozmos içerisinde muazzam bir değişikliğe dahil olacağız. Güneş Sistemimiz, bütün planetlerini ve üzerlerindeki tüm yaşamı bütünüyle dönüştürecek olan göksel ışığın yeni bir kozmik sahasına girmiştir. Biz, şimdi, planetler sistemimizin, çevresinde yaklaşık 26.000 yılda döndüğü Büyük Merkezi Güneş'le temasıyla Altın Çağ'a giriyoruz ve aynı zamanda Kova Burcu'nun ihya edici ışınlarıyla karşılaşacağız, ki onun yükseltici titreşimleri dünyamız üzerindeki bütün yaşayanları ve bütün yaşamın gidişatını aktive edecektir. Dünyanın beşerleri zamanın akışı içerisinde nefretleri, savaşçı ihtilafları ve kötü düşünceleri nedeniyle, dünyayı çevreleyen atmosferde asılı duran bir karanlık bulut oluşturmışlardır. Bu, bize yüzyıllardan beridir ruhun dünyasının yüksek titreşimlerinin ulaşmasına engel olmaktaydı ve bizim bakışımızı örtmekteydi; öyle ki biz Yüksek Gök'ün hakikatlerini görmekten acızdık. Halbuki şimdi bu bulut, Kova Burcu'nun ve Büyük Merkezi Güneş'in nüfuz edici ışınları sayesinde dağılmıştır ve 'perde ortasından yırtılacaktır' ve görüş imkânımız öylesine yükselecektir ki, biz vücut bulmuş sevgilerimize ve güzelliğe ve bizi kuşatan ruhsal dünyanın mucizelerine bakabileceğiz.»

- (12) Sözelimi, Nisan-1982 yılında, 3 değişik ülkede birbiri ardınca meydana gelen yanardağ patlamaları buna bir örnektir. Ayrıca depremler, sel baskınları, aşırı soğuk hava akımları, fırtınalar, yağmur ve dolu hasarları gibi tabii olayları, beşeriyetin negatif tutumuna bağlı olarak düzenli bir artış halindedir. Bu durum, aynı zamanda, beşeriyetin tabiata verdiği akıl elmaz zararın, tabii güçleri tarafından beşeriyete karmik bir karşılığı olarak yoneltilmesinin de bir sonucudur.
- (13) Aynı celsenin ileriki kısımlarında bu üç gezegenden ikisi, Merih ve Zuhel (Satürn) olarak belirtilmektedir. Diğer gezegen ise Dünya gezegeni olmaktadır. Bkz: Cilt-2., Celse-23'ün son kısmı.

- (14) Bkz: **Dostlar Plânı** - 1.. Bölüm - 9/Sıra - 2, 4... 1. Baskı.
- (15) Bkz: **Zaman ve Rölativite**, kitap - 44'ün kapak resmi.
- (16) Yeni bir kozmik tesir sahasına giriş, yeni buutsal imkânlar, dikey plânlar ile irtibat ve sonucunda kâinatsal açılma, kâinat realitesi ile irtibat, kâinat bilgisi ile irtibat, evrim hızı yükselişi, kâinat varlıkları ile irtibat...
Bkz: **Bilgi Çağına Giriş**, kitap - 58... Böl - 2/c.
- (17) Bkz: Cilt - 2.. Celse - 3'teki teşrih anahtarları.
Bkz: Cilt - 2.. Celse - 6'daki teşrih anahtarları.
Bkz: Cilt - 2.. Celse - 9'daki teşrih anahtarları.
Bkz: Cilt - 2.. Celse - 10'daki teşrih anahtarları.
Bkz: Cilt - 2.. Celse - 19'daki teşrih anahtarları.
Bkz: Cilt - 3.. Celse - 8'deki teşrih anahtarları.
Bkz: Cilt - 5.. Celse - 4'teki teşrih anahtarları.
- (18) Bkz: Cilt - 3.. Celse - 15.. sf - 94'teki, 'Din Günleri.'
Tevrat : Din Günü.
İncil : Din Günü.
Kur'an : Din Günü.
Bilgi Kitabı : Mahşer Günü.
Bkz: Cilt - 5.. Celse - 3.. sf - 11'de, 'Din devresi başladı..'
- (19) Bkz: Cilt - 2.. Celse - 11'in başlangıcındaki açıklama.
- (20) Celsenin sonunda medyom, bu andan sonraki tebligatın kaynağının daha üste kaymış olduğunu ve ayrıca kendisinin ufki bir vaziyette bulunarak, büyük bir haz ve sürur hali içinde bulunduğunu, hatta geri dönmek bile istemeyecek kadar derin bir haz içinde bulunmuş olduğunu belirtmiştir.
- (21) Bkz: Cilt - 3.. Celse - 18.. sf - 116. Tebliğin ilk paragrafı.
- (22) Bkz: Cilt - 2.. Celse - 10'daki, 'korku' ve 'havf' konusu.
- (23) Bkz: Cilt - 2.. Celse - 10.
- (24) Bkz: Cilt - 1.. Celse - 1.. sf - 6.
- (25) Bkz: Cilt - 3.. Celse - 19.. sf - 122'de, varlığın kabiliyetleri.
Bkz: Cilt - 7.. Celse - 4.. sf - 15'de, 'şahsi tekâmül karakteri.'
Bkz: Cilt - 4.. Celse - 13.. sf - 63'ün son paragrafı.
Bkz: **Ruhsal Mesajlar** - 2.. sf - 34'ün son paragrafı.
- (26) Bkz: Cilt - 1.. sf - 5.. Özel İrtibat Celsesi.
Bkz: Cilt - 1.. Celse - 31.. sf - 132, 133.
- (27) Bkz: Cilt - 6.. Celse - 13.. sf - 66'daki, ruhi şifa konusu.

Sadıklar Plânı, bilgi celseleri yaptığı için, spiritüel ispat celseleri yapılması isteğini reddetmektedir. Bilgi'nin, ispat celselerine şimdiki halde ihtiyacı yoktur ve böyle bir isteği her seferinde geri çevirmektedirler. Dünyanın her yanında onbinlerce ispat celsesi yapılmıştır. Onlar incelenebilir. Fakat Yüksek Bilgi Celseleri çok çok nadirdir.

(28) Bkz: Cilt -1.. Celse -12.. sf -57.

(29) Bkz: Dipnot -14.

Bkz: Cilt -2.. Celse -35'in son kısmı.

Bkz: Cilt -2.. Celse -36'da, 'bekleme problemi.'

Bkz: Cilt -3.. Dipnotlar: 40, 41.

Bkz: Cilt -4.. Celse -13.. sf -62, 63, 64, 65.

Bkz: Cilt -5.. Celse -5.. sf -19.. 'sınıta kalmak.'

Bkz: Ruhsal Mesajlar -1.. sf -8.

Senat Kumara: «Yeni bir dünya'nın olacağını söylüyorum. Çünkü bu değişimler yeni bir dünya ile sonuçlanacak ve onun kıyılarında barış, sevgi, ahenk içerisinde yeni bir beşer yürüyecektir. Onun üzerinde büyük yara olarak, pislik ve karanlık olarak yer alanlar, tabii hadiseler ile ortadan kaldırılacaklardır. Onlar, kendileri için uygun olan bir yere yerleştirileceklerdir.»

Galaktik Konsey'den Albay Avalon: «Dünya, evrimlerini geçirmesi ve gelişmesi gereken o planet için, parıldayan bir yıldız ve parıldayan bir güneş haline gelecektir. Çünkü gelen vibrasyonlara intibak edemeyenlerin götürüleceği yer orasıdır. Arkada kalması gerekenler, beşeriyetin siklusu dahilindeki bir başka komple zaman evrimini geçirmek üzere, onlar için hazırlanan bu planete götürüleceklerdir.»

Djwhal Khul: «Önümüzdeki 5'inci Round'da [Büyük Devre'de], «Kıyamet Günü» denilen dönem gelecektir. O dönem geldiğinde Gezegensel Logosumuz, şimdiki hedefi olan İnisiyasyon'a erişecektir. Ve bu dönemde mantal seviyelerde, dünyadaki şimdiki huzursuzluğun yanında bir hiç mesabesinde kalacağı bir gezegensel mücadele meydana gelecektir. Şimdiki [4'üncü Round'daki] mücadele, şimdiki beşer bedenleri içindeki antitelerin kendi mantal güçlerini değerlendirme yeteneklerini sınamaları ve zihin gücü sayesinde his veya ıstırapı aşmaları şeklinde olmaktadır. Beşinci Round'daki mücadele yüksek ile alçak zihin

arasında gerçekleşecek ve savaş alanı da kozal beden olacaktır. Planetimiz üzerinde şimdi sürmekte olan mücadele, birkaç Ego (veya bir çok ırkın, egoya ilişkin kutupsallaşmalarından ötürü halihazırdaki yerlerini işgal eden önderleri) ile grup ilişkisi yüzünden girdaba sürüklenmiş olan birçok kişilik arasında yapılmaktadır; bu, ister istemez dehşetli bir mücadele olmakta ve formun yıkımını zorlamaktadır. 5'inci Round'da gelecek olan «Kıyamet Günü»ndeki mücadele, mantal seviyelerde olacağından, Ego'lar ile egoya ilişkin gruplar arasında gerçekleşecek, ve her biri, gruplar halinde belirli sonuçlar hâsıl edebilmek için, şuurlu olarak ve zekice uygulamalarla faaliyet gösterecektir. Bunun sonucunda, Ruh maddeye galip gelecek (bu, nihai zafer olacak) ve henüz kendilerini maddenin ağlarından kurtaramamış olan ve 'esareti Ruh hayatına tercih eden bazı gruplar sürülecektir: Böylece, maddenin bünyesindeki güçler «Kıyamet Günü»nde kesinlikle yenilgiye uğratılacaklardır.»

- (30) Birçok Arap filozofu, Kuran ayetlerini ne yazık ki görünen ilk anlamı ile yorumlamışlar ve böylece sayısız mezhepler ve sapık itikat yolları ortaya çıkmıştır. Yol, bir iken bin edilmiştir. Öyle ki, şeytana taptıkları söylenen Yezidiler de bir İslâm tarikatlar zinciri içinde ortaya çıkmıştır!
- (31) Bkz: Cilt-2.. Celse-10'un baş taraflarında.
- (32) Kur'an-2/48: «Öyle bir günden sakının ki, o gün hiçbir kimse kimsenin işine yaramaz, hiçbir kimsenin şefaati kabul olunmaz; hiçbir kimseden fide alınmaz ve onlara yardım edilmez.»
- (33) Bkz: Cilt-1.. Celse-15'in son paragrafı.
Bkz: Cilt-5.. Celse-2.. sf-6'daki en üst paragraf.
- (34) Bkz: Cilt-2.. Celse-12'deki, 'cevheri olarak birleşme.'
- (35) Antik Çağ Grek felsefesinde işlenmiştir.
Sathya Sai Baba: «Ateş, Hava, Su ve Toprak Melekleri'nin geçmesine izin vermedikleri hiç kimse, Mabudun huzuruna çıkamaz.»
- (36) Bütün yeryüzü dinlerinin Kutsal Kitapları'nı şerh edecek bilgiler.
- (37) Bkz: Cilt-1.. Celse-29'un baş tarafında.
- (38) Bkz: Cilt-2.. Celse-1'in sonunda.

(39) Bkz: Cilt -1.. Celse -25'in sonlarında.

(40) Kur'an -16/93: «Allah dileseydi sizi bir tek ümmet kılar-
dı...»

Kur'an -10/28: «O Gün onların hepsini toplayacağız...»

(41) Bkz: Cilt -2.. Celse -1'in başlangıcında.

(42) Bkz: Cilt -2.. Celse -12'de.

(43) Işıtmak için ısıtmak gerekir. Fonksiyon görmenin maddî ve manevî şartlarına sahip olamayanların, sonunda inkâr yoluna saptıkları görülmektedir, ne yazık!..

(44) Bkz: Cilt -3.. Celse -16.. sf -101'deki ilk paragraf.

(45) Bkz: Cilt -2.. Celse -25'in başlangıcı.

Bkz: Cilt -2.. Celse -36'nın son kısmı.

(46) Bkz: Cilt -2.. Celse -12'de, 'doz' konusu.

(47) Bkz: Cilt -3.. Celse -9.. sf -52 ve dipnot -15.

«Rüyamda, şehir dışında bir arazideyiz. Yakındaki ana yolda, aynı istikamette telaşla giden binlerce insan ve araba var. Biz hiç telaşlı değiliz. Siz, elinizdeki siyah küçük bir aletle gökyüzünü inceliyorsunuz. Gökyüzünün o koyu karanlığı içinde, devasa esrarengiz gölgeler bulunuyordu. Siz bir yere gidecekmışsiniz. Aceleniz vardı. Bu olayın, Kâinat'ın her köşesinde cereyan ettiğini söylüyorsunuz. Sonra bize dünyayı gösteriyorsunuz. Aynen uzaya çıkmış gibi, yukarıdan dünyayı görüyoruz. Dünyaya üç gezegen daha birleşmiş, 7 tane daha geliyor. Sonra, Kâinat'ın uzak bir köşesini gösteriyorsunuz. Değişik gezegenler, aynen dünyamızda olduğu gibi, küme küme birleşmişler. Daha yukarıları gösteriyorsunuz. Sonsuz sayıda küme küme gezegenler, dörtbir taraftan, bir merkez'e birleşmek üzere adeta yaşıyorlar. İşte siz bunları kaydetmek için dünyaya gelmişsiniz. Ve işiniz daha çokmuş. Daha, Kâinat'ın diğer yerlerindeki bu olayları kaydedip, bunları, geldiğiniz yerde sizi bekleyenlere vermeliymişsiniz.»
(24 -2 -1978)

Bkz: Cilt -5.. Celse -9'un sonu.

(48) Bkz: Cilt -2.. Celse -7'deki 'plân' tanımlarının sonuncusu.

(49) Bkz: Cilt -2.. Celse -9'daki 'kanca atış' konusu.

(50) Bkz: Cilt -4.. Celse -7'deki, 'İğvaya düşürücü şeytan.'

(51) Bkz: Cilt -3.. Celse -7.. sf -44'teki, iki husus.

Bkz: Cilt -3.. Celse -8.. sf -48.

Bkz: Cilt -4.. Celse -8.. sf -42, 43.

- (52) Bkz: Cilt-4.. Celse-6.. sf-24, 25.
Bkz: Cilt-4.. Celse-12.. sf-57, 58.
- (53) Bkz: Cilt-2.. Celse-7'deki 'plân' tanımlarının sonuncusu.
- (54) Özellikle son yılların mevsim değişikliklerini göz önüne alınız.
Bkz: Dipnot-12.
- (55) Bilgi Kitabı ve Birleşik İnsanlık Realitesi.
- (56) Bkz: Cilt-2.. Celse-8'deki, 'Merih ve Zuhal' gezegenleri.
- (57) Bkz: Cilt-1.. Celse-6.. sf-31.
- (58) Bkz: Cilt-1.. Celse-22.. sf-100'de, 'realite kademeleşmesi.'
Bkz: Cilt-2.. Celse-6'da, '7 Realite Değişimi.'
- (59) Bkz: Cilt-1.. Celse-12.. sf-57'de.
- (60) Bkz: Cilt-1.. Celse-24.. sf-104'te, 'Yeni Hükümler var.'
«Her gün bir yerden göçmek ne iyi.
Her gün bir yere konmak ne güzel.
Bulanmadan, donmadan akmak ne hoş.
Dünle beraber gitti, cancağzım,
Ne kadar söz varsa düne ait,
Şimdi yeni şeyler söylemek lâzım.»
Hz. Mevlana
- (61) Bkz: Cilt-2.. Celse-24'teki, 'eşel sistemi' konusu.
- (62) Silver Birch: «Geriye bakın ve spiritüel hizmet yolunda şimdiden kaydedilmiş başarıları görün. Bizler, dünya nüfusuna kıyasla az ve görünüşte önemsiz bir azınlıyız. Öyle iken, ruh gücü sizin ülkenizde ve diğerlerinde kendine bir yer yapmış, köprübaşları kurmuş, pekiştirmiş ve her yerde durmadan büyüyen ve kuvvetle ve ruh gücünün inşisine refakat eden hayırlarla genişlemeye devam ediyor. Biz sayıca az, ama spiritüel bakımdan çok kişiyiz; aramızda bizleri destekleyen ordulardan dolayı, ki onlar sizin dünyanızdakiler değil, bizim dünyamızdaki ordular'dır.»
- (63) Bkz: Kur'an-18/32-44.
- (64) Bkz: Cilt-5.. Celse-9.. sf-39, 40.
Bkz: Dostlar Plânı-2.. Bölüm-9/Sıra-5'te, hata konusu.
Silver Birch: «Sizin anladığımız tarzda beşeri niteliklere sahip bir Tanrı yoktur. Büyük Ruh vardır ki en yüce mimardır O, ve O sonsuz zekâdır ki, hudutsuz Kâinatı hiçbir hata yapma ihtimali olmayan tabii kanunlarla idare eder.

[Ayrıca] bir İlâhî müdahaleye ihtiyaç yoktur. Çünkü kanunlar her hal ve şart için ve varlığın her veçhesi için gerekli olan herşeyi temin edecek şümûle sahiptir. Herşey bu kanunların kontrolü altındadır. Onlar hiç beklenmedik bir şekilde ortaya çıkabilecek bir arıza karşısında değiştirilme ve düzeltilmeye ihtiyaç göstermeyecek mükemmeliyettedirler.»

- (65) Öncüler Plânı: «Tesir, çok şümûllü bir anlam taşımaktadır, ve herşeyden önce, tesir'den bahsedilirken, bu tesir'in kökenini teşkil eden bir bilgi ve bu bilginin sorumluluğunu idrâk etmiş bir şuur kastedilmektedir. Kâinatınız, herşeyden önce bir bilgi yekûnunu hâvidir... Şuurların ihtiyacı olan bilgi yekûnunu hâvidir... Bu bilgi, aynı zamanda Kâinatınız'ın, ki en geniş anlamda maddî Kâinat'tan bahsedilmektedir, hayatîyetini devam ettiren bir unsurdur; dolayısıyla, bu Kâinat'ın temelindeki, sizin anlayacağınız tabirle, enerji'yi temsil etmektedir. Yani ortada, mevcut olan bir 'enerji bütünlüğü' vardır, ve yapılan tatbikatlar, bu enerjinin, veya bilgi'nin, şuur tarafından kendine maledilmesine matuf tatbikatlardır. Tesir ise, bu enerji bütünlükleri arasında kurulan organizasyonun temel direği durumundadır ve bu organizasyonları idame ettiren ve organizatörlük, organik ve daha alt organizasyonların arasındaki bağıntıyı temin eden 'cevelân'dır. Tesir, yani, enerji bütünlükleri arasında sizin karşınıza çıkan bir 'cevelân' olarak mütalaa edilebilir.»

- (66) Bkz: Cilt -1.. Celse -27.. sf -113'de, idrâk konusu.

Bkz: Cilt -2.. Celse -22'deki, hareket ve duraklama.

- (67) Bkz: Cilt -2.. Celse -5'de, 'idrâk genişlemesi' şeklinde.

- (68) Celse odası dışındakilerin rahatsız edici bir tonda yüksek sesle konuştukları işitiliyordu. Kendilerine ihtar edildi, gittiler.

- (69) Bkz: Çağrı, kitap -66.. Dipnot -49.

Medyom'un 6-4-1965 tarihinde gördüğü rüya:

Medyom: Gördüğüm rüya, değişik bir rüya. Sanki yeryüzünde bütün herşey son bulacakmış gibi. İnsanlarda tam manasıyla bir faaliyetizlik, büyük bir yılgınlık, bezginlik, çaresizlik, bitaplık, her şey.. mevcut. Her şey sefil ve perişan. Ne eşyalar, ne evler, ne sokaklar, ne insanlar bilinen tarzda değil. Her şey bir sonunu bekliyor. Ve âdeta

bir gün, iki gün, üç gün, bir hafta, bir ay, yahut iki ay sonra kendisine muhakkak gelecek olan bir ölüme hazırlanıyor. Ve bunu anlayan da sakin bir köşe buluyor, kıvrılıyor ve orada öylece kalıyor. Denebilir ki o şehrin üzerine umumi bir, büyük bir felâket gelmiş, geçmiş ve böyle bir kader de bırakmış. Ben de o insanların içersindeyim. Muhelif yerlere girip çıkıyorum. Bunlar kâh yıkık bir ev, kâh bir barakaya benziyor; gayet kirli ve kırık tahtalar. Ve hatta, şimdi hatırladım; biraz yerin altına doğru indikten sonra, merdivenlerle, büyük bir mağara gibi, çok büyük bir mağara gibi. Yerler yarı rutubetli kumlarla örtülü. Orada da sağda solda partial elbiseler içerisinde insanlar; kıvrılıyor, yatıyor. Ve bunlar da hep ölümünü bekliyorlar. Bu arada şeyler de var. Bazı barakaların içinde ateş yakmışlar. Üçer yahut dörder kişilik gruplar halinde, giyimli, ecnebi olduğu belli. Öyle zannediyorum. Oradaki halktan değil. Hatta biraz da düşmanca hareket eden bazı asker kıyafetli insanlar da var. Bunlar insanlara müdahale etmiyorlar, hiç bir şey söylemiyorlar, sadece dikkatle bakıyorlar sağa sola, müşahede ediyorlar. İsmiyorlar ateşte. Tabiatta hiç bir canlılık yok. Böyle, sanki herkes lep-raya (cüzama) tutulmuş gibi miskinleşmiş, bu tarzda hareket ediyor. Ve büyük bir şey var, sıkıntı, büyük bir baskı. Ne olduğu hakkında da hiç bir fikir ve bilgi yok insanlarda. Ve herkeste aşağı yukarı sabit bir fikir halinde böyle. Yani, ölmek lâzım; ölünecek. Başka bir çare yok. Yeni her kapı denenmiş, her çareye başvurulmuş, her imkân araştırılmış ve bakılmış ki en sonunda, ölmek.. netice. Tam bir çaresizlik, tam bir bilgisizlik; yani hiç bir şey yapamamak. Aynı boşluk, sıkıntı halet-i ruhiyesiyle beraber uyandım. Sonra tekrar uyumuşum; hatırlamıyorum artık. Yani öyle bir şey ki, tabiatta da hiç bir şey yok, bir hareket hali yok. Ağaçlar susmuş, toprak susmuş, hayvanlar susmuş; tam bir sükûnet, sessizlik ve kılmıldamalardan başka da hiç bir şey yok. Yani artık bu, hareket bile değil bildiğimiz manada. Bir kuvvetli, dinamik bir şey değil. Kımıldıyorlar. Bütün hayatıyet kılmıldamaktan ibaret.

Soru: Güneş falan var mı?

Medyom: Yok. Güzel; onu da hatırlattınız. Donuk. Hava

da donuk. Sisli. Donuk böyle. Kurşunî renkte her taraf. Böyle, bilmem hiç rastladınız mı, bazı, kış, seher vakti olur kışın; kapalı, donuk bir hava olur böyle.. Rüzgar da yoktur. Pistir; sıkar insanı; bazen o şekilde havalar olur. Hep, hep böyle bir hava içerisinde. Demek ki bu, ne anlatıyor yani aşağı yukarı?. İnsanların maddeten değilse de, manen, yani gittikçe böyle bir şeye doğru sürüklendiğini gösteriyor. Yani bir çaresizliğe doğru gittiğini. Belki aynen olmayacak; bilmiyorum; burada tabi benim aldığım tesirleri tefsir ettiğim de var. Kendime göre; değil mi? Yani rüyaya çevirişimde de bir şey olabilir. Sürçme olabilir. Ama, esas tema demek ki böyle. Yani gittikçe boşlaşıyor insanlar. Ona sarılıyor, buna sarılıyor, doymuyor, tatmin olmuyor.. Ondan sonra bir şeye doğru gidiyor; bıkkınlığa, bezginliğe doğru. Ve insanın en son çaresi de ölmek gibi bir şey oluyor. Yani, öyle bir hale geliyor ki, ölmekten başka bir şey yok yapılacak yani. Bekleyesin ki ölesin. Fakat işte ancak dışardan bir şey, bir kuvvet, onlardan tamamen ayrı.. Böyle ölüme mahkûm olmamış bir tesir, bir dış amil gelirse, belki değişebilir şartlar.

(70) Bkz: Cilt - 6.. Celse - 13.. sf - 65'te, bu rüya hakkında.

(71) Bkz: Cilt - 2.. Celse - 35'in son kısmı.

Bkz: Cilt - 3.. Dipnotlar - 40, 41.

Bkz: Cilt - 5.. Celse - 5.. sf - 18, 19, 20, 21.

(72) Bkz: Cilt - 1.. Celseler: 7, 9, 15, 16, 18, 19.

(73) Bkz: Cilt - 1.. Celseler: 15, 16.

(74) Bkz: Cilt - 2.. Celse - 26'nın sonunda.

(75) Bkz: Cilt - 2.. Celse - 27'nin sonlarında, altı çizili.

(76) Bkz: Dipnot - 74.

Sathya Sai Baba: «Yukarı'ya sağ elinizi ve dünya'ya sol elinizi uzatın. Sol el giderek gevşeyecektir.»

(77) Bkz: Dipnot - 75.

Bkz: Cilt - 2.. Celse - 28'de 'tahayyülün iğvası' konusu.

(78) Bkz: Cilt - 1.. Celse - 2'de.

(79) Bkz: Cilt - 2.. Celse - 10'da, 'dördüncü dereceden çözüm.'

(80) Bkz: Cilt - 2.. Celse - 7'de, altı çizili.

(81) Bkz: **Parapsikoloji**, kitap - 7.. Bölüm - 1/a... 2. Baskı.

(82) Bkz: Cilt - 1.. Celse - 4'ün sonu.

Bkz: Cilt - 1.. Celse - 6.. sf - 30.

Bkz: Cilt - 1.. Celse - 8.. sf - 45.

Bkz: Cilt - 1.. Celse - 22.. sf - 98.

(83) Bkz: Dipnot - 77.

(84) Kur'an - 32/9: «... Öyleyken pek az şükredersiniz.»

(85) Bkz: Cilt - 1.. Celse - 9'un sonunda.

Bkz: Cilt - 1.. Celse - 25.. sf - 106'daki ilk paragrafta.

(86) Bkz: Kur'an: 21/68 - 70.. 29/24.. 37/97 - 98.

Djwhal Khul: «İnisiyasyon sırasında, inisiye, Tanrı'nın, yakıp yok eden bir ateş olduğuna ilişkin deyim, sözün tam anlamıyla hakikat olduğu idrâkine ulaşır. Ateş kesilmiş enerji ile, elektriki gücün, var olan herşeyin toplamını oluşturduğunu, hiç bir kuşkuyla yer kalmayacak şekilde bilir. Sözün tam anlamıyla, 'arınma ateşleri'nde yikanır; her yanda, İnisiyasyon Asâsı'ndan neşrolan, Üçgen'in çevresinde deveran eden ve hamilik eden iki velî'nin bedenlerinden geçen ateşleri görür. Bir an için, Üçgen'in dışındaki törensel yerlerini almış olan tüm Üstadlar ile İnisiyeler Kadrosu, saf ateş'ten oluşan bir duvarın arkasında kalıp, görülmezler. İnisiye, İnisiyatör'ün dışında hiç kimseyi görmez ve saf, mavi - beyaz renkte olan bir alev'in kızgın aydınlığından başka bir şeyin farkında değildir. Bu alev, inisiyeyi mahvetmeyip, bedenindeki her atomun faaliyetini, dezentegre etmeksizin şiddetlendirir ve tüm tabiatını arındırır. Ateş, onun yaptığı çalışmayı, ne türden olduğunu sınırlar ve inisiye, Alev'den geçer.»

(87) Bkz: Dipnot - 82.

(88) Kur'an - 4/105: «Ey Muhammed! Doğrusu, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği gibi hükmedesin diye Kitab'ı sana hak olarak indirdik; hakkı gözet, hainlerden taraf olma.»

(89) Bkz: Cilt - 2.. Celse - 28'de, 'hadiseler ve bilgisi.'

(90) Bkz: Cilt - 2.. Celse - 25'te, 'Cibril, İsrâfil, Mikail.'

(91) Kur'an - 37/60 - 62: «İşte büyük kurtuluş şüphesiz budur. Çalışanlar bunun için çalışsın. Konukluk olarak bu mu iyidir, yoksa zakkum ağacı mı?»

Kur'an - 44/43 - 46: «Doğrusu günahkârların yiyeceği Zakkum ağacıdır.»

Bkz: Cilt - 5.. Celse - 3.. sf - 10, 11'de, 'zakkum' konusu.

(92) Bkz: Cilt - 1.. Celse - 31.. sf - 132, 133 ve diğer ciltlerde.

Bkz: Cilt - 6.. Celseler - 1, 2, 3, 4.

- (93) Hz. İsa'nın, Vazifesi'nin bir aşamasında oluşan bir 'boşluk' nedeniyle, Vazife'yi bırakmak durumunda kaldığı belirtilmektedir. Zeytinlik Dağı'nda, «Bu kupayı benden geçir.» diye aylarca Ruhsal Mekanizma'ya ricada bulunduğu ve sonunda o ünlü 3'lü buluşma ile ikna edildiğini, ezoterik kaynaklar açıklamaktadırlar. Buradaki 'kupa' sembolü, 'Vazife'yi temsil etmektedir. Üçlü buluşma ise, Zeytinlik Dağı'ndaki, Hz. İsa, Hz. Musa ve Hz. İlyas buluşmasıdır. Bkz: Luka - 9/29 - 33.

Hadis: «Keşke Muhammed'in Rabbi, Muhammed'i yaratmasaydı.» Hz. Muhammed Peygamber'in kendisine peygamberlik geldikten sonra ve davete emredilmeden önce, vahyin arası kesildiği sıralarda umutsuzluğa düşüp böyle dediği rivayet edilegelmiştir. Hatta bu sıralarda kendisinin Hıra Dağı'nda hayatına son vermeye kalkıştığı da rivayet edilmektedir.

- (94) Bkz: Dipnot - 76.

(95) Dipnotun olduğu paragrafın üstündeki paragraf.

- (96) Djwhal Khul: «Tüm tezahür yedili mahiyettedir ve Mabut dediğimiz Merkezi Işık, yani tek İlâhi Işın, önce bir Üçlü ve sonra da bir Yedili olarak tezahür eder. Tek Tanrı; Baba Tanrı, Oğul Tanrı ve Ruhülkudüs Tanrı olarak parlar, ve bu üçü de Arş'ın Huzuru'ndaki Yedi Ruh veya Yedi Gezegenel Logos vasıtasıyla yansır. Okültizm öğrencileri, bu Varlıklara, bir İlâhi Yedili oluşturan ve üç aslı ve dört tâli Işın vasıtasıyla gözler önüne serilen Tek Işın diyebilirler.»

- (97) Djwhal Khul: «Güneş Logosu [Güneş Sistemi'nin Mabudu], Tek Birlik halinde, ama gene de Bir'de Üç halinde tezahür eder.» ... «Güneş Logosu, Bir'de Üç ve Üç'te Bir'dir.»

- (98) Bkz: Cilt - 1.. Celse - 25.. sf - 107'de, altı çizili.

- (99) Cilt - 2.. Celse - 20'de, genel olarak anlatılmıştır.

- (100) Kur'an - 50/16: «And olsun ki insanı Biz yarattık; nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz; Biz ona şah damarından daha yakınız.»

- (101) Seth, Yüksek Rehber Ruh: «Siz tüm enkarnasyonlarınızı bir anda yaşarsınız ama, bunu, üç boyutlu realitenin dahilinde anlamanız zor olur. Çeşitli reenkarnasyonel benlikler, yüzeysel olarak, bir bilmece'nin kareleri olarak mü-

talaa edilebilirler, çünkü bunların hepsi de, bütün'ün parçaları olmalarına rağmen, gene de kendi başlarına mevcut olabilirler. Geçmiş, şimdiki zaman ve gelecek düşüncesi sizleri obsede etmiş olduğundan, reenkarnasyonları da birbiri arkasına dizilmiş bir şekilde düşünmek zorunda kalıyorsunuz. Ashında, sizin zaman ardışıklığı kavramına alışmış olmanızdan ötürü, bizler de 'geçmiş hayatlar'dan bahsederiz. Halbuki, hepsi de bir İç Özdeşliğin bir parçası olan ve çeşitli hayatlarda hakimiyet kuran 'dominant egolar' vardır. Fakat, ayrı ayrı hayatlar eşzamanlı olarak mevcuttur. Zaman ayırımı yapanlar, sadece, ilgili egolardır. Komple Benlik, kendine ait tüm egoların tüm deneyimlerinin farkındadır ve bunları tek bir özdeşlik biçimlendirdiği için de, aralarında benzerlikler ve ortak özellikler olacaktır.»

(102) Bkz: Cilt - 1.. Celse - 4.. sf - 17.

Bkz: Cilt - 1.. Celse - 7.. sf - 39, 40.

(103) Bkz: Cilt - 1.. Celse - 3'ün sonunda.

(104) Bkz: Cilt - 2.. Celse - 26'da, 'tesir' tanımı; altı çizili.

Bkz: Dipnot - 65.

(105) Bkz: Bitkiler Parapsikoloji Araştırması, kitap - 40.

G. de Purucker: «Yedi farklı 'monad' sınıfı vardır: Mineraller sınıfı, bitkiler sınıfı, hayvanlar sınıfı, beşeri sınıf ve beşerler üzerindeki üç Dhyan-Chohan sınıfı. Bir üst sınıf daima bir alt sınıfın rehberliğini yapar ve yardım eder. Örneğin, beşer monadları hayvan monadlarına yol gösterir ve yardımcı olurlar. Ve en üstteki sınıf, aşağı seviyedeki bütün sınıfların kökenini veya ana deposunu oluşturur. Aynı şekilde, beşer monadları da kendi altlarındaki âlemlerin ortaya çıktığı ana depo vazifesini görmüşlerdir. Şöyle ki, 1'nci Round'da [Büyük Devre'de] tüm monad grupları Gezegenel Zincir'in Küreleri'ni inşa etmek üzere işbirliği yapmışlar, ve bu Devre'de beşer monadları'ndan mineraller zuhur etmiş, 2'nci Round'da bitkiler, 3'ncüde ise hayvanlar çıkmıştır. Böylece, beşer, kendi seviyesinin altında yer alan öteki monad sınıfları için örnek teşkil etmekte ve yolu açmaktadır. Beşerlerin izleyecekleri yolu çizen ise, beşer-üstü Dhyan-Chohan sınıfları olmaktadır.»

(106) Bkz: Cilt - 5.. Celse - 5.. sf - 18'de, 'Din Günleri.'

- (107) Mme. Blavatsky, içinde bulunduğumuz 4'ncü Round'un 1'nci Kök Irkı'nın, yani Astral bedenli 'Yoganın Oğulları'nın 1.650.000.000 küsur yıl önce ortaya çıktıklarını belirtmektedir. Şu anda 5. Kök Irk döneminin 5. Alt Irk'ını yaşamaktayız. Kök Irklar konusunda, Sadıklar Plânı da şöyle bir ifadede bulunmaktadır: 'Her devrenin bir Irk'ı vardır.'

Bkz: Cilt - 6.. Celse - 10.. sf - 48'de.

- (108) Bkz: Dipnot - 29.

- (109) Şihap, Yüksek Rehber Ruh: «Dünya mektebini çoktan bitirdim ve bir çok gezegenden de mezuniyet belgem var.»

(Mukadderat ve İcabat'tan)

Gezegener ve Ezoterik Öğreti (Djwhal Khul'a göre) :

Uranüs — 10'uncu mertebeden Maji Okulu. Uranüs'e bazen 'Mor gücün planeti' denir ve mezunları Kozmik Et-herik Prana'nın kudretini kullanırlar.

Dünya — Manyetik Yanıt Okulu. Bu okulun öğrencilerine, 'İstiraplı çabanın mezunları' veya 'Kutupsal karşıtlar arasındaki hakemler' de denir. Mezunları, astral plânın 3'üncü tâli seviyesinde sınava tâbi tutulurlar.

Vulkan — Alevli Taşlar Okulu. Bu okulda okuyan beşer üniteleri ile mineraller âlemi arasında garip bir ilişki vardır. Dünya düzenindeki beşer ünitelerine 'canlı taşlar', Vulkan'dakilere ise 'alevli taşlar' denir.

Jüpiter — Hayırlı Majisyenler Okulu. Bu planete bazen, üyeleri yapıcı majik faaliyette dört tür güç kullandıklarından, 'Dörtlü Güç Ünitelerinin Koleji' denir.

Merkür — Adı belirtilmeyen bu gezegensel okulun öğrencilerine, 'Yüksek Gaye Edinmenin Oğulları' veya 'Sarı Işığın Noktaları' denir. Bunların Dünya ile yakın bir ilişkileri vardır.

Venüs — Beş Kesin Sınıfı Olan Okul. Bu gezegensel düzen de bizimkine yakın bir ilişki içerisinde. Gezegensel Logosu, bizimkine nazaran daha gelişmiş bir Kozmik Öğrenciler grubuna dahildir. Hiyerarşi Öğretmenleri'nin çoğu, 5'inci Kozmik Plân'dan gelirler.

Mars — Savaşçılar Okulu veya askerler için açık sınıflar. Öğretmenlerine 'Kırmızı Alevin Mezunları' denir ve çoğunlukla kırmızı giysiler içinde resmedilirler.. Logos'un birinci veçhesine bağlı olarak çalışır ve yıkıcılık çerçevesi dahilinde çalışanları yetiştirirler.

Neptün — Bu okul, arzu unsurunun gelişimiyle ilgilidir ve mezunlarına 'Vishnu'nun Oğulları' denir.
Satürn, Güneş, Ay ve Plüton üzerindeki Okullar verilmiş olup, oniki planeti tamamlar.

- (110) Bkz: Cilt-1.. Celse-1.. sf-7'de, 'kesiti tamâm olan hâl.'
Bkz: Cilt-2.. Celse-17'de, 'mukarrer kesit.'
- (111) Bkz: Cilt-2.. Celse-25'in başlangıcında.
Bkz: Cilt-2.. Celse-37'de, altı çizili.
- (112) Shankara: «Huzuru ve büyüklüğü elde etmiş saf ruhlar vardır. Onlar baharın gelmesi gibi, insanlığa iyilik getirirler. Onlar bu korkunç dünya okyanusundan geçmişlerdir. Onlar hiçbir bencil güdü olmaksızın, başkalarının da bu okyanusu geçmelerine yardımcı olurlar. Tıpkı dünya güneşin ışınları ile kavruğu zaman, kendi düzenlerine göre dünyayı serinleten ay gibi, başkalarının dertlerini kendi düzenlerine göre tedavi etmeye çalışmak, bu büyük ruhların esas tabiatlarıdır.»
- (113) Aynı günde iki celse yapılmıştır.
- (114) Celselere geçici olarak katılan dört kişilik bir grup kastedilmektedir.
- (115) Bkz: Cilt-1.. Celse-24'ün başlangıcında.
- (116) Silver Birch: «Sizin deruni görüş kabiliyetiniz yok mu? Tahayyül nedir zaten? Zihninizde canlandırdığınız sahneler nereden gelir? Onları siz mi yaratırsınız? Yoksa onlar sizin iç âleminizin perdesine sizin dışınızda bir başka kaynaktan mı akseder? Tahayyülden korkmayınız. O, Büyük Ruh'un size bahsettiği en büyük nimetlerden birisidir. Tahayyül melekeniz olmasa idi hayat çok kasvetli ve sönük olurdu. Size fizik dünyanın hudutlarını aşmak imkânını veren tahayyül gücünüzdür. Beş maddî duyunuzun çemberinden kurtulmanıza, her ne kadar geçici ve yakalanmaz da olsa, hergün karşılaştığımız normal sahnelerin kat kat ötesindeki güzellikleri zevkle seyretmenize imkân veren odur. Muhayyile bizim dünyamız mensuplarının size kendilerini duyurma vasıtalarından biridir. Onlar fizik yoldan bunu yapamazlar, ancak psişik ve spirüel yoldan bunu gerçekleştirebilirler. Bütün ilhamların hazinesi ancak muhayyiledir. Bu nedenle, beni tahayyül ettiğinizi söylediğiniz zaman çok memnun oluyorum.»

(117) Bkz: Ruhsal Mesajlar-1.. sf-50, 51.

(118) «Rüyamda bir arkadaşımınla Beşiktaş'ta deniz kıyısında'yız. Çevrede başkaları da var. Marmara Denizi üfkunda üzerinde yeşil bir şey taşıyan bir gemi beliriyor. Gemi hızla yaklaşıyor, geminin üzerinde ise Kâbe bulunuyor. Kıyıda bulunanlar arasında «Bu Kâbedir, değildir' tartışması çıkıyor. Ben ise, 'Bu Kâbedir,' diyorum. Gemi yaklaşıyor, fakat bu öyle bir gemi ki, su altında kalan kısmı normal bir gemininki gibi, su üstündeki kısmı ise 2-3 metre yüksekliğinde düz bir platform şeklinde; başka da hiçbir gemi ayrıntısı yok. Gemi sanki kendi kendine yol alıyor. Platformun üstünde Kâbe bulunuyor; bilinen normal boyutların biraz dışında: Yüksekliği daha az, genişliği daha fazla. Üzerinde koyu yeşil bir örtü ve onun üzerinde de altın sirmalarla Arapça yazılar. Geminin yakınında, ona eşlik eden ve gemi ile kara arasında gemiyle eş hızda yol alan küçük bir tekne daha var. Teknenin üzerinde, tekneyle orantısız çok büyük bir direk ve direği baştan-başa kaplayan devasa bir Türk Bayrağı var. Gemi ve tekne hızla yol alıyorlar ve bayrak dalgalanıyor. Kıyıya yaklaştıklarında küçük tekne kayboldu. Ve Kâbeyi getiren gemi kıyıya yakın ve paralel bir rotada Dolmabahçe'ye doğru ilerledi ve orada kıyıya yanaştı. Bizler de koşarak oraya gittik. Dolmabahçe Stadyumunda futbol maçı var, büyük bir kalabalık maç için toplanmış. Fakat onlardan hiçbiri kıyıya yanaşan gemiyle ilgilenmiyor..»
(19-9-1981)

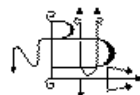
(119) Vazife'de 'teslimiyet şarttır' ve bir kişiye veya kadroya Yukarı'dan verilen bir vazife'nin muhtevasına ilişkin şu ya da bu türlü bir vicdanî değerlendirmeye ve akıl yürütme-ye, fikir ileri sürmeye kalkışmadan, o vazife yerine getirilir. Sonradan, 'mantık ve vicdanıma uyarsa' şeklinde bir anlayışa ulaşarak iğvaya düşmek, kişinin vazife duygusunu ve olgunluk düzeyini gösterir.

Bkz: Cilt-3.. Celse-21 ve 22'de anlatılan, yayımlanmayan celse olayı.

S Ö Z L Ü K

— A —

- Acz:** a— Gücü yetmeme, güçsüzlük. b— Beceriksizlik.
- Adap:** a— Usuller, uyulması gerekli kaideler. b— Terbiyeler, edepler.
- Adaptasyon:** İntibak, (duruma) uyma.
- Adapte olmak:** İntibak etmek, uymak.
- Addetmek:** Saymak.
- Afak:** a— Ufuklar. b— Gözle görülebilen dünya. Karşıtanlaması: Süje.
- Ahenktar:** Ahenkli, uyumlu, uygun, düzenli.
- Ahit:** a— Ant, yemin, söz vererek bir işi üzerine alma. b— Antlaşma.
- Ahkâm:** Hükümler, yargılar, emirler.
- Ahval:** Durumlar, vaziyetler, haller.
- Akaid:** İnanışlar, inançlar, inanılan kurallar, akideler.
- Âkil:** Akıllı.
- Akliselim:** Sağduyu.
- Aksiyon:** a— İş, eylem, hareket, faaliyet. b— Maddî veya manevî bir kuvvetin, bir etkenin, bir düşüncenin ortaya çıkması; bir iradenin, bir faaliyetin açığa çıkması.
- Aktivasyon:** a— Etkin, faal, aktif kılma, şiddetlendirme, muharrikiyet, müessiriyet. b— Bir şeyin gücünü, özelliklerini arttırma, şiddetlendirme.
- Aktivite:** a— Faaliyet. b— Etkinlik.
- Alenen:** Açıkça, açıktan açığa.
- Alenî:** Açık, açığa çıkmış, meydanda, gizli olmayan.
- Amal:** a— Fiiller, işler, ameller. b— Emeller.
- Amel:** a— Fiil, iş, edim. b— Bir kimsenin semavî buyrukları yerine getirmek üzere yaptıkları. c— Niyet.
- Amelî:** İşe, eyleme dayanan, işçe, iş bakımından; tatbikî, pratik.
- Ameliye:** Eylem, işlem.

Amil: Etken, etmen, sebep.
Anasır: Unsurlar.
Anbean: Andan ana.
Antite: a— Varlık, ferdiyeti olan bir varlık olarak kabul edilen şey. b— Kendilik, zatiyet.
Araz: Belirtiler, işaretler, alâmetler.
Arz: a— Dünya. b— Gösterme, sunma.
Asâl: Esasî, başlıca, temel niteliğinde olan.
Âsar: a— Eserler. b— İzler. c— Tesirler.
Aşikâr: Açık, apaçık, belli, meydanda olan.
Atalet: İşsizlik, durgunluk, hareketsizlik, tembellik.
Atfetmek: Vermek, yüklemek.
Atiyye: Hediye, ihsan, lütuf, bahşış.
Avra: a— Spiritik bir celsede, celsede hazır bulunan kimselerin meydana getirdikleri tesir, sempati, ahenk ve anlayış birliği. b— Her canlının vücudunu bir zarf gibi saran ışıklı haller, emanasyonlar topluluğu.
Ayan: Belli, bilinir, açık.
Ayniyet: Aynılık, tıpkılık, özdeşlik.
Aza: Üye.

— B —

Bahşetmek: Vermek, bağışlamak, ihsan etmek.
Baki: a— Kalımlı, durucu, yok olmayan, kalıcı, devamlı, payidar. b— Kalan, geri kalan.
Bap: a— Konu, husus. b— (Kitaplarda) bölüm, başlık.
Bazir: Açık, belirgin, göze çarpan.
Basiret: Sağgörü, öngörü, sezîş, kavrayış.
Başat: Hâkim, benzerleri arasında başta gelen veya üstünlüğü olan.
Batıl: a— Hakikat olmayan şey, doğru olmayan, yanlış. b— Yeni realite bilgisi karşısında halihazırdaki realite(nin durumu).
Bati: Yavaş, ağır hareketli.
Baz: Temel, esas.
Bedevi: Medenî olmayan, göçebe.
Behemehal: Mutlaka, ne olursa olsun, ne yapıp yapıp, her halde.
Bekah: Kalımlı, baki, devamlı, durucu, kalıcı.

Beni-İsrail: İsrailoğulları, Yahudiler.

Bidayet: Başlangıç.

Bihakkın: Hakkı ile.

Bikes: Kimsesiz.

Bilâhare: Sonra, daha sonra, sonunda.

Bilcümle: Bütün, -in hepsi, toptan.

Bimecal: Dermansız, halsiz, takatsiz, bitkin, mecalsiz.

Binaenaleyh: Bundan dolayı, bundan ötürü, bunun için, bunun üzerine.

Biteviye: Aynı biçimde, bidüziye, yeknesak, sürekli olarak.

Bizatihi: Kendiliğinden, kendinden, kendi kendine, bizzat, kendi, kendisi.

Blok: Bütün, (bir şeyin) tamamı, kitle.

— C —

Camia: Topluluk.

Cari: Geçerli, yürürlükte olan, olagelen, geçer olan, geçen.

Caribe: Çekim.

Cefakâr: Cefa çeken, cefa çekmiş, cefakeş, sıkıntıya katlanmış ya da katlanan.

Cehil: Bilgisizlik, bilmezlik.

Cehit: Çaba, çabalama, çalışma.

Cehitkâr: Çalışıp çabalayan, çalışan, gayret eden, çaba gösteren.

Celâdet: Büyüklere karşı gösterilen göz pekliği, şiddetlilik.

Cem olmak: Toplanmak, bir araya gelmek.

Cemiyet: a— Toplum, topluluk. b— Dernek.

Cen'h: Kenat, taraf, kısım, yan, kol.

Cesim: İri, büyük, kocaman, önemli.

Ceste ceste: Kısım kısım, parça parça, azar azar, yavaş yavaş.

Cevahir: Kıymetli taşlar, çok kıymet verilen ve az bulunan şeyler.

Cevlân: Dolanma, dolaşma, dolaşım, harekette olma, gidip gelme.

Cevval: a— Hareketli, canlı, devamlı hareket halinde olan. b— Davranışları çabuk ve kesin olan.

Cezbetmek: Çekmek.

Cidal: Mücadele, uğraşma, savaşma.

Cidar: Çeper, duvar, iki tarafı birbirinden ayıran şey.

Cirim: Hacim, oylum, cüsse.

Cismanî: Cisimle, bedenle ilgili, maddî.

Cüda: Ayrı, ayrılmış, ayrı düşmüş, uzak kalmış.

Cümle: a— Bütün, hep, tüm. b— Tümce. c— Sistem.

Cüz: Bir bütünü meydana getiren kısımlardan, parçalardan her biri, kısım, parça.

Cüz'î: a— Az, az miktarda, pek az. b— Bir bütünün bir parçası ile ilgili, kısmî.

— Ç —

Çerağ: a— Mum. b— Aydınlatan. c— Kılavuz.

— D —

Dâim: Devamlı, sürekli.

Delâlet etmek: Göstermek, anlatmak, demeye gelmek.

Deruhte: Üzerine alma, yüklenme, becerme, yerine getirme.

Derun: İç, içeri, dahil.

Derunî: İç, içe ait.

Derya: Deniz.

Deşifre etmek: Açığa çıkarmak, çözmek, sökmek, anlamak.

Detaye: Ayrıntılı, ayrıntılarıyla, ayrıntılara inilmiş.

Dezenkarnasyon: Ruh ile beden münasebetinin ölüm olayı ile kesilerek, ruhun bedenini terketmesi. Karşıtanlaması: Enkarnasyon.

Dezenkarne: Beden ile münasebetini kesmiş, bedenini terketmiş haldeki (ruh).

Diğerkâm: Özgecil, başkalarını düşünen. Karşıtanlaması: Bencil.

Dikte: Yazdırma, söyleyerek yazdırma.

Dimâğ: a— Beyin. b— Şuur, zihin.

Dirayet: a— Yetenek. b— Beceriklilik. c— Zekâ, kavrayış.

Done: Veri, bir sonuca varabilmek için gerekli ilk bilgi.

Dozaj: Doz ayarı, miktarını, derecesini tayin, ölçü.

Duhul: (Bir şeyin içine) geçme, nüfuz etme, girme, işleme, dahl.

Dûn: Aşağı, altta, aşağıda.

Durugörür: Durugörü ya da klervoyans melekesine sahip med-yom. Klervoyan.

Düstur: Genel kural, esaslı kaide, kanun.

— E —

Efal: Fiiller, işler, ameller.

Efor: a— Çaba, gayret. b— Güç.

Ehil: Usta, mahir.

Ekminez: Kişinin ipnotik duruma girdikten sonra, yıllarca önce yaşadığı hatta önceki hayatlarına ait unutulmuş olayları en ince ayrıntılarıyla, onları sanki bugün yaşıyormuşçasına canlı olarak hatırlaması.

Empoze etmek: (Zorla) kabul ettirmek, benimsetmek, telkin etmek.

Enkarnasyon: Ruhun bedenlenmesi, bedene bağlanması. Karşıtanlaması: Dezenkarnasyon.

Enkarne: Bedenlenmiş, bedene bağlanmış haldeki (ruh).

Enkarne olmak: (Ruh için) bedenlenmek, bedene bağlanmak. Karşıtanlaması: Dezenkarne olmak.

Entellektüel: Aydın, münevver, fikir adamı.

Epröv: a— İmtihan, sınav. b— Sinama, deneme. c— Tecrübe, deney.

Esas: Asıl, esasa ve temele ait.

Esbab-ı mucibe: Gerektiren sebepler, gerekçe.

Eşel: a— Kademe, aşama. b— Skala, merdiven.

Eşhas: Kişiler, kimseler.

Eşya: Nesneler, mevcut olan (maddî) şeyler, obje.

— F —

Faide: Fayda.

Faikiyet: Üstünlük.

Fâsık: İlâhî emirlere karşı gelen, sapkın, günah işlemekte ısrar eden.

Fasıla: Ara, aralık.

Fatal: a— Kader, mukadderat. b— Kaçınılmaz olan, mukadder, takdir olunmuş.

Fazilet: Hüner, değer, meziyet, üstünlük.
Felâh bulmak: Kurtulmak, selâmete ermek, rahatlamak.
Feragat: Kimi haklarından kendi isteğiyle vazgeçme.
Ferda ferda: Tek tek, teker teker.
Fesat: Bozgunculuk, bozukluk, karışıklık, kötülük.
Feveran: Coşma, köpürme, kaynama, galeyan etme.
Fevk: (Maddi veya manevî bakımdan) üst, yukarı.
Fiiliyat: Yapılan işler, gerçekleştirilen işler; gerçekten işlenen işler, fiiller, edimler.
Fizikoşimik: Fiziksel-kimyasal.
Fonksiyon: a— Görev, işlev. b— İşleyiş, işleme, çalışma.
Fonksiyonel: İşlevsel, fonksiyon ile ilgili, fonksiyona ait.
Fonksiyoner: Fonksiyon sahibi, fonksiyonu olan (kimse).
Form: Şekil, biçim.
Forme: Şekil verilmiş, şekle sokulmuş, biçimlendirilmiş.
Forme etmek: Şekil vermek, şekle sokmak, biçimlendirmek.
Fragman: a— Parça, kırıntı. b— Bir eserin, bir bütünün parçalarından her biri.

— G —

Gadre uğramak: Tebliğde, üzücü bir davranışa maruz kalmak anlamında kullanılmaktadır.
Galebe çalmak: Üstün gelmek, yenmek, galip gelmek.
Gayri kabil: İmkânsız, olamaz, mümkün ve kabil olmayan.
Gayri kâfi: Yetersiz.
Gayri maddi: Maddi olmayan.
Gayri mümkün: Mümkün olmayan, olanaksız, olamaz, imkânsız.
Gayri mütecanis: Ayrı cinslerden olan, tek çeşitli olmayan, karışmış.
Gayri saf: Karışık, katışık, saf olmayan.
Gayri şahsi: Kişisel olmayan, toplu, topluluğa ait.
Gayri: Başka, diğer.
Gayrişuur: Ruhun ezeli ve ebedi varlığına bağlı tecrübelerinin yekûnu olarak aktif bilgilerden oluşan bilgi kaynağı. Şuur dışı. Gayri meş'ur.
Gayya: İslâmiyete göre, cehennemde bulunan bir kuyu, içine düşenin kolay kolay kurtulamayacağı yer.

Girift: Birbirinin içine girmiş, girip karışmış, girişik, karışık.

Gudde: Vücuttaki salgı bezi.

Güzide: Seçkin.

— H —

Haddizatında: Ashında, esasen, zaten.

Hadisat: Hadiseler, olaylar.

Hakketmek: Maden, ağaç veya taş üzerine elle yazı ya da şekil oymak, kazımak, işlemek.

Hal-i tabii: Tabii hal, doğal hal.

Halihazır: Şimdiki, bugünkü durum, bu anki durum.

Hamî: Himaye eden, koruyucu, gözetici, sahip çıkan.

Hamî varlık: Bir ruha, hayat plânının hazırlanışında yardım eden ve bu plânın tatbikatında ona dünya hayatı boyunca yardımlarını gönderen, ikaz, ihtar ve ilhamlarda bulunan ve hatta ıstıraplı olaylar tanzim eden himaye edici, gözetici varlık. Siyanet melekleri.

Hamule: Yük. Tebliğde, varlığın geçmiş hayatları boyunca edindiği bilgi birikimi anlamında kullanılmaktadır.

Harc-ı âlem: Herkesin harcı, herkesin kullandığı, kullanabileceği, basmakalıp.

Harmaniye: Bütün vücudu saran kolsuz ve bazen kukuletalı olan bir giysi, pelerin.

Hasebiyle: Dolayısıyla, -den ötürü.

Hâsıl: Ortaya çıkmış, meydana gelmiş, olmuş.

Hâsıl olmak: Ortaya çıkmak, meydana gelmek, olmak.

Haslet: a— Huy, tabiat, mizaç. b— Güzel huy.

Hassa: Özellik, özgülük.

Hasse: Duyu.

Hatmetmek: Sona erdirmek, bitirmek.

Hatt-ı hareket: Davranış. Bir kimsenin veya görevlinin takip ettiği veya etmesi icap eden yol, usul, hareket çizgisi, hareket tarzı.

Havf: Korku, korkma.

Havsala: Anlayış, akıl, zihin.

Hazne: Hazine, depo.

Hengame: Kargaşa, kargaşalık, patırtılı gürültülü kavga.

Hıfz: a— Saklama, muhafaza, koruma. b— Zaptetme. c— Ezberleme, akılda tutma.

Hikmet-i vücud: Varolma sebebi,

His: a— Duyularla algılama, duyum, duyma kuvveti, duygu
b— Bir şeyin insanın iç dünyasında uyandırdığı iyi ya da kötü tepki, intiba.

Hitam: Son, bitim, nihayet.

Hiyerarşi: Bütün varlıklar arasında bilgi, liyakat ve iradede doğan tasarruf ve kudret mertebeleri silsilesi, üst ve ast düzeni. Koni biçiminde düşünülebilecek olan Ruhsal Hiyerarşiden Ruhsal İdare Kademeleri (Mekanizması) teşekkül eder.

Hiyerarşik: Hiyerarşiye değgin, hiyerarşiye ait, hiyerarşi ile ilgili.

Huzme: Demet.

Hükümrân: Hüküm süren, egemen.

Hülâsa: a— Özet, bir şeyin özü. b— Kısacası.

Hüsnüniyet: İyi niyet, temiz dilek, temiz kalplilik.

— 1 —

İbda: a— Yaratma, icat etme. b— Kaadir-i Mutlak'ın zamansız ve mekânsız yaratması, yoktan var etmesi.

İbraz: Gösterme, ortaya koyma.

İcmâl: Özet, özetleme, sonuç çıkarma.

İcra: a— Yapma, yerine getirme, bir işi yürütme. b— Uygulama.

İcra-i faaliyet: Cereyan etme, faaliyette bulunma.

İcraat: İşler, yapılan işler, yapılan, tatbik edilen şeyler.

İcrakâr: Tatbik edici, uygulayıcı, tatbik eden, bir işi yürüten.

İdame: Sürdürme, devam ettirme.

İğva: Yolunu şaşırtma, şaşırtma, ayartılma, ayartma, baştan çıkarılma, azdırılma.

İfa: Yapma, etme, yerine getirme.

İhata: a— Tam kavrama, anlama. b— Sarma, çevirme, kuşatma, kapsama.

İhsan: Bağış, lütuf, inayet.

İhtiva: İçine alma, içinde bulundurma, kapsama.

İhtizaz: Titreşim, titreşme.

İka: Yapma, etme, işleme.

İkame etmek: Yerine (başka bir şey) koymak, oturtmak, yerleştirmek.

İkrar: a— Söyleme, saklamayıp söyleme, itiraf. b— Tasdik, kabul etme. c— Karar verme.

İktisap: a— Kazanma, edinme. b— Edinilen bilgiler, müktesebat.

İktiza: Gerekme, lazım gelme.

İlâhî İrade: Kaadir-i Mutlak olan Allah'ın ezeli ve ebedî olarak Mûteal istek ve maksadını her an tahakkuk ettiren, var olan her şeyin ve canlının düzen, usul, kaide ve kanunlar dahilinde bulunmasını temin eden müessiriyet.

İlâhî İrade Kanunları: İlâhî İrade'nin sonsuz tecelliyatının ifadesi olan, tüm mükevvenatın ahenk ve düzenini temin eden, hiçbir varlığa ayrıcalık tanımayıp istikametinden kıl kadar şaşmayan, değişmez, katî, sonsuz olan ve sayı ile sınırlı olmayan İlâhî müeyyideler.

İlâhir: Vesaire, ve benzerleri.

İlânihaye: İlelebet, sonuna kadar.

İlga: a— (Varlığını) kaldırma, lağvetme. b— Yürürlükten kaldırma, hükümsüz bırakma.

İllet: a— Neden, sebep. b— Gaye, maksat.

İlîyet Prensibi: Nedensellik Prensibi. Her hadîsenin maddî ve manevî birtakım sebeplerin zarurî neticeleri olması prensibi.

İltihak: Katılma, karışma.

İmaj: a— Görüntü, hayal. b— Hayal; tasarı, tasarım, tasavvur. c— İzlenim, intiba. d— Benzer, kopya. e— Tasvir, suret.

İmajinasyon: a— Tahayyül etme, imgeleme. b— Muhayyile, hayal etme melekesi.

İmajinatîf: Tahayyüli, imajinasyon ile ilgili, imajinasyona ait.

İmajine etmek: Tahayyül etmek, hayalde canlandırmak.

İmal-i fikir: Düşünme, fikir yorma, fikir yürütme.

İmdi: Buna göre, şu halde, şimdi.

İmtizaç: Uyuşma, bağdaşma, kaynaşma.

İncizap: Cezbedilme, cazibeye çekilme, çekilme.

İnfial: Tepki, dış bir sebep veya etki sonucunda meydana gelen hal ve hareket, edilgi, etkilenme.

İnhilâl: Çözülüp ayrılma, bir şeyi oluşturan öğelerin dağılması, dağılmış olması.

İnhiraf: a— Sapma, dönme, başka tarafa meyiletme. b— Değişme, bozulma. c— Kırılma, gücenme.

İnhisar: Hasrolunma, yalnız bir şeye mahsus olup başka bir şeye şümûlü olmama, yalnız ... için olma, -den dışarı çıkmama.

- İnikas:** a— Yansıma, yansı. b— Yankılanma.
- İnisiyasyon:** İnsanlığın fikri tarihi boyunca teşekkül eden eski an'anelerin (tradisyon) devammedegelmesini sağlayan ezotérik (gizli, batını) bilgileri öğreten okült topluluklar ve öğretimi. Bu topluluklarda inisiyeler (başlayan, öğrenci, mürit), bir inisiyatörün (başlatan, üstad, mürşit, şeyh) kontrolü altında tek tek imtihanlar geçirirler.
- İnisiyatif:** Öncecilik, bir şeyi başkalarından önce yapma eylemi, bir işe başlamak hakkı; bir kimsenin gerekli kararı kendiliğinden alabilme konusundaki özel niteliği.
- İnkılâp:** Dönüşme, değişme, bir halden başka bir hale dönme.
- İnkıraz:** Bir topluluğun tek kişi kalmayacak şekilde tükenmesi, ortadan kalkması.
- İnkıta:** Kesilme, kesinti, arası kesilme.
- İnkıyat:** Uyuma, boyun eğme, kendini teslim etme, itaat etme.
- İnsicam:** Düzgünlük, tutarlık, bağdaşım.
- İnşia:** Işınım, neşrolma.
- İnsirah:** Genişleme, açılma, açıklık, iç açılması.
- İntaç:** a— Doğurma. b— Sonuçlandırma.
- İntikal:** a— Nakil, geçme, göçme. b— Anlama, kavrama.
- İntişar:** a— Neşrolma, yayılma, çıkma. b— Umumileşme, umumileştirme.
- İnzimam:** İçine alma, katılma, birbirine ilâve olunma, birbirleriyle alakalı olma.
- İptidaf:** a— İlksel, başlangıca ait. b— İlkel.
- İrca:** a— Çevirme, döndürme, yöneltme. b— İndirgeme.
- İrfan:** Bilme, anlama, ilâhî sır ve hakikatleri, kâinatın sırlarını bilme, anlama, kavrama kudreti.
- İrsal:** Tebliğ edilmesi arzu edilen sözlerin tebliğ edilmesi ya da nakledilmesi arzu edilenlerin nakledilmesi için gönderilme, gönderme; nakil, tebliğ vazifesi.
- İrşat:** Doğru yolu gösterme, aydınlatma, uyarma.
- İsnat:** Dayanma, yaslanma.
- İstidat:** Kabiliyet, yetenek.
- İstihale:** a— Şekil değiştirme, bir halden başka bir hale geçme, değişme. b— Başkalaşma.
- İstihbarat:** Haber ve bilgi almalar, alınan haberler.
- İstihraç:** Çıkarma, çıkarılma, sonuç çıkarma.
- İstikrar:** Kararlılık, sebat, durulma.

İstigal: Mesgul olma, uğraşma, çalışma.

İstiyak: Özlem, hasret, özleme, sevk.

İtibarı: Saymaca, (gerçekten öyle olmamasına rağmen) öyle sayılan, nispi.

İtikat: İnanç, inanma.

İtmam: Tamamlama, bitirme, tamam etme.

İtminan: a— Kati ve kesin olarak bilme, mutlak olarak bilme.
b— Emin olma, inanma.

İttihaz: a— Sayma, tutma, kabul etme. b— Edinme.

İzaflı: Nispi, bağıl, bağıntılı, görelî, mutlak olmayan, bağı bulunduğ u şey ile değişen.

İzafiyet: İzafîlik, nispiîlik, bağıllık, bağıntılılık, görelîlik.

İzale: Yok olma, yok etme; giderme, giderilme.

İzhar: Belirtme, gösterme, açığa vurma.

— K —

Kabil: a— Olabilir, olanaklı, mümkün. b— Gibi, türlü, çeşit.

Kabil-i tatbîk: Uygulanabilir, uygulanması olanaklı.

Kadim: Eski.

Kaffe: Bütün, tüm, cümle, hep.

Kaim: Mümkün, olanaklı; mevcut, var olan, baki.

Kâinatşümûl: Kâinat ölçüsünde, kâinat çapında, kâinata yaygın, evrensel.

Kalbetmek: Dönüştürmek, (bir halden başka bir hale) çevirmek; dönüşmek, değişmek, tahavvül etmek.

Kamuflaj: Tanınamayacak, görünmeyecek, farkedilmeyecek biçimde örtme, gizleme, saklama, alalama.

Kanalize etmek: a— Yola, düzene koymak, b— Belli bir yöne çekmek, sürüklemek.

Karakter: a— Nitelik, mahiyet, ayırdedici nitelik. b— Tutum, duyuş ya da tepki biçimi; kişilik.

Karma: Varlığın geçmişteki fiillerinin, amellerinin mahsulü olan, karşılaşacağı neticeler. (Varlığın bizzat kendisinin meydana getirdiği) kader.

Kavli: Söz olarak, söz ile ilgili.

Kaziye: Hüküm, fikir; önerme.

Kelâm: Söz.

Kemâl: Olgunluk, olgunlaşma.

- Kemâlat:** (Bilgi ve ahlâk bakımından) olgunluk, olgunlaşma, yetkinlik, mükemmellik, tekâmül.
- Kemiyet:** Nicelik.
- Kerem:** a— Lütuf, bağış. b— Müsaade.
- Kesafet:** a— Yoğunluk. b— Açıklık ve berraklık durumu. c— Sıklık, tokluk. d— Çokluk.
- Kesbetmek:** Edinmek, kazanmak.
- Kesif:** Yoğun, sık, kaba, kalın.
- Kesir:** Parça, bir birimin, bir bütünün bölündüğü parçalardan her biri.
- Kesret:** Çokluk, ziyadelik.
- Ketmetmek:** Saklamak, gizlemek.
- Keyfiyet:** a— Nitelik, kalite. b— Husus, durum, madde, iş.
- Kezalik:** Keza, yine böylece, onun gibi.
- Kırat:** Seviye, nitelik, değer, ölçü birimi.
- Kıstas:** Ölçü.
- Kifayet:** Yeterlik.
- Kisve:** Kılık.
- Klavye:** Pişano, org gibi aletlerde bir sıraya dizilmiş olan tuşlar.
- Kombinezon:** Bileşim, terkip, tertip, birleşme, birleştirme.
- Konsantrasyon:** a— Dikkatini, düşüncesini tek bir konu üzerinde toplama, zihni dağıtmama. b— Kendini dış uyarlardan soyutlayıp dikkatini tek bir şey üzerinde toplayarak yapılan psişik çalışma.
- Konsantre olmak:** a— Dikkatini, düşüncesini tek bir konu üzerinde toplamak. b— Zaptetmek, tutmak.
- Koordinasyon:** Birtakım şeyler arasında düzen sağlama, düzenleme, düzenleştirme; düzen, intizam.
- Kozalite:** Nedensellik, sebeplilik, illiyet, sebebi sonuca bağlayan bağ.
- Kül:** Tüm, bütün.
- Küll-i azam:** a— Tüm, bütün, hep. b— En büyük kısım.
- Küllî:** Tümü kapsayan, umumi, bütün, tümel.
- Küllîyen:** Tamamiyle, toptan, küllî olarak; genel, umumi olarak.
- Küh:** İçyüz, bir şeyin aslı, esas, öz, kök.
- Kürevî:** (Küre şeklindeki) gök cisimlerine ait, küresel, gezegensel.

— L —

Lafz: Söz.

Liyakat: Layık olma, yaraşırılık, yararlık; işbecerirlik, iktidar.

— M —

Mâhal: Yer, mekân.

Mahdûd: a— Sınırlı, sınırlanmış, belirli. b— Sayılı, ez.

Mahfûz: Saklı, saklanmış, muhafaza edilmiş, gizlenmiş, tecrit edilmiş.

Mahiyeten: Nitelik itibariyle, niteliği bakımından.

Mahlûk: Yaratık, yaratılmış, halkolunmuş, yoktan var edilmiş olan.

Mahlûkat: Yaratılmışlar, mahlûklar, yaratılmış şeyler ve canlılar, yaratıklar.

Mahmul: Yüklü, yüklenmiş, yükletilmiş.

Mâhrek: a— Yörüğe. b— Hareketli bir noktanın çizdiği yol.

Mahsûs: Hususlaşmış; başkasında bulunmayan; müstakil.

Makarr: Karar edilen, durulan yer.

Mantalite: Zihniyet, anlayış, düşünüş.

Manzume: Sistem, dizge; sıra, dizi, takım.

Massetmek: Emmek, soğurmak.

Maşer: Topluluk, birlikte yaşayan insanların topluluğu, cem'at.

Maşeri: Topluluğa, cemiyete ait, topluluğun olan, toplumsal.

Materyel: Malzeme, gereç.

Matlup: İstenilen, aranan şey.

Matuf: Yönelik, yöneltilmiş, (bir şeye) isnad olunmuş.

Mazhar olmak: Nail olmak, (iyi bir şeye) ermek, erişmek, elde etmek.

Meâl: Mana.

Mebahis: a— Bahisler, bir şeyin bahsolunduğu yerler. b— Araştırma, arama yerleri.

Mebzul: Bol, çok.

Mecaz: Gerçek anlamıyla kullanılmayıp benzerlik ve benzetme yolu ile başka bir anlamda kullanılan söz.

Mecazi: Mecazla ilgili, mecaz niteliğinde olan, gerçek anlamında olmayan.

- Mecra:** a— Yatak, kanal. b— Bir işin gidiş, oluş yolu.
- Mecz:** Biraraya getirme, karıştırma, karışma; içine alma.
- Medir olmak:** a— Yardımı, yararlığı dokunmak, yaramak. b— Deyanak olmak.
- Medet:** Yardım, imdat.
- Mefhum:** Kavram.
- Mefkûre:** Ülkü, ideal.
- Mehil:** Mühlet, vade, vakit verme.
- Mekanizma:** a— İşleyiş, çalışış, oluş, düzen, çalışma biçimi. b— İlahî Yöneticiler. Bkz. Ruhssal (Ruhî) İdare Mekanizması.
- Meknuz:** Saklı, gömülü, örtülü.
- Meknuziyet:** Saklılık, gömülülük.
- Meleke:** Yeti, yetenek.
- Melekût:** İlahî saltanat, hükümdarlık, egemenlik; ilâhî saltanatın müessiriyet ve idaresi.
- Menba:** Kaynak, nimetin veya herhangi bir şeyin çıktığı yer.
- Menent:** Eş, benzer.
- Menşe:** Bir şeyin çıktığı yer, köken, kaynak, kök, esas, başlangıç.
- Merci:** Başvurulacak, müracaat edilecek yer.
- Meskûn:** İçinde oturanları olan yer.
- Meşkkat:** Güçlük, sıkıntı, zorluk, zahmet.
- Meşveret:** Müşaverede bulunma, danışma, konuşup anlaşma, fikir edinmek için konuşup görüşme.
- Metapsişik:** İnsan ruhunun alışılmış ve normal kabûl edilen tezahürlerini aşıp geçen, spiritik olayların dahilinde bulunan ve klâsik ilmi metotlarla açıklanması mümkün olmayan olaylara ait, olaylarla ilgili.
- Mevcudat:** Tüm mevcut olan, var edilen şeyler.
- Mevzii:** Bir yere mahsus olan, bir yerde olan, sınırı dar, genel olmayan, mahallî, lokal, yer yer.
- Meyan:** Ara.
- Mihenik:** Denektaş, bir şeyin değerini, ayarını anlamaya yarayan vasıta, ölçü aleti.
- Mihrak:** Odak, odak noktası; neşrolma noktası, hareket merkezi.
- Miyar:** Ölçü.

Mizacı: Huy, tabiat.

Mizansen: Roller ve olaylar tertibi.

Moral: a— Ahlâk; ehlâki. b— Manevi. c— Mâneviyat.

Muayyeniyet: Belirlilik, bellilik.

Mucip: Gerektiren, gerektirici, icabeden, lâzım gelen.

Muğlak: a— Çapraşık, anlaşılması güç, anlaşılmaz. b— Kapalı, kilitli.

Muhal: a— Olamaz, olmaz, olmayacak; olması, gerçekleşmesi olanaksız, mümkün olmayan. b— Boş söz.

Muharrik: a— Tahrik eden, dürtten. b— Harekete geçirici, hareket ettiren.

Muhasebe: Hesaplaşma, hesap işi, hesaplama.

Muhassala: a— Bileşke. b— Elde edilen sonuç.

Muhavere: (Karşılıklı) konuşma.

Muhayyile: Hayal etme, hayal kurma gücü, melekesi, imajinasyon, imgelem.

Muhkem: Sağlam, kuvvetli, sağlam kılınmış, tahkim edilmiş, berk.

Muhteva: İçerik, kapsam, bir şeyin içinde bulunan, içindekiler.

Muhtevi: İhtiva etmiş, içine almış, içeren, içinde bulunduran, kapsayan, havi olan.

Muhteviyat: İçindekiler, kapsam.

Mukadder: a— Kaçınılmaz, kaderde olan, takdir olunmuş. b— Kader.

Mukadderat: Kader, kaçınılmaz olanlar, mukadder olanlar, takdir olunanlar.

Mukarrer: a— Kararlaştırılmış. b— Şüphesiz.

Mukavim: Dayanıklı, direnen, mukavemet eden.

Mukavves: Kavisli, (yay gibi) eğri.

Mukayyet: Bağlı, sınırlanmış.

Mukni: İkna eden, kanaat verici, inandırıcı, yeterli derecede izah ve ispat eden.

Murakabe: a— Kontrol, denetleme, gözetim. b— Kendi iç âlemine bakma.

Mutabakat: Uyuşma, uyum, mutabıklık.

Mutazammın: a— Üstüne alan, kefil olan. b— İçine alan, muhtevi.

Mutena: Özenle yapılmış, özenli, itinalı.

Mutlak: a— Salt, saltık, içine başka bir şey karışmamış, bütünü kendi ögesinden olan, hiçbir koşula ve hiçbir kayda bağlı olmayan. b— İzafî olmayan, rölâtif olmayan, hiçbir şarta bağlı olmayan, bizatihi kendiliğinden tam olan, bütünlüğünde başkasına muhtaç olmayan, varlığının sebebi yine kendisi olan ve netice olarak var ve bilinmiş olmak için başka hiçbir şeye (sıfat, isim, kıyas, teşbihe) muhtaç olmayan, kendisi için ve kendi vasıtasıyla var olan. c— Kaadiri Mutlak olan Allah.

Muttasıf: (Bir hal veya sıfatla) vasıflanmış, nitelenmiş, vasıflı, tarif edilen.

Muvacehesinde: Karşısında, önünde.

Muvafık: Uygun.

Muvakkaten: Geçici olarak.

Muzdarip: İstiraplı, acılı, sıkıntılı.

Mübadele: Değiş tokuş, alış veriş, bir şey verip yerine bir şey alma.

Mübessir: Hayırlı ve iyi haber veren, müjdeleyen, muştucu.

Mücazat: Ceza çektirme.

Mücerredat: Soyut olanlar, soyut kavramlar.

Mücerret: a— Soyut. b— Tecrit edilmiş. c— Karışık ve katışık olmayan.

Mücerrip: Tecrübe eden, deneyen, deneyci.

Müdrîk: İdrâk eden, idrâk etmiş, idrâklı.

Müdrîke: a— İdrâk melekesi; algılama melekesi. b— Anlama, kavrama kabiliyeti.

Müessir: a— Etkili, tesirli, tesir edici, tesir eden. b— Etken, etkin, işleyen, hükmünü yürüten.

Müessiriyet: a— Etkililik, tesirlilik, tesir edicilik. b — Etkenlik, etkinlik, işleyicilik, işleyenlik, hükmünü yürütücülük.

Müeyyide: Yaptırım, yaptırma gücü, kanun ve ahlâk emirlerinin yerine getirilmesini temin eden kuvvet.

Müfekkiye: Düşünme gücü, kuvveti, yetisi.

Mükellef: Yükümlü, bir şeyi yapmaya mecbur olan.

Mükellefiyet: Yüküm, yükümlülük, mecburiyet, bir işi yapmak-
tan kaçınılamama hali.

Mükevvenat: Mahlûkların, yaratıkların hepsi, tümü.

Münakale: Aktarma, nakletme, ulaştırma, taşıma.

Münakil: Nakleden, nakledici.

Münasebettar: İrtibatta, ilişkide, temasta olan, ilişkisi olan.

Mündemiç: İçinde bulunan, içinde yerleşik olan, içerilmiş bulunan.

Münebbih: Uyarıcı, uyandırıcı, uyaran, tenbih eden.

Münezzeh: Arı, uzak, tenzih edilmiş, temiz.

Münferiden: Teker teker, ayrı ayrı, yalnız olarak, tek olarak.

Münferit: Tek, tek başına, yalnız, ferdî, ayrı, kendi başına olan, tek tek.

Müphem: Belirsiz, örtülü, kapalı, anlaşılmaz.

Mürebbi: a— Besleyen. b— Terbiye eden, yetiştiren.

Mürşit: İrşat eden, doğru yolu gösteren, kılavuz, rehber, inisiyator, üstad, pîr, şeyh.

Müsebbip: Sebep olan.

Müsmir: Yararlı, verimli, semereli, sonuç veren.

Müstehzi: Alaycı, biriyle eğlenen.

Müstelzim: Gerektiren, mucip, sebep olan.

Müşabih: Benzer, benzeyen.

Müşahede: Gözlem.

Müşahhas: a— Somut. b— Şahıslanmış.

Müşahit: Gözlemci, gözleyici, gözleyen, gözlemleyen, müşahede eden.

Müşevveş: Karışık, karmakarışık; teşevvüş içerisinde olan varlık.

Müşfik: Şefkatli.

Müş'ir: Haber veren, bildiren, gösteren.

Müşkülpesent: Güç beğenen, her şeyi beğenmeyen.

Müşrik: Allah'a ortak koşan, birden fazla Allah olduğu inancında olan.

Müştak: Türetilmiş, türemiş, türeme, türev.

Müteaddit: Birçok, çok.

Müteakip: Arkadan gelen, ardı sıra gelen, -den sonra.

Müteal: a— Yüksek, yüce. b— Deneyüstü, tecrübe ile elde edilen bilginin sınırlarını aşan, aşkın.

Mütecanis: Bir cinsten, aynı cinsten olan, tek çeşitli, türdeş, homojen.

Müteessir: Etkilenen, tesir edilen, tesir edilmiş olan, müessiriyet altında bulunan.

Mütekabil: Karşılıklı.

Mütekâmil: Tekâmül etmiş, olgun, gelişmiş.
Mütemayil: İstekli görünen, taraftar görünen, eğilimli.
Mütemmim: Tamamlayan, bütünleyen, tamamlayıcı, bütünleyici.
Mütenasip: a— Münasip, uygun, denk. b— Orantılı.
Mütenebbih: Uyarılmış, uyarılan, uyarı almış, bir şeyden ders alıp uyanmış olan.
Mütenevvi: Çeşitli, çeşit çeşit, türlü türlü.
Müterafık: Beraber, birlikte bulunan, refakat eden; bir arada.
Müteşekkıl: Oluşmuş, meydana gelmiş, teşekkül etmiş.
Mütevellit: İleri gelen, ileri gelmiş, doğmuş, meydana gelmiş.
Müteyakkız: Uyanık.

— N —

Nakıs: a— Noksan, eksik. b— Kusurlu.
Nakşetmek: a— İşlemek. b— Zihne iyice yerleştirmek, perçinlemek.
Namevcut: Mevcut olmayan, yok.
Nasıptar: Nasibi olan, hissedar, Allah'ın kısmet ettiği şeyden nasibini, hissesini alan.
Natamam: Eksik, noksan, tamamlanmamış, bitmemiş.
Nazar: Bakma, bakış, göz atış.
Nazar atfetmek: Göz atmak, bakış atmak, bakmak.
Nazar-ı dikkate, itibare almak: Gözönüne almak, gözönünde bulundurmak, dikkate almak.
Nazari: Kuramsal, teorik, tatbik edilmemiş.
Nebat: Bitki.
Nefsani: Nefsaniyete ait, nefsanîyetle ilgili; nefisle, nefsin istekleriyle ilgili.
Nefsaniyet: Ruhun maddeye bağlanmasıyla ruhta maddeye karşı husule gelen bir incizabın (çekilme) tutmini hırsı. Hot-kâmca (bencil) duyguları tatmin etmek hırsı.
Neşr: a— Yayma, dağıtma, saçma. b— Herkese duyurma. c— Yayım, yayımlama.
Neşvünema: Gelişme, yetişme, yetişip büyüme.
Nev': Çeşit, tür; cins.
Nev-i şahsına münhasır: Yalnız bir kimseye, bir şeye mahsus olan, sınırlı; eşî, benzeri bulunmayan.

Nevmit: Ümitsiz, ümidi kırık.

Nezih: Temiz, pak.

Nif k: Karıştırıcılık, arabozuculuk, arabozukluğu, münafıklık.

Nihai: Son ile ilgili, sonuncu.

Nispi: a— İzafi, görelî, kıyaslama ile, nispetle olan. b— Birbirine göre (olan), öncekine göre.

Nokta-i nazarından: Bakımından, açısından; görüş, bakış açısından.

Nominal: a— Adsal. b— İtibarî.

Nüfuz: a— İçine geçme, içe işleme, tesirli olma. b— İnceliğine varma, anlama. c— Söz geçirme, sözü geçme, erk, etkili olma.

Nüfuz-u nazar: Bir şeyin inceliklerine varacak, anlayacak şekilde bakış, bir şeyin içine işleyerek etkili bakış, bakış kudretî.

Nüve: Çekirdek, asıl, menba.

— O —

Obje: a— Eşya, mevcut olan (maddî) şeyler. b— Nesne. Karşıtanlamlısı: Özne. c— Konu. d— Gaye, amaç.

Objektif: a— Nesnel, nesne ile ilgili. b— Öznenin düşünce ve duygusuna değil, nesnelerin gerçeğine dayanan, nesnel. c— Yansız, tarafsız, taraf tutmayan.

Objektivite: Nesnellik, objektif olma durumu. Karşıtanlamlısı: Öznellik.

Orî'in: Kaynak, kök, köken, temel, mebde.

Orîjinal: a— Özgün, başkalarına benzemez olan, taklit olmayan, değişik. b— İlk, asıl, ilk örnek.

Orîjinalite: Özgünlük, başkalarına benzemezlik, taklit olmama, orîjinallık.

Otomatikman: Otomatik olarak, kendiliğinden.

— P —

Partikül: Tanecik, parçacık, zerre, molekül.

Periyot: a— Dönem, devre, devir. b— Aşama, safha.

- Perspektif:** a— Eşyayı durağan bir noktaya göre uzaklıklarını ve aralarındaki derinlik, duruş ayrımlarını canlandıracak biçimde resmetme. b— Görüş açısı, bakış açısı. c— Ufuk.
- Peydahlanmak:** Çıkmak, ortaya çıkmak, meydana çıkmak.
- Peyderpey:** Azar azar, kısım kısım, yavaş yavaş.
- Piramidal:** Piramit biçiminde, piramide benzeyen, piramit biçiminde yükselen.
- Piştâr:** Öncü, önden giden.
- Potansiyel:** Gizil, gizil güç, bilkuvve mevcut, bir şeyde bulunup iş durumunda olmayan ya da bazı değişikliklere bağlı olarak ortaya çıkan, iş, fiil durumuna geçen güç; kuvvet, kudret; etkisi sonradan görülen.
- Prensip:** a— İlke, umde. b— Temel kural, temel yasa, ana kaidе; ahlâki kural. c— Temel fikir, temel bilgi. d— Ana kaynak, köken, ilk sebep, asıl.
- Prensipal:** Başlıca, en önemli, esas, temel, asıl.
- Projeksiyon:** Yansıma, yansıtma, akis; izdüşüm, bir kaynaktan çıkan ışınlarla bir ekran üzerinde görüntü oluşturma.
- Prosedür:** Usul, yargılama usulü, muhakeme usulü, yöntem, yol.
- Psîşe:** Ruh, bedene bağlı ruh.
- Psîşik:** Enkarne haldeki ruhla ilgili, ruha ait, ruhsal; bedene bağlı ruhun tezahüratı ile ilgili.

— R —

- Raci:** a— Münasebeti, ilgisi olan, ilgili, ait, dayanan. b— Geri dönen.
- Reaksiyon:** a— Tepki, bir olayın veya bir etkinin uyandırdığı karşı olay veya karşı etki. b— Tutum, davranış.
- Realite:** a— Gerçeklik, dıssal gerçeklik, mutlak olmayıp nispi (rölatif) değerleri haiz bulunan eşya (objeler) gerçekliği. İnsanların hislerinin (duygularının) ilgili bulunduğu ve kani olduğu mevcudiyet. b— Tekâmül merhalesi. Varlığın, eşya ile ilgili kavram, anlam, değer ve şuur halinin verite (hakikat) karşısındaki durumu. Varlığın genel bilgisi içerisinde, kendisi ve eşya hakkında taşıdığı samimî, fiilî kanaati. Varlığın tekâmülü nispetinde gelişen, genişleyen ve —mükemmele ermeksizin— daima değişen görüş açısı.

Reel: Gerçek.

Reenkarnasyon: Ruhun tekrar bedenlenmesi, yeniden bedene bağlanması.

Regülatör: Düzenleyici, düzengeç, tanzim edici, ayar edici, ayarlayıcı.

Reorganizasyon: a— Yeni organizasyon, yeni teşkilat. b— Yeniden örgütlenme, örgütlenme; yeniden teşkil ve tanzim.

Resul: a— Gönderilmiş, elçi, kendisini gönderenin haberlerini alıp nakleden. b— Peygamber.

Reşit: Engin, olmuş, yetişmiş, kemâle gelmiş, rüştünü ispat etmiş.

Rezervuar: Depo, hazne.

Rezilet: Kötü, fena huy, alçaklık, kötü vasıf.

Ricat: a— Geri dönme. b— Gerileme, çekilme, geri kaçma.

Rölatif: Göreli, nispi, görece, izafi, kişiye göre değişen.

Rölyef: a— Engebe, girinti çıkıntı, kabartı. b— Belirginlik; parlaklık.

Ruhsal (Ruhî) İdare Mekanizması: Maddî ve ruhî âlemleri İlâhî Muret istikametinde idare eden, tekâmülün gerektirdiği tertip ve imkânları hazırlayıp varlıkların tedrisini tanzim ve takip eden, maddî âlemlerin oluşum ve düzenini ruhsal âlemlerle bir ahenk içinde tutan Yüksek İdare Mekanizması Hiyerarşisi.

Ruhsal (Ruhî) Plân: a— Ruhsal vasat; ruhsal seviye. b— Ruhsal İdare Mekanizması'nın sevk ve idaresinde bir organ vazifesi görmek gibi ödevler alan, yüksek tekâmül seviyesinde bulunan, tek vücut olmuş varlıklar toplumu; ruhsal vazife kadrosu.

Rücu: a— Dönme, geri dönme. b— Cayma, sözünden dönme.

Rüyet: a— Görme, bakma, görüş. b— Araştırma.

— S —

Safahat: Safhalar.

Saffet: Saflık, temizlik, arılık, paklık, halislik.

Safiyet: Saflık, arılık, katışıksızlık.

Sahib-i salahiyet: Yetki sahibi, yetkili.

Sahih: Doğru, hakiki, gerçek.

- Saik:** a— Sebep. b— Güdü, sevkeden, götüren, dürtten.
- Sair:** a— Cari, harekette olan, yürüyen. b— Diğer, başka, öteki.
- Salâbet:** Sağlamlık, dayanıklılık, dayanma, manevî kuvvet, sebat, metanet.
- Salık:** Bir yola, bir tarıkata girmiş bulunan, mürit.
- Sarih:** Açık, apaçık, belli.
- Sathî:** Derinlere inmeyip yüzeyde kalan, yüzeysel, üstünkörü.
- Savlet:** Atılım, ani ve şiddetli atılım, atılış, saldırış.
- Say:** Çabalama, çalışma, emek, gayret.
- Sektör:** Bölüm, kesim, saha, dal, yer.
- Sembolize etmek:** Simgelemek, temsil etmek, sembolü, simgesi, timsali olmak.
- Semere:** a— Meyve. b— Verim, fayda. c— Netice.
- Sempatizasyon:** Sevme, yakınlık duyma, yakınlaşma, alâka duyma, meyil, temayül; cezbetme, cezbolma.
- Sempatize olmak:** Yakınlık, alâka duymak, meyletmek, temayül göstermek.
- Sentetik:** Sentez yolu ile elde edilen, bireşimsel.
- Serbesti:** Serbestlik, serbestiyet.
- Serbestiyet:** Serbestlik.
- Seyyal:** Akıcı, akışkan, ince, süptil; sabit olmayan.
- Seyyaliyet:** Akıcılık, akışkanlık, süptillik, seyyallik.
- Seyyare:** Gezegen.
- Sığa:** Kapasite; enerji depolama kapasitesi.
- Sia:** Genişlik, açıklık, bolluk.
- Siklus:** a— Devre, belirli dünya evrim süreci. b— Devir, dönem.
- Silsilevi:** Zincirleme olan, art arda gelen ve birbirine bağlı olan şeylerin oluşturduğu sıraya, bütüne ait.
- Sondaj:** Sondalama; bir durumu sonda ile yoklama, araştırma.
- Spatyom:** Ruhun imajnasyonuna ve serbest düşüncesine en uygun formları teşkil ettirecek bir yapıda olup, maddesi muhtelif seyyaliyet dereceleri arzeden, fizik bedenle münasebetini kesen ruhların yine maddî vasıtaları (perispri, şuur sahası) ile intikal ettiği mekân. Öte-âlem.
- Spirit:** Spiritizma'yı, Spiritizma görüşlerini benimseyen, Spiritizma ile meşgul olan.
- Spiritizm, Spiritizma:** Ruhlarla muvasala mevcudiyet ve gerçekliğini deneysel olarak gösteren ve ruhların bildirdiği hakikatler üzerine kâinat, varlık ve Tanrı hakkında bilgi ve

izahatta bulunan bir ilâhî tekâmül yolu. Spiritizma'nın konusu, ruh ve ruhsal olaylardan başlamak üzere gitgide genişleyen bir kavramlar sistemi ile evrensel hakikatlere ulaşmaktır. Spiritizma, klâsik telâkkilerinin müphem kalan noktalarını da izah eden ve onları genişleten, Dr. Bedri Ruhselman tarafından kurulan, Dört Buutlu Âlem'den alınan Yüksek Tebligat'a dayalı Neo-Spiritüalizma ile karıştırılmamalıdır.

Spiritüalizm, Spiritüalizma: Maddeciliğin karşıtıdır. Ruh veya can'ın maddeden veya vücuttan ayrı cevher tarzında hakikatler olduğunu kabul eden yol ve öğretilerin genel adı. Spiritüalizma; gayr-i maddi bir ruh mebdeini (orijin) kabul ederek, maddî âlemden ayrı olan bir ruh âlemi tanır. Fevkinde olan Neo-Spiritüalizma ile karıştırılmamalıdır.

Statik: Durmuş, oturmuş, durgun, dural, kımıldamaz.

Suret-i katiyede: Kati surette, katiyen, kesinlikle.

Sübjektif: Öznel, öznedede oluşan, nefiste meydana gelen, nesnelerin gerçeğine değil, öznenin, ferdin düşünce ve duygularına dayanan. Karşıtanlamlısı: Nesnel.

Sübjektivite: Öznellik, öznel olma durumu. Karşıtanlamlısı: Nesnellik.

Süfli: a— Aşağı, aşağıda bulunan. b— Alçak, bayağı, değersiz.

Sükût: Susma, sessizlik.

Süptil: Akıcı, akışkan, ince.

Sûrat-i intikal: Çabuk anlama, çabuk kavrama, kavrama çabukluğu.

Sürur: Sevinç.

— § —

Şakulî: Dikey, düşey doğrultulu. Karşıtanlamlısı: Yatay.

Şamil: Kapsayan, içine alan, kaplayan, çevreleyen; genel, herkese ait.

Şayan-ı hayret: Hayret edilecek, şaşılacak.

Şebeke: a— Ağ. b— Ağ gibi yayılmış hat ve yollar dizgesi (sistemi).

Şefat: Birinin suçunun bağışlanması veya dileğinin yerine getirilmesi için edilen aracılık.

Şek: Şüphe, zan, tereddüt.

Şe'niyet: Gerçeklik.

Şerh: Açıklama, açıklama.

Şeriat: a— Dünya evrim okulu kademelerinde, otomatizma ile sevgi arasında yer alan kademe. b— Belirli emir ve yasaklar ihtiva eden din kuralları.

Şerik: Ortak.

Şirk: Allah'a ortak koşma, birden fazla Allah olduğuna inanma, Allah'tan umut keserek başkasından medet ummak.

Şümûl: Kapsama, kaplama, içine alma.

Şümûllendirmek: Kapsamını, etkisini, çevresini genişletmek, yaymak.

Şümûllü: Kapsamlı, kapsamı, çevresi, etkisi geniş, yaygın.

— T —

Taahhüt: Üstüne, üzerine alma, üstlenme, yapılması için söz verme.

Taayyün: Belirme, belli olma, meydana çıkma, aşikâr olma.

Tâbi: Bağımlı, bağlı.

Tabii seleksiyon: Doğal ayıklanma, doğal-seçim.

Tâbiyet: Bağımlılık, bağlılık, tâbilik.

Tabir-i diğer ile: Bir başka deyişle.

Tacil: Hızlandırma, çabuklaştırma.

Tadil: a— (Aslına zarar vermeden) değiştirme, değişiklik. b— Doğrultma, doğrulştırma.

Tadilat: a— (Aslına zarar vermeden) değiştirme, değişiklik, değişiklikler. b— Doğrultma, doğrulştırma.

Tahakkuk: Gerçekleşme, gerçekleştirilme.

Tahattur: Hatırlama, hatıra getirme.

Tahavvül: Değişme, dönüşme, dönüşüm, dönme.

Tahayyül: Hayalde canlandırma, hayale getirme, hayal kurma, fikir kurma, imgeleme, imajinasyon.

Tahdit: Sınırlama, çevreleme, çevresini daraltma.

Tahkim: a— Berkitme, sağlamlaştırma, kuvvetlendirme, pekiştirme. b— Birisini, bir şeyi fesattan men eylemek.

Tahlil: Çözümleme, analiz, bir şeyi incelemek üzere parçalarına ayırma.

Tahsis etmek: Ayırmak.

Taht: Alt.

Taht-ı tesirinde: Tesiri altında.

Takdir: a— Kader, ezelde verilen kaderi hüküm. b— Değer biçme; (bir şeyin değerini, önemini, gerekliliğini) anlama. c— Münasip bulma, uygun görme, beğenme.

Takdis: a— Kutsama. b— Büyük hürmet, saygı gösterme.

Takrir: a— (Ağızdan) anlatma, anlatış, ifade etme. b— (Ders) anlatma. c— Yazıyla bildirme.

Taksirat: a— Suçlar, kusurlar. b— Alinyazısı.

Takva: (Doğru olmayana yapmaktan, hata işlemekten, nefsanî hareket etmekten, Yukarısı tarafından bildirilene aykırı hareket etmekten) sakınma, kaçınma.

Tali: İkinci derecede olan, ikincil.

Tamim: Herkese bildirme, bildirilme, umumileştirme, umumileştirilme.

Tarumar: Darmadağın, karmakarışık, dağınık, perişan.

Tasarruf: a— (Bir şeyi) istediği gibi kullanma, sarfetme, kullanma yetkisi, hakkı, kullanım, idare etme, sahip olma, sahiplik. b— Arttırım, biriktirme.

Tasavvur: a— Zihinde şekillendirme, kurma, tasarımlama; (zihinde) göz önüne getirme, canlandırma. b— Tasarı, tasarımlar.

Tasfiye: Saf kılma, kılınma, saflaştırma, arıtma, ayıklama.

Tashih: (Yanlış) doğrultma, düzeltme; iyi ve doğru hale getirme.

Tasrih: Açıkça söyleme, belirtme, bildirme.

Tazammun: Kapsama, içine alma, içirme.

Teali: Yükselme, yücelme.

Teati: Alıp verme.

Tebarüz: Belirme, görünme, gözükmeye, meydana çıkma.

Tebeddulat: Değişiklik, değişiklikler.

Tebellür: a— Belirme, açığa, meydana çıkma. b— Billurlaşma.

Tebliğ: a— Bildirme, bildiri. b— Ruhsal irtibat sonucunda, bedensiz varlıkların medyoma gönderdiği tesirlerin medyoma ilham, sezgi tarzında intikali neticesinde medyumun dimağına akseden sözler, imajlar ve duyguların tümü. Bir başka deyişle, bedensiz varlıkların medyum vasıtasıyla ortaya koyduğu fikir ve bilgiler. c— Kademeli bir şekilde inen direkt

vahiyler. Resuller'e verilen her Mukaddes Metin, tebligattır. d— Kendilerine Kitap verilmemiş Nebilerin şifahen ifade ettikleri bilgiler de, yüksek ilham ve sezgiler tarzında şuurlarına aksettirilmiş tebligattır.

Tebliğat: Tebliğler.

Tebşir: Müjdeleme, müjde verme.

Tecahül: Bilmez gibi görünme, bilmemezlikten gelme.

Tecelli etmek: Belirmek, görünmek.

Tecessüt: Vücut, beden, form peyda etme, vücutlanma, gövdeleme, form alma.

Tecrit: a— Diğer şeylerden ayırma, ayrılma, bir tarafta tutma, yalıtma, yalıtılma; soyma, soyulma. b— Soyutlama.

Teçhiz: Donatma, donatım, gereken şeyleri, araçları edinim.

Tedahül: Birbirinin içine girme, karışma, girişim.

Tedip: a— Terbiye verme, eğitme. b— Edeplendirme.

Tedriç: Derece derece, basamak basamak ilerleme, azar azar hareket.

Tedris: Öğretim, öğretme, ders verme, verilme.

Teemmül: Düşünme, iyice, etraflıca düşünme, derin derin düşünme.

Teessür: Etkilenme, bir şeyin tesirini duyma, tesir altında kalma, tesir alma.

Teessüs: a— Kurulma, teşekkül. b— Temelleşme, yerleşme, kökleşme.

Tefekkür: Düşünme, düşüntü.

Tefrik: Ayırdetme, ayırma, ayırım, seçme.

Tefrika: Ayrılık.

Tefsir: Yorum, yorma, yorumlama; açıklama, izah.

Tekabül: Karşılık olma, karşılama.

Tekmil: a— Bitirme, tamamlama, kemâle erdirmeye. b— Bütün, tüm. c— Tam, eksiksiz.

Teksif: a— Yoğunlaştırma. b— Dikkati tek bir konu üzerinde toplama, konsantrasyon.

Teksir: Çoğaltma, çoğaltılma.

Telakki: (Şöyle ya da böyle) anlamak, ele almak, saymak.

Telif: Uzlaştırma, bağdaştırma.

Telmih: İmalı bahsetme, ima etme, açık söylememeye, dolaylı anlatma.

- Temaşa:** İbretle bakma, seyretme, bakıp seyretme, gözleme, mü-
şahede etme.
- Temayül:** Meyletme, eğilme, eğilim; bir yana, bir şeye fazla ta-
raftarlık gösterme.
- Temerküz:** Bir yerde, bir merkezde toplanma, yığılma, merkez
tutma, konsantrasyon, dikkati tek bir şey üzerinde top-
lama.
- Temrin:** Alıştırma, idman, egzersiz.
- Tenakuz:** Anlam aykırılığı, çelişme, çelişki.
- Tenvir:** Aydınlatma, bir şey hakkında bilgi verme.
- Terakki:** İlerleme, bilgide ilerleme, yükselme, gelişme.
- Teraküm:** Birikme, birbiri üzerine birikme, yığılma.
- Terekküp:** Oluşma, birkaç şeyden oluşma, bileşme, meydana
gelme.
- Terkip:** a— Sentez, bileştirme. b— Bileşim, kompozisyon.
- Teselsül:** Zincirleme, zincirleme gitme, silsile oluşturma.
- Teslis:** Üçlem, üçleme, trinite.
- Tesmiye:** Adlandırma, ad koyma, isim verme.
- Teşbih:** Benzetme, benzeti.
- Teşekkül:** a— Oluşma, oluşum, oluş. b— Kurulma, kuruluş,
meydana geliş. c— Şekillenme.
- Teşekkülat:** Oluşumlar, kuruluşlar, teşekküller, formasyon,
yapı.
- Teşevvüş:** Karışma, karışıklık, bulanıklık. Varlığın bir bilgi ve
olay karşısında gösterdiği şaşkınlık ya da bir realiteden di-
ğerine geçerken içine düştüğü şaşkınlık, şuur bulanıklığı, in-
tibaksızlık, kargaşa hali.
- Teşmil:** Yayma, kapsatma, şamil kılma, ihata eyleme, içine al-
dırma.
- Teşrih:** Açıklama, açıklama, açma.
- Tetabuk:** Uyuma, uygun gelme, uygun düşme.
- Tetkikat:** Tetkikler, incelemeler, araştırmalar.
- Tevali:** Birbiri ardınca, art arda gelme, sürüp gitme, uzayıp
gitme, devam etme, sürme, arkası gelme.
- Tevcih:** Yönelme, çevirme, döndürme.
- Teveccüh:** Yönelme, çevrilme, doğrulma; bir yöne, bir tarafa,
bir yere doğru hareket etme.
- Tevekkül:** Bir şeyi Yukarı'ya bırakma, Yukarı'dan bekleme ve
o konudaki İlahî takdire razı olma.

Tevlît etmek: Doğurmak, neden olmak.

Tevvab: Tövbe edenlerin tövbesini kabul eden Allah.

Tevzi: Dağıtma; pay ederek dağıtma, üleştirme.

Teyit: Doğrulama.

Tezahür: Meydana çıkma, belirme, görünme, gözükme; belirti.

Tirat: (Bir tiyatro oyuncusunun) uzun uzun konuşması, uzun soluklu konuşması.

Trans: Ruhî irtibat durumunda medyomun içine girdiği hal ve şartlar; ruhî irtibat, ipnoz, vecit gibi durumlarda süjenin arzettiği psikofizyolojik haller.

Transformatör: Dönüştürücü, biçim değiştirici.

Trinite: Üçlü, üçlem, üçleme.

— U —

Ufki: Yatay.

Ulvi: Yüksek, yüce, semavî veya manevî âleme mensup.

Umde: İlke, prensip, temel fikir.

Umum: a— Genel, umumî olma. b— Herkes, halk, kamu, bütün insanlar.

— Ü —

Üç Bilgi: 1— Tanrı'nı bileceksin, 2— kendini bileceksin, 3— te-kâmül edeceksin.

Ümmi: Anasından doğduğu gibi kalıp okuma yazması olmayan.

Ünsiyet: Alışkanlık, alışıklık, alışma; yakın ilişki içinde olma; dostluk, arkadaşlık, ahbaplık, birlikte düşüp kalkma.

Ünsiyet peyda etmek: Alışkanlık kazanmak, alışıklık edinmek; yakın ilişki kurmak, dost olmak.

— V —

Vabeste: Bağlı.

Vacip: Gerekli, zorunlu, lüzumlu.

Vakıa: a— Gerçi, her ne kadar ... ise de. b— Vuku bulmuş, olmuş bir iş, hadise.

Vakıf olmak: Bilmek, öğrenmek, anlamak, haberli olmak, vukufu olmak, vukufu olmak.

Varit: Olanaklı, olabileceği akla gelen, olan, uygulanan.

Vasat: a— Ortam. b— Orta.

Va'zetmek: a— Söylemek, bildirmek. b— Bir kimseye, kendisini iyiliğe sevkedecek surette söz söylemek, dinsel olarak söylemek, öğüt vermek.

Vazih: Açık, seçik, belli, anlamı çok açık.

Velâyet: a— Velilik. b— Yetke, otorite, sulta, yaptırma veya yasak etme vb. hakkı ya da kudreti, başkasına sözünü geçirme.

Velev: Eğer, ise, bile, ister, isterse, olsa da.

Verite: Realitenin fevkinde ve reeliteye göre değişmez olup, bölümleri denilebilecek olan realitelerden geçerek varlıkların ulaşma çabası içinde bulundukları her hakikat. Ancak, her verite kendinden daha büyük bir veriteye göre realite mevcuttur.

Vetire: Süreç; yol, üslup, tarz.

Vibrasyon: Titreşim, titreşme, ihtizaz.

Vibrasyonel: Titreşimsel.

Vizyon: Görme, seyretme; görüntü; gönül gözüyle görme.

Vuku: Olma, oluş.

Vuku bulmak, vukua gelmek: Olmak, meydana gelmek.

Vuzuh: Açıklık, aydınlık, açık olma durumu.

Vücut bulmak: Oluşmak.

Vüsat: a— Genişlik, bolluk. b— Uzam, bir şeyin uzayda doldurduğu yer.

— Y —

Yakîn: Sağlam bilgi, katî ve kesin bilgi, şüphesiz bilgi.

Yakinen: Hiç şüphesiz olarak, katî surette, sağlam olarak, iyi (bilme).

Yedmek: Çekip peşi sıra götürmek.

Yegân ke yegân: Birer birer, teker teker, ayrı ayrı.

Yeis: Umutsuzluk, umutsuzluktan doğan karamsarlık, elem, keder.

Yekdiğeri: Birbiri.

Yeknesak: Değişmez, tekdüze, biteviye, devamlı, aynı halde olan, monoton.

Yekta: Tek, eşsiz, benzersiz, yalnız.

Yekvücut: Tek bir varlık gibi, hep birden.

— Z —

Zail olmak: Ortadan kalkmak, yok olmak.

Zait: Artı, pozitif.

Zapt: a— Tutma, sıkıca tutma, alma. b— Yazıya geçirme, kaydetme. c— Hatırında tutma.

Zat: a— Kendi. b— Asıl.

Zaviye: a— Açı. b— Görüş açısı.

Zerk: Şıngalama, şırınga etme, aşılama, içitim, içitme.

Zeval bulmak: Bozulup yok olmak; zail olmak, sona ermek, yerinden ayrılp gitmek.

Zevç: Koca, eş.

Zuhur: Ortaya çıkma, görünme, meydana çıkma, baş gösterme.

TTT

http://groups.yahoo.com.group/TTT_Kitaplar/